

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SANDRA

Previously published under the pseudonym Erin St. Claire

BROWN

HONOR BOUND

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Değerli Okurlarımız,

Harlequin edebiyatın en ünlü iki kadın yazarının en beğenilen dört romanını size sunmakla kıvanç duyar.

Sandra Brown ve Nora Roberts son yıllarda en çok satan kitaplar listelerinde hep başta kaldılar.

Türünün en güzel örnekleri olan bu dört kitap 3 ay boyunca piyasada kalacaktır.

Keyifli Okumalar...

YAYSAT

YAYINIMIZI YETKİLİ TALİ SATIŞ NOKTASINDA
BULAMAMANIZ HALİNDE TALİ SATIŞ NOKTASININ
NUMARASI İLE BİRLİKTE AŞAĞIDAKİ NUMARALARI
ÜCRETSİZ OLARAK ARAYABİLİRSİNİZ

YAYSAT OKUR HİZMET HATTI

0800 219 6505

0800 219 6506

BİRİNCİ BÖLÜM

Buzdolabının açık kapısından, karanlık mutfığa soluk, mavi-beyaz bir ışık yayılıyordu. Tezgahın üzerinde bir kutu süt, yanında da iki dilim kesilmiş bir ekmek vardı. Aislinn bunları görmeseydi bile, arka kapıdan mutfığa girdiği anda, yolunda gitmeyen bir şey olduğunu anlardı. İçeride tehlikeli ve hareketsiz, onu bekleyen birisi vardı.

Eli kendiliğinden elektrik düğmesine uzandı.

Birden, çelik gibi sert parmaklar bileğini kavrayıp, kolunu hoyratça geriye bükte. Bağıracığı anda, nasırlı ve hafifçe tuz kokan başka bir el ağzına kapatarak, çığlığını kapana kısılmış bir hayvanınkine benzeyen korku dolu, genizden gelen boğuk bir sese dönüştürmüştü.

Aislinn böyle bir durum kendi başına geldiğinde ne yapacağını merak ederdi hep. Birisi ona saldırdığında, bayılacak mıydı? Birisi onu öldürmeye kalktığında, yalvarıp aman mı dileyecekti?

Korkunun yanı sıra öfke de duyduğunu fark edince, biraz şaşırdı. Çırpınmaya başlayıp, ağzını üzerine kapamış güçlü elden kurtarmak için başını çevirmeye çalıştı. Daha sonra eşgalini tarif edebilmek

için saldırganın yüzünü görmek istiyordu. Tecavüzden korunma merkezlerinde hep böyle söylenmez miydi? Adamın yüzünü mutlaka görmeliydi.

Ama bu o kadar kolay değildi. Saldırganın çok güçlü oluşu, Aislinn'in kurtulma çabalarını boşa çıkarıyordu. Adamın çok uzun boylu olduğunu fark etmişti. Kesik, sıcak soluklarını başının tepesinde hissediyordu. Ara sıra başı adamın çenesine çarpmaktaydı. Boyunun bir seksenin üzerinde olduğunu hesaplayıp, bu bilgiyi hafızasına yerleştirdi. Adamın sert bir vücudu vardı, ama bunu polise 'çam yarması gibi' ya da 'kas yığını' olarak tanımlayamazdı. Dayandığı vücudun sıkı, sert kaslardan oluştuğu kesindi. Aislinn göz ucuyla, onu kavrayan kolların üst kısımlarındaki pazıların yuvarlak ve sert olduğunu gördü.

Serbest kalmak için çırpınması, onu yormaktan başka işe yaramamıştı. Aislinn gerektiği anda kullanmak için gücüyle enerjisini saklamanın akıllıca olacağına karar verip çırpınmayı bıraktı. Burnundan güçlkle her soluk alışında, göğüsleri inip kalkıyordu. Sonunda, onu mengene gibi kavrayan kolların baskısı biraz hafifledi.

"Adım Lucas Greywolf." Çölde esen rüzgarlar kadar hafif ve hissettirici bu ses, tam kulağının dibinden gelmişti. Nazik bir sestti, ama Aislinn buna kanacak değildi. Tıpkı ona hatırlattığı çöl rüzgarları gibi, kışkırtıldığında büyük bir fırtınaya dönüşeceğine emindi. Bu sesin sahibinin kim olduğu düşünülürse, bu her an mümkündü. Aislinn korkuyla ürperdi.

Lucas Greywolf adı bütün gün televizyonlarda alt yazıyla, radyolarda da anonslarla duyurulmuştu. Önceki gece Lucas Greywolf adındaki kızılderili ey-

lemci, elli mil uzaktaki Florence'de bulunan federal hapishaneden kaçıyordu. Bütün polis birimleri, bu kaçak mahkumu bulmak için ülkeyi karış karış arıyordu. Ve söz konusu mahkum onun mutfağındaydı!

Lucas Greywolf, "Yiyeyece ve dinlenmeye ihtiyacım var," dedi kulağının dibinde. "Yardım edersen, sana zarar vermem. Bağırma kalkarsan, ağzını tıkırım. Anlaştık mı?"

Aislinn bir kez başını sallayınca, ağzını kapayan el yavaşça çekildi. Aislinn birkaç kez üst üste derin soluk aldı. "Buraya nasıl geldin?"

"Çoğu zaman yürüyerek. Kim olduğumu biliyor musun?"

"Evet. Her yerde seni arıyorlar."

"Biliyorum."

Aislinn'in öfkesi kaybolmuştu. Korkak değildi, ama aptal olduğu da söylenemezdi. Kahramanlık güzel şeydi, ama şimdi Süper Kadın rolü yapmanın sırası değildi. Bu adam kesinlikle sıradan bir hırsız sayılmazdı. Haberlerde, Lucas Greywolf'un çok tehlikeli olabileceği söyleniyordu.

Aislinn ne yapabileceğini düşündü. Onu alt edebilmesi imkansızdı. Greywolf onu rahatça etkisiz hale getirmişti, ve Aislinn böyle bir şeye kalktığı anda yaralanacağını biliyordu. Tek kurtuluş yolu, kaçmak için bir fırsat doğmasını beklerken, zekasını kullanarak onu yenmekti.

"Otur." Greywolf onu kabaca itince, Aislinn hiç karşı koymadan, yavaşça oturdu.

Lucas Greywolf duman gibi sessiz, gölge gibi hızlı hareket ediyordu. Aislinn onun ayak seslerini duymamıştı. Bunu ancak, gölgesi masanın üzerini kapla-

diğında fark etti. Gözlerini yavaşça o tarafa çevirdiğinde, silüetinin buzdolabından yayılan soluk ışığın ortasında belirdiğini gördü. Greywolf eğilip, etlerin bulunduğu çekmecedan salamı çıkarırken, tıpkı bir panter gibi karanlık, atletik ve ölümcül görünüyordu.

Buzdolabının kapısını kapamasından, Aislinn'i kandırdığını sandığı anlaşıyordu. Mutfak bir anda karanlığa gömülmüştü. Aislinn hızla yerinden fırlayarak, arka kapıya doğru atıldı. Daha iki adım bile atmadan, Greywolf onu yakalayıp, kolunu beline doladı ve onu vücuduna bastırdı. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Ben... ışığı açacaktım."

"Otur yerine."

"Işıklar yanmazsa, komşular şüphelenebilir..."

"Sana oturmanı söyledim. Ve ben aksini söyleyene kadar da, yerinden kılmıdamayacaksın." Greywolf onu masaya sürükleyip, sandalyeye oturttu. Çok karanlık olduğu için, Aislinn sandalyeyi tam görememiş, tam yere düşeceği anda tekrar dengesini sağlamıştı.

"Sana yardım etmek istiyordum, sadece," dedi Aislinn. "Komşularım eve geldiğini gördülerse, ışıkların yanmamasından şüphelenirler." Bu boş bir tehditti, ve Aislinn onun bunu anladığını tahmin ediyordu. Scottsdale'nin dışında yeni bir semtte oturuyordu, ve evlerin çoğu satılmıştı. Ne kadar تنها olduğu düşünülmürse, Greywolf'un saklanmak için onun evini seçmesi doğaldı.

Karanlıkta hafif, metalik bir ses duyuldu. Bu ürpertici ses, Aislinn'in kanını dondurmaya yetti. Lucas

Greywolf evyenin yanında duran mutlak bıçaklarını bulmuş, bir tanesini tahta kılıfından çıkarmıştı.

Bıçağın her an boğazını kesmesini dehşet içinde bekleyen Aislinn, mutfağın ışığı yandığı anda hayatta olduğu için hem şaşırmış, hem de rahatlamıştı. Bir an kamaşan gözleri, hemen ışığa uyum sağladı. Greywolf bıçağın uzun, parlak, metal kısmını hala elektrik düğmesinin üzerinde tutuyordu.

Aislinn'in gözleri bu ürkütücü manzaradan bir an için ayrılıp, bronz tenli, güçlü kola, kararlı bir kişiliği yansıtan, köşeli çeneye, dar buruna, ve son olarak da, o güne kadar gördüğü en ürkütücü gözlere kaydı.

Hayatı boyunca 'insanın kalbini korkudan durduracak kadar ürkütücü' tanımlamasını duymuş, bunu sayısız defa bir sürü ilgisiz şeyi tanımlamakta kullanmıştı; ama o anki duyguyu hiç bu kadar canlı bir biçimde yaşamamıştı. O güne kadar.

Daha önce hiçbir göz ona bu kadar küçümseyen, böylesine açık, boyun eğmez bir nefret ve yoğun bir alaycılıkla bakmamıştı.

Bir kızılderili olduğunu açıkça gösteren yüz hatlarına rağmen, gözleri bir beyaza aitti. Bu gözler o kadar açık bir griydi ki, adeta şeffaf gibi görünüyor, gözbebeklerinin daha da siyah görünmesine neden oluyordu. Greywolf ona bakarken, gözlerini bir an bile kırpmamıştı. Bronz tenli yüzüyle büyük bir tezat oluşturan bu gözler, Aislinn'in bakışlarının onlar üzerinde odaklanmasına neden oldu.

Bakışlarını yere indirdiği anda bıçağın ısıltısını fark edip, hemen ona çevirdi. Greywolf sadece salamdan kalın bir dilim kesmişti. Bunu ağzına götürür-

ken, beyaz dişleri ete gömülmeden hemen önce, sert hatlı dudaklarının bir köşesi alaylı bir gülümsemeyle hafifçe yukarı büküldü. Greywolf'un onun korkusunu zevkle izlemesi, Aislinn'i öfkeden çılgına çeviriyordu. Aislinn bütün iradesini kullanarak, yüzündeki dehşet ifadesini silip, onu soğukkanlı bir ifadeyle süzmeye başladı. Bu bir hataydı, belki de.

O akşamdan önce, kaçak bir mahkumun tarifini yapması istense, bu kesinlikle Lucas Greywolf'a benzemezdi. Birkaç yıl önce, gazetelerde onun mahkeme- siyle ilgili haberleri okumuştı. Savcılara göre o, kızıl- derililer arasında huzursuzluk çıkmasına neden olan bir provokatör, iflah olmaz bir isyancı ve kavgacıydı. Ama gazeteler onun bu kadar yakışıklı olduğundan hiç bahsetmemiş, ya da, Aislinn haberleri dikkatli okumamıştı.

Lucas Greywolf'un üzerinde, mahkumların giydi- ği hapisane üniforması olduğu kuşku götürmeyen kot kumaşına benzer koyu mavi bir gömlek vardı. Dirseklerinin üstüne kadar sıvadığı kolları, güçlü kas- larını gözler önüne sermekteydi. Kol ağzlarından bi- rini yırtıp, Apaçilerin yaptığı gibi başına bağlamıştı. Saçları o kadar siyahtı ki, ışığı bile yansıtmıyordu. Belki de, bunun nedeni, kot pantolonuyla çizmelerini de kaplamış olan tozdu.

Pantolonunun belinde arasında turkuvaz taşları- nın bulunduğu gümüş bir kemer vardı. Boynundaki zincirin ucunda gümüş bir haç göze çarpiyordu. Ais- linn geniş göğsünü kaplayan siyah kılardan, onun safkan bir kızılderili olmadığını anladı.

Tekrar gözlerini kaçır- dı. O şartlar altında, Grey- wolf'un terden ıslanmış gömleğinin neredeyse beli-

ne kadar açık olduğunu görmek onu fazlasıyla rahat-
sız etmişti. Sağ kulağındaki küpenin ona itici gelme-
mesi de bir o kadar huzursuz ediciydi. Küpenin üze-
rindeki kachina maski başka bir dine aitti, ve boynun-
daki haçla tezat oluşturmaktaydı.

"Sen de bana katılmaz mısın?" Greywolf ona bıça-
ğın ucunda bir dilim salam uzattı.

Aislinn başını dikleştirip, çenesini kaldırdı. "Ha-
yar, sağ ol. Yemek için kocamın gelmesini bekliyo-
rum."

"Kocan mı?"

"Evet."

"Şimdi nerede, peki?"

"İşte, ama her an eve dönebilir."

Greywolf ekmeginden iri bir parça ısırp, Ais-
linn'in onu tokatlama isteği duymasına neden olan
bir yavaşlık ve rahatlıkla çiğnedi. "Sen çok kötü bir
yalancısın."

"Yalan söylediğim falan yok."

"Sen gelmeden önce evi araştırdım, Miss Aislinn
Andrews. Burada bir erkek yaşamıyor."

Yutkunma sırası Aislinn'deydi, ve bunu güçlkle
yapabildi. Kalp atışlarının normale döneceğini umu-
yordu. Avuçları terlemeye başlamıştı. Ellerini masa-
nın altında birleştirdi. "Adımı nasıl öğrendin?"

"Adına gelen mektuplardan."

"Mektuplarımı mı karıştırdın?"

"Birden telaşlandın. Yoksa, saklayacak bir şeyiniz
mi var, Miss Andrews?" Aislinn onun oyununa gel-
memek için, dilinin ucuna kadar gelen öfke dolu keli-
meleri yutup, ağzını sımsıkı kapadı. "Bugün telefon
faturan gelmiş."

Utanmazca sırtması, Aislinn'i iyice öfkeliendirmişti. "Seni yakalayıp, tekrar hapse tıkaçacaklar."

"Evet, biliyorum." Bu sakın, soğukkanlı cevap Aislinn'i susturup, yapmaya hazırlandığı tehdit dolu konuşmayı gereksiz kılmıştı. Greywolf'un sütü ağzına götürüp, başını geriye atarak kana kana içişini izledi. Boğazındaki kasların hareketi, Aislinn'i tıpkı bir hipnotizma uzmanının sarkacı gibi etkilemişti. Greywolf sütü bitirdikten sonra, hala bıçağı tutan elinin tersiyle ağzını sildi.

"Eğer seni yakalayacaklarını biliyorsan, neden kendini zora koşuyorsun? Neden kendiliğinden teslim olmuyorsun?"

Greywolf, "Çünkü daha önce yapmam gereken bir şey var," dedi sertçe. "Bunu çok geç olmadan halletmeliyim."

Aislinn onun kafasındaki suç planlarını bilmesinin kendisi için tehlikeli olacağını düşündüğü için, daha fazla üstelemedi. Yine de, anında kapıya koşmasına yardım edecek bir fırsat yaratabilmek için, onu konuşturup, dikkatinin dağılmasını sağlamalıydı. Bir kez garaja ulaştıktan sonra, otomatik kapıyı açan düğmeye basıp...

Aislinn birden, içeriye zorla girildiğini gösteren bir iz olmadığını fark edip, "İçeri nasıl girdin?" diye sordu.

"Yatak odasının penceresinden."

"Peki, ya hapisneden nasıl kaçtın?"

"Bana güvenen birisini kandırarak." Greywolf'un dudakları alaylı bir ifadeyle kıvrıldı. "Tabii, bir kızıl deriliye güvenmekle aptallık etti. Herkes kızıl deriliye güvenilmeyeceğini bilir, değil mi, Miss Andrews?"

Onu kışkırtmaktan kaçınan Aislinn, "Bugüne kadar hiç kızıldırili tanımadım," dedi alçak sesle. Onun atletik vücudunun her an yerinden fırlamaya hazır, gergin duruşu hiç hoşuna gitmiyordu.

Ama onu kışkırtmaktan kaçınması, Greywolf'u daha da kızdırmış gibiydi. Aislinn'in üzerinde gezinen bakışları, dokunduğu her yeri yakıyordu, adeta. Aislinn bu bakışlar karşısında, onunla çarpıcı bir tezat oluşturan sarışınlığının, mavi gözlerinin ve açık renkli teninin acı verici biçimde farkına varmıştı. Greywolf'un küçümseyen yüz ifadesi iyice derinleşti. "Hayır, tanıdığını hiç sanmam." Gözle görülemeyecek kadar hızlı bir hareketle bıçağı pantolonunun beline sokup, Aislinn'e uzandı. "Kalk."

"Neden?" Greywolf onu sertçe ayağa kaldırırken, Aislinn korkuyla soluğunu içine çekti. Greywolf onu sırtı göğsüne gelecek şekilde çevirip, mutfaktan çıkardı. Kapıdan geçerken, ışığı söndürmüştü. Koridor karanlıktı. Aislinn onun önünde yürürken, sürekli sendeliyordu. Banyoya gittiklerini fark edince, korkudan ağzı kupkuru oldu. "Amacına ulaştın ya."

"Daha değil."

Aislinn dehşet içinde, "Yiyecek istediğini söylemiştin," dedi. "Hemen gidersen, polisi aramayacağıma söz veriyorum."

"Size neden inanmıyorum, acaba, Miss Andrews?"

"Yemin ederim!" Aislinn zayıflığıyla güçsüzlüğünün sesine yansımalarına lanet okudu.

"Bana daha önce de beyaz adamlar... ve kadınlar tarafından bazı sözler verilmişti. Artık inanmamayı öğrendim."

"Ama ben onlar gibi değilim. Ben... Tanrım, ne yapmak niyetindesin?"

Greywolf onu banyoya sokup, kendisi de girdikten sonra, kapıyı hemen arkalarından kapadı. "Bir tahmin edin, Miss Andrews." Aislinn'i kendine doğru çevirip, kapıyla kendi sert vücudu arasına hapsetti. Elini Aislinn'in boynuna koyup, başını eğdi. "Sence, niyetim ne olabilir?"

"Ben... ben... bilmiyorum."

"Sen o gizli gizli, tecavüz fantezileri kuran kadınlardan değilsin, galiba, hmm?"

"Hayır!" diye soludu Aislinn.

"Bir vahşinin sana saldırdığını söylediğini hayal etmedin mi hiç?"

"Lütfen, bırak beni."

Aislinn başını öbür tarafa çevirince, Greywolf engel olmadı; ama onu bırakmadı. Hatta, ona biraz daha sokulup, sert vücuduyla Aislinn'i iyice kapıya bastırdı.

Aislinn gözlerini yumup, korku ve utançla dudaklarını ısırdı. Greywolf'un uzun parmakları kışkırtıcı bir ritimle boynunda aşağı yukarı geziniyordu.

"Çok, ama çok uzun zamandır hapisteydim." Greywolf parmaklarını göğsünden aşağı kaydırıp, bluzunun en üst düğmesine ulaştı. Biraz uğraşınca, düğme çözülmüştü. Aislinn korku dolu bir ses çıkardı. Greywolf'un yüzü o kadar yakındı ki, sıcak soluğu teninde, yanaklarında, burnunda, dudaklarında geziniyordu. Aislinn soluk aldıkça, onun verdiği solukları içine çekmenin verdiği yakınlık hissinden nefret etti.

Greywolf, "Eğer gerçekten zeki bir kadınsan, ba-

na fikir vermezsin," diye uyardı ipeksi bir ses tonuyla.

Aislinn onun ne demek istediğini anlayınca, hemen gözlerinin içine baktı. Gözleri karşılaştığında, aralarında bir irade savaşı başlamıştı. Uzun bir an boyunca, birbirlerinin zayıf ve güçlü yanlarını anlamaya çalıştılar. Greywolf ağır ağır geri çekildi. Aislinn sonunda rahat bir soluk almıştı.

"Yiyeceğe ve dinlenmeye ihtiyacım olduğunu söylemişim." Sesinde hırçın bir ifade vardı.

"Dinlendin, ya."

"Uyku, Miss Andrews. Uykuya ihtiyacım var."

"Yani... burada mı kalacaksın?" Aislinn dehşet içindeydi. "Ne kadar?"

Greywolf, "Gitmeye karar verene kadar," dedi fazla açıklama yapmadan. Yatağın başucundaki gece lambasını yaktı.

"Bunu yapamazsın!"

Greywolf yanına gelip elini tutarak, onu çekti. "Karşı gelecek durumda değilsin. Şu ana kadar sana zarar vermemiş olmam, gerektiğinde vermeyeceğim anlamına gelmez."

"Senden korkmuyorum."

"Evet, korkuyorsun." Greywolf onu yatak odasına bitişik banyoya sokup, kapıyı çarparak kapadı. "Daha doğrusu, korkman gerekir. Bak..." Sıkı dişlerinin arasından konuşuyordu. "Konuyu açıklığa kavuşturalım. Yapmam gereken bir şey var, ve hiçbir şey, özellikle de, senin gibi bir beyaz prenses buna engel olamaz. Hapisten kaçmak için bir gardiyanı bayıltmak zorunda kaldım; buraya kadar gelmeyi başardım. Hayatımdan başka kaybedeceğim hiçbir şey

yok, ve bulunduğum yerde bu da hiç önemli değil. Bu yüzden, şansını fazla zorlama, küçük hanım. İstedğim sürece, beni evinde ağırlayacaksın." Bu tehdidini vurgulamak için, belindeki bıçağı çekti.

Aislinn korkuyla soluğunu tuttu. "Bu daha iyi." Greywolf onun korkusuyla eğlenir gibiydi. "Şimdi, otur." Klozeti gösterince, Aislinn gözlerini bıçaktan ayırmadan gerileyip, onun gösterdiği yere oturdu.

Greywolf bıçağı onun uzanamayacağı şekilde, küvetin kenarına koyduktan sonra, çizmeleriyle çoraplarını çıkardı. Gömleğini pantolonundan sıyrırken, Aislinn heykel gibi sessiz ve hareketsiz oturuyordu.

Greywolf'un geniş göğsü siyah, kıvrıkcık tüylerle kaplıydı. Sert kaslarının üzerindeki bronz teni gerindi. Göğüs uçları küçük ve koyu renkti. Göğsündeki tüyler beline doğru daralıp, pantolonunun içinde gözden kaybolmaktaydı.

Kemerinin gümüş tokasına uzanınca, Aislinn, "Ne yapıyorsun?" diye sordu paniğe kapılarak.

"Duş yapacağım." Greywolf kemerini açık bırakıp, küvetin musluğuna uzandı. Su musluklardan gürül gürül akarken bile, Aislinn onun fermuarını açarken çıkan sesi duymuştu.

"Seni görebileceğim bir yerde mi?" diye inledi Aislinn.

"Benim seni görebileceğim yerde." Greywolf rahat bir tavırla pantolonunu çıkardı.

Aislinn gözlerini sımsıkı yummuştu. Yere yuvarlanmamak için klozetin kapağına tutundu. Hayatında hiç bu kadar kızmamış, küçümsenmemiş, saldırıya uğramamıştı.

Greywolf'un çıplak vücudu erkekliliğin sembolü-

du, adeta. Vücut hatları kusursuzdu. Omuzlarıyla göğsü geniş, uzun ve sırim gibi bacakları, çeviklikle gücün kanıtlarıydı. Parlak bronz andıran teninden hayat fışkırmaktaydı. Tüylü olduğu yerlerdeyse, sıcak görünüyor, insanı dokunması için kışkırtıyordu. Greywolf duştan akan sıcak suyun altına girdi. Perdeyi çekmemiştir. Aislinn başını öbür yana çevirip, üst üste birkaç derin soluk aldı.

"Ne oldu, Miss Andrews? Daha önce hiç çıplak bir erkek görmediniz mi? Yoksa, sizi bu kadar rahatsız eden, banyonuzda çıplak bir kızılderili görmek mi?"

Onun alaylı ses tonu, Aislinn'in başını tekrar ondan yana çevirmesine neden oldu. Greywolf'un onun korkak bir bakire, ya da ırkçı bir manyak olduğunu sanmasına izin vermeyecekti. Bir anda, dilinin ucuna kadar gelen kelimeleri unuttu. Buğulanan aynalardan, suyun ne kadar sıcak olduğu anlaşılıyordu. Banyo buhar içindeydi. Aislinn güçlkle soluk alabiliyordu.

"Gördüğün gibi..." Greywolf'un elleri bedeninin alt kısımlarına kaydı. "kızılderililerde de diğer erkeklerde olan şey var."

Çok daha fazlası, diye düşündü Aislinn. Bakışları bir an için onun kusursuz vücudunun muhteşem erkekliğine zemin oluşturduğu noktaya kaymıştı. "Bir suşlu olduğun kadar kabasın da," diye tısladı.

Greywolf alayla gülümseyip, başındaki bandı yerdeki giysilerinin yanına fırlattı. Saçlarını duşun altında ıslattıktan sonra, şampuanlardan birini aldı. Avucuna dökmeden önce şöyle bir köklayıp, köpürene kadar saçlarını ovuşturdu. "Hapishanenin şampua-

nından çok daha güzel."

O anda kafasında bir plan oluşan Aislinn hiçbir yorumda bulunmadı. Greywolf saçlarını durularken başını suyun altında daha uzun tutacaktı, mutlaka. Planı üzerinde uzun uzun düşünecek zamanı yoktu. Greywolf saçlarındaki köpükleri sıkmaya başlamıştı bile.

Yatağın başucunda bir telefon vardı. Aislinn hızla banyo kapısına doğru atılıp, polislin telefonunu çevirebilirse...

Greywolf başını suyun altına soktu. Harekete geçme zamanı gelmişti. Aislinn hızla kapıya atılıp açarken, kolu yerinden çıkacak gibi olmuştu. Bir saniyede yatağın yanındaki telefona ulaşır, çılgın gibi numarayı çevirdi.

Ahizeyi kulağına yapıştırmış, karşı tarafın numarasının düşmesini bekliyordu. Hiç ses yoktu. Kahretsin! Telaştan yanlış numara mı çevirmişti, yoksa?

Tekrar denerken elleri titriyordu. Banyo kapısına bakınca, Lucas Greywolf'un rahat bir edayla pervaza yaslanmış, ona baktığını gördü. Üzerinde boynuna attığı havludan başka bir şey yoktu. Saçlarından süzülen su damlaları, vücudundan aşağı süzülüyordu. Elindeki bıçağı hafifçe kalçasına vurmaktaydı.

Aislinn ikinci arayışının da sonuçsuz kaldığını hatırladı. Bundan sonraki aramaları da aynı şekilde sonuçlanacaktı. "Telefonuma bir şey yaptın."

"Evine girer girmez, ilk işim bu oldu."

Aislinn telefonun kablusunu hızla çekince, prizinin parçalanmış olduğunu gördü. Bir anda içini yoğun bir çaresizlik ve öfke kaplamıştı. Hırsıyla telefonu ona fırlatırken, ne pahasına olursa olsun kaçmak

umuduyla kapıya doğru atıldı. Umutsuz bir çabaydı, ama *bir şey* yapmak zorundaydı.

Tam kapıya ulaşır, biraz aralamayı başardığı anda, Greywolf eliyle itip, tekrar kapadı. Aislinn hızla onun üzerine saldırdı. "Yeter artık!" Greywolf onu kollarından yakaladığında, bıçağın ucu hafifçe kolu-
nu çizdi. Aislinn hafifçe bağırdı. "Seni küçük aptal."

Aislinn dizini kaldırıp onun bacaklarının arasını hedef alınca, Greywolf şaşkınlıkla homurdandı. Hedefi iskaletmişti, ama Greywolf eğilince dengesini kaybetti. İkisi birden yere yuvarlanıp, boğuşmaya başladılar. Greywolf'un teni hala ıslak ve kaygandı. Aislinn'in saldırılarını kolayca savuşturuyordu. Birkaç saniye sonra, Aislinn'i altına almış, kollarını yere yapıştırmıştı.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun? Yaralanabilirdin!" Yüzleri birbirine çok yakındı. Greywolf'un göğsü hızla inip kalkıyordu. Aislinn korkmuştu, ama bunu göstermemeye kararlıydı. "Niyetin beni öldürmekse, bir an önce yap."

Greywolf aniden ayağa kalkıp, onu da hızla çekerek kaldırdı. Aislinn bunu hiç beklemiyordu. Bıçağın havada bir yay çizerek yüzüne yaklaştığını gördüğünde, dengesini bulmaya çalışıyordu. Bağarmaya çalıştı, ama saçlarından bir tutamın onun parmakları arasında sallandığını gördüğünde sesi zayıf bir inilti gibi çıkmıştı. Greywolf'un bronz tenli parmaklarının arasındaki sarı saçları, Aislinn'in onun karşısındaki zayıflığını gösteriyordu.

"Çok ciddiylim, küçük hanım." Greywolf hala soluk soluğaydı. "Kaybedecek hiçbir şeyim yok. Bir daha denersen, bıçağımı sadece saçlarında kullanmam;

anlaşıldı mı?"

Aislinn sessizce başını salladı. Greywolf parmaklarını açıp, saçları bıraktı.

Aislinn'in boyun eğdiğine emin olduktan sonra, boynundaki havluyla vücudunu ve çenesine kadar uzamış saçlarını kurulayıp, havluyu Aislinn'e attı. "Kolun kanıyor."

Aislinn bunun farkında bile değildi. Bakışlarını indirince, bileğinin biraz üzerindeki çizikten kan sızdığını gördü. "Başka yerde de var mı?" Aislinn başını iki yana salladı. "Yatağa otur."

Aislinn'in korkusu, kendi evinde kaçak bir mahkumdan emir almaya karşı duyduğu öfkeyi bastırmıştı. Hiç sesini çıkarmadan, onun dediğini yaptı. Kanı dinmişti. Aislinn havluyu bırakıp, ona baktı. "Giysilerini çıkar."

Greywolf'un artık onu korkutmayacağını düşünmekle yanılmıştı. "Ne?"

"Beni duydun."

"Hayır."

"Dediğimi yapmazsan, kolundaki çizik sadece bir başlangıç olacak." Greywolf bıçağı hafifçe salladı.

"Bana zarar vereceğine inanmıyorum."

"O kadar emin olma."

Soğuk, duygusuz gözler bakışlarına karşılık verirken, Aislinn o geceyi sağ salim atlatma olasılığının sandığı kadar fazla olmadığını gördü. "Neden... giysilerimi..."

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Hayır, istemiyordu, çünkü nedenini tahmin edebiliyordu, ve bunu ondan ağzından duymak korkusunu artırmaktan başka işe yaramayacaktı. "Bana teca-

vüz edeceksen, neden..."

"Soyun, dedim."

Aislinn onun dediğini yapmaktan başka seçeneği olmadığını farkındaydı. Bu durumda, zaman kazanabilirdi. Belki, birisi onu arayıp, telefonunun kesik olduğunu tahmin ederdi. Telefon şirketi kontrol etmek için birini gönderirdi, herhalde. Kapıya birisi de gelebilirdi. Örneğin, gazeteci çocuk. Onu oyalayabilirse, her şey mümkündü. Hatta, polis o anda evin etrafını sarmış olabilirdi.

Aislinn ellerini bluzunun düğmelerine götürürken, Greywolf'a kaçamak bir bakış fırlattı. Yüzü taştan oyulmuş gibiydi. Gözleri en ufak duygudan yoksundu. Gururu ona yalvarmasına engel oluyordu. Zaten, ne kadar yalvarsa, bu adamı yumuşatamayacaktı. İlk düğmeyi çözdü.

"Çabuk ol."

Aislinn tekrar ona baktı. Lucas onun bakışlarından etkilenmiş benzemiyordu. Aislinn ona aldırma-
dan, düğmeleri ağır ağır çözdü. "Bluzunu çıkar." Lucas bıçakla sabırsız bir hareket yapınca, Aislinn bluzu çıkarıp göğsünde tuttu. "Yere bırak." Aislinn ona bakmadan, bluzu yere bıraktı.

Lucas uzun bir sessizliğin ardından, "Devam et," dedi.

Arizona'da yazın en sıcak günlerinden biri yaşanmaktaydı. Aislinn o gün başka randevusu olmadığı için stüdyoyu erken kapamış, daha sonra sağlık kulübünden çıkarken, külotlu çorabını giymeden, üzerine bluzunu, eteğini ve ayakkabılarını geçirmişti. "Etek, Aislinn!"

O şartlar altında ilk adını kullanması, Aislinn'in

öfkesini körükledi. Hırsla eteğin kopçasını söküp, kalçalarından aşağı kaydırıldı. Lucas'ın boğazından yükselen garip ses, Aislinn'in başını kaldırıp ona bakmasına neden oldu. Lucas'ın yüzü gerilmiş, Aislinn'in vücudunda gezinen bakışları alev alevdi.

Keşke, o gün daha gösterişsiz, sade iç çamaşırları giymiş olsaydı. İpek sutyeniyle külotu uçuk sarı renkteydi, ve kenarları dantelliydi. İnsanın hayal gücüne fazla bir şey bırakmıyordu, ve uzun zamandır hapiste olan bir adamın da fazla gelişmiş hayal gücü olurdu. "Sutyen."

Aislinn öfke gözyaşlarını bastırıp, sutyeninin incecik askılarını indirdi ve ön kopçasını açtı. Greywolf elini uzatıp, "Onu bana ver," dedi.

Aislinn titreyen ellerle sutyenini ona verdi. Greywolf'un avucu küçük giysiyi yutmuş gibiydi. Greywolf hala onun sıcaklığını taşıyan sutyeni hafifçe okşarken, Aislinn içinde garip bir duygunun uyandığını hissetti.

Greywolf, "İpek," diye mırıldandı boğuk bir sesle. Sutyeni yumruğunun arasına alarak, burnuna bastırda Gözlerini yummuştu. "Bu koku. Harika kadın kokusu"

Kendi kendine konuşuyordu. Aislinn hakkında konuştuğu da söylenemezdi. Herhangi bir kadın olabilirdi. Aislinn rahatlaması mı, yoksa, korkması mı gerektiğini anlayamadı.

Bu soluk kesen an, Lucas'ın sutyeni öfkeyle yere fırlatmasıyla son buldu. "Hadi. Devam et."

"Hayır. Cesedimi çiğnemen gerek."

Lucas hiçbir şey söylemeden onu uzun uzun, baştan aşağı süzerken, Aislinn dayanamayarak gözlerini

kapadı.

"Çok güzelsin." Aislinn kendisini onun dokunuşuna hazırladı, ama korktuğu olmadı. Lucas aniden arkasını dönmüştü. Bunun nedeni, ya Aislinn'in inandına duyduğu öfke, ya da, kendi zaafıydı. Lucas çok kızgındı. Öfkeyle çekmeceleri açıp kapıyordu. Sonunda aradığını bulup, yanına geldi. "Yatağa uzan." Korkudan olduğu yere çakılan Aislinn'in yanından uzanıp, yatak örtüsünü açtı.

Aislinn dehşet içinde yatağa uzanırken, Lucas üzerine eğildi. Ona bakmıyordu. Aislinn'in kolunu pirinç karyolanın başucuna kaldırırken, yüzünde gergin bir ifade vardı.

Aislinn, "Beni bağlayacak mısın?" diye sordu korkuyla.

"Evet." Lucas kolunu külotlu çorapla yatağa bağladı.

"Tanrım." Aislinn'in aklına korkunç şeyler geldi.

Lucas bunu anlamış gibi, acı acı gülümsedi. "Rahatlayın, Miss Andrews. Tek isteğimin yemek ve uyku olduğunu söylemiştim." Lucas onun öbür kolunu diğer çorapla kendisinininkine bağlarken, Aislinn korkudan kamıldayamıyordu. Lucas işini bitirdiğinde, Aislinn şaşkınlıkla ona baktı. Lucas lambayı söndürüp yatağa girerek, ona arkasını dönmüştü.

"Adi herif." Aislinn kolunu çekiştirdi. "Hemen çöz beni."

"Uyu artık."

Aislinn debelenip, "Beni çöz, dedim," diye bağırdı.

"Seni bağlamak zorundayım."

"Beni neden soydun?"

"Bu halde gece yarısı sokağa çıkamazsın. Ve..."
Aislinn, "Ve, ne?" diye sordu öfkeyle.

Lucas karanlıkta avını bekleyen vahşi bir panter
gibi idi: "Sana bakmak istedim."

İKİNCİ BÖLÜM

"Uyan."

Aislinn güçlükle gözlerini aralarken, uyanmanın onu neden bu kadar korkuttuğunu anlayamadı. Güçlü bir el omuzunu sertçe sarsınca, bunun nedenini hatırladı. Gözleri bir anda kocaman açılmıştı. Yarı oturur pozisyona geçip battaniyeyi tek eliyle çıplak vücudunun üzerinde tutarak, dağınık saçlarını geriye itti. Bakışları Lucas Greywolf'un ifadesiz yüzüne takılmıştı.

Sonunda uykuya yenik düşene kadar geçen saatler boyunca, Greywolf'un çoktan uykuya daldığını gösteren düzenli soluklarını dinleyerek yanında öylece yatmıştı. Yatağın başucuna bağlı kolunu kurtarmak için gösterdiği çaba, onu yormaktan başka işe yaramamıştı. Aislinn, Greywolf'a lanet okuyup, sonunda yenilgiyi kabullenmiş, gözlerini kapayacak kadar gevsemeyi başarmıştı. Bundan sonra da, bitkinliğin etkisiyle derin bir uykuya dalmıştı.

Greywolf, "Kalk," diye tekrarladı sertçe. "Gidiyoruz."

Aislinn'i yatağın başucuyla adama bağlayan kütlotlu çoraplar ayakucunda duruyordu. Greywolf'un

bir süre önce onu çözdüğü ortadaydı. Neden o zaman uyanmamıştı? Greywolf'un teması o kadar hafif miydi? Sabaha karşı üşüdüğünü hatırladı. Üstünü Greywolf örtmüş olmalıydı. Aislinn bu düşünceyle içinin titrediğini hissetti.

Greywolf'un çoktan giyinmiş olduğunu fark edince rahatladı. Üzerinde yine, önceki gece duş yapmadan önce çıkardığı tozlu giysiler vardı. Greywolf gömleğinin kollarından birini yırtarak yaptığı saç bandının yerine, onun pamuklu eşarplarından birini kullanmıştı. Küşesiyle kolyesi bronz teninin üzerinde ışıltılıydı. Kuzguni siyah saçları mis gibi şampuan kokuyordu. Hayır, Lucas Greywolf hayalinin bir ürünü değildi. Son derece gerçekti ve bir kadının kabusu... ya da, hayali olacak her şeye sahipti.

Aislinn birden dikkat kesildi. "Gidiyor muyuz? Nereye? Benim seninle hiçbir yere gitmeye niyetim yok."

Greywolf'un aldırılmaz hali, onun karşı çıkışını hiç önemsemediğini gösteriyordu. Gardırobu açıp, askıdaki giysileri gözden geçirmeye başladı. Ünlü markaların ürünü olan kıyafetlerle, bluzları es geçip, eski bir kot pantolonla bir gömlek seçerek, bunları yatağa fırlattı.

Sonra eğilip, aşağıda duran ayakkabıları gözden geçirdikten sonra, alçak topuklu botları seçerek, bunları yatağın yanında yere bıraktı. "Ya kendin giyinarsın, ya da..." Greywolf'un bakışları battaniyenin altından belli olan vücut hatlarında gezindi. "Seni ben giydiririm. Her iki durumda da, beş dakika içinde buradan ayrılacağız."

Greywolf'un duruşu küstahçaydı. Teninin mis gi-

in kokorusuna benzer şekilde, yoğun bir özgüven yaymaktaydı. Böylesine yoğun bir otoriteye sorgusuz sualsiz boyun eğmek, Aislinn Andrews'in yapacağı bir şey değildi. "Neden beni burada bırakmıyorsun?"

"Bu çok aptalca bir soru, Aislinn. Sana yakıştıramadım."

Aislinn bir an düşündü. Greywolf gözden kaybolduğu anda, sokağa fırlayıp, birisi onu duyana kadar koşacaktı ve Greywolf daha şehirden çıkmadan, polisini bulacaktı.

"Sen benim sigorta poliçemsin," dedi Greywolf. "Bir kaçak mahkum, akıllıysa yanına bir rehine alır." Greywolf ona bir adım yaklaştı. "Ve benim rehinem de yavaş yavaş sabrımı tüketmeye başlıyor. Kalk artık lanet olası yataktan!"

Aislinn battaniyeyi vücuduna sarıp, ayağa kalktı. "En azından, ben giyinirken arkamı dönme kibarlığını göster."

Greywolf'un siyah kaşlarından biri hafifçe hava yuvalandı. "Bir kızılderiliden kibarlık mı bekliyorsun?"

"Benim ırkçı önyargılarım yoktur."

Greywolf alayla dudak büktü. "Hayır, olduğunu sanmam, çünkü bizim varlığımızdan bile haberdar olduğun şüpheli." Topuklarının üzerinde dönüp, hızlı adımlarla odadan çıktı.

Onun bu tepkisine sinirlenen Aislinn öfkeli hareketlerle onun seçtiği giysileri giydi. Greywolf'un önünü gece çekmecelerini karıştırırken yere attığı giysilerin arasında bulduğu bir satyenle külotu da giymişti.

Aislinn giyinir giyinmez, hemen pencereyle kepenekleri açtı. Tam o anda, bronz tenli bir el arkasın-

dan uzanıp, mengene gibi bileğini kavradı. "Bu küçük oyunlarından sıkıldım artık, Aislinn."

"Ben de senin bana böyle kaba davranmandan bıktım." Aislinn elini onun pençesinden kurtarmaya çalıştı. Greywolf ancak pencereyi kapayıp kepenkleri kilitledikten sonra onu serbest bıraktı. Aislinn bileğini ovuştururken, hınçla onu süzüyordu. Kaba kuvvet kullanan erkeklerden nefret ederdi.

"Beni dinle, küçük hanım. Eğer gideceğim yere varabilmek için sana ihtiyacım olmasaydı, seninle zaman harcamazdım. Bu yüzden, fazla şımarma." Greywolf onu kapıya doğru çevirip, hafifçe itti. "Kıvılda." Birlikte mutfağa gittiler. Masanın üzerinde bir termosla, içi yiyecek dolu bir torba vardı.

Aislinn, "Bakıyorum, kendi evindeymiş gibi hareket etmişsin," dedi. İçindense, o kadar derin uyuduğu için kendisine lanet okudu. Greywolf kahve hazırlayıp, mutfağını karıştırırken, fırsatı değerlendirip rahatça kaçabilirdi.

"Gittiğimiz yerde, bunu düşündüğüm için memnun olacaksın."

"Neresiymiş orası?"

"Başka insanların yaşadığı yer." Greywolf daha fazla açıklama yapmadan, onu sıkıca kolundan kavrayıp, garaja götürdü. Aislinn'i yolcu koltuğuna oturtuktan sonra, kendisi de direksiyona geçti ve arabayı geri geri dışarı çıkardı. Çok geçmeden akan trafiğe karışmıştı.

"Evimden ne kadar uzak kalacağım?" diye sordu Aislinn.

Greywolf onun diğer arabaların sürücülere, ya da yolcularıyla göz göze gelmemesi için, hiçbir araba-

nen yanında uzun süre kalmıyordu. Görünürde hiç polis arabası yoktu. Greywolf arabayı dikkatli ve hız sınırlarını aşmadan kullanıyordu. Aptal değildi.

Konuşkan olduğu da söylenemezdi. Aislinn'in sorusuna cevap vermedi. "Beni merak edeceklerdir," diye devam etti Aislinn. "Başında bulunmam gereken bir işim var. Yoksa, herkes nerede olduğumu merak eder."

"Bana bir bardak kahve ver." Onun emir vermekteki rahat tavrı karşısında Aislinn'in ağzı bir karış açık kalmıştı.

"Cehenneme kadar yolun var."

"Bana bir bardak kahve ver." Greywolf bunu bağıarak söylese, ya da öfkelenseydi, Aislinn anında onun karşısına dikilirdi. Ama kelimeler ağzından usulca dökülmüştü.

Aislinn sırtında soğuk bir ürpertinin dolaştığını hissetti. Greywolf o ana kadar ona zarar vermemişti, ama çok tehlikeli biri adamdı. Bıçak hala kemerindeydi. Aislinn'i koltuğuna mıhlamaya yetecek kadar uzun süre yoldan ayrılan buz gibi bakışları, şakaya gelmeyeceğini gösteriyordu.

Aislinn onun hazırladığı pakette iki plastik bardak buldu. Termostan doldurduğu sıcak kahveyi ona uzattı. Greywolf teşekkür etmeden kahvesini yudumlamaya başladı.

Aislinn ona sormadan kendisine de kahve doldurdu. Bardaktaki kahveye bakarken, Greywolf'un onun hakkındaki planlarını merak ediyordu. Greywolf'un sesini duyunca yerinden sıçradı. "Nasıl bir iş?"

"Ne?"

"Bir işin olduğunu söyledin, ya."

"Bir fotoğraf stüdyom var," dedi Aislinn.

"Resim mi çekiyorsun?"

"Evet. Daha çok portre fotoğrafları." Greywolf'un bundan hoşlanıp hoşlanmadığı belli değildi. Sert profili kesinlikle duygularını ele vermiyordu. Aislinn zaten işinin o kadar da heyecan verici bir şey olmadığını düşündü iç çekerek. Üniversitenin gazetecilik bölümünden mezun olduğunda, başarılı bir foto muhabiri olarak dünyayı harekete geçirmek, açlık ve sel gibi felaketleri fotoğraflara yansıtarak dünyayı dolaşma hayalleri içindeydi. Her çektiği fotoğrafla insanların öfke, sevgi ve merhamet duygularını harekete geçirmek istiyordu.

Ancak, annesiyle babasının tek çocukları için çok daha farklı planları vardı. Willard Andrews, Scottsdale'nin önde gelen işadamlarından biriydi. Karısı Eleanor ise bir sosyete gülüydü. Kızları da ona uygun biçimde davranacak, yani 'uygun' bir genç adamla evlenene kadar, kendisini eğlendirecek çeşitli şeyler yapacaktı. Katılabileceği bir sürü kulüp, yer alacağı bir sürü sosyal komite vardı. Kişisel olarak işin içinde olmadığı sürece, hayır işlerine izin vardı.

Dünyanın uzak köşelerine gidip, akşam yemeği partilerinde konuşulamayacak kadar korkunç şeylerin resimlerini çekmek gibi bir meslek, kesinlikle ailesinin onun adına yaptığı planlara uymuyordu. Aylar süren uzun tartışmaların ardından, ailesi sonunda ona dediklerini kabul ettirmiş, o da çaresizce onların isteklerine boyun eğmişti.

Babası sus payı olarak, ona aile dostlarıyla çocuklarının fotoğraflarını çekebileceği bir fotoğraf stüdyo-

sı açmıştı. Bu kötü bir meslek değildi, ama Aislinn'in hep hayalini kurduğu anlamlı işten çok uzaktı.

O anda onu Lucas Greywolf'un yanında görse-ler, ailesinin nasıl tepki göstereceğini düşününce, elinde olmadan boğazından bir kahkaha yükseldi.

"Sence bu durum çok mu komik?" diye sordu Greywolf.

"Kesinlikle, hayır." Aislinn tekrar ciddileşti. "Neden beni serbest bırakmıyorsun?"

"Yanıma bir rehine almaya niyetim yoktu. Senin evinde yemek karnımı doyurup, birkaç saat dinlendikten sonra gidecektim, ama tam buzdolabını karıştı-rırken, sen geldin. Artık seni de yanımda götürmek-ten başka çarem kalmadı." Greywolf bir an ona baktı. "Aslında, başka bir çare daha vardı, ama ben katil de-gilim. En azından, şimdilik."

Aislinn'in kahve isteği birden kaybolmuştu. Kor-kudan, ağzına acı bir tat yayıldığını hissetti. "Beni öl-dürmeyi mi düşünüyorsun?"

"Başka çarem kalmazsa."

"Sana sonuna kadar karşı koyarım."

"Bu durumda, aramızda bazı zorluklar olacak, de-mektir."

"O halde, ne yapacaksan, bir an önce yap, gitsin. Beni böyle korkutman çok zalimce."

"Hapishane de öyle."

"Başka ne bekliyordun?" diye sordu Aislinn.

"Çok az şey beklemeyi öğrendim."

"Hapse girmen benim suçum değil. Bir suç işle-din, ve cezasını da çekiyorsun."

"Peki, 'suçum' neydi?"

"Ben... hatırlamıyorum. Galiba..."

"Phoenix'teki mahkeme binası önünde bir gösteri düzenlemiştim. Sonunda gösteriye katılan kalabalık kaba kuvvete başvurup, polis memurlarını yaraladı ve kamu mallarına zarar verdi." Greywolf bunları bir itirafta bulunuyormuş gibi değil de, sanki defalarca duyduğu bir şeyi kelime kelime tekrar ediyormuşçasına söylemişti. "Ama asıl suçum, kızılderili doğmuş olmak."

"Bu çok saçma. Hatanızın tek suçlusu sizsiniz, Mr. Greywolf."

Lucas acı acı gülümsedi. "Yargıç da hakkımdaki kararı bildirdikten sonra buna benzer bir şey söylemişti."

Uzun bir sessizliğin ardından Aislinn, "Ne kadar süredir hapisteydin?" diye sordu.

"Otuz dört aydır."

"Çıkma ne kadar kalmıştı?"

"Üç ay."

"Üç ay mı!" Aislinn şoke olmuştu. "Cezanın bitmesine sadece üç ay kala mı hapisten kaçtın?"

Greywolf ona zehir saçan bir bakış fırlattı. "Sana yapmam gereken bir şey olduğunu, ve beni hiçbir şeyin durduramayacağını söylemiştim."

"Ama seni yakaladıklarında..."

"Beni önünde sonunda yakalayacaklar."

"Bunu neden yapıyorsun, o zaman?"

"Çünkü, yapmak zorundayım."

"Hiçbir şey bu kadar önemli olamaz."

"Bu önemli," dedi Lucas ısrarla.

"Cezana aylar, hatta yıllar eklenecek."

"Evet."

"Bunun senin için hiçbir önemi yok mu?"

"Hayır."

"Ama hayatının en güzel yılları harcanmış olacak. Beda ettiğin şeyleri düşünsene bir."

"Örneğin, bir kadın." Lucas'ın usulca söylediği bu üç kelime, Aislinn'in söylevini daha başlamadan bitirmişti. Bu konuda fazla ısrar etmeden, ağzını sıkıca kapadı.

İkisi de bir süre tek kelime etmedi, ama düşünceleri aşağı yukarı aynıydı. Her ikisi de, kendi açılarından, önceki gece olanları düşünüyorlardı. Aislinn huzursuz edici anıları kafasından atmaya uğraşıyordu... Greywolf çıplak ve ıslak olarak banyo kapısının önünde durup, sessiz bir tehdit saçarken... sutyenini burnuna bastırıp, kadın kokusunu yoğun bir şehvetle içine çekerken... ve Aislinn derin bir uykudayken, ellerini çözüp, üzerini örterken... Aislinn bu anılar ve onun yakınlığının etkisiyle boğulacak gibiydi. Sonunda gözlerini kapayıp, başını geriye yasladı.

"Kahretsin!"

Aislinn daldığı uykudan Greywolf'un sesiyle uyandığı anda, Greywolf yumruğunu direksiyona indirdi. "Ne var?"

Greywolf adeta dudaklarını bile oynatmadan, "Polisler yolu kesmiş," dedi. Göz alabildiğine uzayıp giden yolda yükselen sıcak dalgalarının gerisinde, yolu kapamış polis arabaları vardı. Polisler yoldan geçen her aracı durduruyorlardı.

Aislinn daha sevinmeye fırsat bile bulamadan, Greywolf arabayı yolun kenarına çekip, otomatik vitesi Park konumuna getirdi. Seri bir hareketle Ais-

linn'in oturduğu koltuğa eğilip, bluzunun üstten bir kaç düğmesini açarak, sutyenini hafifçe aşağı çekti.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyen Aislinn onun ellerine vurdu. Önce uykunun etkisiyle şaşkınen, sonra ona karşı koyamayacak hale gelmişti. Greywolf'un ne yaptığını anlayana kadar, bluzunun önü açılmış, göğüsleri sutyenden fırlayacak gibi olmuştu.

"İnsanları iyi tanımama güveniyorum, hepsi bu." Lucas biraz geri çekilip, eserini gözden geçirdi. Sonucu tatminkar bulmuş olmalıydı ki, hızlı bir hareketle arka koltuğa geçti. "Direksiyona geç, ve bizi o barikat-tan geçir."

"Ama... olmaz!" Aislinn ona şiddetle karşı koydu. "Bütün kalbimle sizin yakalanmanızı istiyorum, Mr. Greywolf."

"Şu lanet olası arabayı bir an önce yola çıkar, yoksa, durduğumuzu fark edip şüphelenecekler. Poponu sürücü koltuğuna geçirip, arabayı yola çıkar. Hemen!"

Aislinn ona düşmanca bir bakış gönderdi, ama Lucas belindeki bıçağı tehditkar bir ifadeyle sallayınca, dediğini yapmaktan başka çaresi kalmamıştı.

Lucas, "Sakin kornaya basayım, falan, deme," diye uyardı. Aislinn de o anda aynı şeyi düşünüyordu. Kasap bıçağına rağmen, Aislinn polislerin yanına ulaştığında avaz avaz bağırmaya kararlıydı. Arabayı durdurur durdurmaz, dışarı fırlayacak, bu vahşiyi de polislere bırakacaktı.

"Eğer beni ele vermeyi düşünüyorsan, bunu aklından çıkar," dedi Lucas.

"Hiç şansın yok."

"Senin de öyle. Benimle işbirliği yaptığını, dün gece beni evinde sakladığını ve buraya kadar getirdiğini söylerim."

"Yalan söylediğini hemen anlarlar!"

"Yatağındaki çarşafları incelediklerinde, bana inanacaklardır." Aislinn şaşkınlıkla ona baktı. Lucas sanki uyuyormuş gibi arka koltuğa uzanmıştı. Elinde de, büyük bir olasılıkla yüzüne örteceği bir fotoğrafçılık dergisi vardı. Aislinn titrek bir sesle, "Ne demek istiyorsun?" diye sorarken, Lucas'ın gri gözlerinde görüldüğü güven ifadesi hiç hoşuna gitmemişti. "Çarşaflarının bununla ne ilgisi var?"

"Polis orada, cinsel bir ilişki olduğunu düşünmelerine yetecek kanıtları bulacak."

Aislinn'in yüzü bembeyaz kesilirken, direksiyonu sıkmaktan parmaklarının eklem yerleri bembeyaz kesilmişti. Derin bir utancın etkisiyle yutkundü.

"Eğer ayrıntılı tanımını istiyorsan," diye devam etti Greywolf. "Sana anlatırım. Ama yetişkin olduğun için, anladığını tahmin ediyorum. Uzun zamandır, değişik bir kadınla aynı yatağı paylaşıp kokusunu, soluk alışını duymak, çıplak bir kadın bile görmedim." Lucas'ın sesi hafiflemişti. "Bir düşün, Aislinn."

Aislinn bunu düşünmek bile istemiyordu. Avuçları terlemiş, midesi kasılmaya başlamıştı. Ne zaman? Nasıl? Lucas'ın gerçeği mi söylediğine, yoksa palavra mı attığına emin değildi. Polis onu tutukladığında, anlattıklarına inanacaklar mıydı? Onlara doğru söylediğini nasıl kanıtlayacaktı? Dairesine zorla girildiğini gösteren hiçbir işaret yoktu. Polisin onu uzun süre tutamayacağı kesindi. Er geç Lucas'ın yalan söylediği ortaya çıkardı. Bu arada, Lucas da ona hayatı zehir et-

mek için elinden geleni yapacaktı, tabii. Onu utandıracaktı da. Bu olay, özellikle ailesiyle olan ilişkilerinde, Aislinn'in hayatında silinmez izler bırakacaktı.

Aislinn diğer arabaların arkasında yavaşlarken, Lucas, "Ve sonuna kadar mücadele etmeden teslim olmayacağım," diye fısıldadı. "Beni sağ ele geçiremeyecekler." Lucas'ın sesi yüzüne örttüğü dergi yüzünden boğuk çıkıyordu. Önlerinde sadece bir araba kalmıştı. Polis memuru arabanın sürücüsüyle konuşuyordu.

"Ölümümün vicdanında bırakacağı yara bir yana, öldürebileceğim masum insanları da düşünüp, bu bariyeri aşmak için elinden geleni yapsan, iyi olur."

Karar vermek için çok geçti, artık. Polis öndeki arabayı yollayıp, onun ilerlemesini işaret etti. *Tanrım, bunlar nereden başıma geldi? Şimdi ne yapacağım?* Garipti, ama Aislinn bunu düşünmek, sağduyuyla vicdanı arasındaki hassas dengeyi tartmak istemiyordu artık. Şimdi anında harekete geçme sırasıydı.

Aislinn camı indirip, polislin ağzını açmasına fırsat bırakmadan, "İyi ki, beni durdurdunuz," diye atıldı. "Sanırım, arabamda bir arıza var. Şu küçük kırmızı ışık sürekli yanıp sönüyor. Sizce, anlamı ne olabilir? Umarım, kötü bir şey değildir."

Numarası işe yaramıştı. Aislinn iri iri açılmış gözlerle adama bakarken, hali çok endişeli olduğu izlenimi uyandırıyor. En azından, hızlı solukları öyle göstermekteydi. Greywolf'un o sabah doğru dürüst taraması için zaman bırakmadığı saçları, arabada uyurken iyice dağılmıştı. Omuzlarına dağılık dalgalar halinde dökülen saçları, uçsuz bucaksız bir yolda arabaları durdurup, bir kızılderili mahkumu aramak için Ağustos sıcaklığında saatlerdir görev yapan bir oto-

yol devriyesi için fazlasıyla çekici bir görüntü oluşturmaktaydı. Adam şapkasını geriye itti. "Bakalım, sorununuz neymiş."

Adam hangi 'küçük kırmızı ışığın' yanıp söndüğünü görmek için öne eğildi. Aislinn onun gözlerinin göğüslerine takıldığıнын farkındaydı. Adam arka kol-tuğa baktığında, ifadesi birden değişiverdi. "Bu kim?"

Aislinn hoşnutsuz bir sesle, "Kocam," dedi omuz silkerek. "Yolculuk ederken onu uyandırırırsam, öfkeli bir ayı gibi olur. Bu yüzden, arabayı hep ben kullanırım. Bugün, bu işe yaradı." Aislinn kirpiklerini titretince, adam gülümsedi.

Greywolf insanları gerçekten iyi tanıyordu, doğrusu. Aislinn'in onu korumak için kendisini tehlikeye atacağını nasıl anlamıştı? Polis tekrar söze başladı. "Şu anda yanıp sönen herhangi bir kırmızı ışık görmüyorum." Adam karısına sulanan birini gördüğünde öfkeden çok daha fazla tepki gösterecek bir kocayı uyandırmamak için fısıldamaya başlamıştı.

"Oh, sağ olun." Aislinn'in cesareti gittikçe azalıyordu. Kaçak bir mahkumu korumuş ve yataklık etmişti. Yakalanmadan oradan uzaklaşmak için sabırsızlanıyordu. "Önemli bir şey değilmiş, demek."

"Arabanızın motoru hararet yapmış olabilir." Adam sırttı. "Ben öyleyim." Sesi iyice alçalmıştı. Aislinn öfkelenmesine rağmen, hafifçe gülümsedi. Greywolf kımıldayıp bir şeyler homurdanınca, polisin sırtı siliniverdi.

"Görüşürüz." Aislinn ayağını frennden çekip, gaz pedalına götürdü. Arkadaki arabanın sürücüsü sabırsızca kornaya basmasına rağmen, Aislinn uzaklaşmak

için acele ettiğinin anlaşılmasını istemiyordu. Polis diğer adama öfkeli bir bakış fırlattı. "Tekrar yanıp sönmeye başlarsa, bir kontrol ettirseniz, iyi olur. Telsizle..."

Aislinn, "Hayır, hayır, hiç zahmet etmeyin," diye seslendi. "Tekrar ederse, kocamı uyandırırım. Hoşça kalın."

Aislinn camı kapayıp, gaza bastı. Dikiz aynasına baktığında, polisin arkadaki arabanın sürücüsüne durumu açıkladığını gördü. Ancak polis barikatı tamamen gözden kaybolduğunda gevşeyebilmişti.

Greywolf onun kadar uzun boylu bir adamdan beklenmeyecek bir atiklikle ön koltuğa geçti. "Çok başarılıydın. Hiç kimse senin suç dünyasında yeni olduğunu anlayamazdı."

"Kes sesini!" Aislinn biraz önce onun yaptığı gibi dikkatsizce arabayı yolun sağına yanaştırıp fren yaparken, tekerlekler çakılları sağa sola sıçrattı. Araba hafifçe kayarak durduğunda, Aislinn başını direksiyona dayayıp, ağlamaya başladı. "Senden nefret ediyorum! Lütfen, beni bırak. Bunu neden yaptım? Neden? Seni ihbar etmeliydim. Korkuyorum, yorgunum, açım ve susadım. Sen bir suçlusun, ve ben hayatımda hiç kimseyi kandırmadım. Hele bir kanun görevlisini, asla! Şimdi ben de hapse gireceğim. Beni öldüreceğini bile bile, neden sana yardım ediyorum sanki?"

Greywolf hiç kımıldamadan yanında oturuyordu. Aislinn sonunda elinin tersiyle yanaklarını silip, ağlamaktan şişmiş gözlerle ona baktı. "En kötüsünü atlattığımızı söyleyip, seni rahatlatmak isterdim, Aislinn. Ama öyle görünüyor ki, sorun daha yeni başladı."

Greywolf'un bakışları onun göğüslerindeydi. Aislinn bluzunun önünü kapadı. "Ne demek istiyorsun?"

"Şu kahrolası polis barikatları. Onları hiç düşünmemiştim. Bir televizyon bulmalıyız."

Aislinn, "Televizyon mu?" diye tekrarladı ince bir sesle.

Greywolf önlerinde ve arkalarında uzayıp giden yola bakıyordu. "Evet. Haberleri dinlemeliyiz. Polisin beni nasıl enselemeyi planladığının ayrıntılı bir raporunu alacağımıza eminim. Gidelim." Greywolf başıyla ileriye gösterince, Aislinn çaresizce arabayı hareket ettirdi. "Arabada radyo var. Haberleri orada da dinleyebiliriz."

"Radyo haberlerinde fazla ayrıntı verilmez." Greywolf başını iki yana salladı. "Bir resmin bin kelimeye bedel olduğunu bilmiyor musun?"

"Nereye gideceğimi ve nerede duracağımı söyle, o zaman."

"Tamam. Sen arabayı sürmeye devam et." Bir saat kadar sessizlik içinde yol aldılar. Greywolf arada sırada ona evden aldığı peynirle krakerlerden veriyordu. Bir portakal soyup ikisine paylaştırdı. Aislinn onun elinden yemeyi istemese de, her seferinde dudaklarını aralıyordu.

Terk edilmiş gibi duran bir kasabaya geldiklerinde, Greywolf yavaşlamasını söyledi. Yolun iki yanında müşteri bekleyen yaşlı, umutsuz sokak kadınları gibi sıralanmış meyhanelerin arasından geçiyorlardı. "İşte." Greywolf bunlardan birini gösterdi. "Tumbleweed'in önünde dur."

Aislinn'in yüzünde tiksinti dolu bir ifade belir-

mişti. Tumbleweed meyhanelerin içinde en berbat görünümlü olanıydı. "Umarım, iyi bir zamanda gelmişizdir," dedi küçümseyerek.

"Burada televizyon var." Greywolf teneke çatıdaki anteni gösterdi. "İn."

"Emredersiniz, efendim." Aislinn dışarı çıktı. Sonunda ayakta durmak iyi gelmişti. Ellerini sırtına koyup gerindikten sonra, ayaklarını hareket ettirdi.

Tavernanın önündeki tozlu çakıl taşı kaplı alanda sadece birkaç araç vardı. Greywolf koluna girip, onu tavernaya doğru sürükledi. Paslanmış tel kapının dışarı kıvrılmış ucu, tavernanın kendisi kadar ür-kütücü görünüyordu. Aislinn kapıdan girer girmez avazı çıktığı kadar bağırıp yardım isteyecekti. "Düşündüğün şeyi aklından çıkar."

"Ne düşünüyormuşum?"

"Benden kaçıp, seni kurtaracak birine sığınmayı. İnan bana, böyle berbat bir yerde, benim yanımda daha emriyettesin." Aislinn onun bıçağı çizmesinin içine sakladığını gördüğü için, buna pek emin değildi. Greywolf kolunu onun omuzuna sardı. "Benimle yatmaktan başka şey düşünmüyormuş ve çok iyi zaman geçiriyormuşsun gibi görün."

"Ne!"

"Beni duydun. Şu anda, evlilik dışı bir hafta sonu geçiriyoruz."

"Böyle yapacağımı sanıyorsan... Yeter artık!" Greywolf kolunu beline kaydırıp, elini tehlikeli biçimde göğsüne yaklaştırdı. Aislinn ondan uzaklaşmaya çalıştı. Greywolf'un güçlü parmakları etine gömülerek, onu kaçması imkansız biçimde kendisine bastırdı.

"İnsan aşığıyla böyle mi konuşur, sevgilim?" Greywolf sanki hafifçe sarhoşmuş gibi sendeleyerek, kapıyı itti ve loş, sigara dumanı içindeki tavernaya girdi. Aislinn dengesini bulmak için, Greywolf'un gömleğini kavramış, elini onun karnına bastırmıştı. Greywolf bunu uygun bulmuş gibi, ona göz kırptı. Aislinn bunu düşmemek için yaptığını yüzüne vurmamak için kendisini zor tutuyordu.

Yine de, hiçbir şey söylemedi. Tavernanın berbat ortamı dilinin tutulmasına neden olmuştu. Tumbleweed gibi yerleri o güne kadar sadece filmlerde görmüştü. Alçak tavanı sigara dumanı içindeydi. Aislinn'in gözlerinin karanlığa alışması çok sürmedi ve gördükleri huzursuzluğunu iyice artırdı.

Barın önünde, oturacak yerleri kırmızı plastik kaplı yüksek tabureler vardı. Bunlardan sadece üçü doluydu. Kapı arkalarından kapandığı anda, üç çift kötü bakışlı göz onlara doğru dönerek, onları kuşkuyla şöyle bir süzdü.

Bu gözlerden ağır bir makyajla çevrili olanı, çıplak ayaklarından birini yanındaki tabureye dayamış olan boyalı bir sarışına aitti. Kadın ayak tırnaklarına oje sürüyordu. "Hey, Ray, müşterilerimiz var!"

Ray barın arkasındaki aşırı şişman adam olmalıydı. Adam şişman kollarını küçük buzdolabının üzerine dayamış, köşedeki duvara monte edilmiş televizyonu seyrediyordu. Ekranda pembe dizilerden birinin görüntüleri vardı. "Onlarla ilgilen, o zaman." Bunu söylerken, gözlerini ekrandan ayırmamıştı.

"Tırnaklarım kurumadı."

Ray ancak limanlardaki tuvaletlerin duvarlarına yakışacak bir dizi küfür savurup, Aislinn ile Grey-

wolf'a kötü bir bakış attı. Bunu sadece Aislinn görmüştü, çünkü Greywolf yüzünü onun saçlarına gömmüş, dilini kulağında gezdirdiyordu.

Yine de, olan bitenin farkındaydı. Sadece Ray'ın duyabileceği bir sesle, "İki soğuk bira," dedikten sonra, Aislinn'i hem televizyonu hem de kapıyı görebilecekleri masalardan birine götürdü. "Otur ve gözün benden başka bir şey görmüyormuş gibi yap."

Greywolf onu itelediği için, Aislinn'in başka çaresi kalmamıştı. Greywolf yanına oturup, onu adeta duvara yapıştırdı. Aislinn, "Beni sıkıştırıyorsun," diye yakındı alçak sesle.

"Benim istediğim de o, zaten."

Ray salama benzeyen ellerinde iki birayla masaya geldiğinde, Greywolf Aislinn'in boynunu yalamakla meşguldü. Ray bira şişelerini sertçe masaya bıraktı. "Üç dolar. Para peşin."

"Adama hesabı öder misin, tatlım?" Lucas eliyle onun omuzunda daireler çiziyordu. "Ben meşgulüm de."

Aislinn avazı çıktığı kadar bağırıp, ona ellerini üzerinden çekmesini, oradan bir an önce gitmelerini, ya da, onun cehennemine dibine kadar yolu olduğunu söylememek için dişlerini gıcırdattı. Yine de, Greywolf'un yanında olmasına seviniyordu. Biraz önce söylediklerinde haklıydı. Ray ile diğerlerinin onu anlayacaklarını düşünüyordu, ama kendisini onların ellerine teslim etmek istemezdi, doğrusu. Greywolf kötünün iyisiydi.

Aislinn çantasından üç tane bir dolarlık banknot çıkarıp, masaya koydu. Sevdigi diziyi kaçırmamak için gözlerini ekrana dikmiş olan Ray paraları alıp,

uzaklaştı.

Lucas, "Aferin, cici kız," diye fısıldadı kulağına.

Ray tehlikesini atlattıklarına göre, Greywolf'un rolünü bu kadar ciddi biçimde oynamasına gerek kalmamıştı artık. En azından, bluzunun altına kaydırıp, sutyeninin askısıyla oynayan elini çekebilirdi. "Şimdi ne yapacağız?"

"Şimdi öpüşüp, koklaşacağız."

"Canın cehenneme..."

"Şşş!" Lucas'ın fısıltısı öfkeliydi. "Ray'ın dikkatini çekmek istemezsin, değil mi? Yoksa, şu iki kovboy sana daha mı uygun? Zor durumdaki zavallı bir kızı seve seve kurtaracaklardır, mutlaka." Lucas'ın dudakları boynuna kaydığında, "Yeter, artık," dedi Aislinn. "Buraya televizyon için geldiğimizi sanıyordum."

"Öyle. Ama bunun anlaşılmasını istemiyorum."

"Yani, öylece oturup, beni mincıkıamana izin mi vereceğin?" Lucas olumlu anlamda bir şeyler mırıldandı. "Ne kadar?"

"Ne kadar gerekirse. Her yarım saatte bir bira söylersek, Ray değerli masasını işgal ettiğimiz için kızmaz."

Aislinn onun bütün dikkatini okşayıp mincıkla-maya verdiği halde, nasıl bu kadar mantıklı konuşabildiğini anlayamadı. Ondan uzaklaşmaya çalıştı. "Ben bu kadar bira içemem."

"Hiç kimsenin bakmadığı bir anda, birayı yere dök. Bunun anlaşılacağını sanmam."

"Ben de." Aislinn tiksintiyle ürpererek, ayağını yerden kaldırdı. Zemin, ne olduğunu düşünmek bile istemediği şeyler yüzünden yapış yapıştı. "Buna değecek mi?"

"Sorun nedir, sevgilim? Yoksa, eğlenmiyor musun?" Eli Aislinn'in bluzunun düğmelerine uzandı.

"Olmaz."

"Başka bir polis barikatıyla mı karşılaşmak istiyorsun, yoksa? O zavallı polisi deli etmek çok mu hoşuna gitti?"

"İğrenç bir adamsın." Aislinn arkasına yaslanıp, onun elleriyle dudaklarına katlanmaya çalıştı.

"Yeterince ateşli görünmüyorsun, tatlım. Buna başkaları da inanmaz. Biraz daha gerçekçi rol yap."

"Hayır. Bu iğrenç bir şey." Lucas birden başını kaldırıp, buz gibi bakışlarla onu süzdü. "Neden?"

Bu kadar kızmasının nedeni neydi, acaba? Aislinn'in onu küçümseydiğini mi, yoksa sevişmesinden hoşlanmadığını mı düşünüyordu? Hem, Aislinn onun ne düşündüğüne neden bu kadar aldırdıyordu? "Herkesin içinde böyle şeyler yapmaya alışık değilim, Mr..."

Aislinn'in onun adını söylemeye fırsatı olmadı. Lucas dudaklarına kapanarak, daha fazla konuşmasını engellemiştir. Bu sadece Aislinn'i susturmak için duygusuz bir öpücüktü. Lucas'ın dudakları kapalıydı. Yine de, Aislinn baştan aşağı titreyerek, tek bir söz edemez olmuştu. Amaç da buydu, zaten. Lucas sonunda başını kaldırdı. "Dikkat et."

Aislinn kalp atışlarının bir an önce normale dönmelerini dileyerek, sessizce başını salladı. Bildiği tek şey, bir daha onu kışkırtmayacağıydı. Bu öpüşme bir daha tekrarlanmamalıydı. Aislinn, Lucas'ın onu bir daha öpmesini istemiyordu.

Neyse ki, kimsenin onlara aldırdığı yoktu. Tumbleweed'in müşterilerinin etrafı pek ilgilenmedikleri

belliydi.

Lucas bütün dikkatini Aislinn'e vermiş gibi görünmesine rağmen, etraftaki her şeyin farkındaydı. Yan aralık gibi duran gözleriyle sürekli çevreyi tartıyordu. Onu tanıyıp tanımadıklarını anlamak için her yüzü tek tek inceliyordu, ama herkes kendi havasındaydı. Ray ve artık oğeleri kurumuş olan garson kadın, Lucas sarhoş taklidi yaparak her sipariş verdiğinde, bira getiriyorlardı. Bunun dışında, onlara kimse'nin aldıracağı yoktu.

Sürekli olarak müşteri gelip gidiyordu. Çoğu sadece bir iki kadeh içmekteydi. Kimi tek başına içiyor, kimi de iki, üç kişi geliyordu. Bir müşteri oyun makinesinde oynarken, Aislinn sürekli çalıp duran zillerle yanıp sönen ışıklar yüzünden çıldıracağını sandı. Televizyonda başlayan bir komedi filmi Ray'ı ipnotize etmiş gibiydi.

Aislinn için zaman çıldırtacak bir yavaşlıkta geçmekteydi. Bunun nedeni sıkıntı değil, aksine, bütün sinir uçlarının uyarılmış olmasıydı. Kendi kendine bunun nedeninin, her an bir kurtarıcının kapıdan girmesini beklemenin verdiği heyecan olduğunu söylese de, gerçek nedenin, Lucas'ın elleriyle dudakları olduğunun farkındaydı.

Buna ön sevişmeden başka ne denebilirdi? Lucas ellerini saçlarının arasına kaydırırken, dudakları boynunda geziniyordu. Garson kadın bira getirdiğinde, eli Aislinn'in kalçasındaydı. Bir ara dudaklarını kulaklarına kaydırdı.

Aislinn ürperip, "Yapma," diye inledi.

"Bu inilti çok hoşuma gitti. Devam et." O sırada iki kamyon şoförü yanlarından geçip, oyun makinesi-

nin yanına gittiler. Lucas onun elini gömleğinin altına götürüp, sıkıca tenine bastırdı. Aislinn elini çekmek isteyince, Lucas buna izin vermedi. Aislinn merakına yenik düşmüştü. Parmakları kendiliğinden kıvrılınca, Lucas'ın göğüs ucunun sertleşmiş olduğunu fark etti.

Lucas soluğunu içine çekti. "Tanrım! Bunu bir daha yapma." Vücudu saatlerdir sertleşmiş haldeydi, ama o anda adeta taş gibiydi. Aislinn hemen elini çekti. "Sadece yapmamı istediğin şeyi..."

"Şşş!"

"Sakın bana..."

"Şşş! Televizyona bak."

Aislinn'in bakışları ekrana kaydı. Spiker, hapis-ten kaçan Lucas Greywolf ile ilgili bir haber okuyordu. Ekranda Lucas'ın bir resmi belirdi. Fotoğrafta saçları kısa kesilmiş olduğu için, Aislinn onu tanımakta güçlük çekmişti. "Hiç de güzel bir resim değil," dedi alayla.

Lucas gülümser gibi yaptı, ama dikkati ekranda beliren Arizona haritasındaydı. Tahmin ettiği gibi, basın polis barikatlarının yerlerini göstererek, polise pek yardımcı olmuyordu. Böyle şeyler polisin çalışmalarını sabote ettiği halde, televizyon şirketleri birbirleriyle yarış halindeydiler. Spiker başka bir habere geçtiği anda, Lucas ayağa kalktı. "Artık gidebiliriz. Ha, biraz sallanmayı unutma. Bir sürü bira içtiğini sanıyorlar."

Tam elini Aislinn'e uzattığı anda, bakışları içeri yeni giren bir müşteriye takılınca, alçak sesle sövdü. Bu, üniformalı bir adamdı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Üniformalı adam şapkasını çıkarıp, alnındaki tere koluyla sildi. Aislinn ayağa kalkarken, adamın bir şerif, en azından şerif yardımcısı olduğunu anlamıştı. Kapı arkasından kapanır kapanmaz, "Stella, bana hemen bir bira ver," diye seslendi adam.

Sarışın garson kadın ona doğru dönüp, yakınlıklarının derecesini gösteren bir gülümseme gönderdi. "Bakın, kim gelmiş." Bara dayanınca, iri göğüsleri gözler önüne serilmişti. Şerif şehvetli bir ifadeyle sırttı.

"Beni özledin mi?"

"Yoo." Şerif barın önündeki tabureye oturunca, Stella kolunu onun omuzlarına attı. "Beni bilirsin. Gözümden uzak olan, kafamdan da uzak olur."

"İki gündür, hiç kimsenin görmediği bir kızılderi-liyi arıyorum. En az iki soğuk birayla, şefkatli okşayış-lara ihtiyacım var."

"Bu sırayla olması şart mı?" Stella ona yaklaşıncı, şerif dudaklarına ateşli bir öpücük kondurup, hafifçe poposuna vurdu. "Biramı getir." Stella bu insan avcısının siparişini getirmek üzere barın arkasına geçerken, av Aislinn'in yanındaydı. Tekrar masaya oturmuş olan Lucas, yumruğunu bacağına indirdi. "Kah-

retsin! Birkaç dakika geç gelseydi, çoktan gitmiş olacaktık." Tekrar Aislinn'in üzerine eğildi. "Sakin onun dikkatini çekecek bir şey yapayım, deme. Yoksa, önce beni öldürmesi gerekir."

"Şimdi ne yapacaksın?"

"Bir süre için, eskisi gibi devam edeceğiz." Aislinn'in boynunu öptü. "Belki, fazla kalmaz." Ancak, şerifin geceyi orada geçirecekmiş gibi bir hali vardı. İki şişe biranın ardından üçüncüsü, dördüncüsü geldi. Stella başka müşterilerin siparişlerini götürmek dışında, hep onun yanındaydı. Hiç çekinmeden yaptıkları cinsellik dolu şakalar yerini ara sıra Stella'nın seksi kahkahalarıyla kesilen fısıldaşmalara bırakıyordu. Şerifin elleri hiç boş durmadan, onu okşamaktaydı. Stella'nın bundan şikayeti olmadığı belliydi.

Aislinn şerifi gördüğü anda umutlanmıştı, ama adamın kaçak mahkumu yakalamayı falan düşündüğü yoktu. Kızılderililer kadar, Lucas Greywolf'un oyuna getirildiğini düşünen ve onun tarafını tutan beyazlar da vardı. Yorgun şerif de bunlardan biri olabilirdi. Belki de, Lucas'ı gördüğü anda başını öbür tarafa çevirecekti. Yine de, Aislinn'in tek umudu şerifteydi. Aislinn onu kullanmayı düşünüyordu, ama şerif Stella ile geçirmeyi planladığı akşamın mahvolmasına sevinmeyecekti, herhalde.

"Zamanı geldiğinde, ayağa kalkıp, dışarı çıkacağız."

Aislinn, "Tamam," dedi gereğinden istekli bir sesle.

Greywolf hemen başını kaldırıp gözlerine bakarken, masanın altına uzandı. Aislinn daha bıçağın pırlıltısını görmeden, onun niyetini anlamıştı. "Bunu kul-

lanmama neden olma, Aislinn. Özellikle, senin üzerinde."

"Neden?"

Lucas bakışlarını anlamlı bir ifadeyle onun vücudunda gezdirdi. "Çünkü, bütün gece seni hissettikten sonra, o güzel vücuduna zarar vermek istemem."

Aislinn her kelimeyi tek tek vurgulayarak, "Umarım, sonsuza kadar cehennemde yanarsın," dedi dişlerinin arasından.

"Bu dileğinin gerçekleşeceğine eminim." Lucas başka bir şey söylemeden, dikkatini tekrar bardaki çifte yöneltti. Bakışları onlardan ayrılmıyordu. Şerifin eli Stella'nın göğsüne kapandığında, Lucas, "Şimdi," dedi.

Aislinn onun doğruca kapıya gitmesini beklerken, Lucas onu hızla çekip ayağa kaldırdı. Bu taktiği işe yaramıştı. Aislinn sendeleyip ona yaslanırken, sarhoş gibi görünüyordu. Lucas ona sarılıp, sıkıca kendine çekti. Aislinn yumruğunu onun göğsüne dayayıp itmek isteyince, soluğu kesilir gibi oldu. Lucas bıçağı vücutlarının arasında tutuyordu. "Sakın, yapma."

Güya sarhoşmuş gibi sendeleyerek kapıya yürürlerken, Lucas yüzünü tekrar ortun saçlarına gömmüştü.

"Hey, bayım!" Aislinn'in adımları birbirine karıştı, ama Lucas hiç istifini bozmadan yürümeye devam etti.

"Hey, bayım! Sana diyorum, Büyük Şef!"

Aislinn Lucas'ın soluğunu tuttuğunu hissetti. Lucas durup başını kaldırarak, ona seslenen Ray'a baktı. "Ne var?"

"Arka tarafta odalarımız var." Ray arka tarafı gös-

terdi. "Siz ve bayan bir oda ister misiniz?"

"Hayır, sağ ol," dedi Lucas. "Kocası gelmeden evde olması gerek." Ray kakırdayarak, bakışlarını polisiye bir dizinin oynadığı televizyona çevirdi. Stella'nın dudaklarına kapanmış olan şerif, başını kaldırıp onlara bakmamıştı bile. Dışarı çıktıklarında, Aislinn temiz havayı derin derin içine çekti. Bira kokusuyla sigara dumanı burun deliklerinden hiç gitmeyecek gibiydi. Greywolf onun oyalanmasına fırsat vermeden, hemen arabaya bindirdi.

Birkaç dakika içinde, Tumbleweed'i geride bırakmışlardı. Lucas ancak o zaman soluşunu bırakıp, temiz hava almak için camı açtı. "Kanundan kaçmakta gittikçe ustalaşıyorsun."

Aislinn, "O bıçağı kaburgalarımaya dayaman hiç hoşuma gitmedi," diye patladı.

"Hoşlanman gerekmiyordu, zaten."

Pek kullanılmayan bir yola irmişlerdi. Greywolf arabayı hızlı, ama güvenli sürmekteydi. Biraz sonra, yolun ortasında birbirini izleyen kesik çizgiler Aislinn'in uykusunu getirmişti. Greywolf'un savurduğu küfürlerle uyanması çok sürmedi. "Kahretsini!"

"Bizi takip mi ediyorlar?" Aislinn umutla doğruldu.

"Hararet göstergesinin ışığı yandı," Aislinn'in umudu sönerken, omuzları da çöktü. Bir an, şerifin, ya da, Tumbleweed'de birisinin Greywolf'u tanıdığını ve takviye kuvvet gelene kadar beklediğini sanmıştı. "Öğlen de aynı şey olmuştu," diyerek, arkasına yaslandı.

Lucas hızla başını çevirip, öfkeyle ona baktı. Yüzünü sadece göstergelerin ışığı aydınlatıyordu. Yeşil

"Sert hatlarını daha da ürkütücü hale getirmişti. Motor o zaman gerçekten hararet mi yapıyordu?"

"O polise bunu söylediğimi duymadın mı?"

"Bunun da numara olduğunu sanmıştım," dedi Lucas.

"Değildi!"

"Bu ıssız yola sapmadan önce neden söylemedin?"

"Sormadın da, ondan!" Lucas ani bir hareketle arabayı yoldan çıkarınca, Aislinn'in dişleri hızla birbirine vurdu. "Ne yapıyorsun?" diye sordu korkuyla.

"Motoru soğutmam gerek, yoksa yanacak. Bu karanlıkta tamir etmem imkansız." Lucas arabayı yoldan iyice uzaklaştırdı. Arazi o kadar engebeliydi ki, Aislinn sarsıntıdan yerinden sıçramamak için ön konsola tutunmuştu. Sonunda durduklarında, motor çaydanlık gibi tıslıyordu. Lucas arabadan inip, arkasını dönerek kapıya yaslandı.

"Kahretsin! Bugün çok zaman kaybettim. Önce o berbat tavernada, şimdi de, bu yüzden." Lucas tekrar bir küfür savurup, ön tekerleği tekmeledi.

Aislinn de arabadan inip, gerindi. "Bir yere mi yetişeceğiz?"

"Evet." Lucas çaresizce iç çekti. "Burada takılıp kaldığımıza göre, zamanı değerlendirip, biraz uyuyalım, bari. Arkaya geç."

Aislinn, "Benim uykum yok," dedi suratını asarak.

"Arka koltuğa geç, dedim." Aislinn dediğini yaparken, ona ölümcül bir bakış fırlatmaktan geri kalmamıştı. Lucas arka kapılardan biri hariç, bütün kapıları açık bırakıp, arabaya bindi. Sırtını kapıya dayadı.

dıktan sonra, arka koltuğa uzanıp bacaklarını açarak, Aislinn'i oraya çekti.

"Bırak beni!" Aislinn çok sinirlenmişti. Çırpınması, sadece poposunun onun bacaklarının arasına daha iyi yerleşmesinden başka işe yaramayınca, müca-deleyi bıraktı.

"Uyuyacağım. Sen de öyle." Lucas kollarını beline sararak onu iyice göğsüne bastırdı. Bu kollar, Aislinn'i hemen göğüslerinin altından kavrayan birer çelik parçası gibiydi. Acı vermese de, huzursuz edici bir pozisyondu. Aislinn gevşeyebilse, rahat bile edecekti, ama bu imkansızdı.

"Çölde senden kaçamam, Greywolf. Bırak beni."

"Olmaz. Yoksa, seni direksiyona bağlamamı mı istersin?"

"Kaçsam bile, nereye gidebilirim ki?"

"Senin her şeyle başa çıkabilecek bir kadın olduğunu öğrendim artık."

"İssiz bir çölün ortasındayız. Ortalık kapkaranlık."

"Ay ışığı yolu aydınlatır," dedi Greywolf.

Evet, bu doğrudu ve gökte Aislinn'in o güne kadar hiç görmediği güzellikte yıldızlar vardı. Başka zaman olsa, Aislinn gecenin tadını çıkarırdı.

Ancak, gecenin güzelliğinin farkına varacak halde değildi. Çok sonra, yaşadığı korkuyu hatırlayacaktı, sadece. "Nerede olduğumuzu bilsem, ve senden kurtulabilsem bile, bu çölde kendi başıma kalmam çilgünlük olurdu."

"Ben de bunu yapmamamı garanti etmeye çalışıyorum. Rahat dur, artık."

Bu uyarının ardındaki gerginlik, Aislinn'in gö-

güslerinin altındaki kollardaki titremeler, belinin arkasına bastıran sertlik gibi şeylerin farkına varmasına neden olmuştu. Aislinn bunun anlamını düşünmemeye çalışarak, yutkundu. "Lütfen, bırak beni." Aislinn bütün gece ona böyle yakın olmaya katlanamayacağını bildiği için, gururunu ayaklar altına alıp ona yalvarmaya hazırdı. Bunun nedeni hoşlanmaması değil, yeterince hoşlanmıyor olmamasıydı.

"Hayır."

Aislinn bir yararı olmayacağını anlayıp, karşı koymaktan vazgeçti. Yine de, bir türlü gevşeyemiyordu. Sırtı baston yutmuş gibi, dimdikti. Çok geçmeden, boynu kasıldı. Greywolf'un uyuduğunu anlayınca, başını onun omuzuna yasladı. "Çok inatçısın, Aislinn Andrews."

Aislinn, Greywolf'un onun açığını yakalamasına sinirlenerek, dişlerini gıcırdattı. Greywolf uyuma numarası yapıp, onun boyun eğmesini beklemiş olmalıydı. "Kollarını biraz gevşetirsen, daha rahat soluk alırım."

"Ya da, bıçağa uzanacaksın." Kısa bir sessizliğin ardından Lucas, "Sen çok azından birisin," dedi.

"Neyin çok azından biri?"

"Bir geceden fazla birlikte olduğum ender kadınlardan."

"Bunu bir iltifat olarak kabul etmediğimi bil."

"Biliyorum. Senin gibi beyaz bir bakire için, bacaklarının arasında bir kızılderili olmasından daha kötü bir şey olamaz, herhalde."

"Bu söylediğin çok ahlaksızca. Hem, ben bakire değilim."

"Evli miydin?"

"Hayır."

"Biriyle mi yaşıyordun?"

"Hayır."

"Başından birkaç macera mı geçti?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez." Aislinn ona hayatına sadece bir erkek girdiğini ölse de, söylemeyecekti. Bahsetmeye de değmezdi, zaten. Sadece merakını gidermek için yaptığı çok kötü bir denemeydi.

O adamla arasında sadece hafif bir çekim, çok az iletişim olmuştu. Sıcaklık, yakınlık ve ihtiras ise kesinlikle yoktu. Bittiğinde, Aislinn'in tek hissettiği hayal kırıklığıydı. Adamın da aynı şeyi hissettiğinden kuşku yoktu.

Aislinn bundan sonra böyle kötü bir deneyim yaşamamaya karar vermiş ve cinselliğe pek eğilimi olmadığını düşünmüştü. Çıktığı erkekler bütün çabalarına rağmen, onda akşam yemekleri ve sıradan öpücüklerin dışında bir ilişkiye girme arzusu uyandıramamışlardı. Aislinn aşk hayatından bahsetmek istemediği için, "Ya sen?" diye sordu. "Senin kaç maceran oldu?"

Lucas ya uyumuş, ya da, cevap vermemeyi yeğlemişti.

Aislinn sıcaklığa biraz daha sokuldu. Bir pante-rinkine benzeyen hafif bir homurdanma, uyanmakta olan beyninde yankılandı. Kimildadığında, beyni duyularının gönderdiği sinyalleri bir araya getirmişti. Birden, gözleri kocaman açıldı. "Aman Tanrım!"

"Bunu benim söylemem gerekiyordu," diye homurdandı Lucas.

Aislinn tamamen onun üzerine yatmış haldeydi. Uykusunda bir ara yüzükoyun dönmüş, böylece yanıyordu Lucas'ın açık gömleğinin ortaya çıkardığı çıplak göğsüne, göğüsleri karnına, kalçaları da... "Aman Tanrım." Kalçaları da onun erkekliğini kavramış haldeydi.

Ve Lucas'ın erkekliği de iyice sertleşmişti.

Yanakları alev alev yanmaya başlayan Aislinn hızla ondan uzaklaşıp, koltuğun öbür ucuna oturdu. "Özür dilerim."

Lucas, "Ben de," diyerek arabadan çıktı ve uzun süre öylece ayakta durdu. Aislinn'in sorunun ne olduğunu sormasına gerek yoktu, çünkü biliyordu.

Lucas biraz sonra kaputu kaldırıp, bir süre uğraştı. Sonra tekrar Aislinn'in yanına geldi. "Sutyenini çıkar."

"Kanatlanıp, uç," dese, Aislinn bu kadar şaşırmasdı. "Pardon, anlamadım?"

"Beni duydun. Ya da, bluzunu çıkar, ama acele et. Yeterince zaman kaybettik, zaten." Güneş doğalı çok olmuştu. Ne kadar derin uyuduklarını fark edince, Aislinn'in yanakları iyice kızardı. Önceki gün ikisi için de çok yorucuydu ve...

Lucas, "Ya kendin soyunursun, ya da seni ben soyarım," dedi sertçe.

"Arkamı dön."

"Tanrım..." Lucas arkasını dönünce, Aislinn çabucak sutyenini çıkarıp, tekrar bluzunu giydi. "Al." Aislinn sutyeni ona fırlattı. Lucas tek söz etmeden onu alıp, motorun üzerine eğildi. Bir sürü küfür ve uzun bir çabamın ardından, kaputu kapayıp, direksiyona geçti.

Lucas'ın bütün söylediği, "Bir süre için idare eder," olmuştu. Ancak, yeterince uzun sürmeyecekti. Birkaç kilometre ilerledikten sonra, kaputun altından dumanlar yükselmeye başladı.

Aislinn, "Motor yanmadan dursan, iyi olur," dedi çekinerek. Yola çıktıklarından beri iki kelime bile etmemişlerdi. Lucas da uyandıklarında onun kadar sarıldıysa, bu suskunluğu doğaldı.

Aislinn onun göğsündeki tüylerin dudaklarının altında ne kadar yumuşak olduğu, ve uyandığı anda Lucas'ın ellerinin poposunu nasıl kavrayıp okşadığı, ve uyanmadan önce kendisini ne kadar iyi hissettiği gibi fiziksel ayrıntıları kafasından atmaya uğraşıyordu.

Lucas arabayı tekrar yolun dışına çıkarırken, yüzünden ne düşündüğü anlaşılmıyordu. Motor tıslayarak sustu. "Sutyen göğüs uçlarını ortaya çıkarmaktan başka işe yaramadı."

Aislinn ağzı açık ona bakarken, Lucas arabadan indi. "Gel."

"Nereye?"

"En yakın kasabaya."

"Yani, yürüyecek miyiz?" Aislinn'in nutku tutulmuştu adeta. Göz alabildiğine uzanan engebeli bir ıssızlığın ortasındaydılar. Çok uzakta, dağların mor silüetleri vardı. Bu ikisinin arasındaysa, ara sıra kayaların Tabiat Ana'nın nasırlı ayucundan çıkıp boy gösterdiği ve sadece gri bir şerit gibi uzanan yolla kesilen kıraç arazi uzanmaktaydı.

Lucas, "Birisi durup bizi aracına alana kadar," diyerek yürümeye başladı. Aislinn'in onun peşinden gitmekten başka çaresi kalmamıştı. Orada tek başına

kalmaya hiç niyeti yoktu. Lucas geri dönmeyebilirdi, ve başka bir arabanın geçmesi birkaç gün sürebilirdi. Şimdiden susamıştı, ve Lucas'ın yola çıkarken mutlakattan aldığı kurabiyeler de açlığını gidermeye yetmemişti.

Saatlerce yürüdüler. Aislinn ona yetişmek için zaman zaman koşmak zorunda kalıyordu. Güneş acımasız ışınlarını başına vurur gibiydi. Üzerinde bulundukları topraklar sadece ara sıra önlerinden kaçışan kertenkele cinsi yaratıklara uygundu.

Sonunda bir motor sesi duyup o tarafa döndüklerinde, bir kamyonetin yaklaştığını gördüler. Yoldan yükselen sıcak dalgalarının gerisinde adeta kırmızı bir hayalet gibi duruyordu. Lucas daha kolunu kaldırmadan, sürücü vites küçültmeye başlamıştı, bile. Eski model kamyonette asık suratlı üç Navaho kızılderilisi oturmaktaydı. Lucas onlarla kısaca konuştuktan sonra, onunla arkaya binmesi için Aislinn'i çağırdı. "Seni tanıdılar mı?" dedi Aislinn.

"Belki."

"Seni ihbar edeceklerinden korkmuyor musun?"

Lucas hızla başını ona çevirdi. Ortalığı kavuran sıcağa rağmen, Aislinn onun buz gibi bakışlarından ürpermişti. "Hayır."

"Oh, anlıyorum. Sırrını saklamak için şeref sözü verdiler." Lucas hiçbir şey söylemeden, gözlerini kuzeydoğu yönündeki ufka çevirdi. Küçük, tozla kaplı bir kasabaya varana kadar, bu düşmanca sessizlik devam etti. Zaten, konuşmaları da zordu. Aislinn'in yüzüne vuran yakıcı rüzgar, ciğerlerindeki havayı çeker gibiydi.

Henüz kasabanın dışındayken, Lucas kamyone-

tin arka camını tıkladınca, sürücü bir benzin istasyonunun önünde durdu. Lucas yere atlayıp, Aislinn'in inmesine yardım ettikten sonra, direksiyondaki adama teşekkür etti.

Adam gittikten sonra Aislinn, "Şimdi ne yapacaksın?" diye sordu. Çok yorgun ve bitkindi. Kamyonet-teki adamların Lucas'a yardım edeceklerini başından beri biliyordu, ama bir kasabada durduklarında, biraz umutlanmıştı.

Ancak, kasabayı gördüğü anda, umutları daha filizlenmeden sönmüştü. Sokaklar bomboştu. Yolun öbür tarafındaki tavuklardan başka, hiçbir yaşam belirtisi yoktu. Kasaba tıpkı onu saran çöl gibi ıssız ve konukseverlikten uzaktı.

Lucas benzin istasyonunun teneke binasına doğru yürüyünce, Aislinn ayaklarını sürüyerek ardından gitti. Çok huzursuzdu. Giysileri terden vücuduna yapışmış, sonra da kuruyup, teninde kaşınmasına neden olan tuzlu bir tabaka bırakmıştı. Sıcaktan yanıyor, kaşınıyordu ve güneş yanıkları yüzünden derisi sızlıyordu. Dudakları kuruyup çatlamış, saçları karmakarışık olmuştu. Tozdan görünmez hale gelmiş penceredeki yazıyı görünce inledi. "Siesta! Öğlen uykusu."

"Dörde kadar kapalı." Lucas başını çevirip, güneşe baktı.

Aislinn duvara yakın küçük bir gölgelik alan görüp, hemen altına giderek, başını geriye yaslayıp, gözlerini kapadı. Kırılan camın sesini duyduğu anda, gözleri tekrar açıldı.

Lucas bir taş parçasıyla ön kapının camını kırmıştı. Kolunu içeri uzatıp, kapıyı açtı. Daha önce birinin

mülküne izinsiz girmek aklının ucundan bile geçmemiş olan Aislinn, onun peşinden kısmen daha serin olan kulübeye girdi.

Gözleri içerinin loş ortamına alıştığında, orasının sadece bir benzin istasyonu değil, aynı zamanda küçük bir market olduğunu gördü. Tahta raflarda patates cipsleri, konserve ve temizlik malzemeleri vardı.

Tozlu cam ratta, Arizona'ya özgü daha da tozlu hediyelik eşyalar sıralanmıştı. Bunun üzerindeki rafta da, şekerleme kutuları, sigaralar ve çikletler duruyordu. Greywolf eski model gazoz makinesinin yanına gitti. Aldığı iki soğuk Coca Cola'dan birini Aislinn'e verirken, kendisinininkini kana kana içmeye başlamıştı bile.

"Parasını ödeyeceğim," dedi Aislinn.

Greywolf şişeyi ağzından indirdi. "Benimkini de öde. Ha, bir de kırık pencereyle, su hortumu var."

Aislinn kolasını yudumlarken, o güne kadar tattığı en güzel şey olduğunu düşünüyordu. "Hangi su hortumu?"

Lucas tezgahın arkasındaki malzemeleri gözden geçiriyordu. "Arabada kullanmak için. Bunun gibi." Hortumlardan birini seçip, ona gösterdi. Diğer eliyle çekmeceleri açıp kapayarak, içindekilere bakıyordu.

Orasının terk edilmişliği, kendisini başka bir dünyadan gelmiş gibi hissetmesine neden oldu. Greywolf'un böyle bir sorunu yok gibiydi. Aradığı aletleri bulmuştu. Aislinn tam bu umutsuzluğa boyun eğdiği anda, jetonlu telefonu gördü.

Greywolf'un bunu görmediğine emindi. Hala alet çekmecelerini karıştırmaktaydı ve o köşeye bak-

mamıştı. Telefon eski dergilerin arkasında kalıyordu.

Eğer Greywolf'u oyalayabilirse, onun haberi olmadan telefonu kullanabilirdi. Peki, bu Tanrı'nın bile unutmuş görüldüğü kasabanın adı neydi? Hangi karayolundan gelmişlerdi? Bütün bildiği, artık Arizona'da olmadıklarıydı. "Bitirdin mi?"

Greywolf'un sesiyle yerinden sıçradı. "Evet." Boş şeyi ona uzattı. Biraz önce çaresizliği kabullenmişken, şimdi beyni son hızla çalışıyor, onun dikkatini dağıtacak bir plan kurmaya uğraşıyordu. "Biraz para ver," dedi Greywolf.

Aislinn hemen çantasından yirmi dolar çıkarıp verdi. "Bu kadarı yeter, sanırım." Lucas parayı kül tablolarından birinin altına koydu. "Arka tarafta tuvalet var. Kullanmak ister misin?"

İstiyordu, ama kafası plan yapmakla meşguldü. İhtiyacı olmadığını, onu dışarıda bekleyeceğini söyleyebilirdi, ama bu onu şüphelendirecekti. Lucas'ın artık kaçmayı düşünmediğini sanmasını sağlamalıydı. "Evet, lütfen." Birlikte dışarı çıkıp, tuvaletlerin bulunduğu yere gittiler. Greywolf kadınlar tuvaletinin kapısını açarken, Aislinn içerisinin nasıl olduğunu düşünmek bile istemiyordu. İnsanın burun deliklerini sızlatan kokuya rağmen içeri girip, ışığı yaktı.

Beklediği kadar kötü değildi. Işı bittikten sonra, pashı lavaboda elini yüzünü yıkadı. Kapiya gidip iterek açmaya çalıştı, ama kapı yerinden bile oynamadı.

Yanlış yönde açmaya çalıştığını düşünüp, bu sefer kendine doğru çekti. Yine bir yararı olmamıştı. Var gücüyle kapiya abandı. Paniğe kapılmıştı. "Greywolf!" diye bağırdı korkuyla. "Greywolf!"

"Ne var, Aislinn?"

"Kapıyı açamıyorum."

"Doğru." Aislinn'in ağzı açık kaldı. Greywolf onu tuvalete kilitlemişti! "Aç şu kapıyı!" Kapıyı yumrukluyordu.

"Döner dönmez açacağım."

"Döndüğünde mi? Nereye gidiyorsun? Beni buraya kilitleyemezsin!"

"Buna mecburum. Fark etmemiş numarası yaptığın o telefonu kullanmana izin veremem. Döndüğümde, çıkarsın."

Aislinn, "Nereye gidiyorsun?" diye tekrarladı. Belirsiz bir süre için o tuvalette hapis kalmaktan ödü patlıyordu.

"Arabaya. Patlak hortumu değiştirdim gelip seni alırım."

"Arabaya mı? Nasıl gideceksin?"

"Koşarak."

"Koşarak." Aislinn'in sesi duyulmayacak kadar hafifti. Birden aklına gelen bir şeyle, onu alt etmeye çalıştı. "Buranın sahipleri dörtte geldiğinde, ortalığı ayağa kaldıracam."

"O zamana kadar dönmüş olurum."

"Kahrolası herif! Çıkar beni buradan." Aislinn bütün ağırlığıyla yüklendi, ama kapı yerinden bile oynamadı. "Burada havasızlıktan öleceğim."

"Biraz terleyeceksin, ama ölmezsin. Dinlenmiş olursun."

"Cehenneme kadar yolun var!" Greywolf buna cevap vermedi. Aislinn kulağını kapıya dayadı. Hiç ses yoktu. "Greywolf?"

Cevap veren olmadı. Aislinn tek başına kalmıştı. Kapıya yaslanıp ellerini yüzüne kapadı ve, tekrar

ağlamaya başladı. Böyle bir şey ilk kez başına geliyordu. Ölüm kalım meseleleri, o güne kadar yaşadığı kurumuş hayatın çok dışındaydı. Toplumun hoş olmayan yönleriyle karşılaşmasın, diye halk okuluna gönderilmemişti. Gittiği seçkin kız okulunda, hayatta kalma taktikleri öğretilmezdi. O an içinde bulunduğu durum ancak macera filmlerine yakışırdı; ama şimdi başına gelmişti, işte.

Aislinn Andrews yirmi altı yıllık yaşamında ilk kez gerçek korkuyu yaşıyordu. Öylesine yoğundu ki, bunu her aldığı solukta içine çeker gibiydi. Ya Greywolf hiç geri dönmezse? Benzincinin dörtte açılacağına emin değildi. O yazı aylar önce pencereye asılmış olabilirdi. Belki de, sahipleri orayı çalıştırmaya değmeyeceğine karar vermişlerdi.

Orada susuzluktan ölebilirdi.

Hayır, musluktan su akıyordu. Çok temiz değildi, belki, ama en azından susuzluğunu giderirdi.

Açlıktan ölebilirdi.

Bu uzun bir zaman alırdı ve o zamana kadar da biri mutlaka benzinciye uğrardı. Kulak verip, bir motor sesi duyduğunda, varlığını haber vermek için uyanık olmalıydı.

Havasızlıktan ölebilirdi.

Tavana yakın bir yükseklikte, küçük bir pencere olduğunu gördü. Birkaç santim kadar aralıktı. Hava sıcak ve kuru olsa da, boldu.

Öfkeden ölebilirdi.

İşte, bu mümkündü. Greywolf onu bu iğrenç yerde bırakmaya nasıl cesaret ederdi? Aislinn bildiği bütün küfürleri art arda sıralayıp, aşağı yukarı dolanmaya başladı.

Kafasını çalıştıran da bu öfke oldu. Greywolf bile onun çok zeki olduğunu söylemişti. Aklını çalıştır-sa, oradan kurtulabilirdi. Buna emindi! Ama nasıl?

Tekrar tekrar kapıya abandı, ama sonuç değişme-di. Greywolf kapının öbür tarafına ne dayadıysa, ağır bir şey olmalıydı. Aislinn zamanıyla enerjisini boşa harcıyordu. Bütün vücudu ter içinde kalmıştı. Güç-süzlüğüne lanet okuyup, gözlerini tavana kaldırdı. Çözüm tam oradaydı! *Pencerel* Oraya ulaşmanın bir yolunu...

Köşede metal bir varil vardı. Çöp kutusu olarak kullanıldığı belliydi. İçindekileri düşürmemeye çalışarak, ters çevirmeye uğraştı. Çok büyük ve ağırdı, ama sonunda pencerenin altına çekmeyi başardı.

Varilin üstüne çıkınca, pencere pervazına ulaşabilmişti. Birkaç dakika bütün gücüyle uğraşıp, sonunda başını pencereden çıkarınca, üst üste derin soluk-lar aldı. Esinti harikaydı. Biraz öylece kalıp, yorgun kollarını dinlendirdi. Burdan sonra, omuzlarını kulla-narak pencereyi olabildiğince kaldırmaya çalıştı. Çok dar bir açıklıktı, ama biraz uğraşıp, biraz da şansın yardımıyla geçebilirdi. Tek dizini pervaza dayayıp, ayaklarını dışarı sarkıttı.

Diğer dizini de pervaza dayadığı sırada dengesini kaybedince, vücudunu dikkatle pencereden dışarı bıraktı. Ağırlığının etkisiyle dar açıklıktan çıkabilmiş-ti. Düşerken kolu pervazdaki çiviye takılınca, derisi bileğinden koltuk altına kadar yırtıldı.

Neyse ki, ayakları üzerine düşmeyi başarmıştı; ama arazi eğimliydi. Acıyla kolunu kavrarken, yamac

tan aşağı yuvarlanmaya başladı. Yamacın dibine ulaştığında, başını bir kayaya çarptı. Bakışları bir an tepede onunla alay edercesine parlayan güneşe takıldıktan sonra, her şey karanlığa gömüldü.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Lucas bir an önce geri dönmek için sabırsızlanıyordu. Hiçbir şeyi kaçırmayan gözleri yol işaretlerini ezberlemişti. Birkaç mil sonra kasabada olacaktı. Gaza sonuna kadar yüklendi.

Araba anında ileri atıldı. Tekrar eski durumundaydı. Hortumu değiştirmek sorun olmamıştı. Asıl zor olan, ceplerinde bir sürü alet ve elinde bir bidon suyla arabanın olduğu yere koşmaktır. Lucas uzun mesafe koşmaya alışkındı. Yaz sıcaklığında bile fazla zorluk çekmezdi, ama taşıdığı yük hızını biraz yavaşlatmıştı.

Araba kalan kilometreleri yutarken, düşünmek için bol zamanı vardı. Açık camlardan giren sıcak rüzgar yanaklarıyla saçlarına vuruyordu. Çölün temiz havası dururken, yapay klima serinliğinden nefret ederdi. Yanındaki kadın yüzünden camları kapamıştı.

Onu sıcak, pis kokulu tuvalete kapadığı için vicdanı sızlıyordu, ama başka çaresi yoktu. Aislinn'in en yakın şerifi aramasına izin veremezdi. Onu yanına alması da mümkün değildi, çünkü arabaya kadar yürüyemezdi. Yürüse bile, bu Lucas'a birkaç saat kaybetti-

rirdi.

Onu ne zaman yakalayacaklardı, acaba? Zamanında oraya yetişebilecek miydi? Buna mecburdu. Hapisten kaçmanın ona neye mal olacağını iyi biliyordu, ama ne pahasına olursa olsun, yapması gerekeni yapmalıydı. Bunun başkalarına da neye mal olduğunu düşünmeden edemedi. Onu bir arkadaş gibi gören adamı bayıltmak, ve Aislinn'i korkutmak istemezdi. Aislinn nefret ettiği her şeyin bir simgesi gibiydi: genel olarak beyazlar ve özel olarak da şımarık, züppe beyazlar. Yine de, onu işe karıştırmak zorunda kaldığına pişmandı.

Zorunda kalmak mı?

Sinirli bir hareketle uzanıp, radyoyu sonuna kadar açtı. Kendi kendine, bunu son haberleri dinlemek için yaptığını tekrarlıyordu. Aslında, niyeti onu kafasından atmaktı. Neden bu sorumluluğu üzerine almış, neden onu hemen bayıltıp, geldiği gibi sessizce evi terk etmemiştir? Aislinn Andrews kendisine gelip, polise haber verene kadar, Lucas'ın onları tekrar atlatacak zamanı olurdu.

Bunun yerine, büyük aptallık edip, beyaz kadını da yanında taşımıştı. Evet, duş yapmaya ihtiyacı vardı, ama yapmasa da olurdu. Uykuya ihtiyacı vardı, ama onun çarşafı mis gibi kokan, kuştüyü yastıklı yatağından daha rahatsız bir yerde de uyuyabilirdi.

Hadî, bu kadarını yapmıştı, ama neden şafakta uyandığında evi terk etmemiştir? Evet, Aislinn uyanır uyanmaz polise haber verecekti, ama bunu ancak saatler sonra uyandığında yapabilirdi. O zamana kadar da, Lucas çoktan izini kaybettirmiş olacaktı.

Böyle yapması gerekirken, öylece yatıp, Ais-

linn'in sarışın güzelliğini seyretmişti. Çok güzeldi ve Lucas karşı koyamamıştı. Uzun zamandır kadın yüzü görmemiş olan gözleri vücudunu adeta içmiş, kadın kokusuna hasret olan burnu o anın tadını çıkarmıştı. Aislinn'in ruhu bile duymadan evden uzaklaşmak yerine, kalıp onu da yanında sürüklemişti. Yoksa, kesinlikle ona zarar vermek niyetinde değildi.

Niye onu bıçakla tehdit ettin, o zaman?

Sadece bir güvenlik tedbiriydi. Onu soyamak zorunda mıydın? Evet, bu gereksizdi, ama onu seyretmek istedim, hem de çok. Doğru, onu zorlamamalıydım. Zaten, o bir beyaz. Beyaz kadınlardan hiç hoşlanmam. Onları arzulamam bile.

Ama bu kadını arzuluyorsun. Tanrı aşkına, uzun zamandır hapisteydim! Hangi kadını olsa arzulardım! Onunla sevişmek istemedin mi? Hayır. Sen yalancısın. Hayır, dedim. İstemedim, ve istemiyorum.

Ölse bile, ihtirasını kesinlikle kontrol altında tutacaktı. O kadını yanında istemişti, o kadar. Vicedanının sesini dinlememek için, kadından hoşlanmaması için nedenler yaratmaya çalıştı. Aislinn Andrews'in zengin ve şımarık olduğu kesindi. Kendisi gibi kızılдерili çocukların okuldaki beyaz öğrencilerden çok iyi bildikleri 'Benden Uzak Dur' diyen bir havası vardı. Liseye gitmek için kızılдерili yerleşim bölgesinden ayrıldığında ilk öğrendiği şey bu olmuştu. Aislinn Andrews gibi kızlar onun gibi erkeklerle flört eder, ama asla sevişmezlerdi. Sevişseler bile, bunu sırf macera olsun diye, yatakhanedeki kız arkadaşlarına anlatmak için yaparlardı. "Olumaz!" "Sahi mi?" "Ne kadar vahşiydi?" Ertesi gün de hiç tanıımıyormuş gibi davranırlar, sosyal engeller tekrar araya girerdi.

Bu beyaz kadının pek canını sıkmadığını itiraf etti. Sürekli ağlayıp sızlanmamış, Lucas'ın ona yaşattığı bütün zorluklara sabırla katlanmıştı. Aislinn'in o polisi nasıl atlattığını hatırlayınca, gülümser gibi oldu. Neden onu korumuştı? Bunun için Aislinn'e teşekkür borçluydu.

Önceki geceden sonra ona dokunmama kararlılığını sürdürebileceğine emin değildi. Tumbleweed'de geçen saatler cehennemden farksızdı. O öpüşmenin gerçek olmasını çok istemiş, dudaklarını aralayıp, dilini içeri kaydırarak onu tatmayı, giysilerini çıkarıp ona dokunmayı arzulamıştı.

Sabah uyanıp, onu üzerinde yatarken bulduğunda neler hissettiğini hatırladı. Soluğu hafifçe göğsünü yalıyordu, göğüsleri dolgun ve yumuşak, kalçaları...

Kahretsin! Gitmesine izin vermeliyim. Benzinciye ulaştığında, depoyu dolduracak, sonra da dükkan sahiplerine Aislinn'in nerede olduğunu bildiren bir not bırakacaktı. Polise haber verileceği kesindi, ama Aislinn onun nereye gittiğini bilmiyordu. Yine de, polis onun nereye gideceğini tahmin edecekti. Bu an meselesiydi. Lucas o zamana kadar, amacına ulaşacağını umuyordu.

Uzaktan kasabayı görünce, gaza biraz daha bastı. Artık kadını bırakmaya karar verdiğine göre, bunu bir an önce halledip, yola çıkmak için sabırsızlanıyordu. Arabayı almak zorundaydı, ama Aislinn Andrews için yenisini almak sorun olmazdı. Benzin pompasının yanında durup, arabadan indi. Depo dolarken, radyatöre biraz daha su koydu. Zamanın azaldığını aklından çıkarmadan, ön camı temizleyip, lastikleri

kontrol etti. Başka bir polis barikadıyla karşılaşmak için, dükkan sahipleri dönmeden yola çıkmalıydı. İş bitince, tuvaletlerin yanına gitti. Kapıya dayadığı kalın çelik çubuğu çekip, birkaç kez hızla vurdu. Cevap alamayınca, seslendi. "Cevap ver. Orada olduğumu biliyorum, Aislinn. Çocukça davranmayı bırak."

Kulağını kapıya dayayıp, bekledi. Birkaç saniye dikkatle dinledikten sonra, içeride kimsenin olmadığını anlamıştı.

İçini buz gibi bir korkunun kapladığını hissedip, tazla düşünmeden kapıyı açtı. Hızla içeri dalarken, bunun bir numara olduğunu, Aislinn'in beceriksizce ona saldırmayı deneyeceğini umuyordu. Ama içeride burnunu sızlatan berbat bir kokudan başka bir şey yoktu. Açık pencerenin altındaki ters çevrilmiş varili görünce, her şeyi anladı. Korkusu müthiş bir öfkeye dönüştü. Kahrolası kadın kaçmıştı!

Tuvaletten çıkıp, hızla dükkana koştu. Oraya ne Aislinn'in ne de başkasının girdiğini anladığında çok şaşırdı.

Kırık cam parçaları hala yerde, yirmi dolar kül tablasının altındaydı. Telefonun üzerindeki toz da, olduğu gibi duruyordu.

Lucas şaşkınlıkla ellerini kotunun arka ceplerine soktu. Nereye gitmiş olabilirdi? Ve nasıl? Birisinin arabasıyla mı? Aşağı yukarı dolanırken, dudağını ısıırıyordu. Önce telefonu kullanması gerekmez miydi? Polis onu arayıp, Aislinn'i sorguya çekerken, üs olarak o dükkana kullanmaz mıydı? Lucas hiçbir şey anlamamıştı.

Tekrar tuvaletlerin olduğu yere gitti.

"Tamam. Yavaş iç, yoksa boğulursun."

Aislinn'in kupkuru olmuş boğazı Coca Cola'ya büyük bir susuzlukla karşılamıştı. Doğrulamaya çalışınca, kafasına saplanan ağrıyla inledi.

"Kalkma," dedi nazik bir ses. "Şimdilik bu kadar yeter."

Aislinn yavaşça gözlerini açtı. Greywolf üzerine eğilmişti. Yüzünde karanlık, anlaşılabilir bir ifade vardı. Aislinn birden, havanın da kararmış olduğunu fark etti. Gözlerini oynatmak başına yeni bir ağrının saplanmasına neden olmuştu, ama buna aldırmadan etrafına bakındı. Arabasının arka koltuğunda yatıyordu. Çöl esintisinin girmesi için bütün camlar açıktı. Greywolf iki ön koltuğun arasında durmuş, ona bakmaktaydı. "Nerede..."

"Benzinciden otuz mil kadar uzaktayız. Yanıma bandaj da aldım."

"Bandaj mı?"

Greywolf, "Uykunda inleyip durdun," dedi sertçe. Bununla her şeyi açıkladığını sanıyor gibiydi.

Aislinn bütün gücünü toplayıp, onu gömleğinden yakaladı. "Kahretsin, konuş benimle. Şu kızılderili suskunluğundan bıktım artık. Neredeyim ve neden bandaja ihtiyacım var? Sonunda o bıçağı üzerimde kullandın mı, yoksa?" Bu çıkışı bütün enerjisini tüketmişti. Tekrar arka koltuğa yığıldı. Ama öfkeli bakışları hala Greywolf'un üzerindeydi. Beklediği cevabı alana kadar, bakışlarını ondan ayırmadı.

"Pencereden çıkıp, düştüğünü hatırlamıyor musun?"

Aislinn gözlerini kısıtı. Korkusuna, umutsuzluğunu ve buna neden olan adama duyduğu nefreti hatırladı.

ladı. Kötü anılar beynine hücum etti. "Baş ağrın için aspirin de getirdim."

Aislinn gözlerini açtığı anda, onun küçük bir şişeden aspirin çıkardığını gördü. "Nereden buldun?"

"Dükkan dan, Kolayla birlikte içebilir misin?" Aislinn başını sallayınca, Lucas aspirinleri ona verip, kolasını rahat içmesi için, omuzlarından hafifçe kaldırdı.

Sonra onu tekrar yatırdı. "Dudakların güneşten çatlamış." Dudak kreminin kapagını açıp, parmağına aldığı kremi Aislinn'in kurumuş dudaklarına sürdü.

Dudaklarında gezinen parmak, Aislinn'in içinde utanç verici titremeler uyandırmıştı. Greywolf parmağını alt dudaklarının bir köşesinden diğerine önce hızlı, sonra yavaş dokunuşlarla götürüp getirdi. Parmak ucunu üst dudakına kaydırduğ anda, Aislinn soluk alamaz olmuştu. Vücudu aldığı berelerle ilgisi olmayan bir nedenle sızlıyordu.

Greywolf parmağını çekince, Aislinn dikkatle dudaklarını yaladı. Gözlerini dudaklarına dikmiş olan Greywolf, "Yalama," dedi sertçe. "Bırak, etkisini göstereceğin."

"Sağ ol."

"Bana teşekkür etme. Senin yüzünden neredeyse yakalanacaktım." Sert ses tonu nazik davranışından o kadar farklıydı ki, Aislinn irkildi. Onun gibi taştan farksız bir adamdan şefkat beklememesi gerektiğini bilmeliydi. Öfke saçan bakışlarını ona dikti. "Zaten, yakalanmanız gerek, Mr. Greywolf. Başka suçunuz olmasa bile, sırf bana yaptığınız kötülükler ve kabalık yüzünden..."

"Hayatınızda hiç kabalıkla karşılaşmadığınızı

eminim, Miss Andrews. İnan bana, daha bu kelimenin anlamından bile haberin yok."

"Nereden biliyorsun? Beni tanıımıyorsun bile."

"Yeterince tanıyorum. Beyaz ve zengin olmanın getirdiği bütün ayrıcalıklara sahipsin."

"Kızılderililere yapılan haksızlıklar benim suçum değil." Aislinn onun bütün öfkesinin bundan kaynaklandığını biliyordu. "Bütün beyazlardan nefret mi ediyorsun?"

Lucas, "Evet," diye tısladı.

"Ya sen?" diye patladı Aislinn. "Sen safkan bir kızılderili değilsin. Yarı beyaz olduğunu unuttun mu? O yanın çürüyüp yok mu oldu, yoksa?"

Lucas onu sertçe omuzlarından kavrayıp, koltuğa bastırdı. Bakışları çelik gibi sert ve soğuktu. "Ben bir kızılderiliyim. Bunu sakın aklından çıkarma."

Aislinn bunu yapamayacağını biliyordu. En azından, o an için. Lucas'ın soğuk bakışları, yumuşamaya çağını göstermekteydi. Çok tehlikeli bir adamdı ve gücünün farkındaydı. Aislinn korkuyla ürperdi.

Kolsuz gömleğinin açıkta bıraktığı kollarındaki kaslar taş gibi sertti. Kalın boynu taştan oyulmuş gibi sert hatlı yüzüyle kusursuz bir uyum içindeydi.

Kulağındaki minik küpe karanlıkta kötü bakışlı bir göz gibi ışıldıyordu. Kolyesinin ucundaki haç ise, simgelediği iyilik nedeniyle, Aislinn ile dalga geçer gibiydi.

Aklı olan bir kadın, böylesine tehlikeli bir erkeği kışkırtmazdı ve Aislinn de oldukça zeki bir kadındı. Gözünü bile kırpmaya korkarak ona baktı.

Greywolf sonunda gevşeyip, onu bıraktı. "Mikrop kapmadan kolunu sarayım."

"Kolumu mu?" Aislinn kolunu oynatınca, tıpkı başı gibi ağrıdığını fark etti. Pencereden düşerken çiviye takıldığını hatırlamıştı.

Greywolf onun acıdan yüzünü buruşturduğunu görünce, "Bırak," diye atıldı. "Ben yaparım." Aislinn'in doğrulmasına yardım ettikten sonra, bluzunun düğmelerine uzandı. Aislinn içgüdüsel olarak ellerini bluzunun önüne götürünce Greywolf ona baktı. "Onu çıkarman gerek."

Aislinn bakışlarını aşağı kaydırınca, kolunun kan içinde olduğunu dehşetle gördü. "Ben... bilmiyordum." Midesi bulanmaya, başı dönmeye başlamıştı.

"Acele ettiğim için seni arka koltuğa yatırır yatırmaz yola çıktım, ama artık kolunu tedavi etmemiz gerek."

Bakışları birbirine kenetlenmişti. Lucas'ın gözleri onun kremin etkisiyle parlayan dudaklarına takılmıştı. Aislinn de onun dudaklarına bakarken, o dudakların nasıl hem sert hem de arzu uyandırıcı olduğunu anlamaya çalışıyordu. Sonunda Lucas başını iki yana sallayıp, "Dediğim gibi, sen benim sigorta poliçemsin," diye homurdandı.

Tekrar bluzun düğmelerine uzanınca, Aislinn bu kez ona engel olmadı. Lucas düğmeleri çabucak, hiçbir duygu belirtisi göstermeden çözüp göğüslerini ağır ağır ortaya çıkarırken, Aislinn utanç içindeydi. Lucas'ın ne hissettiği belli olmuyordu.

Ellerini Aislinn'in omuzlarına kaydırıp bluzu aşağı kaydırırken, hareketleri yumuşak ve şefkatliydi. Önce sağlam kolunu çıkardıktan sonra, diğerine geçti. Kanın kuruyup, kumaşın tenine yapıştığı yerlerde, Aislinn acıyla yüzünü buruşturuyordu. "Üzgünüm."

Aislinn'in kendisini hazırlamasına fırsat bırakmadan, kumaşın kalanını çekip çıkardı. "Başka çaresi yoktu."

"Biliyorum." Aislinn ağlamamak için büyük çaba harcıyordu. Lucas onun bakışlarından mı buyulmuştu, yoksa, beyaz bir kadının da acı çekip ağlamasına mı şaşırmıştı? Lucas yine o duygusuz haline bürünüp, bluzunu tamamen çıkardı. Aislinn kısacık bir an ona yaslandığında, göğüsleri onun göğsüne dayanmıştı.

İçinde kuşların kanat çırpışına benzer titreşimler başladı. Göğüs uçları onun sert kasları karşısında ne kadar hassastı. Tenini gıcıklayan göğüs kılları hem sert hem de yumuşaktı... ve vücudu simsıcaktı.

Lucas'ın onu tekrar geriye yaslariken çenesinin kasılmasından başka, bu kısacık teması yaşamamış gibiydiler. Kolu boyunca uzanan derin çizikten tekrar kan akmaya başlamıştı. Lucas kağıt torbanın içinden steril pamukla bir şişe antiseptik çıkardı. "Canın çok yanacak." Pamuğa biraz antiseptik döktü. "Hazır mısın?"

Aislinn başını sallayınca, Lucas onun kolunu kaldırıp, pamuğu tenine bastırdı. Aislinn'in bütün vücudu sarsılmış, soluğu kesilmiş, gözlerinden yaşlar boşanmıştı. Lucas pamuğu seri hareketlerle çizik boyunca gezdirdikten sonra, yaranın daha derin olduğu yerlere bastırdı. "Lütfen," diye inledi Aislinn. Mûthiş acı yüzünden gözlerini yummuştu.

Lucas yaraya üflemeğe başladı. Aislinn gözlerini açınca, onun başının ne kadar yaklaşmış olduğunu görüp, paniğe kapıldı. Lucas bir eliyle kolunu tutarken, diğerini onu dik tutmak için başının arkasına koymuştu.

Aislinn onun çıkık elmacık kemiklerine bakakaldı. Üfledikçe yanakları şişiyordu. Dudakları koluna çok yakındı. Yara boyunca üflerken, dudakları göğüs ucunun hizasına geldi.

Soluğu tenini yakıyordu. Aislinn'in göğüs uçları anında sertleşti. Lucas bunu görünce, başını kaldıracak gibi yaptı, ama hemen ardından tekrar eğilerek, üflemeye devam etti. Bu kez daha hafif ve tam göğüs ucuna üflüyordu.

Biraz sonra hareketsiz kaldı. Kararan bakışlarında yoğun bir arzu vardı. Yutkunup, yaklaşacağı anda görünmez bir engelle karşılaşmış gibi, ona dokunmaktan vazgeçti.

Aislinn çok istemesine rağmen, hareket etmeye korkuyordu. Aslında istediği, başını tutup göğsüne yaklaştırmaktı. İçinde ona karşı yoğun bir şefkatin uyandığını hissetti. Ondandır nefret etmesi gerekirken, ona vücudunu sunmak, onun vücudunu kullanmak istiyordu.

Lucas onu neden benzincide bırakmamıştı? Yarasını tedavi etmek için antiseptikle diğer şeyleri arayarak neden değerli zamanını harcamıştı? Bu adamda gözle görünenden daha farklı bir şey mi vardı? Her şeye rağmen, içinde biraz insanlık olabilir miydi? Duygusuz tavrı, yaşadığı acılarla haksızlıklara karşı bir tepki miydi?

Gözleri karşılaştınca, Lucas'ın bakışlarındaki ateş söndü. "Bana öyle bakma," diye homurdandı.

Aislinn hiçbir şey anlamamıştı. "Nasıl bakmayım?"

"Uzun zamandır hapiste olduğumu unutmuş gibisin. Seni arzulayıp arzulamadığımı mı bilmek istiyor-

sun? Pekala, arzuluyorum." Parmakları kelepçe gibi kolunu kavramıştı. "Her tarafına dokunmak, göğüslerini hissetmek, birini dudaklarımın arasına almak, kalp atışlarını hissedecek kadar içine girmek istiyorum. Eğer bir kızılderiliyle sevişmeye hazır değilsen, bir daha bana öyle davetkar bakmamamı öneririm, Miss Andrews."

Onun duygularını bu kadar yanlış değerlendirmesine kızan Aislinn tek koluyla göğüslerini kapayarak, "Kendine o kadar güvenme," diye tısladı. "Ölürüm, daha iyi."

Lucas acı acı güldü. "Buna eminim. Temiz vücudunun bir kızılderili tarafından kirletilmesinden, ölmeyi tercih edersen, ama en azından kan kaybından ölmeyeceksin."

Lucas kolunu sararken, Aislinn başını öbür tarafa çevirdi. İş bitince, Lucas ilkyardım malzemelerini toplayıp, kağıt torbaya koydu.

Aislinn onun bıçağı aldığını görünce korkuyla kısıldı, ama Lucas sadece bluzunun kollarını kesip, ona attı. "Giyin. Burada yeterince zaman kaybettik."

Lucas sürücü koltuğuna geçip, yola koyuldu. Gergin sessizlikte, Aislinn arkadan onu seyrediyordu. Aklından onu haklamak için bir sürü yol geçmekteydi. Bluzunun kesik kollarından birini ip haline getirip, ona arkadan saldıracaktı. Peki, ya sonra? Yanında harita ve su olmadan, ıssız çölün ortasında kalacaktı. Benzini de bitebilirdi. Lucas'ı alt etse bile, çölden sağ çıkması uzak bir olasılıktı.

Tekrar yorgunluğa yenik düşüp uykuya daldı.

Araba yavaşlayıp durduğunda Aislinn gözlerini açıp doğruldu.

Lucas ona şöyle bir bakıp, arabadan indi ve bir yapıya çıkan yokuşlu yolda yürümeye başladı. Aislinn karanlıkta şeklini pek seçemese de, bunun bir Nava-ho kulübesi olduğunu anlamıştı. Kapısından sızan ışık olmasa, altıgen biçimli ahşap kulübeyi görmek çok zordu.

Kulübe dağın kayalık çıkıntısının altına gizlenmiş gibiydi. Böylesine ilkel, mistik bir yerde tek başına kalmak istemeyen Aislinn büyük bir merakla onun peşine takıldı. Kayalık yolda güçlükle ilerlerken, hem yolunu görmeye hem de Lucas'ı gözden kaçırmamaya çalışıyordu.

Lucas kulübeye varmadan, ufak tefek bir silüet kapıda belirdi. Bir kadındı bu. "Lucas!"

Kadın ona doğru koşup, kendini kollarına bıraktı. Lucas ona sıkıca sarılmıştı. Başıyla omuzlarını koruyucu bir hareketle kadına doğru eğdi.

"Lucas, bunu neden yaptın? Kaçtığını radyodan duyduk."

"Nedenini biliyorsun. O nasıl?" Lucas geriye çekilip, dikkatle kadının yüzüne baktı. Kadın kederle başını sallayınca, birlikte kulübeye girdiler.

Aislinn merakla arkalarından gitti. Daha önce bir kızılдерili kulübesine girmediği için, kapıya ulaştığında adımlarında güvensizlik vardı. Tek odadan oluşan kulübe çok sıcaktı. Tam ortada küçük bir ateş yanmaktaydı. Zayıf duman tavandaki açıklık tarafından çekiliyordu. Bundan başka tek ışık kaynağı gaz lambalarıydı. Kapıya yakın yerde bir masayla dört tane sandalye, masanın üzerinde de emaye bir çaydanlık-

la dört teneke fincan vardı. Köşede, el pompasıyla çalışan bir musluğu olan bir lavabo göze çarpıyordu.

Zeminse sert topraktı. Aislinn'e yakın bir yerde, çok güzel bir toprak resmi vardı. Desen karmaşık, bir o kadar etkileyiciydi. Neyi temsil ettiğini bilmiyordu, ama tedavi ayinleriyle ilgili olduğunu tahmin etti.

Kapının tam karşısındaki duvarın yanında Nava-ho motifli battaniyelerle kaplı bir yatak vardı. Lucas yatağın yanına çömelmişti. Yatakta yaşlı bir kızılderili adam yatıyordu. Uzun örgüler halindeki kıvrık saçları kırışık yüzünü çevrelemişti. Kıvrılmış nasırlı elleri battaniyenin üzerindeydi. Yatağın yanındaki genç adama bakınca gözleri ışıldadı. Aislinn konuştukları dili anlamıyordu.

Odada onlardan başka iki kişi vardı: biri Lucas'ı sıcak biçimde karşılayan kadın, diğeri de beyaz bir adamdı. Aislinn çok şaşırmıştı. Adam yatağın ayak ucunda ayakta duruyordu. Çok uzun boylu değildi ve koyu kumral saçları şakaklarında hafifçe kırışmıştı. Elli yaşlarındaydı. Düşünceli bakışlarını Lucas ile yaşlı adama dikmişti.

Aislinn nedense kadına bakmaktan kaçınmıştı. Bakışlarını ona çevirince, çok hoş bir kadın olduğunu gördü. Kızılderiliydi. Çıkık elmacık kemikleri, omuz hizasında kesilmiş kuzguni siyah saçları ve simsiyah gözleri vardı. Beyazlar gibi sade pamuklu bir elbise, topuksuz ayakkabılar giymiş, ucuz takılar takmıştı. Başını tutuş şekli, ona asil bir hava veriyordu. İnceydi ve son derece kadınsıydı.

Lucas başını yaşlı adamın nasırlı ellerine dayadıktan sonra beyaz adama baktı. "Merhaba, Doktor."

"Lucas, seni çılgın."

Lucas'ın ifadesiz yüz hatlarından bir gülümseme gelip geçti. "Bu ne biçim, merhaba, böyle?"

"Sen delirdin mi? Hapisten ne diye kaçtın?"

Lucas omuz silkip, tekrar yaşlı adama baktı. "Acı çekmediğini söylüyor."

Doktor, "Onu elimden geldikince rahat ettirmeye çalıştım," dedi. "Hastaneye yatmasını söylediğimde..."

Lucas başını iki yana sallayarak onu susturdu. "Burada ölmek istiyor. Bu onun için çok önemli. Ne kadar kaldı?" Sesi acıyla boğuklaşmıştı.

"Belki, sabaha..."

Kadın hafifçe titremesine rağmen, hiç ses çıkarmadı. Lucas hemen yanına gidip, ona sarıldı. "Anne."

Annesi mi? Aislinn'in nutku tutulmuştu. Kadın Lucas Greywolf yaşında oğlu olamayacak kadar genç görünüyordu.

Lucas'ın kadının kulağına teselli sözcükleri fısıldadığı belliydi. Aislinn birlikte iki gün geçirdiği bu soğuk, mesafeli adamın böylesine şefkatli olmasına çok şaşırdı.

Lucas gözlerini yumdu. Yüzünün aydınlıkta kalan kısmı acı dolu ifadesini iyice belirginleştirmişti. Gri gözlerini sonunda açtığında, hala kapıda dikilen Aislinn'i gördü.

Annesinden hafifçe uzaklaştırken, başıyla Aislinn'i gösterdi. "Yanımda bir rehine getirdim."

Kadın hızla dönünce, Aislinn'i gördü. Zarif elini göğsüne götürmüştü. "*Rehine mi?* Lucas!"

"Aklını mı kaçırdın?" Doktor'un sesi sertti. "Eyaletin her yerinde seni arıyorlar."

Lucas, "Farkındayım," dedi önemsemeyerek.

"Daha neye uğradığını anlayamadan, seni tekrar hapse tıkacaklar! Bu sefer anahtarları atacaklarına eminim."

Lucas, "Bu riski isteyerek göze aldım," dedi aynı öfkeyle. "Ölmeden önce büyükbabamı ziyaret etmek için, hapishane müdüründen izin istedim, ama bu isteğimi geri çevirdiler. Oyunu onların kurallarına göre oynadım, ama işe yaramadı. Artık dersimi öğrendim: isteme, sadece bildiğini yap."

"Oh, Lucas." Annesi iç çekip, oturdu. "Babam gelememeni anlayışla karşıladı."

Lucas, "Ama ben karşılayamadım," dedi tükürür gibi. "Bana gün izin vermeleri neyi değiştirdi?"

Bu soruya hiçbiri cevap veremedi. Sonunda Doktor Aislinn'e yaklaştı. "Adım Dr. Gene Dexter."

Aislinn ondan hoşlanmıştı. Dikkat çekici biri değildi, ama ifadesi yatıştırıcı ve güven vericiydi... belki de, Aislinn'in böyle düşünmesinin nedeni, Lucas ile geçirdiği kırk sekiz saat boyunca yaşadıklarıydı. "Aislinn Andrews."

"Nerelisiniz?"

"Scottsdale."

"Yorgun görünüyorsunuz. Oturun, lütfen."

Aislinn adamın gösterdiği sandalyeye çöktü. "Sağ olun."

Doktor elini Lucas'ın annesinin omuzuna koydu. "Bu da, Alice Greywolf."

"Lucas'ın annesiyim." Alice'nin gözlerinde içten bir ifade vardı. "Olanlar için bizi bağışlayabilecek mısınız?"

Aislinn yatan adamı göstererek, "Babanız mı?" di-

ye sordu.

"Evet. Joseph Greywolf."

"Çok üzıldüm."

"Sağ olun."

Doktor Aislinn'e, "Bir şey ister misiniz?" diye sordu.

Aislinn iç çekip, gülümsedi. "Evime dönmek isterim."

Lucas homurdandı. "Miss Andrews'in o akşam eve gelip, beni buzdolabını karıştırırken bulması hiç hoş olmadı."

Alice, "Evine gizlice mi girdin?" diye sordu dehşetle.

"Ben bir suçluyum, Anne, unuttun mu? Kaçak bir mahkum." Lucas kendisine kahve doldurdu. "İzninizle." Aislinn'e alayla gülümseyip, yatağın yanına döndü.

"Büyükbabasını ölmeden görmek için mi haptisten kaçıp, evime girdi ve beni rehin aldı?" Aislinn bunu yüksek sesle sorduğunu fark edemeyecek kadar şoke olmuştu.

Lucas'ın onu nasıl korkuttuğunu, bıçakla tehdit ettiğini, nasıl alay edip, dehşetli anlar yaşattığını hatırlayınca, ona bir tokat atmamak için kendisini zor tuttu.

Lucas'ın şiddete başvuracak bir adam olduğuna inandığı için tehditlerine boyun eğmişti. Onun yaşlı adama şefkat dolu sözcükler söyleyip, kırıksık alnını sevgiyle okşamasını gördükçe, Lucas'ın sinek bile öldüreceğini sanmıyordu.

Aislinn bakışlarını onu dikkatle süzmekte olan Alice ile Doktor'a çevirdi. "Anlamıyorum."

Alice gülümsedi. "Oğlum anlaşılması güç biridir. Aklına estiği gibi hareket eder ve çabuk öfkelenir, ama kesinlikle görüldüğü kadar kötü değildir."

Dr. Dexter, "Bu genç hanımı da işe karıştırdığı için onu bir güzel pataklamak lazım," diye araya girdi. "Neden Miss Andrews'i kaçıracak başına daha büyük dert açtı?"

Alice, "Onun ne kadar kararlı olduğunu bilirsin, Gene," dedi. "Büyükbabası ölmeden buraya gelmeyi kafasına koyduysa, hiçbir şey onu durduramazdı." Endişeyle Aislinn'e baktı. "Sana zarar vermedi, değil mi?"

Aislinn duraksadı. Onlara Lucas'ın duşa girerken önünde soyunarak onu küçük düşürdüğünü, uyumadan önce onu soyundurup, kendisine bağladığını, sık sık korkuttuğunu, çoğu zaman sözleriyle utandırdığını söyleyebilirdi, ama Lucas ona gerçek anlamda zarar vermemiştir.

"Hayır," dedi usulca.

Gene, "Kolunda sargı var," dedi.

"Tuvaletten çıkmaya çalışırken oldu."

"Tuvaletten mi?"

"Evet. Lucas, şey, beni oraya kilitlemişti."

"Ne?"

Aislinn, Lucas ile karşılaşmasının özel yanlarını atlayıp, polis barikatını üstünkörü geçerek, her şeyi en başından anlattı. "Lucas bir saat önce kolumu sardı."

"Bir bakayım." Doktor lavaboya gidip pompadan su bastıktan sonra, ellerini yıkadı. "Alice, çantamı getir misin, lütfen? Tetanos olabilir."

Yarım saat sonra, Aislinn kendisini çok daha iyi

hissediyordu. Kolunda can yakıcı bir sıyrıktan başka bir şey olmadığı anlaşılmıştı. Lavaboda elini yüzünü yıkayıp, Alice'nin verdiği fırçayla saçlarını fırçaladı. Alice üzerindeki yırtık bluzla pantolonun yerine, Navaho kadınlarının giydiği geleneksel tunikle uzun etekten vermişti. "Babam ölene kadar burada beklemeyi kabul etmen, beni çok duygulandırdı."

"Ben kaçak bir mahkumun inine geleceğimi sanıyordum." Aislinn, Lucas ile Doktor'un yanında durdukları yatağa baktı. "Bana gerçeği neden söylemedi?"

"Oğlum çoğu zaman savunma durumundadır."

"Ve insanlara hiç güvenmiyor."

Alice koluna dokundu. "Sıcak çorba var. İster misin?"

"Lütfen." Aislinn ne kadar acıkmış olduğunu o anda fark etmişti. Çorbasını içerken, Alice de masaya oturdu. Aislinn bu fırsattan yararlanıp, ona Lucas hakkında merak ettiği şeyleri sordu.

"İşlemediği bir suç yüzünden üç yıl hapis cezası mı çekiyordu?"

"Evet," dedi Alice. "Lucas'ın tek suçu, Phoenix'teki mahkeme binası önünde gösteri düzenlemektir. Bütün adli kanallara başvurmuş, gösteri için izin almıştı, ama gösterinin şiddete dönüşmesi beklenmiyordu."

"Sonra ne oldu?"

"Lucas'tan farklı olarak, şiddetten yana olan bazı göstericiler gemi azıya aldılar. Lucas kontrolü sağlamadan, kamuya ait mallar tahrip edilip, kavgalar çıktı. Polis de dahil, bazı kişiler yaralandı."

"Ciddi biçimde mi?"

"Evet. Lucas bu konuda önde gelen kişi olduğu

için, ilk tutuklananlardan biriydi."

"Şiddete engel olmaya çalıştığını neden anlatmadı?"

"Asıl sorumluların adını vermek istemedi. Duruşmalarda kendi kendisini savundu, ama yargıçta jüri üyeleri kararı çok önceden vermişlerdi. Basın bu konuya geniş yer verdi. Sonuçta onu suçlu buldular. Cezası da çok ağırdı."

Aislinn, "Avukat tutsa, daha iyi olmaz mıydı?" diye sordu.

Alice gülümsedi. "Oğlumun sana kendisinden hiç bahsetmediği belli. Lucas avukattır."

Aislinn şaşkınlıkla bakakaldı. "Avukat mı?"

Alice, "Barodan ihraç edildi," dedi kederle. "Hırçınlığı da bu yüzden. Halkımıza yasal yollardan yardımcı olmak istiyordu. Ama artık imkansız."

Aislinn duyduklarına inanmakta zorlanıyordu. Lucas'ın sandığından da karmaşık biri olduğu ortadaydı. Bir an Lucas'a bakıp, gözlerini tekrar Alice'ye çevirdi. Doktor'un eli Lucas'ın omuzundaydı.

Aislinn, "Kızılderili köklerin senin için çok önemli," dedi. "Bu yüzden mi soyadınız Greywolf?"

"Başka hangi adı kullanabilirdik ki?" Alice şaşır-mıştı.

"Dexter gibi. Dr. Dexter, Lucas'ın babası değil mi?"

Üç çift hayret dolu göz Aislinn'e çevrildi. Bakışlarını ilk kaçıran Alice oldu. Yanakları kıpkırmızıydı.

Lucas'ın cevabı kesindi. "Hayır, değil."

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Alice, Joseph seni istiyor." Dr. Dexter diplomatik bir manevrayla durumu kurtarmıştı. Kolunu Alice'nin omuzlarına sarıp, birlikte yatağın yanına gittiler.

Aislinn utançtan yerin dibine girmişti. "Ben... sandım ki... sen yarı beyaz olduğun için..."

"Yanıldın." Lucas masaya oturdu. "Neden hala buradasın? Seni medeniyete geri götürmesi Gene'ye için yalvaracağını sanıyordum."

"Yapacak çok daha önemli işleri var. Büyükbabanla ilgilenmek gibi."

Lucas sandalyesini arka ayakları üzerinde dengeleyip, ona kışkırtıcı bir bakış fırlattı. "Belki de, suç dünyası sana cazip geldiği için evine dönmek istemiyorsun."

Aislinn'in bakışları ateş saçıyordu. "Tabii ki, istiyorum. Sadece, senin sandığın gibi sığ ve duygusuz değilim."

"Yani?"

"Yani, seninle anneni çok iyi anlıyorum. Beni korkutup, bıçakla tehdit edeceğine, bana neden haptisten kaçtığını anlatabilirdin. Sana yardım ederdim."

Lucas güldü. "Senin gibi hoş, saygın ve yasalara saygılı bir beyaz, hapisten kaçmış bir kızılderiliye yardım mı edecekti? Hiç sanmam. Senin iyi yürekliliğine güvenemezdim. İnsanlara güvenmemeyi öğrendim." Sandalyenin ön ayaklarını hızla yere indirdi. "Çorba kaldı mı?"

Aislinn ateşin üzerinde kaynayan çorbadan ona da doldururken, babasının kimliğinin hala açıklanmadığını hatırladı. Lucas'ın bu konuyu tartışmaya istekli olmayışı, Aislinn'in merakını iyice kamçılıyordu.

Lucas aç bir kurt gibi çorbaya saldırdı. Aislinn onun istemesini beklemeden, ona bir fincan kahve doldurdu. Birkaç saat önce bu adamla arasına mesafe koymayı isterken, şimdi karşısında oturuyordu. Lucas bir an kaşlarını kaldırıp ona baktıktan sonra, tekrar çorbasını içmeye koyuldu. Artık o kadar öfkeli görünmüyordu. Onu yatıştıran kulübenin sakin havası mıydı, acaba? Yaşlı büyükbabasına şefkat dolu söz-cükler söyleyen adamın tehlikeli olduğuna inanmak çok zordu.

Aislinn artık onu ürkütücü değil, gizemli buluyordu. Lucas annesiyle babasının ona koca adayı olarak düşündüğü erkeklerden çok farklıydı. O adamlar birbirlerinin birer kopyası gibiydiler. Sadece grilerinin tonları değişen aynı tip takım elbiseler giyerler, sadece piyasa analizleri ve büyüme endeksleri hakkında konuşurlardı. Sohbetlerine çeşni olarak kattıkları konularsa, yaptıkları tenis maçlarıyla, almayı düşündükleri spor arabalardı. Kokteyl partilerinde de, son sosyete dedikodularını konuşurlardı.

Kulağında küpe olan ve çorbasını sanki uzun zaman bir daha doğru dürüst yemek yiyemeyecek gibi

silip süpüren, ter, toz ve ölüm gibi şeylerden hiç etkilenmiyor gibi duran bu adamla karşılaştığında, hepsi Aislinn'in gözüne son derece sıkıcı görünüyordu. Açıkçası, bu adam Aislinn'i büyülemiş gibiydi.

"Bana avukat olduğunu söylememiştin," dedi Aislinn.

"Gereği yoktu."

"Yine de bahsedebilirdin."

"Neden? Sana bıçak çeken adamın avukat olduğunu bilmen daha mı iyi olacaktı?"

Aislinn, "Hayır," dedi bıkkınlıkla. Lucas çorbasını kaşıklamaya devam edince, sohbet kapandı. Ağzından laf almak, deveye hendek atlatmaktan zordu. Aislinn yeni bir deneme yaptı. "Annen bana burs kazandığını söyledi."

"İkiniz epey sohbet etmişsiniz, anlaşılan." Lucas çorbasını bitirip, tabağı itti.

Aislinn, "Doğru mu?" diye sordu sabırsızca.

"Bu anı ilginin nedeni nedir?"

Aislinn omuz silkti. "Bilmiyorum. İlgimi çekti, o kadar."

"Kızılderili bir çocuğun beyazların dünyasında nasıl başarılı olduğunu mu merak ediyorsun?"

"Bunu da tersten anlayacağını bilmeliydim. Unut gitsin." Aislinn öfkeyle ayağa kalkıp, boş tabağa uzanınca, Lucas bileğini kavradı. "Otur. Merakını gidereceğim."

Aislinn onun gücüne karşı koyamayacağını bildiği için, dediğini yaptı. Lucas bir süre daha ona bakıp, sonunda bileğini bıraktı. Bakışlarında yoğun bir küçümseme vardı.

"Buradaki kızılderili yerleşim bölgesinde bulu-

nan bir okulu bitirdim," diye başladı Lucas. Konuşurken, gergin dudakları hiç oynamıyor gibiydi. "Lise koşu takımının koçu için ajanlık yapan biri, beni uzun mesafe koşusunda izleyip beğenince, Tucson'a gidip, oradaki liseye kaydoldum. Atletizm konusunda bir sorun yoktu, ama derslerde öğretmenler bana aldır-mıyordu bile. Kızılderili bölgesindeki öğretmenleri-min ilgisinden sonra, bu duruma alışmakta güçlük çektim."

"Bana öyle bakma."

"Nasıl bakmayım?"

"Sarı saçlarımla mavi gözlerimin suçlusu benmi-şim gibi."

"Senin gibi birinin bunu anlamasının zor oldu-ğunu biliyorum, ama ta başından beri toplum dışıysan, ne olursa olsun, bir şeyde başarılı olmak zorundasın. Ancak bu şekilde biraz olsun kabul edilirsin. Sen ve senin gibiler okul partilerinde eğlenirken, ben ders çalışıyordum."

"Herkesten daha başarılı olmak istiyordun."

Lucas yüzünü buruşturdu. "Aynı derecede başarı-lı olsam da, yeterdi. Derslerimden, kütüphaneden ve koşu antrenmanlarından kalan zamanlarda çalışıyordum. Bir kızılderili olduğum ve hızlı koştuğum için bedava okuduğum düşünülmesin, diye, kampüste iki işte birden çalıştım."

Lucas bakışlarını masanın üzerinde kavuşturdu-ğu ellerine dikti. "Yarımkıan sözcüğünün anlamını bi-lir misin?"

"Evet. Pek hoş bir şey değil."

"Ya insanların seni böyle çağırımlarının ne de-mek olduğunu? Tabii, bilmezsin. Ha, koşuda başarılı

dereceler elde ettim. Çok hızlı koşuyordum." Sanki stadyumdaki coşkulu tezahüratları hala duyar gibiydi. "Şeref listesinde mezun olmadan önce bile..."

"Herkesten daha başarılı oldun, demek."

Lucas onu duymazdan geldi. "Adım duyulmuştu. Hakkımda gazetede övgü dolu yazı bile çıktı. İşin acı yönü... bir kızılderili için ne kadar başarılı olduğumdur." Ateş saçan bakışlarını Aislinn'e dikti. "Her zaman aynı niteleme: 'Bir kızılderiliye göre.'" Onun haklı olduğunu bilen Aislinn hiçbir şey söylemedi.

"Sonra hukuk fakültesine yazıldım. Bir an önce mesleğe girip, madencilik şirketleri yüzünden ezilen halkıma yardım etmek istiyordum. Birkaç dava kazandım, ama bu yeterli değildi. Hukuk sisteminin de dünyadaki her şey gibi politika üzerine işlediğini anladığımda, hayal kırıklığına uğradım. Adalet kör değildi.

"Ben de bu kurala uyup, daha açık sözlü ve kuşku cu davranmaya başladım. Seslerini duyurabilmele ri için, kızılderililerin gösteri yapmalarına ön ayak oldum. Bu çabalarım, göziem altında tutulması gereken bir asi olarak ün yapmamdan başka işe yaramadı. Ellerine beni tutuklayıp uzun zaman içeride tutma fırsatı geçtiğinde, bunu değerlendirdiler." Arkasına yaslanıp, sert bakışlarını Aislinn'e dikti. "İşte, hepsi bu."

Aislinn onun bu kadar uzun konuşacağını hiç ummamıştı. Eksik parçaları yerine oturtması zor oldu. Ne tam beyaz ne de tam kızılderili olduğu için, her iki toplumda da yeri yoktu. Aislinn onun yaşadığı zorlukları tahmin edebiliyordu. Onun gibi gururlu birisinin bir at gibi 'yarımkan' diye çağırılmaya da-

yanması çok zordu.

Lucas çok zeki ve fiziksel açıdan üstün bir insandı. Kızılderili göstericilerin onu lider olarak görüp yanında yer almaları doğaldı. Beyazların korktuğu biri haline gelmişti. Aislinn yine de, onun sert kişiliğinin, yaşadığı acı deneyimlerle, inatçılığından kaynaklandığını düşünüyordu. Asıl suçluların adlarını verse, hapiste yatmaktan kurtulabilirdi. Aislinn onun bu konudaki inatçılığını anlayamadı. "Çok kavgacı bir huyun var."

Lucas soğukça da olsa, gülümsedi. "Haklısın, ama eskiden böyle değildim. Liseye başlamak için kızılderili bölgesinden ayrıldığımda, saftım ve yüksek ideallerim vardı."

"Ama toplum seni değiştirdi."

"Hadi, benimle dalga geçmeye devam et, bakalım. Buna alışkınım."

"İnsanların seni aralarına almamalarının kızılderili olman yüzünden değil, itici bir karakterin olması yüzünden olabileceği hiç aklına gelmedi mi?"

Lucas yine hızla uzanıp, bileğini kavradı. "Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun. Adın bile, tam bir beyaz olduğunu kanıtıyor. Bir partiye davet edildiğinde, insanlar bir kızılderilinin ne kadar alkole dayanabileceğini anlamak için seni sürekli içmeye zorladı mı? 'Ne kadar sarhoş olacak, acaba?' 'Belki, savaş başlığını takıp, bize bir savaş dansı yapar.' 'Okunla yayın nerede, Büyük Şef?'"

"Yeter!" Aislinn ne kadar uğraşsa da, kolunu ondan kurtaramadı. İkisi de ayağa fırladıklarının farkında değildi. Lucas bileğini tuttuğu için, Aislinn hafifçe masaya eğilmek zorunda kalmıştı. Lucas'ın dişleri ke-

metlenmişti ve sesi, sakın olmasına rağmen, zehir sarı gibiydi. "Ancak böyle şeyleri kendiniz de yaşadığınız sonra bana kavgacı olduğumu söyleyebilirsiniz, Miss Andrews..."

"Lucas!" Annesinin sert sesi, Lucas'ın söylevini kesti. Kısacık bir an Aislinn'in gözlerine baktıktan sonra, bileğini bırakıp hızla Alice'ye döndü.

Alice, "Seni çağırıyor," dedi. Aralarındaki kıvılcımlardan ürkmüş gibi, bakışları oğluyla Aislinn arasında mekik dokuyordu. Sonunda, oğlunun koluna girip, onu yatağa götürdü.

Aislinn arkalarından baktı. Alice'nin başı Lucas'ın ancak omuzuna geliyordu. Lucas'ın onun omuzuna sardığı kolu sevgi ve şefkatin göstergesiydi. Aislinn onun böyle insanca duyguları olduğuna inanmıyordu bir türlü.

"Lucas'ın kusuruna bakma," dedi Dr. Dexter.

"Neden? Kendi davranışlarının sorumluluğunu taşıyan yetişkin bir insan. Nedeni ne olursa olsun, kötü bir davranışın özürü olamaz."

Doktor iç çekip, kendisine kahve doldurdu. "Haklısın." Kahvesini yudumlarken, yatağın yanına çömelmiş ana oğula bakıyordu. "Lucas'ı çocukluğundan beri tanırım. Hep öfkeli, hayatı acı yönleriyle gören bir çocuktur. Alice'nin annesi bir Navaho'ydu, babası Joseph ise bir Apaçi. Lucas savaşçı karakterini büyükbabasından almış."

"Onları bu kadar eskiden mi tanıyorsun?"

Gene Dexter başını salladı. "Stajımı tamamlar tamamlamaz, kızılderili bölgesine gelmiştim."

"Neden?" Doktor gülümseyerek ona bakınca, Aislinn kıpkırmızı oldu. Lucas'ın kabalığı ona da mı bu-

laşmıştı, yoksa? "Kusura bakma. Üzerime vazife değildi."

"Önemli değil. Seve seve cevap verebilirim." Doktor doğru sözcükleri bulmak için bir an düşündü. "Nasıl denir, sanki, bir çağrı gelmiş gibiydi. Genç ve idealisttim. Çok para kazanmak değil, bir değişiklik yaratmak istiyordum."

"Bunu başardığına eminim." Aislinn duraksadı. "En azından, Alice ve Lucas Greywolf'un yaşamlarında." Göz ucuyla Doktor'a bakınca, onun bu numarayı yutmadığını anladı.

"Alice ile, Lucas'ı kırık kolunu tedavi ettirmek için kliniğe getirdiğinde tanıştım. Birkaç hafta içinde arkadaş olduk ve ona klinikte bana yardımcı olup olmayacağını sordum. Ona hemşireliği öğrettim. O gün bu gün, birlikte çalışıyoruz."

Aislinn onun Alice'ye bir doktorun hemşiresine duyabileceğinden çok daha derin hislerle bağlı olduğunu anlamıştı, ama üstelemedi. O sırada Alice, Gene'ye döndü. Yüzünde korku dolu bir ifade vardı. "Gene, çabuk gel!"

Doktor hemen yatağın yanına koşup, Lucas ile Alice'yi kenara iterek, dinleme aletini Joseph Greywolf'un zayıf göğsüne koydu. Aislinn bulunduğu yerden bile, yaşlı adamın hırıltılı soluklarını duyabiliyordu. Bu ses şafağa kadar aynı şekilde devam etti.

Sonunda kesildiğinde, odaya çöken ani sessizlik bir bombadan daha etkiliydi. Aislinn elini titreyen dudaklarına kapayıp, yatağın başındaki üçlüye arkasını döndü. Aralarında bir yabancı olduğu için, acılarını paylaşmaya çekiniyordu. Bir sandalyeye oturup, başını öne eğdi.

Hafif ayak sesleri, Alice'nin hıçkırıklarını, onu teselli eden sesi duydu. Çizme topuklarının sert sesini duyunca, başını kaldırdı. Lucas kapıdan çıkmış, kayalık yolda yürüyordu. Güçlü vücudu eskisi kadar akıcı hareket ediyordu, ama kasları gerilmiş, tenini zorlar gibiydi. Kendine hakim olmak için bütün iradesini harcadığı belliydi. Arkası dönük olduğu için Aislinn yüzünü göremiyor, ama acı dolu ifadesini gözünün önüne getirebiliyordu. Lucas Aislinn'in arabasıyla, Doktor'un olabilecek arazi arabasının yanından geçip, aynı kararlı adımlarla ilerideki tepeye tırmanmaya başladı.

Aislinn harekete geçtiğinin farkında bile değildi. Bilinçaltında kararını vermişti. Ayağa fırlayıp, kapıya koşarken, hareketlerini tamamen bilinçaltı yönetiyordu. Geriye bakınca, Gene Dexter'in Alice'ye sarılmış, kulağına teselli sözcükleri fısıldadığını gördü.

Kulübeden çıktığında, yüzüne sabahın temiz havası çarpmıştı. Güneş dağların ardından yükselmek üzereydi. Günün o saatinde dağ havası oldukça serindi.

Aislinn onun kadar hızlı tırmanamıyordu. Lucas'ın seçtiği botlar sayesinde ayakları rahattı, ama Alice'nin verdiği etek çalılara takılıp, bacaklarına dolanarak, hareketlerini zorlaştırmaktaydı. Defalarca dizleri sıyrılmış, avuçları kanamaya başlamıştı.

Zirveye çıkan yolda yarıya gelmeden yorulup, soluk soluğa kalmıştı. Yine de, anlayamadığı bir duygu ve dürtünün etkisiyle tırmanmaya devam etti. Bunu yapmak zorunda hissediyordu kendisini. Lucas'a ulaşmalıydı.

Bütün gücünü toplayarak, daha hızlı tırmanmaya

başladı. Başını kaldırdığında, Lucas'ın zirvede durduğunu gördü. Bulutsuz gökyüzüne karşı karanlık bir siluet gibiydi.

Aislinn sonunda zirveye ulaştığında, kayanın üzerine yığıldı. Güçlkle soluk alıyor, kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Hayretle ellerine baktı. Kayalar avuçlarını sıyırılmış, tırnakları kırılmıştı.

Eskiden bu manzara onu dehşete düşürürdü. Oysa, o anda acıya aldırmiyordu. Hatta, hissetmiyordu bile. Lucas'ın acısının yanında, onun acısı önemsizdi.

Ona arkası dönük olan Lucas kaskatı bir halde, tam karşısındaki kayaya bakıyordu. Bacakları hafifçe aralıktı. Birden başını geriye atıp, gözlerini yumarak, acıyla uludu. Sesi insanın tüylerini ürpertecek şekilde, karşı dağlarda yankılandı. Bu hayvansı ses ruhunun derinliklerinden geliyordu. Acı, umutsuzluk ve çaresizliğin ifadesiydi. Aislinn onun acısını yüreğinde hissetti. Gözyaşları yanaklarından süzölmeye başlamıştı. Elini ona dokunacakmış gibi uzattı, ama Lucas uzaktaydı ve bu teselli teklifini fark etmedi.

Aislinn bu yoğun acı gösterisini neden itici bulmadığını anlayamadı. Onun ailesinde duygularını açığa vurmak kesinlikle hoş karşılanmazdı. Üzöntü, öfke, hatta sevinç bile başkalarına belli etmeden yaşanmalıydı. İnsan duygularını ancak belli biçimlerde ifade edebilirdi. Başka türlü davranmak basitlik ve görgösüzlük olarak görülürdü.

Aislinn ömründe böylesine içten, sınırsız bir duygu ifadesi görmemişti. Lucas'ın acı dolu çığığı yüreğinde o güne kadar gizli kalmış bir noktayı ortaya çıkarak, yerinde derin bir boşluk bırakmıştı. Gökten bir yıldırım düşseydi, bu kadar sarsıcı, kesin ve derin

bir etki yapamazdı.

Lucas dizleri üzerine çöküp, başını kollarına dayadı. İleri geri sallanırken, Aislinn'in anlayamadığı acılı bir melodinin sözlerini mırıldanıyordu.

Aislinn dizleri üzerinde sürünüp ona yaklaşarak, elini omuzuna koyunca, Lucas buna yaralı bir hayvan gibi tepki gösterdi. Başını hızla geriye çevirip, homurdandı. Gözleri yaşsız ve buz gibi olsa da, simsiyah gözbebekleri ateş saçıyordu. "Burada ne işin var?" diye homurdandı. "Buraya ait değilsin."

Lucas onun sadece oraya ait olmadığını değil, acısının derinliğini anlayamayacağını anlatmak istemişti.

"Büyükbabanın ölümüne çok üzıldüm."

Lucas'ın gözleri tehlikeli biçimde kısıldı. "Yaşlı, varlığı gereksiz bir kızılderilinin ölümü seni neden üzsün ki?"

Aislinn'in gözleri yaşlarla doldu. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Neyi?"

"Sana yardım etmek isteyen insanları neden kendinden uzaklaştırıyorsun?"

"Kimsenin yardımına ihtiyacım yok." Lucas'ın bakışlarında açık bir küçümseme vardı. "Özellikle, seninkine."

"Hayal kırıklığına uğrayan, ya da, acı çeken tek insanın kendin olduğunu mu sanıyorsun?"

"Sen de mi acı çektin? Hem de, yaşadığın fildişi kulede?"

Aislinn bu acımasız soruya cevap vermeye gerek görmedi. Ona acının bir sürü çeşidi olduğunu söylemenin yararı yoktu. İçinde uyandırdığı duygular yü-

zünden ona yeterince kızgındı, zaten. "Bu acımasızlığını kalkan gibi kullanıp, insanca bir sıcaklık yaşamaktan kaçınan bir korkak gibi, öfkenin ardına saklanıyorsun. Birisi sana sevecenlikle yaklaştığında, bunu acımayla karıştırıyorsun. Aslında, hepimizin zaman zaman acımaya ihtiyacı var."

Lucas, "Peki," dedi. "O zaman, acı bana."

Şimşek hızıyla hareket etti. Dokunuşu bir o kadar sarsıcıydı. Parmaklarını Aislinn'in saçlarına dolayarak, başını kendine çekip, boynunu kıracak gibi geriye itti.

"Demek, kızılderililere yakınlık duyuyorsun? Bakalım, ne kadar?"

Dudakları ezercesine Aislinn'in dudaklarına kapandı. Barbarca, cezalandıran bir öpüştü bu. Aislinn'in boğazından yükselen inilti onu hiç etkilememiş, aksine parmaklarını iyice kasıp, dudaklarının baskısını artırmıştı.

Aislinn başını oynatamayınca, onu kollarından itmeye çalıştı. Lucas'ın teni sıcak ve pürüzsüz, kasları çelik gibi sertti. Onu itme çabaları sonuçsuz kaldı.

Lucas başını kaldırıp, alayla sırıttı. "Hiç kızılderili tarafından öpüldünüz mü, Miss Andrews? Bir dahaki çay partinizde arkadaşlarınıza anlatırsınız."

Dudaklarını tekrar Aislinn'in dudaklarına bastırdı. Aislinn ancak sırtında kayaları hissedince, yere uzandıklarını fark etti. Lucas üzerine abanmıştı.

Dudakları boynuna kaydığında, "Hayır!" diye solumdu Aislinn. Tekmelemeye çalışınca, Lucas tek bacağını üzerine atarak, bunu engelledi.

"Ne oldu? Acıma duygun birden kayboldu, galiba? Bir de bunun tadına bak."

Aislinn onun dilinin baskısını hissedince, dudaklarını simsıkı kenetledi. Lucas elini saçlarından çekip çenesini sıkınca, Aislinn'in ağzını açmaktan başka çaresi kalmamıştı.

Lucas dilini ağzının içine soktu. Öfkeli, arzulu, acı veren bir dokunuştı bu. Aislinn içinden utanç ve öfke dolu çığlıklar atarken, onu itmek için sırtını geriye büktü.

Lucas buna dizini bacaklarının arasına sokarak, ve kalçalarını onunkilere bastırarak karşılık verdi. Aislinn bu saldırıya karşı koymak için ellerini pençe gibi yaparak, onun yüzüne götürdü.

Parmak uçları tenine değdiği anda, yanaklarının ıslak olduğunu fark etti. Öfkesi o anda kaybolup, yerini şaşkınlığa bıraktı. Parmakları hemen gevşeyerek, yanaklarında gezinmeye başladı.

Karşı koymaktan vazgeçmesi, Lucas'ın da yumuşamasına neden oldu. Lucas başını kaldırıp, ona baktı. Aislinn'in gözleri de yaşlarla dolmuştu.

Aislinn elinin kendiliğinden hareket edip, onun yanaklarındaki gözyaşlarının izlerini takip ettiğini gördü. Onun gibi duygusuz bir adamın ağlaması, Aislinn'i derinden etkilemişti.

Lucas onun yüzünde gördükleri karşısında pişman oldu. Aislinn'in dudakları onun öfkesi yüzünden şişmişti. Hayatında hiçbir kadına kaba kuvvet kullanmadığını hatırladı birden. Kendini çok kötü hissetmeye başlamıştı.

Ondan uzaklaşmak istedi, ama Aislinn'in elleri hala yanaklarındaydı. Dikkatle Lucas'ın ağzına bakıyordu.

"Bana öyle baktımanımı söylemiştim," dedi Lucas.

Aislinn oralı olmadı.

"Yoksa, neler olacağını da söylemiştim."

Aislinn'in yüzündeki ifade hiç değişmedi.

Lucas'ın tereddüdü sadece bir an sürdü, ama inleyerek Aislinn'in dudaklarına kapanması asırlar sürmüş gibiydi.

Bu öpüşü öncekinden çok farklıydı. İnemelerine rağmen, dudakları son derece yumuşak ve nazikti. Sanki, Aislinn'den bağışlama diler gibiydi.

Aislinn dudaklarını aralayarak karşılık verince, Lucas dilini ağzının içine daldırdı.

Dili iyice derinlere kayarken, ilkel bir dansın figürlerini yapar gibiydi. Dudakları tutkulu bir öpüşle kenetlenmişti.

Aislinn o güne kadar böylesine yoğun cinsellik içeren bir öpüşme tatmamıştı. Lucas bedenlerinin birleşmesini taklit edercesine dilini ağzında gezdiriyordu. Sonunda Aislinn soluk soluğa kalmıştı. Çok daha fazlasını istiyordu.

Aislinn elini onun kulak memesine götürüp küpe siyle oynarken, Lucas soluğunu içine çekti. Aislinn diğer elini onun siyah ipeği andıran saçlarının arasına sokmuştu.

Lucas elini vücutlarının arasına kaydırıp bluzunun düğmelerini çözerken, Aislinn onu durdurmak için hiçbir harekette bulunmadı.

Hiç düşünme. Sakın düşünme. Aislinn düşündüğü anda her şeyin biteceğini biliyordu ve sonucu ne olursa olsun, bitmesini istemiyordu.

O akşam Lucas'ı mutfağında gördüğü andan beri, duyguları ve arzularıyla boğuşmaktaydı. Oysa, üç gün önce hayatı sessiz, sakin ve hıboştı. Artık ta-

mamen duygularının etkisindeydi.

Lucas elini onun boynuna götürüp, dudaklarını göğsünde gezdirmeye başladı. Eli göğsünü kavramıştı. Onun bronz tenli elinin göğsünü okşadığını düşünmek bile, Aislinn'in vücudunda arzu alevlerinin yükselmesine neden oldu.

Lucas göğüs ucunu okşamaya başlayınca, Aislinn bağdırmamak için alt dudağını ısırıldı. Dudakları aynı yere kapanınca, Aislinn bu sefer çılgınlığa engel olamayarak, onu saçlarından kavrayıp başını vücuduna bastırdı.

Lucas sınırsız bir özgürlükle hareket ederek, ağzı, dişleri ve diliyle bütün yeteneğini gösteriyordu. Her dokunuşu Aislinn'i zevkin doruğuna biraz daha yaklaştırmaktaydı.

Aislinn onun gömleğini iki yana açarak, ellerini göğsünde gezdirmeye başladı. Her dokunuşunda yeni bir şey keşfeder gibiydi. Parmaklarını kıvrıkcık tüylerin arasına sokup, göğüs uçlarına dokundu.

Lucas yüzünü göğüslerinin arasına gömüp, zevkle inledi. Eteğini beline kadar sıyrıp, elini onun bacaklarının arasına koydu.

Lucas'ın beyninde davullar çalar gibiydi. Bacaklarının arasından yükselen ateş tüm vücuduna yayılıyordu. Bir kadına ihtiyacı vardı, ama ihtirası bu kadında yoğunlaşmıştı. Sarışın, mavi gözlü, ve nefret ettiği her şeyin simgesi olan bu kadın, şehvetinin odağı haline gelmişti.

Aislinn'i yatak odasında, gece lambasının vücudunu altın rengine boyayan ışığında çıplak gördüğünden beri ihtirası doruktaydı. Vücudunun her noktasını keşfetmek, görmek, koklamak ve tatmak is-

tiyordu.

Aislinn'in küçük, ama dolgun ve yuvarlak göğüsleri onu büyülüyordu. İnce ve biçimli bir vücudu vardı. Lucas ellerini bu vücutta gezdirerek, avuçlarının şekline sokmak için dayanılmaz bir istek duymaktaydı.

Aislinn'in çıplak vücudu hala gözlerinin önündeydi. Karşısında titrerken son derece gururlu, incinebilir, ama cesurdu. Teni ipek gibi pürüzsüzdü. Göremediğiniyse, hayal gücü tüm vücudunu sızlatacak kadar gerçekçi biçimde canlandırmaktaydı.

Artık dokunuyordu, işte. Aislinn'in bacakları arasındaki bölge tıpkı hayalindeki gibi sıcak ve yumuşaktı. Lucas elini onun külotundan içeri kaydırıp ipeksi tüyleri aralayarak kadınlığının özüne ulaştığında, daha fazla dayanamayıp külotu çıkardı.

Birden, ikisi de hareketsiz kalmıştı. Sadece göğüsleri inip kalkıyordu. Lucas biraz çekilip, onun yüzüne baktı. Aislinn'in yüzünde sakin, dingin bir ifade vardı, ama ona meydan okur gibiydi.

Güneş ve gökyüzünün altında Aislinn'in göğüsleri ortadaydı. Lucas özgürce onu seyrederken, Aislinn hiç kımıldamadı. Eteği belinde toplanmıştı. Lucas bakişlarını onun bacaklarının arasına kaydırды. Soluk kesecek kadar güzeldi. Lucas vücudunu saran heyecanın etkisiyle gözlerini yumdu.

Pantolonunu aşağı indirip, Aislinn'in kıvrıldığı dizleri arasına yerleşti. Dudaklarına kapanırken, ağır ağır içine girdi. Aislinn'in onu saran kadınlığının her santiminin tadını çıkarıyordu. Dibine kadar abandığında, Aislinn'in üzerine uzandı. Yüzünü boynuyla omuzu arasına gömmüştü.

Ölüp cennete adım atmış gibiydi.
Çünkü, hiçbir şey bu kadar eşsiz ve güzel olamaz-
dı.

Aislinn elini onun sırtında gezdirmeye başladı.
Lucas'ı iyice içinde hissetmek istiyordu.

Dudaklarını Lucas'ın küpesinin olduğu noktaya
bastırdı. Lucas'ın göğsünün derinliklerinden bir hırıltı
yükseldi. Dudaklarını iyice ıslanana kadar Aislinn'in
göğüs ucuna sürttü. Dilinin hareketleri soluk
kesiciydi.

Bir an ikisi de kasıldı. Lucas ağır ağır hareket et-
meye başlamıştı. Pürüzsüz, sert, sıcak ve kusursuzdu.
Aislinn onu tanımadan önce nasıl yaşadığını düşün-
miyordu.

Lucas kendi dilinde bir şeyler mırıldanıp, kolları
üzerinde doğrularak, "Adım Lucas," diye hırladı.

Aislinn, "Lucas," dedi soluk soluğa. "Lucas."

"Ben... Tanrım... bunu görmek... ikimizi..." Bakışla-
rını bedenlerinin, esmerlikle sarışınlığın, erkekle ka-
dının birleştiği noktaya indirerek, kalçalarını daire-
sel bir hareketle oynatıp, onunkilere bastırdı. Ais-
linn'in soluğu kesilmişti, ama gözlerini kapamadı.

Lucas'ın yüzü belleğine kazınmıştı. Esmer, çok
güzel ve vahşi bir yüzdü bu. Hareketleri hızlandıkça,
alnında boncuk boncuk terler birikiyordu.

Kalçalarının her darbesinde, "Hatırlamak istiy-
rum," diye tekrarlıyordu. "Beni yakaladıklarında...
Tanrım..."

Lucas başını geriye attı. Gözleri kapanmadan ön-
ce, bir an onunkilere kenetlenmişti. Vücudu doyuma
ulaşma anının sarsıntılarını yaşarken, ellerini Ais-
linn'in kalçalarına bastırıp, kendisine çekti.

Aislinn de şiddetle titriyordu.

Saniyeler sonra, Lucas bütün ağırlığıyla üzerine uzandı. Dudakları kulağının üzerinde oynuyor, ama ne dediği duyulmuyordu. Aislinn onun saçlarını okşamaya başladı.

Aislinn bedenleri ter içinde, orada öylece ne kadar yattıklarını bilmiyordu. Onları bu huzur dolu dünyadan neyin çekip çıkardığının da farkında değildi.

Bütün hatırladığı, Lucas başını kaldırdığında yüzündeki ifadeydi. Yüzü tekrar her zamanki uzak ifadesine bürünmeden önce, kederli, çekingен, hatta minnet dolu bir ifade gelip geçmişti.

Lucas ayağa kalkıp pantolonunun fermuarını kapadı, ama gömleğini iliklemeden tepenin kenarına gidip, Joseph Greywolf'un kulübesine baktı.

"Giyinsen, iyi olur. Polisler gelmiş."

Bu kelimeler taş parçası gibi Aislinn'in yüreğine çöktü. İsyan edip, bağırmak istiyordu, ama ne yararı vardı? Lucas'ı nerede saklayabilir, onu nasıl koruyabilirdi? Zaten, Lucas olacaklara hiç aldırıyor gibiydi.

İçini buz gibi bir ürperti kaplayan Aislinn hemen giyindi. Üstündeki tozları silkelerken, titriyordu. Daha vücudu sevişme sonrasının sarsıntılarını atlatamadan, yanakları utançtan kıpkırmızı olmuştu.

Daha sevişmenin tadına varamadan, her şey bitmişti. Aislinn sevişme sonrasının sevecenliğini, sıcaklığını yaşamak istiyor, biraz önce yaşadıklarının ardından sıcak bir yakınlığın geleceğini umuyordu.

Ne olacaktı, yani? Lucas ona aşık olduğunu söyleyip, içtenlikle teşekkür edecek, şakalar mı yapacaktı? Oysa, Lucas ona boş, duygusuz bir bakış attıktan son-

ra, tepeden aşağı inmeye başlamıştı.

Aislinn gücünü toplamaya çalışırken, ellerini yüzüne kapadı. Bir an sonra, o da tepenin kenarına yığılıydı. Bacakları onu taşımakta zorluk çekiyordu. Gördüğü şey, acısını daha da artırdı.

Kırmızı, mavi ışıkları yarıp sönen polis arabaları kulübenin etrafını sarmıştı. Polisler peteğin etrafındaki arılar gibi, kulübenin çevresindeydi.

Bir polis megafonu kullanarak, "Ellerini başının üzerine koy, Greywolf," diye seslendi.

Bu tepeden inişini zorlaştırsa da, Lucas denileni yaptı. Aislinn tepeden bakarken, çaresizlik içindeydi. Bir ambulans kulübenin önünde durdu. Biraz sonra, Joseph Greywolf'un cansız bedeni üzeri örtülü olarak, sedyede dışarı çıkarılıyordu. Dexter'e yaslanmış olan Alice de hemen arkasındaydı.

İki polis koşarak Lucas'ın yanına gittiler. Kollarını sertçe arkasına götürüp, kelepçelediler.

Lucas hala dimdik yürüyordu. Çevresinde olanlara kayıtsız gibiydi. Ambulansın kapıları kapandığında, Aislinn onun omuzlarının nasıl kasılmış olduğunu fark etti. Alice oğluna koşup, kollarını beline sardı. Polislerden biri onu sertçe itip arabaya bindirmeden önce, Lucas annesinin yanağına bir öpücük kondurdu.

Arabaya binmeden hemen önce başını kaldırıp, Aislinn'in durduğu yere baktı. Bundan başka, Lucas Greywolf'un onun varlığından haberdar olduğunu gösterecek hiçbir şey yoktu.

ALTINCI BÖLÜM

"Benimle ne zaman evleneceksin?"

"Sen ne zaman bunu sormaktan vazgeçeceksin?"

"Bana, evet, dediğinde."

Alice Greywolf elindeki kurulama bezini katlayıp, tezgahın üzerine koyduktan sonra, Gene Dexter'e döndü. "Ya çok sabırsızsın, ya da, çok inatçı. Neden benden hala vazgeçmedin?"

Gene beline sarılıp onu kendisine çekerek, yanğını başının üzerine yasladı. "Çünkü, seni seviyorum, her zaman da sevdim. Seni klinikte ilk gördüğüm günden beri seviyorum."

Bu doğrudu. Doktor ona ilk gördüğü gün aşık olmuştu. Alice o zaman çok gençti, çok güzeldi ve küçük oğlunun kırık kolu için çok endişeliydi. Gene bir saat içinde küçük Lucas'ın kolunu tedavi edip alçıya almış ve Alice'ye aşık olmuştu. Geçen yıllar boyunca bu sevgisi hiç eksilmemişti.

Alice'yi sevmek çok zordu. Bazen kendisini kaybedip, onunla evlenmezse, bir daha görüşmeyeceklerini söyleyerek, Alice'ye gözdağı veriyordu, ama o güne kadar bir sonuç elde edememişti. Alice evlenme teklifini inatla reddediyordu.

Gene bazen kasıtlı olarak ondan uzaklaşıp, kıskandırmak için başka kadınlarla flört etmeyi bile denemiş, ama bunların hiçbiri uzun sürmemişti. Diğer kadınlara haksızlık yaptığına inandığı için, bu taktikten kısa sürede vazgeçmişti. Onunla evlense de, evlenmese de, Alice tek aşkıydı. Gene bu gerçeği uzun süre önce kabullenmişti.

Alice yanağını onun göğsüne dayayıp, ilk karşılaştıkları günü hatırladı. Gene Dexter yaşamının öyle ayrılmaz bir parçasıydı ki, Alice onsuz olmayı düşünemiyordu bile. Onu ilk gördüğü, nazik sesini ilk duyduğu günü hala bütün canlılığıyla hatırlıyordu. O gün oğlu yüzünden çok korkmuştu. "Lucas kavga etmişti," diye mırıldandı. "Okuldaki büyük çocuklardan biri ona sövmüş." Alice oğlunun iki topluma da ait olmaması yüzünden yaşadığı bütün acıların farkındaydı.

"Lucas'ı iyi tanırım. Hemen kavgaya tutuşmuş olmalı."

"Evet," dedi Alice gülerek. "Kolu beni çok korkutmuştu, ama onlara uyup kavga ettiği için çok kızıştım."

Gene, Lucas'ın o çocuklarla sadece kendisi için kavga etmediğinden kuşkulanıyordu. Annesine de sövmüşlerdi, mutlaka. Lucas çocukluğuyla ilk gençlik yıllarındaki kavgaların çoğunu annesini savunmak için yapmıştı. Bunu Alice'ye söylemedi.

Alice, "Dikkati daha çok üzerine çektiği için, okulda kavga etmesine çok kızıyordum," diye devam etti. "Bir yandan da, beyaz doktora hizmetlerinin karşılığını nasıl ödeyeceğimi düşünüp, üzülüyordum." Alice başını kaldırıp, Gene'nin gözlerine baktı. Artık ilk

karşılaştıklarında olduğu gibi genç değildi, ama hala çok yakışıklıydı. "Sana para ödeyemeyeceğimi biliyordun. Neden oğlumu tedavi ettin?"

"Çünkü, vücudun... stiyordum." Gene boynuna öpücükler kondururken, şakadan hafifçe inliyordu. "Oğlunu bedava tedavi edersem, bir ümidim olacağını düşündüm."

Alice gülerek, onu itti. "Buna kesinlikle inanmıyorum. Sen böyle düşünemeyecek kadar nazıksın. Zaten, sana ödeme yaptım, sayılır. Lucas'ın kolunu tedavi eder etmez, bana kliniğinde iş vermiştin."

Gene onun yüzünü avuçları arasına alıp, sevgiyle gözlerine baktı. "Tek bildiğim, senin çekip gitmene izin veremeyeceğimdi. Seni bir daha görmemeye dayanamazdım. Bu yüzden, klinikte iş verdim." Alice'nin dudaklarına yumuşak, ama tutkulu bir öpücük kondurdu. "Evlen benimle, Alice."

Sesinde yalvaran bir ifade vardı ve Alice onun içten olduğunu biliyordu. "Babam..."

"Öldü." Gene ellerini çekip, sandalyesini geriye itti. "Öleli sadece birkaç hafta olduğunu, hala onun yasını tuttuğunu biliyorum, ama onu senelerce teklifimi reddetmek için bir bahane olarak kullandın. Seni anlıyorum. Ona bakmak zorundaydın. Ölümünden sonra da, onu aynı şekilde kullanmaya devam mı edeceksin?"

Alice mutfaktan çıkıp, oturma odasına gitti. "Lütfen, şu sıra beni evlenmeye zorlama, Gene. Şimdi Lucas'ı düşünmek zorundayım."

"Lucas yetişkin bir erkek."

"Hala ailesine ihtiyacı var ve ailesinden sadece ben kaldım."

"Kahretsin, ben de varım!"

Alice özür dilercesine ona bakıp, elini tutarak yanına, kanapeye oturttu. Gene kızgındı. "Biliyorum. Seni kırmak istememiştim."

Gene'nin ses tonu yumuşadı. "Lucas artık küçük bir çocuk değil, ama hala kavga ediyor. Hayatını ola-bildiğince zorlaştırmaya kararlı. Çıkmasına birkaç ay kala, hapisten kaçtı ve genç bir kadını rehin aldı."

"Bu konuyu hala anlayamadım," dedi Alice. "Lucas işlerine kimseyi karıştırmazdı."

"Benim demek istediğim de bu, işte. Hapisten kaçmadan önce ne sana ne de bana danıştı. Neden benimle evlenmeye karar vermek için onu düşünüyorsunuz? Lucas sana duyduğum hisleri biliyor. İlk teklifimde benimle evlenseydin, bugün bu durumda olmayabilirdi." Gene onun incindiğini görünce, iç çekti. "Düşüncesizce konuştum. Bağışla."

"Lucas yeterince acı yaşayarak büyüdü. Bölge standartlarına göre zengin, beyaz bir üvey baba onun için yeni bir sorun olmamalıydı."

"Biliyorum," diye itiraf etti Gene. "Ama yıllarca Lucas'ı bahane olarak kullandın. Büyüyüp, üniversite için uzağa gidince de, babanı öne sürmeye başladın." Alice'nin ellerini avuçları arasına aldı. "Her ikisi de geçerli neden değildi. "Ve artık ikisi de ortadan kalktı."

"Eskisi gibi devam edemez miyiz?"

Gene başını iki yana salladı. "Hayır, Alice. Son nefesime kadar seni seveceğim, ama ben bir erkeğim ve tam anlamıyla sevgi dolu bir ilişki istiyorum. Benimle evlenmekten neden korktuğunu biliyorum."

Alice başını öne eğip, derin bir soluk aldı. Gene

onun simsiyah saçlarını geriye iterken, gözleri sevgi doluydu. "Cinselliği kendini kurban etmek, gibi görüyorsun. Yemin ederim, seni asla o adam gibi incitmeyeceğim."

Alice ona yaşlı özlerle baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bu konuşmayı yıllar önce yapmalıydık, ama seni kızdırmak istemiyordum." Gene durakladı. "Tekrar aşık olmaktan korkuyordun; özellikle bir beyaza... Ekeklerden uzak durarak, tekrar incinmeyeceğini düşünüyordun." Alice'nin ellerini dudaklarına götürdü. "Seni asla incitmeyeceğime söz veriyorum. Hayatımın merkezi olduğunu anlayamadın mı, hala? Seni seviyorum. Sana kutsal bir varlık gibi değer vereceğim. Hayatı bir parçama nasıl zarar verebilirim?"

"Gene." Alice gözyaşları içinde ona sarıldı. Gene de ona sevgiyle sınıksık sarılmıştı. Dudakları uzun, derin bir öpüşle birleşti. Sonunda Gene, "Benimle ne zaman evleneceksin?" diye sordu.

"Lucas hapisten çıkar çıkmaz."

Gene kaşlarını çatı. "Kim bilir, ne zaman çıkacak."

"Lütfen, Gene, o zamana kadar bekleyelim. Yoksa, Lucas bizi asla bağışlamaz. Yine hapisten kaçmasını istemeyiz, değil mi?" Hafifçe güldü.

Gene hiç ses çıkarmadan, gülümsedi. Aslında, Lucas annesinin mutlu bir evlilik yapmasına çok sevinirdi. Yine de, Gene bu kadarına da razıydı. "Pekala. Ama Lucas çıkar çıkmaz, kesinlikle evleneceğiz. Bu arada..."

"Bu arada?"

"Her zaman olduğu gibi, seni sabırla bekleyece-

geni, Alice Greywolf."

"İçeri gelin, Mr. Greywolf." Lucas ofise girdi. "Kazanıp otur, lütfen." Hapishane müdürü Dixon ayağa kalkacak kadar nezaket göstermese de, akıllıca davranmamıştı. Dikkatle Lucas'ı süzüyordu.

Lucas müdürün gösterdiği koltuğa oturdu. Dixon onun kararlı ifadesini görünce biraz şaşırılmıştı. Mahkum sinmemiş, aksine gururlu bir havası vardı. Soğuk, gri gözlerini suçluluk duygusuyla kaçırmadan, doğrudan onun gözlerine bakıyordu.

Dixon, "Son birkaç hafta yaşadığın zorluklar, seni yıldırmışa benzemiyor," dedi. Lucas hapishaneye getirildiğinden beri, diğer mahkumlardan ayrı bir hücrede tutuluyor, aynı haklardan yararlanamıyordu.

Lucas, "Ben iyiyim," dedi kısaca.

"Biraz zayıflamışsın. Birkaç gün doğru dürüst yemek yersen, kısa zamanda düzelirsin."

"Kısa keselim, lütfen. Hücreme dönmek istiyorum."

Dixon öfkesini bastırdı. En zor mahkumlarla geçirdiği yıllar, ona böyle anlarda kendisini kontrol etmeyi öğretmişti. Pencerenin yanına gidip, Greywolf'a arkasını döndü. Bunun güven göstergesi olduğunun anlaşılacağını umuyordu. "Aldığımız disiplin kararı, firarının gerektirdiği kadar ağır değil."

Lucas, "Sağ olun," dedi alayla.

"Kaçışına kadar, örnek bir mahkumdun."

"Daima elimden gelenin en iyisini yaparım."

Dixon yine öfkesine hakim oldu. "Kayıtlarını dik-

katle inceledikten sonra, kurul ve ben, eski cezana sadece altı ay eklemeye oy birliğiyle karar verdik. Bu kararımız, ceza sistemi yetkililerince de onaylandı."

Dixon hızla arkasına döndüğünde, saklamasına zaman bırakmadan, Lucas'ın şaşkınlık ve sevinç dolu ifadesini gördü. Tekrar pencereye dönerken, gülümsemesini ona göstermedi. Mr. Greywolf ne kadar uğraşsa da, herkes gibi duyguları olan bir insandı. Hatta, hepsinden daha fazla. Dixon büyükbabasını ölmenden önce görmek için hapisten kaçan başka mahkum tanınmamıştı.

Lucas Greywolf'a duyduğu hayranlık onu huzursuz ediyordu. Acaba, o da Greywolf'un yaptığını yapar mıydı? Bu soru onu iyice huzursuz etti.

"Büyükbabanı son kez görmek, cezana altı ay eklenmesine değer miydi?"

"Evet."

Dixon masasına oturdu. "Neden?"

Lucas bacağını indirip, toparlandı. "Joseph Greywolf çok gururlu bir adamdı. Kendisine zararı olacak kadar geleneklerine bağlıydı. Hapiste olmam, onu benden bile çok üzüyordu. Bir kabile şefinin parmaklıklar ardında olmasına kahroluyordu."

"Gerçekten bir şef miydi?"

Greywolf başını salladı. "Ama bunun ona hiçbir yararı olmadı. Oldüğünde, halkımın çoğu gibi yoksul, hayal kırıklığı içinde ve yenikti."

Dixon önündeki dosyayı inceledi. "Burada bir toprak sahibi olduğu yazıyor."

"Ama topraklarının dörtte üçünü kaybedince, mücadeleyi bırakıp, hastalığı ilerleyene kadar turistler için kızilderili ayin dansları gösterisi yaptı. Bir zaman-

lar onun için büyük önem taşıyan dini törenler, başkaları için bir gösteri haline gelmişti." *

Lucas birden ayağa fırlayınca, Dixon'un eli masasının altındaki alarm düğmesine gitti. Ama mahkumun ona saldırmayacağını anlayınca, elini tekrar masanın üzerine koyup, onun öfkeyle odayı arşınlamasını izledi.

"Büyükbabamın bütün umudu bendim. Beyaz kanı taşımama rağmen, beni sevdi ve bağrına bastı. Beni torunu gibi değil, oğlu gibi yetiştirdi. Hapiste olmam düşüncesi bile onu mahvediyordu. Beni tekrar dışarıda görmek, huzur içinde ölmek için, zafer kazandığımı görmek istiyordu. Bu yüzden kaçtım."

Adli yetkilileri hiç kimse Lucas kadar etkileyemezdi. Son derece dinamik ve atak bir adamdı. İkna yeteneği müthişti. Bir daha avukatlık yapamayacak olması büyük bir kayıptı.

"Niyetim hapisten kaçmak değildi, Mr. Dixon. Aptal değilim. Büyükbabamı görmek için, iki gün izin istedim. İki gün! Ama izin verilmedi."

Dixon, "Bu, kurallara aykırıydı," dedi sakın bir sesle.

"Kuralların canı cehenneme! Hepsi aptalca. Bir mahkuma iyilik yaparak, kendisine olan saygısını kazanmasının ne kadar yararlı olacağını bilmiyor musunuz?"

"Lütfen, oturun, Mr. Greywolf."

Bir süre bakıştıktan sonra, Lucas koltuğa oturdu.

"Sen de hukukçusun," dedi Dixon. "Paçayı ne kadar ucuz kurtardığını fark etmiş olmalısın." Gözlüğünü takıp, önündeki raporu inceledi. "Bir de, Miss Aislinn Andrews adında genç bir kadın var." Lucas'a bak-

ti.

Lucas bu bakışa sessizce karşılık verirken, aklından ne geçtiği belli değildi. Müdür raporu okumaya devam etti. "Senden şikayetçi olmaması ilginç, doğrusu." Lucas sessizliğini koruyordu, ama çenesinde bir kas seyirmeye başlamıştı. Sonunda Dixon raporu kapayıp, gözlüğünü çıkardı. "Eski hücrene dönebilirsin. Hepsi bu kadar."

Lucas tam kapıdan çıkacağı anda, Dixon onu durdurdu. "O gösteri sırasında polislerin yaralanmasından sorumlu musun? Hükümet binalarına saldırılması talimatı verdin mi?"

"Ben sadece gösteriyi düzenledim. Yargıç ve jüri beni suçlu buldu." Lucas başka bir şey söylemeden ofisten çıktı.

Dixon onun ardından bakakaldı. Bir suçlunun ne zaman yalan söylediğini, ne zaman masum olduğunu anlardı. Lucas Greywolf ile tekrar konuştuktan sonra kararını vermişti. Telefona uzandı.

Lucas gardiyanların arasında hücrelerine dönerken, kalbi göğsünden fırlayacak gibiydi, ama heyecanı dışarıdan belli olmuyordu.

Haneye tecavüz, saldırı, adam kaçırma ve kim bilir, başka ^{hangi} nedenlerle suçlanacağını düşünüp, annesini daha fazla üzecek ^{yeni} davalar açılacağından korkmuştu.

Cezasına sadece altı ay eklendiğini öğrenmek, onun için büyük bir sürpriz olmuştu. Bu zamanı boş geçirmeyecekti. Hücreesindeki masanın üzeri yasal konularda yardım isteyen insanların mektuplarıyla doluydu. Lucas bunun için onlardan ücret almıyordu. Bir daha avukatlık yapamayacak olmasına rağmen,

Lucas Greywolf adı kızılderililer arasında bir umut ışıyordu. Onlardan yardımını esirgeyemezdi.

Aislinn Andrews ondan neden şikayetçi olmamıştı. peki? Eyalet ve federal yetkililerin dava açmaya çalıştıklarından hiç kuşkusu yoktu, ama Aislinn'in ifadesi olmadan, hapisten kaçmaktan başka suçu olduğunu kanıtlayamamışlardı. Aislinn neden onlarla işbirliği yapmamıştı?

Lucas birisine minnet borçlu olmaktan nefret ederdi, ama Aislinn Andrews'e gerçekten minnet borçluydu.

Aislinn yatak odasının kapısını ardından sessizce kapadı. Kapının zili ikinci kez çalmıştı. Telaşla kapıya giderken, atkuyruğundan kurtulan saçlarını geriye itip, holdeki aynada kendisine baktı. Eh, insan içine çıkabilecek haldeydi. Gülümseyerek, kapıyı açtı.

Gelenin kim olduğunu görünce, gülümsemesi dudaklarında donmuştu. Destek almak için kapıya yaslandı. Bayılacak gibi olmuştu. "Burada ne işin var?"

"Yoksa, seni yine korkuttum mu?"

"Hapisten... çıktın mı?"

"Evet."

"Ne zaman?"

"Bugün tahliye edildim. Artık özgürüm."

"Geçmiş olsun."

"Sağ ol."

Çok gereksiz, saçma bir konuşmaydı, ama birkaç saniye önce hayatının en büyük şokunu yaşayan Aislinn durumu iyi idare ediyordu. Lucas'ı birden karşısında görünce bayılmaması şaşılacak şeydi.

"İçeri girebilir miyim?"

Aislinn elini dehşetle boğazına götürdü. "Bu... bunun iyi fikir olduğunu sanmıyorum." Lucas Greywolf bir kez daha evine girecekti, ha? Yok, imkansızdı bu."

Lucas bir an yere bakıp, Aislinn'in hayalinden hiç silinmeyen o gri gözlerini yüzüne çevirdi. "Çok önemli. Yoksa, seni rahatsız etmezdim."

"Ben..."

Aislinn onun yüzüne bakmaktan kaçınıyordu. Sonunda yana çekilince, Lucas içeri girip kapıyı kapadı. Antre bir anda küçülmüş gibiydi. Aislinn'in solukları sıklaşmıştı.

Aislinn, "Bir şey içer misin?" diye sordu boğuk bir sesle. *Ne olur, hayır, de.*

"Evet, lütfen. İlk sana uğradım."

Mutfaka giderken, Aislinn'in ayakları birbirine dolanıyordu. Lucas neden ilk olarak ona uğramıştı? Titreyen ellerle dolaptan bardak çıkardı. "Soda?"

"Sağ ol."

Aislinn buzdolabından bir kutu soda çıkarıp, açtı. Bardağa buz koyarken, iyice eli ayağına dolanıyordu. Sodayı da doldurduktan sonra, arkasına döndü. Onun hala ayakta olduğunu görünce şaşırdı.

"Kusura bakma. Otursana." Aislinn masayı gösterdi.

Lucas bir sandalye çekip otururken, sertçe teşekkür etti. Bakışları mutfakta dolaşıyordu. Bir an bıçaklara baktıktan sonra, gözlerini Aislinn'e çevirdi. "Seni bıçakla tehdit etmemeliydim."

"Biliyorum." Aislinn masaya oturdu. "Yani, bunu yeni anladım. O zaman, korkudan bir şey düşünemiyordum."

"Yine de, çok cesur davrandın."

"Öyle mi?"

"Sanırım. Sen benim ilk rehinemsin."

"Sen de beni ilk kaçıran adamsın."

Bu espiye ikisi de gülmemişti. Lucas, "Saçın uzadı mı?" diye sordu.

"Ne?"

"Saçın. Bir tutamını kesmiştim, ya."

"Ha, evet." Aislinn farkında olmadan, diğerinden daha kısa olan tutama uzandı. "Buralarda bir yerlerde. Artık fark edilmiyor."

"Cüzel."

Lucas sodasını yudumlarken, Aislinn ellerini dizlerinin arasında birleştirdi. Göğsünde acı veren bir baskı hissediyordu. Solukları iyice sıklaşmıştı.

Kontrolünü yitirmeden bu duruma ne kadar dayanacağını bilmiyordu. "Anneni gördün mü?" diye sordu.

Lucas başını iki yana salladı. "İlk kez sana uğradım."

Annesinden bile önce ona uğramıştı, demek? *Paniğe kapılma, Aislinn.* "Buraya neyle geldin?"

"Annemle, Gene geçen hafta beni ziyarete geldiklerinde, Gene kamyonetimi bıraktı."

"Ya." Aislinn terli avuçlarını kot pantolonuna kuruladı. Elleriyle, ayakları buz gibiydi. "Neden geldin?"

"Sana teşekkür etmek için."

Aislinn hayretle ona baktı. "Teşekkür mü?"

"Neden hakkımda dava açmadın?"

Aislinn hızla solukunu bıraktı. Lucas'ın bütün merakı buysa, sorun yoktu. "Seni almaya gelen polis-

lerin önce benden haberleri yoktu." Onu sorguya çeken pölislerin kısa süre önce seviştiğini anlayıp anlamadıklarını merak edip ne kadar utandığını hatırlayınca, yanaklarına ateş bastı. O sabah saçları, dağılık, dudakları şişti. Göğüsleri sızlıyordu. Bacaklarının üst kısımları...

"Onlara ne söyledin?"

"Yalan söyleyip, seninle yolda karşılaştığımı ve arabama aldığımı anlattım. Senin kaçak bir mahkum olduğunu bilmediğimi, büyükbabanın durumuna çok üzüldüğümü söyledim."

"Sana inandılar mı?"

"Galiba."

"Seni suç ortaklığıyla tutuklayabilirlerdi."

"Ama tutuklamadılar."

"Beni bir sürü şeyle suçlayabilirdin, Aislinn." Lucas'ın adını söylemesi ikisini de şaşırtmıştı. Bakıştılar.

"Onlara neden gerçeği söylemedin?"

"Ne önemi vardı?" Aislinn mutfakta huzursuzca dolaşmaya başladı. "Emniyeteydim. Sen de, zaten, hapse dönüyordun."

"Ama... seni incitmişim."

Gerçeğin üstü kapalı ifadesi olan bu kelimeler, ikisini de kandıramamıştı. Aislinn onu tecavüzle suçlayabilirdi.

"Kolumdaki çizik önemsizdi ve senin suçun değildi." Lucas kolunu kastetmemişti, ama Aislinn öyle göstermek istiyordu. "Hapishane yetkililerinin sana izin vermemeleri yanlış. Bence kaçışın haklı bir nedene dayanıyordu. Bana zarar da vermemiştin."

"Seni kimse merak etmedi mi?"

Ne kadar gururuna dokunsa da, Aislinn ona ger-

çeği söyledi. "Hayır." Polis onu bırakır bırakmaz, evine dönmüştü. Lucas yakalandığında orada basın mensubu olmadığı için, Aislinn'in işe karıştığını kimse bilmiyordu.

Lucas, "Ya personelin?" diye sordu.

"Hangi personel?"

"Seni merak edeceklerini söylemiştin."

"Tabii, öyle, diyecektim."

Lucas başını iki yana salladı. "Adam çalıştırmıyordun."

"O zaman çalıştırmıyordum, ama şimdi iki elemanım var."

"Korkma, bu sefer seni bıçakla tehdit etmeyeceğim."

Aislinn ilk şoku atlattıktan sonra, onu dikkatle inceleme fırsatı bulmuştu. Saçları yanalarda biraz daha kısa, ensesinde hala uzundu. Hapiste geçirdiği aylara rağmen teni açılmamıştı. Aislinn onun her gün hapishanenin çevresinde birkaç mil koştuğuna emindi.

Gümüş küpesi hala kulağındaydı. Haç da açık yakasından görünen tüylerin arasında parlıyordu. Annesiyle, Gene ona yeni giysiler getirmiş olmalıydılar. Gömleğiyle kot pantolonu yeniydi. Sadece kovboy çizimleriyle kemeri Aislinn için tanındı.

Lucas ayağa kalktı. "Fazla kalmayacağıma söz vermiştim. Bana yaptığın iyilik için teşekkür etmek istedim."

"Zahmet etmene gerek yoktu."

"Mektup yazacaktım, ama yüz yüze konuşmanın daha iyi olacağını düşündüm."

Keşke, Lucas ona bir teşekkür notu göndermekle yetinseydi! "Tahliye olduğuna çok sevindim."

"Kimseye borçlu olmak istemem, ama..."

"Bana borçlu falan değilsin. Tıpkı senin gibi, doğru bildiğimi yaptım, o kadar."

"Yine de, sağ ol."

Aislinn konuyu kısa kesmesini umarak, "Bir şey değil," dedi. Birlikte oturma odasını geçip, antreye çıktılar.

Lucas onun ne tepki göstereceğini bilmediği için, bu karşılaşmadan çok korkmuştu. Aislinn onu gördüğü anda çılgılık atıp kaçmaya başlasaydı bile, haklıydı.

Lucas o gece onun evine girdiğinde, yiyecek, birkaç saat sığınabileceği bir yer arıyordu ve umutsuzdu. İnsan umutsuz olduğunda, beyaz bir kadını rehlin almak gibi, normalde yapmayacağı şeyleri yapabiliirdi. Aislinn'in ondan neden intikam almadığını hala anlayamıyordu.

Lucas ona teşekkür etmesine rağmen, gitmeye isteksizdi. Çok garipti. Oysa, ona teşekkür ettikten sonra hemen oradan ayrılıp, yaşamının o sayfasını kapayacaktı.

Hapisteyken sürekli Aislinn'i düşündüğünü kendisine bile itiraf etmekten kaçınıyordu. Aislinn'in o tepede kendini ona teslim etmesinin üzerinden aylar geçmişti ve Lucas olanlara inanmakta hala güçlük çekmekteydi. Kaçışından önce bir kadına ihtiyacı vardı, hepsi buydu.

Ancak, kaçışından sonra bu arzusunun bir yüzü, adı, sesi ve kokusu olmuştu. Bütün bunlar Aislinn Andrews'e aitti. Tahliye olana kadar her gece, Lucas onu hayalinde yarattığına inanmaya çalışmıştı.

Oysa, vücudu ona ısrarla ihanet ediyordu. Özellikle, o anda. Bakışları Aislinn'in poposunu kavrayan

pantolonuna takıldı. Aislinn hatırladığından kısaydı, ama bunun nedeni çıplak ayakları olabiliirdi. Bluzu biraz dardı. Lucas sodasını içerken, onun göğüslerini içtiğini hayal etmişti. Bu göğüsler bluzun ön kısmını çok güzel dolduruyordu.

Önde yürüyen Aislinn'e bakarken, atkuyruğunun sağa sola sallanması onu büyülemişti. Saçları hatırladığı kadar ipeksi miydi? Beyaz teni gerçekten onun arzulu ellerini tatmış mıydı? Ve o anda Lucas'a gülümseyen dudakları, onun dilinin tadını hatırlıyor muydu? Lucas hatırlıyordu.

"Sana iyi şanslar dilerim, Lucas. Umarım, bundan sonra her şey dilediğin gibi olur." Aislinn elini uzattı.

"Sağ ol." Lucas onun elini tutup sıkarken, bakışları birbirine kenetlendi.

Birden, bir ses duyuldu.

Evin arka tarafından gelmişti. Lucas başını o yana çevirirken, kaşlarını çatı. "Bu tıpkı..."

Aislinn elini hızla çekince, Lucas tekrar ona baktı. Yüzünü gördüğü anda, kulaklarının onu aldatmadığını anlamıştı. Aislinn bembeyaz kesilmiş, yüzünde suçluluk ifadesi belirmişti. Lucas kaskatı oldu. Bakışları ateş saçıyordu.

"Neydi bu?"

"Hiçbir şey."

Lucas oturma odasına yönelince, Aislinn, "Nereye gidiyorsun?" diye bağırıp, ardından koştu.

"Tahmin et."

"Hayır!" Aislinn onu gömleğinden kavradı. "Evime gelip, istediğin gibi..."

Lucas onun ellerini itti. "Daha önce de yapmıştım."

"Olmaz!"

Lucas sesin kaynağını bulmaya kararlıydı. Aislinn'in onu onu durdurma çabaları sonuçsuz kalmıştı.

Lucas onun yatak odasına şöyle bir baktı. Tıpkı hatırladığı gibiydi. Kadınsı ve düzenli. Koridorun sonundaki kapısı kapalı odaya gidip, dosdoğru içeri girdi ve olduğu yerde donakaldı.

Odanın üç duvarı uçuk sarıya boyanmış, tek duvara da Ana Kaz deseni resmedilmişti. Öğlen güneşine karşı beyaz kepenkler kapalıydı, ama aralarından pencerenin yanındaki beşiği aydınlatacak kadar ışık girmekteydi.

Lucas gördüklerinin bir düşün olmasını dileyerek, gözlerini kapadı. Tekrar açtığında, değişen bir şey olmamıştı. Özellikle de ses. Yavaşça beşiğe yaklaştı. Beşiğin içinde gülümseyen bir ayıcık vardı. Battaniyenin altında minik yumruklarını öfkeyle sallayan bir bebek vardı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Beşiğin yanında duran esmer adamın içinde kopan fırtınadan habersiz olan bebek ciğerlerinin bütün gücüyle ağlamaya devam ediyordu.

Onun biraz arkasında duran Aislinn, endişeden korkuya uzanan kendi duygularını kontrol edebilmek için elini dudaklarına bastırmıştı.

İlk düşüncesi, Lucas'a bir arkadaşının, ya da, akrabasının bebeğine baktığını söylemek oldu, ama bunun bir işe yaramayacağını farkındaydı. Bebeğin babası Lucas Greywolf'tu. Bu bir bakışta anlaşılacak kadar açıktı.

Bebeğin kolay doğumda hiç zarar görmeyen başı yuvarlaktı, ve simsiyah saçlara sahipti. Alnının, çenesinin, elmacık kemiklerinin şekli, Lucas Greywolf'un minik bir kopyası gibiydi.

Lucas parmağını uzatıp, bebeğin yanağına dokunurken Aislinn dikkatle izledi. Lucas'ın gri gözlerinde hayret ve hayranlık vardı. Dudakları hafifçe kımlıdadı. Aislinn bunun duygularını bastırmaya çalışması yüzünden olduğunu biliyordu. Bebeğini ne zaman kucağına alsā, ona da aynı şey olur, duygularının yüzünden anlaşılmasına engel olamazdı.

Lucas'ın da aynı duygusal sarsıntıyı yaşaması onu dehşete düşürmüştü. Aislinn onun battaniye açtığını görünce, yerinden sıçradı. Lucas bebeğin bezi zini tutan bantları açmaya başladığında, annelik içgüdüleri harekete geçti. Hızla ileri atılıp, Lucas'ın kolunu kavradı, ama Lucas onu iterek, bezi açtı. "Erkek."

Hırıltılı sesi, Aislinn için ölüm çanlarından farksızdı. Avaz avaz bağlamak, ellerini kulaklarına kapamak istiyordu. Bir kabus görüyor olmalıydı.

Ne yazık ki, hepsi gerçektir. Çaresizce orada durup, Lucas'ın bebeği beşiğinden almasını izledi. Bebek onun göğsüne yaslandığı anda ağlamayı kesmişti.

Bebekle adam arasındaki bu ani barış, Aislinn'ın derinden sarstı. Ne olurdu, bebeği ağlamayı sürdürseydi. Oysa, başını babasının omuzuna dayamış, mırıldanıyordu.

Lucas kucığında bebekle birlikte sallanan koltuğa oturdu. Bebeği kırılabilecek bir eşyaymış gibi tutuyordu. Başka şartlar altında olsaydı, Aislinn bu manzaraya kahkahalarla gülerdi, ama yüzünde bomboş bir ifade vardı. En kötü kabusu gerçeğe dönüşmüştü.

Dehşet içinde olmasaydı, Lucas'ın yüzündeki sevgi dolu ifade onu derinden etkilerdi. Esmer, güçlü ellerin bebeğin vücudunda merakla gezinmesi çok etkileyiciydi ve her şeye rağmen Aislinn'in yüreğini sızlatmıştı.

Lucas bebeği hayranlıkla bir o yana, bir bu yana çevirip, sevgi dolu bakışlarla inceliyordu. Bebeği karnın üstü yatırıp, elini sırtında gezdirdi. Ayak parmaklarına tek tek dokunup, minik kulağını okşadı.

Sonunda bakışlarını Aislinn'e çevirdi. "Adı ne?"

Aislinn bunun onu ilgilendirmediğini söylemek

istedi, ama ne yazık ki, gerçek farklıydı. "Anthony Joseph." Lucas'ın gri gözlerinde bir ışık yanıp söndü. "Benim büyükbabamın adı da Joseph. Ona kısaca Tony, diyorum."

Lucas minik yumruklarını sallamakta olan oğluna baktı. "Ne zaman doğdu?"

Aislinn onu yanıltmak için yanlış tarih söylemeyi aklından geçirse de, Lucas'ın bakışları gerçeği istediğini gösteriyordu. "Yedi mayısta."

"Bana söylemeyecektin, değil mi?"

"Bir neden yoktu."

"O benim oğlum."

"Seninle bir ilgisi yok."

Lucas kaba bir kahkaha attı. "Bundan sonra, ona ait her şeyin benimle ilgisi var."

Tony tekrar ağlamaya başlamıştı. Bir yabancıнын sesi, açlığını hatırlatmış gibiydi. Lucas bebeği omuzuna dayadığında, Tony'nin minik ağzı aramaya koyuldu. Aislinn Lucas'ın kıkırdadığını duyunca, çok şaşır-mıştı. "Sana bunu veremem, Anthony Joseph." Ayağa kalkıp, Tony'yi annesinin kollarına bıraktı. "Sana ihtiyacı var."

Aislinn Tony'yi beşiğine yatırıp, çabucak bezini taktı. Bebeğin sürekli hareket etmesi ve Lucas'ın bakışları, ellerinin birbirine dolanmasına neden olmuştu. Aislinn giydirdiği bebeğini kucığına alıp, sallanan koltuğa oturdu. Sevip okşamayı bir işe yaramamıştı.

"Acıkmış," dedi Lucas.

Aislinn, "Farkındayım," dedi hışımla. Lucas'ın onu cahil bir anne gibi görmesi sinirlerini bozmuştu.

"Ee, ne duruyorsun? Meme versene."

Aislinn ona baktı. "İzin verir misin?"

"Yani, odadan mı çıkayım?"

"Evet."

"Olmaz."

Uzun süre bakışlarıyla birbirlerini alt etmeye çalıştılar. Boyun eğen Lucas oldu. Arkasını dönüp, jalu-ziyi dışarı görebileceği şekilde ayarladı. Aislinn onun tek zayıf noktasının oğlu olduğunu anlamıştı. Lucas birkaç dakika öncesine kadar gerçeği bilmese de, ba-ba oğul arasında asla kopmayacak bir bağ oluşmuştu. Lucas'ın Aislinn'in hayatını cehenneme çevireceği kesindi.

"Neden bana haber vermedin?"

Aislinn bu soruyu duymazdan gelerek, bluzu-nun önünü açıp, özel sutyenini aşağı indirdi. Tony büyük bir açlıkla göğüs ucunu emmeye başlamıştı. Aislinn göğsüne bir örtü örttü.

"Sana bir soru sordum." Lucas'ın sesi bu kez sertti.

"Çünkü, Tony benim oğlum."

"Benim de oğlum."

"Buna emin değilsin."

Lucas ansızın başını çevirip, delici bakışlarla onu adeta yerine mıhladı. "Eminim." Ses tonu hiçbir tartış-maya yer bırakmıyordu. Aislinn kelime oyunlarının işe yaramayacağını anladı. Gerçek değişmeyecekti. Tony, Lucas'ın oğluydu.

Aislinn, "Tony biyolojik bir kazanın ürünü," dedi.

"O zaman, neden ondan kurtulmadın?"

Aislinn tepeden tırnağa titredi. Hamileliğini aile-sine bildirdiğinde, annesi de bağırarak aynı şeyi sor-muştu. 'Sorun'a nasıl bir çözüm önereceklerini iyi bil-

diği için, bebeğin alınamayacak kadar büyümesini beklemişti.

Neden bebeği aldırmamıştı? Öğleden sonra kendisini yorgun hissedişinin nedenini doktora gitmeden önce de tahmin etmişti, aslında. Sonra sabah bulantıları, ani iştah krizleri ve ardından sindirim sorunu başlamıştı. Bunların hiçbirisi daha önce başına gelmemişti.

Önce hamile olduğuna ihtimal vermemiş, ama doktor ona test sonuçlarının pozitif olduğunu bildirdiğinde şaşırmamıştı. Aslında, tek hissettiği yoğun bir mutluluktu.

Gerçeği kabullendikten sonra, bekar bir anne olarak çocuk yetiştirmenin zorluklarıyla sonuçlarını düşünmüş, ama bebeği aldırmayı aklından bile geçirmemişti.

Aislinn bebeğinin varlığını öğrendiği andan itibaren, onu çok sevmişti. Yaşamının bir anlamı vardı, artık. Gerçekleştirecek bir amacı olmuştu.

Lucas'ın sorusunu bu kez hiç duraksamadan cevapladı. "Bebeği çok istedim." Elini Tony'nin başına koydu.

"Benim de bilmeye hakkım yok muydu?"

"Önemsemeyeceğini düşündüm."

"Yanılmışsın; önemsiyorum."

"Ne... ne yapmak niyetindesin?"

"Ona babalık yapacağım."

Tony minik yumruğuyla sabırsızca göğsüne vurunca, Aislinn "Tony'yi çevirmem gerek," dedi boğuk bir sesle.

Lucas bakışlarını göğsüne kaydırılmıştı. Gözlerini kaçırmadan önce yutkundu.

Tony öbür göğsünü emmeye başlayınca, "Sizden hiçbir şey istemiyorum, Mr. Greywolf," dedi Aislinn. Tony'yi dokuz ay karnımda taşıdım ve kimseden yaradım istemeden dünyaya getirdim. Parasal olarak da onu..."

Lucas şimşek gibi arkasına dönünce, Aislinn korkuyla durakladı.

"Banka hesabının ona istediği her şeyi vereceğini mi sanıyorsun?"

"Bunu kastetmedim!" diye parladı Aislinn. "Onu seviyorum."

"Ben de öyle!" Lucas bağırınca, Tony bir an annesinin göğsünü emmeyi bıraktı.

"Sessiz ol! Tony'yi korkuttun."

Lucas sesini alçalttı, ama öfkesi azalmamıştı. "Eğer oğlumu senin duygusuz dünyanda yetiştirmene izin vereceğimi sanıyorsan, yanılıyorsun."

Aislinn sıkıca bebeğine sarıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yarın, yaşadığım yere giderken, o da benimle gelecek."

Aislinn dudaklarına kadar bembeyaz kesildi. Yüzündeki tek renk, tekrar düşmanı haline gelen adama bakarken dehşetle açılmış gözlerinin mavisiydi. "Onu alamazsın."

"Alabilirim, ve alacağım."

"Hayır!"

"Beni durduramazsın."

Aislinn, "Seni takip edip, izini bulurum," dedi.

Lucas alaylı gülümsedi. "Eğer istersem, beni asla bulamazsın, Miss Andrews. Bulsan bile, oğlumu senden almak için, Yüksek Mahkeme'ye kadar çıkarım."

"Bunu biliyorum. Ben hukukçuyum, unuttun mu? Sana kapanmıştır."

Aislinn korkuyu bütün yoğunluğuyla yaşıyordu. Son cümleyi kavramasına fırsat kalmadan, Lucas önüne gelip, çömelmişti. Aislinn engel olamadan, omuzundaki örtüyü çekti.

Doymuş olan Tony tombul yanağını annesinin memesine dayamıştı. Minik ağzı sütle parlıyordu.

Lucas oğlunun yanağını okşayıp, parmak ucunu dudaklarında gezdirdikten sonra, eğilip başına bir bebek kondu.

Aislinn taş kesilmiş, soluk bile alamıyordu. Lucas elini Tony ile onun arasına kaydırıp, oğlunu kucağına alarak beşiğine götürdü. Tony geçirince, babası tekrar kıkırdamıştı.

Aislinn kendini zorlayarak, uyuşmuş halinden sıyrıldı. Lucas'a bu kadar yakın olmak, onu adeta felç etmişti. Sutyenini düzelterip ayağa kalktığı anda, hafifçe sallanıyordu. "Tony'nin uyku zamanı geldi." Beşiğin yanına gidip, Lucas'ı omuzuyla ittikten sonra, Tony'yi karın üstü çevirdi.

"Bu pozisyonda mı uyuyor?" diye sordu Lucas.

"Evet." Bebek dizlerini karnına çekip poposunu havaya diktikten sonra, derin bir uykuya dalmıştı.

Lucas, "Hayatından memnun görünüyor," dedi.

"Şimdilik." Aislinn oğlunun üzerini örttü.

"Ama ben değilim."

Aislinn onun yüzündeki kararlı ifadeyi görünce şaşırdı. "Onu gerçekten benden almayı düşünmüyorsun, değil mi?" Bunu sorarken, yalvarmamaya çalışmıştı.

Aislinn bir babanın hangi yasal yolla olursa ol-

sun, bir çocuğu onu seven ve üzerine titreyen annesinden ayıracağını sanmıyordu. Bu arada, Tony bir çekişmenin ortasında kalacaktı. Hatta, velayet davası sonuçlanana kadar, eyalet tarafından bir bakımevine verilebilir, bu da yıllar sürerdi. "Tony'nin iyiliğini düşün."

"Düşünüyorum." Aislinn'i omuzlarından kavradı. "Senin toplumunun onu kabul edeceğini mi sanıyorsun?" Lucas onun cevap vermesine fırsat bırakmadan, "Asla," diye devam etti. Elleri sert ve sıcaktı. Aislinn onun geçmişte kalan, ve pişmanlık duyduğu dokunuşlarını hatırlamıştı. "İnan bana, buna eminim. Bir beyaza göre, yarımkan kızılderili olmakla, tam kızılderili olmak arasında hiç fark yoktur. Tony de çok fazla beyaz kanı taşıdığı için, kızılderili toplumu tarafından da kabul edilmeyecek, iki kültür arasında kalacaktır."

"Onun gerektiği şekilde kabul görmesi için elimden geleni yapacağım."

Lucas bu iyimserliğe acı acı gülümsedi. "Öyle sanıyorsan, çok safsın. İki kültür arasında kalmanın ne demek olduğunu çok iyi biliyorum. Oğlumun aynı şeyi yaşamasına izin vermeyeceğim."

"Nasıl? Bu sorunu sen nasıl çözeceksin, peki? Diğer insanlardan uzak olması için onu kızılderili bölgesinin ıssız bir yerine mi götüreceksin?"

"Gerekirse, evet."

Aislinn dehşetle ona baktı. "Sence bu haksızlık değil mi?"

"Ne Tony'nin doğduğu şartlar ne de yaşam adil, zaten. Bunu uzun zaman önce anladım."

"Evet, bu yüzden yaşama karşı öfke dolusun!" Ais-

ilkkinerek ondan uzaklaştı. "Tony'nin de senin gibi ofkenin duvarları ardına hapsolmasını istemiyorum. Lucas Greywolf. Sonunda en çok kimden nefret edecek, biliyor musun? Senden! Onu dünyadan kopardığını bilecek."

Lucas'ın dudaklarını ısırmasından, bunda bir gerçek payı bulduğu belliydi, ama Aislinn'in kazanması da izin vermeyecekti. "Sen ona ne söyleyeceksin, peki? Kızılderili kanı taşımadığını mı? Babasının kimliğini ondan saklayacak mısın?"

"Bu kadar... ilerisini düşünmedim."

"Düşünsen, iyi olur. Çünkü, o zaman babasını soracaktır. Ben sormuştum."

Birkaç saniyelik gergin sessizliğin ardından Aislinn, "Annen sana ne anlattı?" diye sordu.

Lucas'ın sessizliği o kadar uzun sürmüştü ki, Aislinn onun cevap vermeyeceğini düşündü. Lucas yine pencerenin yanına gitmişti. Konuşmaya başladığında, bakışları ufuktaki tepelerdeydi. "Babam Fort Huachuca'da görevli bir askerdir. Annem onu tanıdığından on altı yaşındaymış. Okulu bitirince, Tucson'da Joseph'in arkadaşlarının yanında çalışmaya başlamış. Bir restoranda garsonluk yapıyormuş."

"Babanla orada mı tanışmış?"

Lucas başını salladı. "Annemle flört edip, işten sonra onunla çıkmasını teklif etmiş. Annem reddedince, adam sürekli olarak restorana gidip gelmeye başlamış. Annem onun çok yakışıklı, atak ve çekici olduğunu söylerdi."

Lucas ellerini kot pantolonunun arka ceplerine soktu. Eğer babası da oğluna benziyorsa, Alice Greywolf'un ona kapılmasına şaşmamak gerekirdi.

"Sonunda, annem onunla çıkmayı kabul etmiş. Açıkça söylemek gerekirse, adam onu baştan çıkarmış. Annem bunun hangi randevuda olduğunu söylemedi. Birkaç hafta sonra, adam bilinmeyen bir yere tayin olmuş ve anneme veda bile etmeden gitmiş. Annem cesaretini toplayıp, hamile olduğunu söylemek için onu üstten aradığında, adamın gittiğini söylemişler."

Lucas ona döndü. Yüzünde çok gergin bir ifade vardı. Aislinn onun bu yüzden acı çektiğini anlamıştı.

"Annem bir daha ondan ne haber almış ne de aramış. Karnında beyaz bir adamın çocuğuyla kızıldenili toplumuna dönüp, on yedi yaşını doldurmadan bir ay önce beni dünyaya getirmiş. Evde kalıp bana bakabilmek için, *kachina* bebekleri yapıp satmaya başlamış. Eski bir TIR'da yaşarken, büyükbabam Joseph yetiştirdiği atları satarak, bize bakıyormuş. Annem Gene Dexter ile tanışana kadar, Joseph'in yanında yaşadık. Gene anneme kliniğinde iş verince, durumumuz biraz olsun düzelmişti. Gene'ye minnet borçluyuz."

Lucas ona baktı. "Anneme ne kadar yük olduğumu bilerek büyüdüm."

"Annen böyle düşünmüyor, Lucas." Aislinn'in boğazına bir yumru takılmıştı. "Seni çok seviyor."

"Biliyorum. Başına gelenler yüzünden hiç pişmanlık duymadı."

"Bunu pek anlamışa benzemiyorsun."

Lucas, "Yarımkarı bir piç değilsen, bunu asla anlamazsın," diye tısladı öfkeyle. "Bana nutuk çekmeye kalkma. Oğlumun da aynı şeyleri yaşamasına asla izin vermeyeceğim. Babamın bana yaptığını benim

de ona yapacağımı mı sandın?"

"Ama babanın senden haberi yokmuş. Bilseydi, belki..."

Lucas sertçe, "Nefesini harcama," diye sözünü kes-ti. "Onun için güzel kızılderili kızı Alice Greywolf sı-radadan bir eğlenceydi. Hamileliğinden haberi olsaydı bile, onu yine terk ederdi. En büyük yardımı, annemi sınırın öbür yanına geçirip, ucuz tarafından kurtaj yaptırmak olurdu. Hayır, beyaz asker kızılderili bebe-ğini istemezdi. Ama ben oğlumu istiyorum. O babası-nı tanıyarak büyüyecek."

Yüzü, Aislinn'in onu aksine ikna edemeyeceğini gösteriyordu. Baba oğul birlikte olacaktı. Bu ara-da Lucas'ın Aislinn'in hayatını cehenneme çevirece-ğine kuşku yoktu.

Oysa, Aislinn onu bir daha hiç görmeyeceğini sa-mıyordu. Lucas'ın o sabah tepede olanları, babasının Alice ile aralarında geçenleri gördüğü gibi gördüğü-nü düşünmüştü. Basit bir eğlence.

Ama Lucas'ın öyle düşünmediği açıktı. Düşün-düyse bile, Tony'yi gördükten sonra fikrini değiştir-miştii. Aislinn oğlunun varlığını ondan saklamayı planlıyordu. Artık tek yapabileceği, durumu olabildi-ğince lehine çevirmekti.

"Önerin nedir, Lucas? Tony'nin yaşamı babasıyla annesi arasında bölünecek mi? Bunun sorunu iyice karıştıracığının farkında değil misin? Anlayacak yaşa gelmesi yıllar sürecektir. Altı ay senin, altı ay benim ya-nımda." Bunu kelimelere dökmek bile acı vericiydi. "Küçük bir çocuk bu şekilde nasıl yaşar?"

"Benim aklımda böyle bir düzenleme yoktu."

"O halde, ne?"

"Evleneceğiz. İkiniz de benimle yaşayacaksınız."

Bu ne bir teklif ne de bir alternatifti. Bir karardı.

Aislinn elini göğsüne koyup, hafifçe güldü. "Ciddi olamazsın." Ama Lucas'ın sert yüz hatlarıyla, ona hiç kırpmadan bakan gözleri aksini söylüyordu. "Sen aklını mı kaçırdın? Bu imkansız!"

"Hayır, çok önemli. Oğlum bir piç damgası yemeyecek."

"O kelimeyi söyleme!"

"Çok çirkin, değil mi? Tony'nin bunu asla duymasını sağlayacağım."

"Ama biz evlenemeyiz."

"Bunu ben de hiç düşünmemiştim." Lucas'ın sesi acı doluydu. "Gerekli düzenlemeleri yapar yapmaz, evleneceğiz. Yarın yine geleceğim."

Lucas oğlunun sırtını okşarken, gülümseyerek kendi dilinde bir şeyler mırıldandı. Sonra, her şey yoluna girmiş gibi, arkasını dönerek, odadan çıktı.

Aislinn onu ön kapıda yakalaı. "Seninle evlenemem."

"Başkasıyla mı evlendin, yoksa?"

Lucas'ın öfkeli sesi onu bir an susturmuştu. "Hayır."

"O halde, evlenmemiz için bir engel yok, demektir."

"Benim istememem yeterli bir engel."

"Ben de istemiyorum." Lucas yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Ama oğlumuz için ikimiz de duygularımızı bir yana bırakmalıyız. Ben beyaz bir kadınla evlenebiliyorsam, sen de bir kızılderiliyle evlenebilirsin."

"Tanrı aşkına," diye bağırdı Aislinn. "Bunun be-

"mim beyaz olmamla, ya da, senin kızıl derili olmanla ilişkisi yok. Sen başka bir şey düşünmez misin?"

"Çoğu zaman, hayır.

"O halde, bu sefer bir istisna yap. Nasıl tanıştığımızı düşünülürse, evlenmemiz saçma bir fikir değil mi?"

"Yani, adam kaçırmak, kur yapmak değil?"

"Evet."

"Benden ne istiyorsun? Dız çöküp, sana evlenme teklif etmemi mi?"

Aislinn ona kötü kötü baktı. "Birbirlimizi tanımadığımızı anlatmak istedim, sadece. Bir hayat yarattık, ama..." Beyninde alarm zillerinin çalmasıyla birlikte sustu. Lucas'a o sabahı hatırlatmak istemedi.

Yumruklarını kalçalarına dayamış, dosdoğru Lucas'a bakıyordu. Bu pozun bluzunu gererek göğüslerini ortaya çıkardığını fark edince, hemen kollarını indirdi. Dudaklarını ıslatırken, bakışlarını başka tarafa kaydırdı.

Lucas, "Evet, bir hayat yarattık," dedi. "Önemli olan da bu, değil mi? Tony aramızda olanlardan sorumlu değil, ve hayatını bunu ödeyerek geçirmeyecek. Sen ve ben... şelveti paylaştık. Bundan sonra yapmamız gereken, yarattığımız hayatın sorumluluğunu paylaşmak."

Lucas parmağını onun çenesinin altına koyarak, yüzünü sertçe kendisine çevirdi. "Babası olduğuma göre, Tony beni tanıyacak." Aislinn'i bırakıp, geriledi. "Yarın yine geleceğim. Benimle evlensen de, evlenmesen de Tony benimle gelecek."

Aislinn, "Yine bıçak tehdidiyle mi?" diye tısladı.

"Çerçirke, evet." Gözlerinden ne kadar ciddi olduğunu

duğu anlaşıyordu. Aislinn'in korkudan dili tutulmuştu. Lucas başka bir şey söylemeden çıkıp gitti.

Aislinn sinirliydi. Korkak davrandığı için kendisini azarlasa da, en küçük seste yerinden sıçırıyordu. Kapı çaldığında, korkudan kalbi duracaktı, neredeyse. Gelen, postacıydı. Aislinn aptallık olduğunu bilmesine rağmen, sakinleşemiyordu bir türlü.

Korkusunun boşuna olduğunu tekrarlayıp durmaktaydı. Lucas Greywolf gelmeyebilirdi. Tony'yi ilk gördüğünde çocuk yetiştirmeye heveslenmiş, ama gece düşününce fikrini değiştirmiş olabilirdi.

Aislinn buna pek ihtimal vermiyordu. Lucas etki-si hemen geçecek duygusallıkla hareket eden biri değildi. Sözünden dönecek birine de benzemiyordu. Lucas geldiğinde o ne yapacaktı, peki?

Onu ikna etmek için bütün yeteneğini kullanmalıydı.

Aislinn bütün gece, bu sorunu nasıl halledeceğini düşünmüştü. Lucas artık hayatının bir parçası olduğuna göre, ona katlanmak zorundaydı.

Lucas'ın Tony'yi görmesi için, kendince mantıklı bir düzenleme yapmıştı. Lucas'ın da bunu mantıklı bulacağını düşünüyordu. Bir bebeğin, özellikle, hayatının ilk yıllarında annesine ihtiyacı olurdu. Lucas'ın da bunu bilmesi gerekirdi. Üstelik, evlenmeyi o da Aislinn kadar istemiyordu.

Aislinn hayatından memnundu. Hamileliğinin beşinci ayında, stüdyo için bir eleman tutmuştu. Dairesinin boş yatak odasını bebek odasına dönüştürmeye başladığında, sekreter ve muhasebeci olarak ikinci

bir eleman tutmuştu. Her iki kadın da işlerini çok iyi yapıyorlardı ve stüdyo iyi para kazanmaya başlamıştı.

Durumun nasıl gittiğini görmek için düzenli olarak stüdyoya uğruyordu. En önemli sorumluluğu Tony'yi sevmek ve ona bakmaktı. Bu onun için bir görev değildi. Tony henüz bir aylık olmasına rağmen, hayatının merkezi olmuştu. Onsuz bir hayat düşünemiyordu artık.

Annesiyle babası onu rahat bıraksalar, Aislinn daha da mutlu olacaktı. Kızlarının evlilik dışı bir çocuk doğurduğunu kabullendikten sonra, onunla bebeği kabul edecek bir koca aramaya başlamışlardı. Saygın bir adamla evlenirse, ailesinin adına sürdüğü leke temizlenecekti.

Aislinn utanç verici koşullar altında tanıştırıldığı bu koca adaylarının hoşgörülerine kesinlikle kanmıyordu. Tony'nin gayri meşru oluşunu insanı hayrete düşürecek bir iyimserlikle karşılıyorlardı, ama Aislinn akıllarında sadece babasının banka hesabıyla cömertliği olduğunun farkındaydı. Asi bir kıza gösterdikleri hayırlı davranışın karşılığını fazlasıyla alacaklarına inandıkları belliydi.

Yine de, annesiyle babasını ikna etmek, Lucas Greywolf'u ikna etmekten çok daha kolaydı.

Öğleden hemen önce kapı çaldığında, Aislinn gelenin kim olduğunu biliyordu. Gözlerini kapayıp, derin bir soluk aldı. Kapı ikinci kez sabırsızca çalınınca, ayaklarını sürüyerek açmaya gitti.

Keşke, daha sade bir şeyler giyseydi. Vücudunun incelmesini beklerken, hamile giysilerini tercih ediyordu. O günse, geçen yaz aldığı eteklerden birini

giymiş, içine sığdığını görünce sevinmişti.

Bol, ayak bileklerine kadar inen eteğini çok severdi. Yumuşak mavi kumaş attığı her adımda hışırdıyordu. Üzerine de, Tony'yi emzirmesi kolay olsun diye, önden düğmeli bir bluz giymişti. Saçlarını yıkadıktan sonra, doğal dalgalarıyla kurutmuştu. Kulaklarında küçük altın küpelər vardı. Makyaj yapıp, parfüm sürdüğüne de pişmandı. Aylar sonra bunu neden yaptığını anlayamıyordu.

Kapıyı açınca, Lucas Greywolf ile karşı karşıya geldi. Birbirlerine düşmanlık beslemeye çalışsalar da, gördüklerini zevkle süzmeye başladılar.

Lucas'ın bronz tenli yüzünde hemen dikkati çeken gri gözleri onu yine hazırlıksız yakalamıştı. Gömleğinden başka, üzerinde bir gün önceki kot pantolonla eski kovboy çizimleri vardı. Haç şeklindeki kolyesiyle küpesi de yerindeydi.

Aislinn onun içeri girmesini beldeyip, kapıyı kapadı. Lucas'ın bakışları onun göğüslerindeydi. Bluzunun altındaki hoş kıvrımlar açıkça belli oluyordu.

Aislinn'in göğüslerinin şekliyle, sütle ıslanmış uçlarını hatırlayınca, Lucas'ın içini yoğun bir ihtiras sarımsı.

Lucas hafifçe öksürerek, boğazındaki yumrudan kurtulmaya çalıştı. "Tony nerede?"

"Odasında uyuyor."

Lucas sessizce dönüp, bebek odasına yürüdü. Aislinn onun erkeksi zarafetine hayran olmuştu.

Bebek odasına gittiğinde, Lucas'ı beşiğe eğilmiş buldu. Uyuyan oğlunu seyrederken gözlerinde belirgin sevgi dolu bakışlar, Aislinn'in içinde adlandırmaya hazır olmadığı duygular oluşturmıştı. "Sana ya-

tan söylediğimi mi sandın? İlle de, gözlerinle görmek zorunda mıydın?"

Lucas aynı erkeksi zarafetle ona döndü. "Onu benden saklamaya cesaret edemezsin."

Bir an bakışları kenetlendi. Lucas oğluna bir kez daha baktıktan sonra, onu kolundan tutup koridora çıkardı. "Bana içecek bir şey ver."

Aislinn ona, burası meyhane değil, diyecek olursa da, mutfakta aralarında bir masa olmasının daha güvenli olacağını anlayıp, fikrini değiştirdi.

"Önce kolumu bırak." Lucas'ın parmaklarını teminde hissetmek istemiyordu. Dokunuşu, aklından silmek için aylarca uğraştığı anıları canlandırmaktaydı, ama Lucas'ı kızdırmaktan çekiniyordu. Mantığına seslenmeyi düşünürken, bu hiç işine gelmezdi.

Lucas mutfakta önceki gün oturduğu sandalyeye kurulurken, "Tony'nin eşyalarını hazırlamamışsın," dedi.

"Ne istersin? Meyve suyu mu, soda mı?"

"Soda." Aislinn buzdolabından bir kutu soda çıkartıp, önceki gün olduğu gibi hazırladıktan sonra, ona uzattı.

Lucas sodasını yudumlamadan önce, "Tony'nin eşyalarını hazırlamamışsın," diye tekrarladı.

Aislinn ellerinin titrediğini belli etmemeye çalışarak, karşısına oturdu. "Evet."

"Demek, evleniyoruz."

"Yanılıyorsunuz. Mr. Greywolf. Ne sizinle ne de başkasıyla evlenmeye niyetim var."

Lucas sodasını bitirip, bardağı masaya bıraktı. "Oğlumu alacağım."

Aislinn dudaklarını yaladı. Tony'nin seni tanıma-

sı gerektiğine katılıyorum; bu yüzden, onu istediğin zaman görmene izin vereceğim. Bütün istediğin, bana önceden haber vermen. Elimden geleni... Nereye gidiyorsun?" Lucas birden yerinden kalkıp kapıya gitmişti.

"Oğlumu almaya."

"Dur!" Aislinn yerinden fırlayıp, onu kolundan yakaladı. "Lütfen. Mantıklı olalım. Oğlumu alıp gitmene izin vereceğimi sanıyorsan, yanılıyorsun."

"Tony benim de oğlum."

"Annesine ihtiyacı var."

"Babasına da."

"Ama bana daha çok ihtiyacı var. Bunu dün sen söyledin."

Lucas'ın bakışları göğüslerine kaymasına rağmen, Aislinn yerinden kııldamadı. Lucas, "Bunun başka yolları da var," dedikten sonra, tekrar arkasını döndü.

Aislinn onu daha sıkı kavramıştı. "Lütfen. Belki, büyüdüğünde..."

"Sana diğer seçeneği söyledim. Öyle görünüyor ki, kabul etmiyorsun."

"Yani, evlenmek mi?" Aislinn birbirlerine ne kadar yakın durduklarını ve onun kolunu ne kadar sıkıca kavradığını fark edince, ondan uzaklaşıp arkasını döndü. "Evlenmemiz söz konusu olamaz."

"Nedenmiş?"

"Sonuçları yüzünden seninle evlenemem."

"Şehirden ve bu evden ayrılman gerekeceği için mi?"

"Nedenlerden biri de bu."

"Diğeri nedir?"

"Stüdyom."

"Stüdyon iki elemanın tarafından başarıyla idare ediliyor. Başka?"

"Pekala." Aislinn hışımla ona döndü. "Seninle yaşamak zorunda kalacağım, ve... ve..."

"Benimle yatacaksın," diye tamamladı Lucas. Arzu dolu, alçak sesi bir esinti gibi Aislinn'in tenini okşamıştı.

Aislinn tekrar arkasını dönüp, başını eğdi. "Evet."

"Demek, evlilik değil, seks hakkında konuşuyoruz. Evlilik kelimesini sadece yasal bir anlaşma için kullanmıştım. Teklifimin altında başka anlamlar aradığın belli."

"Ben..."

"Hayır. Konuyu ortaya attığına göre, bütün olasılıkları tartışmamız gerek."

Aislinn daha soluğunu ensesinde hissetmeden, onun yaklaştığını hissetmişti. Lucas sanki onu tuzağa düşürmeden önce biraz oynamak ister gibiydi.

"Benimle sevişmenin düşüncesine bile dayanamıyorsun, değil mi?" Lucas kolunu onun beline dolayarak kendisine çekti. "O sabah tepede böyle düşünmüyordun, ama."

"Yapma." Aislinn'in fısıltısında pek kararlılık yoktu. Lucas'ın dudakları kulak memesinde gezinmeye başlamıştı.

"O sabah gözden kaçırdığım bir şey mi vardı? Yoksa, sosyete kızlarının, hayır, deme şekli mi biraz farklı?"

"Yeter," diye inledi Aislinn. Lucas'ın parmak uçları göğüslerinin üzerinden geçerken, uçlarından birer damla sütün süzülmesine neden olmuştu.

"Bana, evet, diyormuşsun gibi gelmişti."

"Hiç olmamalıydı."

"Sorun nedir, Miss Andrews? Aradan zaman geçince, bir kızilderiyle seviştigine pişman mı oldun?"

Aislinn bir çırpınıştı onun kollarından kurtulup, şiddetli bir tokat attı. Ses mutfakta bir kırbaç gibi şaklamıştı. İkisi de şaşkındı.

Aislinn, "Bir daha benimle böyle konuşma," diye bağırdı.

"Pekala." Lucas ona yaklaşp, kendisiyle tezgah arasına hapsetti. "Bugün neden süslendiğin hakkında konuşalım, öyleyse. Sarışın güzelliğini fark etmemi mi istedin? Kızilderili çocuğu bununla korkutacağını mi sandın? Böylesine görkemli bir tanrıçaya evlenme teklif etmeye cesaret edemezdim. Bunu mu istedin?"

"Hayır!"

"Neden bu kadar güzel kokuyorsun? Neden bu kadar güzelleştin? Neden beni büyülüyorsun?" Lucas gırtlğından yükselen bir iniltiyle onu sıkıca kendisine çekti ve yüzünü Aislinn'in boynuna gömdü. Göğsünü onun göğüslerine sürüyordu. Kalçaları da aynı hareketi yapmaktaydı.

Birkaç saniye sonra Aislinn'den uzaklaştı. Göğsü körük gibi inip kalkıyordu. Yanakları hafifçe kızarmıştı.

"Gördüğünüz gibi, ihtirasımı kontrol edebiliyorum, Miss Andrews. Senin için çıldırdığımı sanma. Onu emzirecek memelerim olmadığı için, gözümde oğlumun yanında gelmesi gereken bir eşyasın, sadece. Tony'ye bir yuva sağlamak uğruna, sana da katlanmaya hazırım." Elini saçlarından geçirip, sakınlaşmek

son üst üste derin soluklar aldı. "Son kez soruyorum. Geliyor musun?"

Aislinn'in cevap vermesine zaman kalmadan, kapıda

SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Bu da kim?"

"Bilmiyorum," dedi Aislinn.

"Birini mi bekliyordun?"

"Hayır."

Her zaman görgü kurallarına uyan Aislinn ondan izin isteyip kapıyı açmaya gitti. Az önce olanlardan sonra, bu davranışı saçmaydı, ama ne yapacağını bilmiyordu.

Kapıyı açınca, birkaç saniye yerinden kımıldayamadı. O günü hayatının en kötü günü yapacak başka ne gibi aksilikler çıkacaktı, acaba?

Eleanor Andrews, "Bizi içeri davet etmeyecek misin?" diye sordu kızına.

"Ben... kusura bakmayın." Aislinn yana çekilip, annesiyle babasının içeri girmelerini bekledi.

"Bir şey mi oldu?" diye sordu babası.

"Şey... sizi beklemiyordum da." Annesiyle babası her zaman olduğu gibi, onu ürkütüyorlardı. Onların yanında kendisini hep kötü bir şey yapmış bir çocuk gibi hissedirdi. O gün de durum farklı değildi.

Eleanor tenis raketini duvara dayarken, "Kulüp-ten geliyoruz," diye açıkladı. "Geçerken bir uğraya-

dedik."

Bu pek alışıldık bir durum değildi. Ona uğramalarının bir nedeni olmalıydı, mutlaka. Babası onu fazla merakta bırakmadan, "Ted Utley'i tanırsın," diye söze girdi. "Birkaç yıl önce bir baloda tanışmıştınız."

Annesi, "O zaman evliydi," diye açıkladı.

Eleanor Mr. Utley'in başarısız evliliğiyle, başarılı kadınlarını anlatırken, Aislinn tarafsız gözle annesiyle babasını incelemeye başladı. Her ikisi de bronzlaşmış, güzel ve formdaydılar. Rahat bir yaşam sürüyorlardı. Yine de, Aislinn onların hayatta derin arzularını olduğunu sanmıyordu.

Evet, Noel sabahları fotoğraf çektirirken gülümserlerdi. Annesi cenaze törenlerinde kibarca ağlardı. Babası ulusal borçlardan bahsederken biraz öfkele-nirdi, ama Aislinn onların yürekten güldüklerini, ya da birbirlerine bağırıklarını duymamıştı. Resmi bir ifadeyle öpüştiklerine ve birbirlerine sarıldıklarına tanık olmuş, ama birbirlerine tutkuyla baktıklarını görmemişti. Bir çocuk yaratmalarına rağmen, dünya-daki en duygusuz iki insan gibiydiler.

Annesi, "Gelecek salı günü bize akşam yemeğine gelmeni istiyoruz," dedi. "Yemeği verandada yiyeceğiz, ama şık giyin ve... çocuk için bir bakıcı ayarla."

"Çocuğun adı Tony," dedi Aislinn. "Bakıcı tutma-gerek yok, çünkü size yemeğe gelmeyeceğim."

Babası, "Neden?" diye sordu yüzünü buruşturarak. "Gayri meşru bir çocuk doğurdun, diye, kendini toplumdaki soyutlayacak değilsin, ya."

Aislinn güldü. "Açık fikirliliğin için sağ ol, Baba." Sesindeki küçümsemeyi fark etmemişlerdi. "Annemle senin beni düşmüş bir kadına anlayışlı davranan ye-

ni bir adamla evlendirmeye çalışacağınız başka bir utanç dolu akşama katlanamam."

"Yeter," dedi babası.

Eleanor, "Senin iyiliğini düşünüyoruz," diye araya girdi. "Hayatını mahvettin. Elimizden geldiğince hatalarını düzeltmeye çalışıyoruz. En azından..."

Eleanor birden susup, soluğunu içine çekti. Bir saldırıya karşı kendisini korumaya çalışır gibi, elini göğsüne koymuştu. Willard Andrews de aynı yöne bakınca, bir an sarsıldı. Aislinn'in bunun nedenini anlamak için arkasına dönmeye ihtiyacı yoktu.

Lucas'ı gördüğünde, içini korkuyla heyecan karışımı bir duygu kapladı. Onu her görüşünde böyle oluyordu.

Lucas mutfakla oturma odasının arasındaki kapıda dimdik duruyordu. Gri gözleri Aislinn'in annesiyle babasının üzerinde, ağzı ince bir çizgi halindeydi. Soluk alırken göğsü hiç hareket etmiyor, gibiydi. Yayıdığı tehlikeli enerji olmasa, bir heykel olduğu düşünülebilirdi.

"Baba, Anne, bu Mr. Greywolf," dedi Aislinn.

Hiç kimse bir şey söylemedi. Lucas Andrewsler'i başıyla kısaca selamladı. Aislinn onun bunu annesiyle babasına saygı duyduğundan değil, Alice'nin verdiği terbiye yüzünden yaptığını düşündü.

Eleanor'un korku dolu bakışları, Lucas'ın kafese kapatılmış bir aslan olduğu izlenimini veriyordu. Sonunda Willard, "Lucas Greywolf mu?" diye sordu.

Lucas, "Evet," dedi sertçe.

"Bu sabahki gazeteler tahliye edildiğinizi yazıyor."

"Tanrım." Eleanor gözle görülür biçimde sarsılmış-

in. Kafa derisinin yüzüleceğinden korkar gibi, yüzü bembeyazdı.

Willard öfkeyle kızına baktı. Aislinn elinde olmadan, bakışlarını yere indirmişti. Willard, "Kızımın evinde ne işiniz var, Mr. Greywolf?" diye sordu.

Aislinn başını kaldıramıyordu. Lucas doğruca onun yanına geldi. Aislinn'in çenesini tutup sertçe kaldırdığında, Eleanor tekrar soluğunu içine çekmişti. "Evet?"

Az da olsa, Aislinn'e bir seçim hakkı tanıyordu. Orada ne işi olduğunu, ya Aislinn söyleyecekti, ya da, o. Aislinn çenesini onun parmağından kurtarıp, babasıyla annesinin şaşkınlık dolu gözlerine bakarak, derin bir soluk aldı. "Lucas... Tony'nin babasıdır."

Bunu öyle bir sessizlik izledi ki, yere bir iğne düşse, rahatça duyulurdu. Aislinn annesiyle babasının adeta taş dönuşen yüzlerine bakarken, yüreği gümbür gümbür atıyordu. Bir durum karşısında ilk kez dilleri tutulan babasıyla annesinin ağızları açık kalmıştı.

Eleanor, "Bu imkansız," diye fısıldadı sonunda.

"Lucas ve ben... on ay önce hapisten kaçtığında tanıştık," diye kekeleydi Aislinn.

Eleanor, "İnanamıyorum," dedi.

Lucas, "Evet, inanıyorsunuz," dedi sertçe. "Yoksa, bu kadar dehşete kapılmazdınız. Torununuzun aynı zamanda bir kıızılderili kabile şefinin de torunu olduğunu öğrenmek sizi şoke etmiş olmalı."

"Karımla bu ses tonuyla konuşamazsınız!" Willard öne doğru bir adım attı. "Sizi tutuklatıp..."

"Tehditleriniz beni etkilemez, Mr. Andrews. Hepsi ni daha önce duymuştum, hem de sizden çok daha

zengin ve güçlü insanlar tarafından. Sizden korkmuyorum."

"Ne istiyorsunuz?" diye sordu Willard. "Para mı?"

Lucas'ın yüzü bir anda taş kesildi. "Oğlumu istiyorum."

Eleanor, Aislinn'e döndü. "Bırak, oğlunu alsın."

"Ne?" Aislinn bir adım geriledi. "Ne dedin?"

"Bebeği ona ver. Herkes için en iyisi bu."

Aislinn dehşetle babasıyla annesine baktı. Babasının da bu fikre katıldığı belliydi. "Çocuğumdan vazgeçmemi mi istiyorsunuz?" Bunu sorması boşunaydı.

"Bir kez olsun, bizi dinle, Aislinn," dedi babası. Uzanıp, kızının elini tuttu. "Bugüne kadar hep bize karşı gelip, bildiğini okudun, ama bu sefer büyük bir hata yaptın. Bunu nasıl..."

Willard lafının gerisini getiremeyip, Lucas'a çok şey anlatan, öfkeli bir bakış fırlattıktan sonra, kızına döndü. "Olan olmuş, artık. Çocuğu şimdi ona vermezsen, hayatın boyunca bu hatan yüzünden pişmanlık duyacaksın. Mr. Greywolf senden çok daha akıllıca davranıyor. Bırak, çocuğu o yetiştirsin. İstersen, onlara ara sıra para da..."

Aislinn ateşe değmiş gibi, elini çekti. Babasının yüreğinin merhametten yoksun olduğunu anlamıştı, artık. Tony'den değersiz bir eşyaymış gibi vazgeçmesini nasıl isteyebilirlerdi?

Babasıyla annesi gözüne birer yabancı gibi görünmeye başlamıştı. Onları hiç tanımamıştı, demek. Onlar da, kızlarını. "Oğlumu seviyorum. Ondan asla vazgeçmem."

Eleanor, "Mantıklı ol biraz," dedi sabırsızca. "Çocuğuna bağlılığını anlıyorum, ama..."

"Artık gitseniz, iyi olur." Lucas'ın sesi emreder gibi olmasa da, duruşu aksini söylüyordu.

Willard'ın yüzünde küçümser bir ifade belirdi. "Kızının evinde bana bir... siz emir veremezsiniz. Zaten, bu tartışma sizi ilgilendirmez."

Aislinn, "Aksine, onu ilgilendirir," diye karşı çıktı. "Lucas, Tony'nin babası. Kararım onu da ilgilendirir."

Willard, "O bir suçlu!" diye bağırdı.

"Başkalarının suçunu üstlenip, haksız yere mahkum oldu."

Lucas şaşkınlıkla ona döndü.

"Mahkeme öyle düşünmüyordu, ama. Kayıtlarda her şey ortada. Üstelik, bir kızıl derili."

Aislinn, "Tony de öyle," dedi cesurca. "Bu, onu da az sevmemi gerektirmez."

Eleanor, "Onu kabul etmemizi bekleme," dedi soğukça.

"O halde, Lucas'ın dediği gibi, gitseniz iyi olur."

Willard ilk kez kontrolünü yitirecek gibi olduysa da, son anda kendisini toparladı. "Eğer bu adamla ilgin devam ederse, benden metelik alamazsın."

"Senden asla bir şey istemedim, Baba." Aislinn gözlerine hücum eden yaşları güçlükle tutuyordu. "Fotoğraf stüdyosuna yaptığın yatırımı fazlasıyla geri ödedim. Sana hiçbir borcum yok. Mutlu bir çocukluğum da olmadı, zaten. Dediğin gibi, size karşı gelip bildiğimi okumadım. Hayatımla ilgili her önemli kararda size boyun eğdim. Bugüne kadar. Tony'nin torununuz olduğu gerçeğini kabul edemiyorsanız, benim de hayatınızda yerim yok, demektir."

Babasıyla annesi bu gözdağını her duygusal kriz

anında olduğu gibi soğukkanlılıkla karşılaşmışlardı. Willard tek kelime etmeden karısının kolunu tuttu, onu kapıya doğru götürdü. Eleanor tenis raketini alacak kadar duraksadı. Bu arada bir kez olsun arkasına dönüp bakmadılar.

Aislinn başını önüne eğdi. Birkaç dakikadır tuttuğu gözyaşları yanaklarından süzölmeye başlamıştı. Babasıyla annesi hayatını kontrol edemedikleri takdirde, onu yok sayıyorlardı. Aislinn onların otoritelerini reddedecek kadar kalpsiz olduklarına inanmıyordu bir türlü.

Bu durumda, Tony ile onun hayatından çıkmaları daha iyi olacaktı. Aislinn oğlunun duygularını özgürce yaşamasını istiyordu. Tony her şeyi özgürce yaşamalıydı; tıpkı...

Aislinn hızla dönerek, arkasında heykel gibi hareketsiz ve sessiz duran adama baktı. Lucas'ın rehinesi olduğu günleri hatırlamıştı. Bu kısa zaman dilimini daha sonra olduğu gibi romantik görmemişti. Harika da değildi, ama gerçektir. O sıra kendisini hiç olmadığı kadar hayat dolu hissetmişti.

Lucas, "Ne yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Benimle evlenmeyi hala istiyor musun?"

"Oğlumuzun iyiliğı için, evet."

"Tony'ye iyi, sevgi dolu bir baba olacak mısın?"

"Söz veriyorum."

Bu Aislinn'in o güne kadar birisinden istediğı en zor şeydi, ama yine de, dosdoğru Lucas'ın gözlerine baktı. "Ya bana karşı nasıl bir koca olacaksın?"

"Sen oğlumun annesisin. Bunun gerektirdiğı saygıyı göreceksin."

"Beni birçok kez korkuttun. Senden korkarak ya-

mak istemiyorum."

"Sana asla zarar veremezdim. Büyükbabam Joseph Greywolf'un üzerine söz veriyorum."

Ne garip bir evlenme teklifi, diye düşündü Aislinn. O da bütün kadınlar gibi mum ışığı, güller, şampanya ve hafif bir müzik eşliğinde, ölümsüz aşk sözleriyle hayal etmişti hep. Acı acı gülümsedi. İnsan her zaman istediğini elde edemezdi.

Bildiği, tanıdığı her şeyi biraz önce geride bırakmıştı. Geriye dönüş yoktu, artık Lucas'ın oğlunu bırakmayacağı da açıktı. Bunu açıkça belli etmişti.

Tony'ye olan ortak sevgileri dışında, aşksız bir evlilik olacaktı. Aislinn zaten sevgiyi pek tatmadığı için, bu bir kayıp sayılmazdı. Lucas ve Tony ile geçireceği günlerin tekdüzeliğin yanı sıra, bazı sürprizler getireceğini düşünüyordu.

Aislinn onun gözlerine bakarak, "Pekala, Lucas Greywolf," dedi duraksamadan. "Seninle evleneceğim."

İki gün sonra sabah dokuzda, Lucas'ın dört yıl önce yargılanıp suçlu bulunduğu mahkeme binasında, sade bir törenle evlendiler.

Aislinn onu hala bir yabancı olan adama bağlayacak yemini ederken, bebeği kucağındaydı. Uzun süre ne giyeceğini düşündükten sonra, etekleri pilili, uçuk kavuniçi elbisesinde karar kalmıştı. Bu kıyafetiyle geline benzemese de, son derece kadınsı görünüyordu.

Lucas'ın siyah pantolon, açık mavi gömlek, kravat ve spor bir ceket giymesi onu şaşırtmıştı. Geriye

taranmış siyah saçlarıyla son derece yakışıklıydı. Çok etkileyici bir çifttiler. Binaya girerken, herkes onlara bakıyordu.

Aislinn nasıl olduğunu anlamadan tören bitmiş binadan çıkıyorlardı. Yargış onları karı koca ilan ettiğinde, Lucas dudaklarına resmi bir öpücük kondurmuştu. Şimdi kamyonete giderlerken, Lucas hafifçe kolunu tutuyordu. "Topladığın eşyaları aldıktan sonra, yola çıkacağız."

Lucas karanlık basmadan gidecekleri yere varabilmeleri için, törenin sabah yapılmasını istemişti. Kızıl-derili bölgesine bir an önce varmak için sabırsızlanıyordu.

Aislinn evde önce Tony'yi, sonra kendisini yolculuğa hazırlarken, Lucas onun daha önce hazırladığı şeyleri kamyonete yükledi. Aislinn oradan ayrıldığı için içinde hiç üzüntü olmadığını fark etti.

Orası bir yuva değil, sadece başını sokacağı bir yer olmuştu. Hiçbir eşyasına bağlanmamıştı. Ayrıldığına tek üzüldüğü şey, Tony için hazırladığı bebek odasıydı. O odayı sevgiyle hazırlamıştı.

Aislinn evin bütün ışıklarının sönük olduğunu kontrol ettikten sonra oturma odasına girdiğinde, Lucas, "Her şey tamam mı?" diye sordu.

"Evet." Lucas da gömleği dışında üzerini değiştirmişti. Gömleğinin kollarını kıvrımış, kot pantolonuyla çizmelerini giymiş, başına bant bağlamıştı. Sabah çıkardığı küpesi, yine kulağındaydı.

Dışarı çıkıp, kapıları kilitlediler. Ne yapacaklarına karar verene kadar, mobilyalar orada kalacaktı. Aislinn kocasının bu konularda duyarlı olduğunu bildiği için, arabasını garajda bırakmıştı. Bunun ne bü-

yük bir fedakarlık olduğu az sonra ortaya çıkacaktı.

Lucas, "Bu kahrolası kamyonetin kliması yok," diye homurdandı. Otoyolda ilerliyorlardı. Rüzgar Aislinn'in saçlarını dağıtmaktaydı. Tony ikisinin ortasında, özel koltuğunda oturuyordu. Hava camları kapamalarına izin vermeyecek kadar sıcaktı. Aislinn saçlarını yüzünden uzaklaştırmakta büyük zorluk çekiyordu. Ses çıkarmamasına rağmen, Lucas durumu fark etmişti.

"O kadar kötü sayılmaz," diye yalan söyledi Aislinn.

"Torpido gözünü aç. Oradaki eşarpla saçını bağla."

Aislinn eşarblı ip gibi yapıp saçını bağladıktan sonra, dikiz aynasında kendisine baktı. "Şimdi ben de kızılderili mi oldum?"

Lucas'a bakıp, gülümsedi. Lucas önce nasıl cevap vereceğini bilememiş, onun gözlerindeki neşeli pırlıttıyı görünce, o da gülümsemişti. Nasıl gülümseceğini unutmuş gibiydi.

Aralarındaki gerginlik azalıyordu. Aislinn onu yavaş yavaş konuşturmaya başlamıştı. Birbirlerine çocukluklarının kimi hüznü, kimi komik anılarını anlattılar. Aislinn, "Bir bakıma, çocukken ben de senin kadar yalnızdım," dedi.

"Annenle babanı tanıdıktan sonra, buna hiç şaşmam."

"Senin annedeki sevecenliğin onda birine sahip değiller."

Lucas ona bakıp, sessizce başını salladı.

Evine varmak için duyduğu sabırsızlığa rağmen, Aislinn'e sık sık mola ihtiyacı olup olmadığını soru-

yordu. Aislinn ögle üzeri, "Birazdan duralım," dedi. "Tony uyanmak üzere. Acıkmıştır."

Tony o ana kadar melek gibi uyumuştı. Uyandığında, annesinin tahmin ettiği gibi, aklıktan yaygarayı bastı.

Bir sonraki kasabaya vardıklarında, Lucas, "Nerede durayım?" diye sordu.

"Sen yola devam et. Ben idare ederim."

"Durursam, daha rahat edersin. Nerede duracağımı söyle."

"Bilmiyorum." Aislinn dudaklarını ısırıldı. Tony'nin ağlamasının Lucas'ı rahatsız etmesinden çekiniyordu. Baba olmak konusunda fikrini değiştirebilirdi. Ya bıkarsa?

Lucas, "Bir tuvalet uygun mu?" diye sordu.

"Bu kadar ağlarken, onu böyle bir yere götürmem."

Lucas kamyoneti bir parka sokup, bir ağacın altına park etti. "Burası nasıl?"

"İyi." Aislinn çabucak bluzunun önünü açıp, sütyenini indirdi ve Tony'yi emzirmeye başladı. Bebeğin ağlaması anında kesilmişti. "Şükürler olsun." Aislinn güldü. "Bu şekilde ne kadar..."

Aislinn oğlunun babasına bakınca, sesi çıkmaz oldu. Lucas oğluna bakıyordu. Yüzünün ifadesi Aislinn'in soluğunu kesmişti. Lucas onun bakışlarını fark edince, gözlerini ön cama çevirip, "Aç mısın?" diye sordu.

"Biraz."

"Hamburgere ne dersin?"

"Fena olmaz."

"Tony doyar doymaz, bir şeyler alırsın."

"Tamam."

"Canını yaktım mı?"

Aislinn başını kaldırınca, onun hala ön cama bak-
tığını gördü. "Ne zaman?"

"Ne zaman olduğunu biliyorsun. O sabah."

"Hayır." Aislinn kendi sesini zor duydu.

Lucas yumruğunu ritmik olarak direksiyona vur-
maktan, bacağına sallıyordu. Bakışları etraftaydı. Bu
hali, heyecanlı olduğunu göstermekteydi. Aislinn,
Lucas Greywolf'un heyecanlı olacağına inanamıyor-
du.

"Uzun zamandır hapisteydim..."

"Biliyorum."

"Ve kadınsızdım."

"Anlıyorum."

"Biraz sert davrandım."

"Çok değil..."

"Çok sonra, hep bunu düşünüp, kendimi yedim.
Seni incitmiş olabileceğimi düşündükçe..."

"Hayır."

"Senin için de çok uzun zaman olmuştu..."

"Evet..."

"Ve... çok dardın... ve ben..."

"Bana tecavüz etmedin, Lucas."

Lucas başını hızla çevirip, ona baktı. "Beni bunun-
la suçlayabilirdin."

"Ama tecavüz değildi."

Birbirlerine gönderdikleri bakışlar, söylenmeme-
si gereken şeyleri anlatıyordu. Aislinn gözlerini ka-
parken, içini bir sıcaklık sarmıştı. O anda bile, Lu-
cas'ın vücudunun hareketlerini bütün canlılığıyla ha-
tırlıyordu.

Lucas oğlunun Aislinn'in memesini emerken kardığı tatlı sesleri duymamayı çok isterdi. Kendi daklarının o göğüslerin arzusuyla sertleşmiş uçlarında dolaşmasını hala unutamamıştı. Diliyle ... *Bunu sık düşünme, yoksa...*

Lucas, "Hamile olduğunu ne zaman anladın?" diye sordu.

"İki ay sonra."

"Miden bulanıyor muydu?"

"Biraz. Daha çok, yorgunluk hissediyordum. Hiç enerjim kalmamıştı. Ve..."

"Evet, anladım." Lucas göz ucuyla onun Tony'yi yavaşça diğer göğsüne aktardığını gördü. Oğlunu onun gözü önünde emzirmekten ne kadar rahatsız olduğunu farkındaydı. Lucas onun bluzunu iki yana açıp, doğanın bu mucizesini izlemek istiyordu. Aislinn'in göğüslerine bakmak, onlara dokunmak... tatmak istiyordu. Aislinn'in dişiliği bütün benliğini etkisi altına almıştı. "Kolay mıydı, bari?"

Aislinn, "Çoğu hamilelik gibi," dedi gülümseyerek.

"Çok tekmeliyor muydu?"

"Futbolcu gibi."

"Onu bir maraton koşucusu olarak düşünmeyi tercih ederim."

Bakışları karşılaştı. Bir babayla annenin çocukları için kurdukları ortak düşler gizliydi bu bakışlarda. "Evet," diye fısıldadı Aislinn. "Tıpkı senin gibi."

Lucas'ın yüreği gururla kabarmıştı. "Sağ ol." Aislinn'in soran bakışlarını görünce, "Oğlumu dünyaya getirdiğin için," diye ekledi.

Duygulanma sırası Aislinn'e gelmişti. Lucas gibi

garantü bir adamın teşekkür etmesi sıradan bir şey değildi. Aislinn sessizce başını sallamakta yetindi.

Tony doyunca, Aislinn onu Lucas'a verip, bluzu düzeltti. Bebeğin altını birlikte değiştirdiler.

Bu arada hiç konuşmadılar. Gereken her şey söylenmişti.

Lucas kamyoneti küçük, bakımlı, beyaz bir evin önünde durdururken, "Gene burada," dedi. Etrafı çitlerle çevrilmiş ön bahçe de bakımlıydı. Verandaya giden yolun iki yanında rengarenk çiçekler vardı.

Hava kararmıştı. Saatlerdir kızılderili bölgesinin topraklarındaydılar. Yolculukları uzun ve yorucu geçmişti. Aislinn, "Geceyi burada mı geçireceğiz?" diye sordu.

"Hayır, sadece, merhaba, demek için uğradık. Kendi arazime gitmek için sabırsızlanıyorum."

Kendi arazisi mi? Aislinn'in onun kendisine ait toprağı olduğundan haberi yoktu. O ana kadar, Lucas'a ailesini nasıl geçindireceğini sormamıştı, ama bu konuda endişesi yoktu. Lucas her işin altından kalkacak bir adamdı.

Lucas onun kamyonetten inmesine yardım ederken, Aislinn endişeliydi. Ya Alice ve Gene de bebeğe onun babasıyla annesi gibi tepki gösterirlerse? O da Lucas'ın dünyasında bir yabancıydı. Onu nasıl karşılayacaklardı?

Lucas hiç endişeli görünmüyordu. Verandaya çıkıp, kapıyı çaldı. Kapıyı Gene Dexter açtı. "Merak etmeye başlamıştık. Alice..." Adam Aislinn'i görünce cümlesini tamamlayamadı.

"Gene, Lucas mı geldi?" Alice içeriden seslenmişti. "Lucas?" Gene'nin arkasında belirdiğinde, yüzünde mutlu bir gülümseme vardı. "Sonunda buradasın. Neden hemen eve dönmedin? Birkaç gün Phoenix'de mi kaldın?"

Lucas yana çekilip, Aislinn ortaya çıktığında, Alice'nin gözleri kocaman açıldı. Bebeği görünce, şaşkınlığı iyice arttı. "İçeri gelsenize."

Aislinn, Alice Greywolf'u sevdiğine iyice emindi, artık. Hiç soru sormadan, öfkelenmeden, onları bağrına basmıştı.

Lucas onun geçmesi için tel kapıyı açık tuttu. Aislinn içeri girdiğinde basit eşyalarla döşenmiş, ama şirin bir oturma odasıyla karşılaştı.

"Anne, Gene; Aislinn'i hatırladınız, sanırım."

"Tabii," dedi Gene.

"Merhaba."

Alice gülümseyip, "Bebeği görebilir miyim?" diye sordu.

Aislinn, Tony'nin yüzünü ona doğru çevirdiğinde, Alice soluğunu içine çekti. Bebeğin koyu kahverengi saçlarını okşarken, gözlerine yaşlar dolmuştu. "Lucas..."

Lucas, "Anthony Joseph," diye düzeltti gururla. "Oğlum."

"Evet. Biliyorum." Alice aynı anda hem gülüp hem ağlamamak için dudağını ısıırıyordu. "Tıpkı sana benziyor. Gene, şuna bak. Anthony Joseph. Babamın adı." Yaşlı gözlerle Aislinn'e baktı. "Sağ ol."

"Ben... biz... ona, Tony, diyoruz. Kucağınıza almak ister misiniz?"

Alice bir an duraksayıp, bebeğe kollarını açtı. Yıl-

her klinikte sayısız bebeği kucağına almış olmasına rağmen, Tony'yi kınılacak bir eşya gibi tutuyordu. Karşıpeye oturup, Navaho dilinde bir ninni söylemeye başladı.

Gene kapıyı kapatıp geldi. "Aislinn, otursana."

Lucas, "Bugün evlendik," dedi ansızın.

"Bu... harika." Gene kuşkuluydu.

Alice araya girmeseydi, garip sessizlik sürecekti. "Hepiniz oturun, bakalım. Birazdan yiyecek ve içecek bir şeyler hazırlarım. Önce Tony'yi doya doya sevmek istiyorum."

"Zahmet etme, Anne. Çok kalmayacağız."

"Ama yeni geldiniz!"

"Daha geç olmadan oraya gitmek istiyorum."

Alice hayretle oğluna bakakalmıştı. "Oraya mı? Yani, karavana mı?"

"Evet."

"Aislinn ve Tony ile mi?"

"Tabii."

"Ama onları o karavana götüremezsin. Çok küçük. Ayrıca, temiz de değil, ve..."

Gene, "Alice," diye uyardı.

Alice huzursuzca Lucas ile Aislinn'e baktı. "Üzerime vazife değil, ama birkaç gün burada kalmanızı isterdim."

Lucas, Aislinn'e baktı. Onun fikrini söylemeyeceğini biliyordu. Gerektiğinde, kaya gibi sert olabilirdi. Lucas başından beri bu özelliğine hayran olmuştu. Yine de, Aislinn'in ne kadar yorgun olduğu ortadaydı. "Pekala. Bu gece kalalım." Karar değiştirmesine kendisi de şaşırdı.

"Çok sevindim," dedi Alice. "Aislinn, bebeği alır

mısın, lütfen? Lucas'ın bu gece geleceğini düşünerek, yemeği sıcak tutuyordum."

"Sana yardım edeyim," dedi Aislinn.

"Buna hiç gerek yok."

"Yine de, istiyorum."

Gene ve Lucas arkalarından giderlerken, Lucas onu kapıda durdurup, "Sizi yatağınızdan etmiyoruz, ya?" diye sordu.

Gene, "Ne yazık ki, hayır," dedi hüzünle.

"Hala mı?"

Doktor başını iki yana salladı. "Hala. Annen eşi az bulunur bir kadın, Lucas. Onunla evlenmekten vazgeçmeyeceğim."

Lucas onun sırtını sıvazladı. "Talihin açık olsun. Annemin sana ihtiyacı var."

Mutfağa girdiklerinde, Lucas evlendiği kadının da eşsiz olduğunu düşünüyordu. Gözleri hemen Aislinn'i aradı.

Aislinn onun bakışlarına utanarak karşılık verdi. Dışarıdan öyle görünse de, bu bir aile sahnesi değildi. Evliliğe alışması zaman alacaktı. Yine de, Lucas masada yanına oturunca, çok sevinmişti.

Yemekten sonra Alice, "Lucas, neden bana bebeği söylemedin?" diye sordu.

Aislinn, "Onun da haberi yoktu," dedi. "Hakkında dava açmadığım için, bana teşekkür etmek amacıyla üç gün önce evime geldiğinde öğrendi."

Lucas her zamanki açık sözlülüğüyle, "Onu benimle evlenmeye zorladım," dedi. "Yoksa, Tony'yı alıp gidecektim."

Gene sandalyesinde huzursuzca kımıldarken, Alice, "Gelinim olmana çok sevindim, Aislinn," dedi.

"Sağ ol." Aislinn, Gene ve Alice'nin meraklarına hakim olup, başka soru sormamalarına hayran kaldı.

Alice, "Çok yorgun olmalısın," dedi nazikçe. "Herhalde, artık yatmak istersin. Benim odamda yatabilirsin."

"Hayır." Lucas bu tek kelimeyle hepsini şaşırttı. "Aislinn benim karım. Benim yanımda uyuyacak."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sessizlik korkunçtu. Gene kahve bardağına bakıp, huzursuzca kımıldamayı sürdürürken, Alice kararlı, ama utangaç bir ifadeyle ellerine bakıyordu. Aislinn bakışlarını kucağındaki oğlunun başına dikmişti. Yanakları kıpkırmızıydı. Aralarında sadece Lucas rahattı.

Sandalyesini geriye itip ayağa kalkarken, "Kamyonetten istediğin bir şey var mı?" diye sordu.

Aislinn, "Küçük bavulla, Tony'nin çantası," dedi.

"Anne, Tony için bir çekmecedен, ya da, başka bir şeyden beşik hazırlayabilir misin?"

"Tabii. Hadi, Aislinn." Alice elini onun omuzuna koydu. "Tony'yi yatıralım."

"Ben de Lucas'a yardım edeyim," dedi Gene. Yapacak bir şey bulduğu için sevinerek Lucas'ın ardından gitti.

Alice'nin Aislinn'i götürdüğü yatak odası sadece bir tuvalet masası, çekmece dolabı, konsol ve çift kişilik bir yatağın sığacağı büyüklükteydi. Alice, "Bu çekmeceler boş," diyerek, bir tanesini yerinden çıkardı. "Babam öldükten sonra her şeyi temizlemiştim."

Aislinn, "Babanın ölümüne ne kadar üzüldüğümü o zaman söyleyecek fırsatım olmamıştı," dedi.

"Sağ ol. Ölümü kaçınılmazdı. Çok yaşlıydı. Son günlerini hastanede, ya da bakımevinde geçirmek istemiyordu. İstedığı gibi huzur içinde öldü. İşte, oldu."

Alice küçük bir yorganı birkaç kez katlayıp çekmecenin içine yerleştirerek, bebek için yumuşak bir yatak hazırlamıştı.

"Çok güzel. İki ay sonra, bunun içine sığamayacak." Aislinn oğlunun şakağına sevgiyle bir öpücük kondurdu.

"O zamana kadar bir beşik alırım, nasılsa. Umanm, onu sık sık buraya getirirsin."

"Lucas ile evlenmem seni rahatsız etti mi?" dedi Aislinn.

"Bunu benim sana sormam gerek. Lucas ile evlenmem seni rahatsız ediyor mu?"

"Başta, evet; ama şimdi, bilmiyorum," dedi Aislinn dürüstçe. "Birbirimizi pek tanımıyorsak da, Tony'yi çok seviyoruz. Mutlu yaşaması ikimiz için de çok önemli. Bu açıdan bakarsak, evliliğimiz yürüyebilir."

"Buradaki yaşam senin alıştığından çok farklı."

"Lucas ile karşılaşmadan önce de o hayattan bıkmıştım, zaten."

"Senin için hiç de kolay olmayacak, Aislinn."

"Hiçbir şey kolay değildir."

İki kadın bakiştılar. Aislinn'in gözlerinde kararlılık, Alice'ninkilerde kuşku vardı. Sonunda Alice, "Yatağı yapalım," dedi.

Aislinn ancak temiz çarşaf lar serildiğinde yatağın ne kadar dar olduğunu fark edebildi. Bu yatakta Lucas ile bütün gece nasıl yan yana yatacaktı? Lucas kamyonetten gerekli şeyleri odaya bırakıp, hemen

çıkmişti. Aislinn onun oturma odasında Gene ile sohbet ettiğini duyabiliyordu.

Alice, "Artık gideyim de, biraz dinlen," dedi. "Hem, Gene'ye iyi geceler dilemezsem, Tony için onu unuttuğumu sanır." Eğilip, uyduruk beşiğinde uyuyan bebeği öptü. Odadan çıkmadan önce Aislinn'in elini tuttu. "Ailemize katılmana çok sevindim."

"Beyaz ırktan olsam da mı?"

"Oğlumun aksine, ben birkaç kendini bilmez yaptıkları yüzünden ırka düşmanlığı beslemem."

Aislinn hiç düşünmeden eğilip, yeni kayırtıvalidesini yanağından öptü. "İyi geceler, Alice. Tony ile bana gösterdiğin yakınlığa teşekkürler."

Aislinn bebeği emzirip tekrar yatırırken, sabaha kadar deliksiz uyuyup, Lucas'ı rahatsız etmemesini diliyordu.

Evde tek bir banyo vardı, ve koridorda iki yatak odasının arasındaydı. Tony'yi uyutur uyutmaz, hemen oraya gitti. Yatak odasına döndüğünde, soyunup geceliğini giymekten başka yapacağı şey kalmamıştı.

O gece dün gecesiydi, ama bavulundan çıkardığı gecelik oldukça sadeydi. Yumuşak kumaşı hafifçe içini gösterse de, kapalı yakası hiç seksi sayılmazdı.

Lucas yatak odasına girip kapıyı kapadığında, Aislinn tuvalet masasında kollarına krem sürmekle meşguldü. Lucas'ı görünce, krem kutusunu neredeyse elinden düşürecekti. Bunun Lucas ile geceyi aynı odada geçireceği için değil, ellerinin kayganlığı yüzünden olduğunu düşündü.

Aynada kocasına değil kendisine bakıyor olsaydı, gözlerinin endişeden kocaman açıldığını görecekti.

Bu haliyle çok genç ve masum görünüyordu, ama yumuşak dalgalar halinde omuzlarına dökülen saçlarından davetkar bir havası vardı. Dudakları hafifçe ıslak ve pespembeydi. Geceliği ona masum bir bakire havası vermişti. Çiçeği burnunda damadın gözlerinde bu çok seksi bir manzaraydı.

Başucu lambası odaya hafif bir ışık verirken, Lucas'ın duvarlara yansıyan gölgesi çok ürktüçüydü.

Lucas gömleğinin düğmelerini çözerken, "Tony suyu mu?" diye sordu.

"Evet. Bir çekmeceye uyumaktan şikayetçi değil."

Aislinn aynada onun yatağın yanında yerde duran çekmeceye eğilirken gülümsediğini gördü. Oğluna bakarken yüzünde beliren sevgi dolu ifade, Aislinn'in yüreğinde tuhaf kıpırtılar yaratmıştı. Kadınına da aynı sevgi ve şefkati gösteren bir adama aşık olmamak elde değildi.

Aislinn hemen toparlandı. Bu gibi duygular erkeklerin çoğuna yabancıydı. Hele Lucas için söz konusu bile olamazdı. Saç fırçasını alıp, yereği olmadığı halde saçlarını fırçalamaya başladı.

Lucas yatağın kenarına oturmuş, çizimlerini çıkarıyordu. "Gene evlendiğimize çok sevindiğini söyledin."

Lucas'ın kendiliğinden konuşmaya başlaması o kadar alışılmadık bir durumdu ki, Aislinn şaşkınlıkla ona baktı. "Neden?"

Lucas kıkırdadı. Olağanüstü bir olay daha. "Yıllardır annemi onunla evlenmeye ikna etmeye çalışıyor. Annem de ben hapisten çıkar çıkmaz, onunla evleneceğine söz vermiş." Ayaga kalkıp, pantolonunun kemerini çözdü. "Evlenmemiz de, Gene'nin ekmeğine yağ sürdü. Artık, annemin onu reddetmek için hiçbir

bahanesi kalmadı."

"Gene çok tatlı, nazik bir adam. Annen onunla nasıl evlenmek istemez?"

"Senin kocanın aksine, değil mi?"

Aislinn doğruca onun gözlerine baktı. "Bunu katletmedim."

"Önemli değil. Bana katlanmak zorundasın."

Lucas tembel adımlarla ona yaklaşıırken, Aislinn korkuyla yutkundu. Dişisinin kokusuna gelen bir erkek hayvanı andırıyordu. Üzerinde sadece kot pantolonu kalmıştı. Aislinn'in bakışları elinde olmadan pantolonun açık fermuarına kaydıığında, yüreği çilgınca atmaya başladı.

Loş ışıkta, Lucas'ın teni daha da koyu görünüyordu. Göğsünden beline doğru daralan tüyler altın rengine boyanmış gibiydi. Çıkık elmacık kemikleriyle kirpiklerinin gölgesi yanaklarına düşüyordu.

Gri gözleri avına bakan bir şahinin kararlılığıyla Aislinn'e dikilmişti. Bu ateş saçan gözler ruhunu okuyordu, adeta. Aislinn ürperdi. "Lucas?"

"Çok güzel saçların var." Lucas tam arkasında durdu. Aislinn'in saçları onun bronz teni karşısında olduğundan açık renk duruyordu. Lucas saçlarını avucuna alıp, parmaklarının arasından kaydırdı.

Bu görünüm Aislinn'i büyülemişti. Yine de, dışarıdan bakan birisi gibi, tarafsız gözle izlemeye çalışıyordu; ancak bu şekilde dayanabilirdi.

Yoksa, kendine hakim olamayarak saçlarını onun bronz tenine sürerken kalbinin duracağından korkuyordu.

Bu erotik gösteriyi kendisinin yaşadığını düşünecek olursa, arkasını döndüğü gibi dudaklarını onun dümdüz, sert karnına bastıracak, dudaklarını fermu-

anın açıkta bıraktığı yerlere doğru kaydıracaktı.

Lucas ellerini onun boynunda gevşekçe birleştirdi. Parmakları hafif dokunuşlarla tenini okşuyordu. "Beyaz tenin neden beni bu kadar etkiliyor?" diye sordu boğuk bir sesle. "Oysa, ondan nefret etmek istiyorum."

Lucas kulak memelerini okşamaya başladığında, Aislinn'in boğazından boğuk bir inilti yükseldi. Elinde olmadan başını onun sert karnına yasladı.

Lucas ellerini omuzlarına, oradan da geceliğinin yakasından içeri kaydırды. Aislinn gözlerini açarak, aynada onun gözlerine baktı. "Ellerimi senin üzerinde görmek istiyorum," dedi Lucas.

Aislinn onun ellerinin göğsünden aşağılara kayarken, geceliği de beraberinde indirmesini büyümüş gibi izledi. Lucas göğüslerini kavrayıp okşamaya başladığında, solugunu içine çekti. Vücudu hemen tepki göstermişti.

Lucas göğüslerini avuçlayıp yukarı kaldırdığında, Aislinn başını onun her solukta inip kalkan göğsüne bastırdı.

Gözlerini bir an olsun aynadan ayırmıyorlardı. Lucas'ın erkekliğinin simgesi gibi olan güçlü ellerinin, Aislinn'in yumuşak, dolgun göğüslerinde gezinmesi gerçekten soluk kesen bir manzaraydı. Aislinn'i nasıl arzusunun doruğuna çıkaracağını iyi biliyordu. Sızlayıp iyice sertleşinceye kadar, göğüs uçlarını okşadı.

Aislinn'in vücudunun derinliklerinde başka bir sızı gittikçe artmaktaydı. Kadınlığı ateş gibi yanıyor, kendisini birleşmeye hazırlıyordu. Bu sızıyı giderecek tek bir şey vardı...

Ve bu imkansız bir şeydi.

Aislinn birden kendine gelerek, onun ellerini ittikten sonra ayağa fırlayıp, geceliğini yukarı çekti. "Olmaz."

Lucas'ın boğazından vahşi bir aslanın homurtusu yükselirken onu hızla kendine çekti. "Sen benim karımsın."

"Ama malın değilim!" diye parladı Aislinn. "Bırak beni."

"Buna hakkım var," Lucas parmaklarını onun saçlarının arasına sokup yüzünü kendisine çevirdi. Aislinn içgüdüsel olarak onu itmek için ellerini kaldırdığında, elleri kollarının altına denk gelmişti. Teni pürüzsüz ve sıcak, kasları taş gibiydi. Aislinn karşı koymaktan vazgeçer gibi oldu.

Bu doğru değildi. Evet, evliydim ve bunun getirdiği bazı ayrıcalıklar vardı; ama işin içinde aşk da olmaz mıydı? Hiç değilse, karşılıklı saygı? Lucas'ın onun temsil ettiği şeylerden nefret ettiğini biliyor, sadece ihtirasını söndüreceği bir araç olmayı istemiyordu.

Üstelik, olay fiziksel açıdan da yanlıştı; ve Aislinn bunun ardına rahatça sığınabilirdi.

Dudakları birleşmeden hemen önce, "Bir düşün!" dedi Aislinn. "Tony henüz bir aylık." Lucas'ın hiçbir şey anlamadığını gözlerinden okuyunca, açıklamaya girişti. "Beni ilk seferinde incitmediğini söyledim. Bu doğrudur. Ama... şimdi... incitebilirsin. Daha tam olarak iyileşemedim."

Lucas ona bakmayı sürdürürken, sıcak soluğu tenini yakar gibiydi. Ne demek istediğini anlayınca, gözleri Aislinn'in karnına kaydı. Kollarını bırakıp geri çekilirken, Aislinn farkında olmadan dudaklarını yaladı. Lucas, "Tanrı aşkına, bunu yapma," diye ho-

murdandı. Ellerini yüzüne kapamıştı. "Yat, artık."

Aislinn Tony'nin uyuduğundan emin olduktan sonra, Alice'nin tertemiz çarşaflarının arasına kayıp, ertüyü başına kadar çekti. Lucas'ın pantolonunu çıkardığını duyup gözlerini aralayınca, onun tamamen çıplak olduğunu gördü. Uzun, kaslı bacaklarını, geniş göğsünü, bacaklarının arasındaki siyah üçgeni... ve dikleşmiş erkekliğini süzüyordu. Lambayı kapayınca, oda karanlığa gömüldü.

Lucas yanına uzandığında, Aislinn onun çıplaklığıyla, sertleşmiş vücudundan başka şey düşünemez olmuştu. Birbirlerine dokunmasalar da, onun sıcaklığını hissedebiliyordu. Lucas'ın düzenli soluk alışları onu hem uyartıyor hem de sakinleştiriyordu. Ancak Lucas'ın arkasını döndüğünü fark ettikten sonra uykuya dala bilirdi.

Aislinn gözlerini açtığında, şafak sökmekteydi. Tony gece deliksiz uyumuştı, ama birazdan uyanıp, emzirilmek isteyecekti. Aislinn için için bunu istiyordu. Huzursuzluğu uyanmasına neden olmuştu.

Gözlerini biraz daha aralayınca, Lucas'a ne kadar yaklaşmış olduğunu gördü. Göğsü burnundan birkaç santim uzaktaydı. Aislinn içinden, erkek bedenini süsleyen bu tüyleri veren beyaz kamı için Lucas'ın babasına teşekkür etti.

Ortū Lucas'ın beline kadar kaymıştı. Çarşafların beyazlığı teniyle hoş bir tezat oluşturunuyordu. Aislinn onun göğsünü olçsama isteğini güçlkle bastırdı. Bakışlarını onun boynundan, çenesine kaldırdı. Sert ifadeli dudakları biçimliydı. Burnu Apaçiler'in aksine uzun ve kalkıktı.

Lucas'ın da onu seyrettiğini görünce, soluğu içine çekti. "Neden uyandın?" diye fısıldadı Aislinn.

"Hep bu saatte uyanırım." Lucas elini uzatıp yatağındaki sarı saçları geri ittiğinde, Aislinn geri çekilip memek için kendini zor tuttu. Lucas saçlarını okşadıktan sonra, yastığın üzerine bıraktı. "Ama sabah uyanıldığında yanımda bir kadın bulmaya alışkın değilim. Çok güzel kokuyorsun."

"Sağ ol." Başka bir erkek olsa, hangi parfümü kullandığını, ya da parfümünü çok beğendiğini söylerdi. Ama kocası az kelimeyle çok şey anlatan bir adamdı. İltifatları görkemli olmasa da, içinden geçenleri tam olarak yansıtıyordu.

Lucas onun alnını, burnunu, ağzını okşadı. Elini göğsüyle burnu arasında gezdirirken, "Ne kadar yumuşak," diye mırıldandı.

Elinin hızlı bir hareketiyle örtüyü ve geceliğini aşağı kaydırınca, Aislinn hiç kıılmadı. Bu adam onun kocasıydı ve kendisini ondan saklayamazdı. Üstelik, bunu istemiyordu.

Lucas'ın onu incitmeyeceğini biliyordu. Gerçekten vahşi bir erkek olsaydı, geçmişte onu defalarca incitirdi. Kolundaki çizdiği tedavi ederken gösterdiği şefkati hatırladı. Onu asla incitmeyeceğine söz verdiğinde, ona inanmıştı ve hala inanıyordu. Lucas bakışlarını göğüslerinde gezdirirken, hiç karşı koymadı.

Lucas'ın çenesi kasılmıştı. Bir an Aislinn'in gözlerine bakıp, dudaklarını boynuna bastırdı. İnleyerek ona yaklaşıncı, göğsü onunkine dayanmıştı.

Dudakları ve dişleri özgürce teninde gezinirken, dili de ara sıra onlara katılıyordu. Aislinn onun başını kavrayıp, yüzünü tenine bastırmamak için bütün gücünü harcamaktaydı. Lucas da kendisine hakim ol-

mak için büyük çaba harcadığı için, Aislinn kımıldamaya cesaret edemiyordu. Olmayacak duaya, amin, demenin anlamı yoktu.

Lucas dudaklarını aşağılara kaydırarak, yumuşak lipçükler kondurmaya başladı. Az sonra başını kaldırdı. Aislinn'in süt dolu göğüslerine baktı. "Eğer... şey, o zaman sütün gelir mi?" Aislinn başını salladı.

Lucas'ın dudakları çaresizce gerilmişti. Biraz geri çekilip geceliği tamamen aşağı indirerek, karısının vücudunu seyretmeye başladı.

Bakışları kadınına perçinlenmişti. Elini uzatıp, bacaklarının arasındaki altın rengi tüyleri okşamaya başladığında, solukları hızlandı. Yatak örtüsünü üstlerinden attıkları için, arzusunun derecesi gözler önündeydi.

Birden, Aislinn'in bileğini kavrayıp, "Karımsın," diye hırladı. "Bana karşı gelemezsin."

Aislinn onun niyetini anlayamadan, Lucas onun elini erkekliğine sarıp, bastırdı. Aislinn karşı koymak için ağzını açtığında, Lucas dudaklarına kapanarak, dilini ağzından içeri kaydırды.

Aislinn'in sırtüstü yatıp üzerine abandığında, ikisinin elleri Aislinn'in bacaklarının arasında kalmıştı. Lucas'ın eli onunkini yönetiyordu.

Olanlar öylesine özeldi ve beyinleriyle yüreklerini öylesine derinden etkilemişti ki, tir tir titremeye başladılar. Zevk hiç bitmeyecek gibiydi.

Lucas sonunda başını onun göğüslerinin arasına dayadığında, soluk soluğaydı. Karısının saçlarını okşarken, çok arzu ettiği, ama elde edemediği bir şeyin özlemini çekiyordu adeta.

Lucas ansızın yataktan fırlayıp, hırsıyla giyinmeye başladı. Çok öfkeliydi. Çizmelerini de giydikten son-

ra, bir kez olsun arkasına bakmadan odadan çıktı.

Aislinn şoke olmuştu. İçinde bir şeyler sızlıyordu. Kapıya bakarken, olanlardan sonra Lucas'ın ona neden bir kez olsun dönüp bakmadığını anlamaya çalışıyordu. Aislinn için çok güzel bir deneyimdi. Lucas'ın dudakları yumuşadığında, dilinden zehir saçan sözcükler dökülmediğinde, Aislinn'in onun okşama-
malarına karşılık vermek için zorlanması gerekmiyordu; ama Lucas'ın bunu anladığından kuşkuluydu.

Aislinn biraz önce olanların etkisiyle hala titriyordu. Oysa, Lucas kızmıştı. Pişman mıydı? Utanıyordu mu? Kendisinden mi, yoksa ondan mı?

Yoksa, tıpkı onun gibi, Lucas da olanların etkisiyle mi sarsılmıştı? Ve tıpkı Aislinn gibi, duygularıyla nasıl başa çıkacağını mi bilmiyordu?

İkisinin de çocukluğu duygularını saklayarak geçmişti. Aislinn'in böyle yapmasının nedeni ailesiydi. Lucas ise sürekli alay edilip küçük görüldüğü için, incinmemek için duygularını saklamayı öğrenmişti. Sevgisiyle şefkatini nasıl göstereceğini bilmiyor, bu gibi duyguları başkalarından kabul edemiyordu.

Aislinn o anda gerçeği gördü. Lucas Greywolf'a aşıktı.

Son nefesini vereceği güne kadar, aşkını ona kabul ettirmek için elinden geleni yapacaktı.

Hiç kolay olmayacaktı. Aislinn yarım saat sonra mutfağa girdiği anda bunu anlamıştı. Lucas masada Alice ile konuşurken, bir yandan kahve içip, gözlemeyiyordu. Aislinn'i görmemiş gibiydi.

Aislinn bakışlarını ondan ayırmazken, Lucas ona bakmamakta direniyordu. Aislinn'in yüreği yeni keş-

sevgili aşkının heyecanıyla çırpınırken, Lucas'ın bakışları fırtına getiren bulutlar kadar karanlıktı. Lucas kahvaltıda, Alice'ye veda ederken ve çiftliğe kadar olan yol boyunca tek kelime etmedi. Aislinn'in sorularına tek heceli cevaplar veriyordu. Aislinn ne zaman bir konu açsa, Lucas konuşmamakta direniyor, ona hiç bakmıyordu. Aislinn ne kadar iyimserse, o da o kadar aksiydi.

Lucas sonunda dayanamayarak, başını hızla ona çevirdi. "Neye bakıyorsun?"

"Sana."

"Bakmanı istemiyorum."

"Seni rahatsız mı ediyor?"

"Bunu yapmandan hoşlanmıyorum."

"Bakacağım başka bir şey yok ki."

"Manzarayı dene."

"Kulağın ne zaman delinmişti?"

"Yıllar önce."

"Neden?"

"Canım öyle istedi."

"Küpen sana çok yakışıyor."

Lucas gözlerini bir an yoldan ayırıp, "Bana mı?" dedi küçümseyerek. "Demek, kızılderiliyse, bir erkeğin kulağına küpe takması güzel, öyle mi?"

Aislinn ters bir cevap vermemek için kendini zorlayıp, "Seni çok çekici yaptığını kastettim," dedi. Lucas gözlerini tekrar White Mountains'e giden yola çevirdiğinde, yüz ifadesi bir an yumuşar gibi olmuştu. Aislinn, "Benim kulaklarım da delik," diye devam etti. "Belki, bazen küpelerimizi değiştiririz."

Bu esprisine cevap alamadı. Lucas onu duymamış gibiydi. Biraz sonra, "Sadece tek küpem var," dedi.

"Özel bir anlamı var mı?"

"Büyükbabam yapmıştı."

"Joseph Greywolf gümüş sanatçısı mıydı?"

"Bu, yeteneklerinden sadece biriydi." Lucas'ın sesi yeniden sertleşmiş, Aislinn'e, gardını al, der gibiydi. "Bir kızılderilinin bazı yetenekleri olabileceğine inanmakta zorluk mu çekiyorsun?"

Aislinn yine öfkesini bastırmak zorunda kaldı. Lucas'ın sabah yatakta olanlar yüzünden kızgın olduğunu biliyordu.

Aislinn'e zayıf bir yanını gösterdiği için kendisini bağışlayamadığı ortadaydı. Sert görünümünün altında, Lucas çok duygusal bir adamdı. Her insan gibi seilmeye ihtiyacı vardı. Bunu başkalarının anlamasını istemiyordu, sadece.

Başkalarına olan düşmanca tavrı, savunma mekanizmasıydı. Evlilik dışı doğarak o zaman çok genç olan annesine yük olduğunu sandığı, hatta, kızılderili olduğu için kendisini cezalandırmaktaydı. Kendisine karşı o kadar acımasızdı ki, işlemediği bir suçtan hapis yatmaya bile razı olmuştu. Aislinn onun ruhundaki her yarayı keşfedip, aşkıyla iyileştirene kadar huzur bulamayacaktı.

"Bana toprağın olduğundan daha önce bahsetmemiştin. Biliyorum..." Aislinn ellerini havaya kaldırdı. "Sormadım. Senden bir şey öğrenmek için hep soru mu sormalıyım?"

"Bilmen gereken şeyleri sana sormadan söyleyim."

Aislinn'in ağzı açık kaldı. "Bir kadının hiç konuşmaması gerektiğini düşünüyorsun, değil mi? İyi düşünün, Mr. Greywolf, çünkü Mrs. Greywolf bu evlilikte eşit rol oynamaya kararlı. Bunu istemiyorsan, bu evlilikte biraz acele ettin, demektir."

Lucas direksiyonu kavrayan parmaklarını gevçetti-

"Neyi bilmek istiyorsun?"

"O toprak sana büyükbabandan mı kaldı?"

"Evet."

"Oraya... daha önce gittik mi?"

"Kulübeyi mi soruyorsun? Evet. Şu tepenin arkasındaydı."

"Arkasında mıydı?"

"Onu ben yaptım."

Aislinn şaşırılmıştı. "Çiftliğin büyük mü?"

"Merak ettiğin buysa, zengin değiliz," dedi Lucas.

"Toprağının büyüklüğünü merak ettim, sadece."

Aislinn onun verdiği rakam karşısında şaşkınlığını gizleyemedi. "Büyükbabamın elinde kalan buydu," dedi Lucas. "Topraklarında uranyum bulunmuştu, ama bundan para kazanmayı hiç düşünmedi."

Aislinn kızılderililere yapılan haksızlıklarla ilgili yeni bir tartışmaya girmemek için, "Çiftlikte ne yetiştiriliyor?" diye sordu. "Sığır mı?"

"At."

Aislinn düşüncelere daldı. "Anlamıyorum. Büyükbabanın bu kadar geniş topraklarıyla at sürüleri varken, neden yoksulluk içinde öldü?"

"Joseph gururlu bir adamdı. Her şeyin geleneklere göre yapılması gerektiğine inanırdı."

"Yani, modern çiftçilik tekniklerini uygulamadı."

"Evet," diye homurdandı Lucas. Aislinn onun büyükbabasının düşüncesini onaylamasa da, savunmasına hayran olmuştu.

Yolculuğun geri kalanı sessizlik içinde geçti. Lucas otoyoldan ayrılıp, çitle çevrili bir araziye girdiğinde, yolculuklarının sonuna geldikleri belli oldu. "Geldik mi?"

Lucas başını salladı. "Hayale kapılma."

Gördükleri karşısında, Lucas ondan daha çok şaşırılmıştı. Kamyonet son tepeyi iniyordu. "Bu da ne?"

Aislinn heyecanla etrafına bakınıyordu. Çiftlik binaları U biçimli iki alçak tepenin arasındaydı. Bir yanda iki kovboyun küçük bir at sürüsünü sokmaya uğraştıkları, etrafı çitle çevrili bir alan vardı. Çok eski bir samanlık, tepelerden birinin yamacına dayanmıştı. Diğer yanda her an yıkılacak gibi duran bir treyler göze çarpıyordu.

Yarım daire biçimindeki açıklığın tam ortasındaysa, tuğladan yapılmış bir ev bulunuyordu. Rengi, arkasındaki tepeyle aynıydı. Ev ortama kusursuz uyum sağlamıştı.

Ortalıkta bir karmaşa hüküm sürmekteydi. Adamlar bağıra çağıra birbirlerine sesleniyorlar, bir balyozun sesi tepede yankılanıyor, bir yerlerden testere sesi geliyordu.

Lucas kamyoneti durdurup, aşağı indi. Kovboy gıysileri içindeki bir adam diğerlerinden ayrılıp, el sallayarak yanlarına koştu. Lucas'tan daha kısa boylu ve tıknazdı.

Lucas, "Johnny, burada neler oluyor?" diye sordu.

"Evini bitirmeye uğraşıyorduk, dostum."

"Evi bitirecek parayı bulana kadar treylerde kalacaktım."

"Artık buna gerek kalmadı." Johnny'nin siyah gözleri sevinçle parlıyordu. "Hoş geldin. Seni tekrar görmek çok güzel." Lucas'ın elini sıktı, ama hala eve bakmakta olan Lucas bunu fark etmedi bile.

"Bu masrafı karşılayamam."

"Masrafların hepsi karşılandı."

"Bu da ne demek? Annemin haberi var mıydı?"

"Evet, ama sana söylemeyeceğine söz verdi. Tahliye olacağın günü öğrendiğimizden beri, dönüşünden önce evi bitirmek için gece gündüz çalışıyoruz. Neyse ki, birkaç gün geciktin."

Johnny, Aislinn'in kamyonetten indiğini fark edince, açık bir merakla ona bakmaya başlamıştı. Aislinn, Tony'nin başına güneş geçmemesi için üzerine ince bir battaniye örttüktan sonra, Lucas'ın yanına geldi. "Merhaba."

Lucas onu yeni hatırlamış gibiydi. "Ah, Johnny Deerinwater, bu, şey, karım."

Aislinn elini uzattı. "Adım Aislinn."

Johnny Deerinwater dostça elini sıkıp, şapkasını çıkardı. "Tanıştığımıza çok sevindim. Alice, Lucas'ın evlendiğini söyledi. Bu heri... bu adam sizi arkadaşlarından saklamayı düşünüyordu, herhalde."

"Annem seni sabah aramış olmalı."

"Evet. Buraya doğru yola çıktığınızı söyledi. Biz de epeydir evi bitirmeye uğraşıyorduk, ama karınla oğlunu getirdiğini duyunca, hızlandık. Hadi, içeri girelim."

Johnny yana çekilip, Aislinn'e eve giden yolu gösterdi. Aislinn eve yürürken, diğer adamların meraklı bakışlarını üzerinde hissediyordu. Onlara gülümsediğinde, kimi utangaç, kimi kuşkulu karşılıklar aldı.

Lucas ve Johnny arkadan geliyorlardı. "Joseph öldükten sonra, bütün yapabildiğimiz atları beslemek oldu," dedi Johnny. "Sayılarını henüz tam olarak bilmiyoruz."

Lucas, "Onları tek tek bulacağım," dedi.

Aislinn verandaya çıkınca, onları beklemeden ön

kapıdan içeri girdi. Taze boya ve ağaç kokusu yoğundu, ama insanı rahatsız etmiyordu. Kendi etrafında dönerek, içerisini daha da büyük gösteren beyaz duvarlara baktı. Hemen her duvarda pencereler, tavanlarda kalas destekler vardı. Yerlerdeki seramik karolar ortamı bütünüyordu. Salonda büyük bir şömine vardı. Aislinn gözünde soğuk akşamlarda odunları çıtır çıtır yanan bir şömine canlandırdı.

Lucas'a bakınca, onun da çok şaşırdığını gördü. "Burayı son gördüğümde, sadece çıplak duvarlar vardı. Bunu kim yaptı?"

Johnny, "Bir gün Alice ile kahve içerken biraz gevezelik ettik," diyerek, mendiliyle alındaki terleri kuruladı. "Yasal danışmanlık yaptığın ve sana borçlu olan bazı kişileri arayıp, para almak yerine, bize yardımcı olmalarını istedik. Örneğin, Walter Kincaid tuğlaları sağlarken, Pete Deleon tesisat işini halletti." Johnny, Lucas'a borcu olan diğer kişileri ve eve yaptıkları katkıları sıraladı.

"Tesisatla bazı malzemeler ikinci el, Mrs. Greywolf," dedi Johnny. "Ama temizlenince, yeniden farkları kalmadı."

Aislinn, Lucas'ın arkadaşlarından birinin dokuduğu güzel Navaho kilimine bakarak, "Her şey çok güzel," dedi. "Nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. Bana Aislinn, de, lütfen."

Johnny gülümsedi. "Bulabildiğimiz tek mobilya, mutfaktaki masayla sandalye takımı. Bu sabah da biraz arayıp, bir yatak bulduk." Esmer yanakları hafifçe kızarmıştı.

Aislinn onu rahatlatmak için, "Evimden bazı mobilyaları buraya getirebilirim," diye atıldı. Lucas ona sertçe bakmış, ama bir şey söylememişti. Aislinn bu-

na sevindi. Arkadaşlarının yanında onunla tartışmak istemiyordu. Aşk evliliği yapmadıkları anlaşılıyordu.

"Karım Linda bugün öğleden sonra size yiyecek getirecek."

"Onunla tanışmayı çok isterim."

Evin önünde bir kamyonet durunca, Johnny kapıya gitti. "İstedğimiz elektrik malzemeleri de geldi."

Lucas, "Bunların parasını ödeyecek durumda değilim," dedi.

"Merak etme, iyi bir kredin var." Johnny, Aislinn'e gülümseyip, dışarı çıktı.

Aislinn, "Bana yatak odasını gösterebilirsin," dedi. "Tony'yi yatırırım."

"Ben de bilmiyorum. Son gördüğümde burası dört duvardan ibaretti."

Aislinn, "Treylerde mi yaşıyordun?" diye sordu.

"Evet. Elime para geçtikçe evi tamamlamaya çalışıyordum."

"Çok güzel olmuş." Aislinn en büyük yatak odasına girdi. Pencereden dağların manzarası görünüyordu.

"Numara yapmana gerek yok."

"Yapmıyordum. Samimiyim."

"Senin evinle kıyaslandığında, burası barakadan farksız."

"Hayır! Burayı dekore ettiğimde..."

Lucas, "Eşyalarını buraya getirmeyi unut," dedi öfkeyle.

Aislinn onun elini itti. "Neden? Karından hiçbir şey kabul edemeyecek kadar gururlu olduğun için mi? Kızılderililer evlenecekleri kızların babalarından drahoma almaz mı?"

"Sadece John Wayne'nin filmlerinde."

"Yine de, bunu çeyiz olarak kabul et."

"Ailemi geindirebilirim ben."

"Bundan hiç kukum olmadı, Lucas."

"Birkaç at satınca, mobilya alacağım."

"Bu arada, oğlun yerde mi yatacak?"

Lucas oğluna baktı. Aislinn onu kocaman yatağın altına yatırmıştı.

Lucas eğilip, oğlunun yüzünü okşadı. Tony minik yumruğuy la babasının parmağını kavrayarak, ağzına götürünce, Lucas hafifçe güldü.

"Gördüğün gibi," diye fısıldadı Aislinn. "Kabul et-sen de etmesen de, seni sevenler de var."

Lucas ona öldürücü bir bakış atıp hızla odadan çıktı.

ONUNCU BÖLÜM

Bunu izleyen birkaç hafta, yaşamlarına mucizevi değişiklikler getirmişti. Lucas'ın arkadaşları Johnny Deerinwater'in gözetiminde evin içindeki işlerini bitirmişlerdi. Lüks değildi, ama çok rahattı. Aislinn de zevkiyle dekorasyon yeteneğini kullanınca, ev dekorasyon dergilerinden fırlamış gibi oldu.

Telefon bağlanır bağlanmaz, Aislinn, Scottsdale'yi arayıp, bir nakliye şirketine eşyalarının yeni evine gönderilmesi için gerekli talimatı verdi.

Şirketin kamyonu birkaç gün sonra geldi. Eşyalar içeri taşınırken, Lucas at sırtında evin önüne gelip, tek bir harekette aşağı atladı. Aislinn onu ilk kez at sırtında gördüğünde, yakışıklılığı soluğunu kesmişti. Ev işleriyle uğraşırken, sık sık pencereye gidip kocasını seyrediyordu.

Bu kez, Lucas'ın yüzündeki öfke, korkudan soluğunun kesilmesine neden olmuştu. Lucas verandaya çıkarken, çizmelerinin mahmuzları şakırdıyordu. "Sana bunları getirtmemeni söylemiştim," diye babalandı.

"Böyle bir şey söylemedin," diye diklendi Aislinn.

"Bu konuda tartışmak istemiyorum, Aislinn. Adamlara bu eşyaları tekrar Scottsdale'ye götürmelerini söyle. Senin yardımına ihtiyacım yok."

"Bunu ne senin ne de kendim için yapıyorum."

"Tony daha kanapede oturacak yaşta değil!" Lucas onun istediğini elde etmek için oğlunu kullanmasına kızmıştı.

"Bunu Alice için yapıyorum."

Lucas'ın yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. "Annem mi?"

"Evet. Düğününü bu evde yapmak istedi. Senin için yaptığı onca fedakarlıktan sonra, annenin konuklarını yerde oturarak onu utandırmak ister misin?"

Lucas'ın şakağında bir damar atmaya başlamıştı. Aislinn onu köşeye kıstırıldığını anladı. Daha kötüsü, bunu Lucas da anlamıştı. Lucas onun istediğini elde etmekteki kararlılığına hayran olurken, bir yandan da onu bir güzel pataklamak istiyordu.

Bir an karısına öfkeyle baktıktan sonra, verandayı hızla inip, tekrar atına bindi ve dört nala uzaklaştı.

Aislinn bütün öğleden sonrayı mobilyaları düzenleyerek geçirdi. Hepsinin özel olarak yapılmış gibi, eve uyduğunu görünce çok şaşırmıştı. Aislinn güneybatı motiflerinden oldum olası çok hoşlanırdı. Bu yüzden, Scottsdale'deki dairesini dekore ederken, bu tür mobilyalar seçmişti. Eşyaların çöl renklerini yansıtan tonları, Lucas'ın arkadaşlarının gönderdikleri ev hediyeleriyle iyice ortaya çıkıyordu.

İşi bittiğinde yorgunluktan ölecek halde olmasına rağmen, tartışmalarını unutturmak için nefis bir yemek hazırladı. Yeni mutfağı alıştığı bazı kolaylıklardan yoksun olmasına rağmen, genişliği bu eksiği-

ni gideriyordu.

Kocasını memnun etmek için uğraşırken, Tony işini zorlaştırmakta kararlıydı. Hiç nedeni yokken sürekli ağlıyordu. Aislinn yemeği soğumaması için fırına koyduktan sonra, banyo alıp, kocasını güzel karşılamak için giyindi.

Lucas'ın saatler sonra, karanlıkta dönmesine kızamadı. "Bira ister misin?"

"Evet." Lucas çizmelerini çıkardı. "Duş yapacağım." Teşekkür etmeden birasını alıp, banyoya gitti. Arkasına dönseydi, Aislinn'in ona dil çıkardığını görecekti.

Mutfığa döndüğünde, Aislinn mükellef bir sofraya hazırlamıştı. Lucas masaya oturup yemeğe başladığında, sofraya takımlarıyla diğer eşyalar hakkında bir yorum yapmadı. "Bu ses de ne? Çamaşır makinesi mi?"

"Evet. Bir de kurutucu." Aislinn neşeli görünüyordu. "Tony'nin giysileri çok çabuk kirleniyor. Yoksa, kış geldiğinde, soğukta kasabadaki çamaşırlaneye gitmek çok zor olacaktı."

Bekdediği gibi, Lucas oğluna baktı. Tony mama sandalyesinde oturmuş, onları dinler gibiydi. Lucas evinde çamaşır makinesinin yararlarını anlamış gibi, bir şey söylemedi.

Aislinn'in sırtındaki yüklerden biri kalkmış oluyordu. Lucas'ın tabağına biraz daha patates koyarken, "Yeniden bebek odası düzenlemek çok zevkli olacak," dedi. "Beşiği geldikten sonra, düşmesinden korkmama gerek kalmadı. Gittikçe hareketleniyor." Utanarak gözlerini indirdi. "Artık aramızda da uyumayacak."

Lucas çatalı ağzına götürürken, bir an durakladı.

Son lokmasını da çiğneyip, tabağını itti. "Yapacak işlerim var." Birden masadan kalktı.

"Ama tatlı da yapmıştım."

"Sonra yerim."

Aislinn şoke olmuş halde, onun arkasından bakakaldı. Mobilyalar yüzünden tartışmalarına çok sevinmişti, ama yeni uyku düzenlerinden bahsetmeye başladığı anda Lucas'ın yanından ayrılmak için acele edişi onu üzmüştü.

Yeni evlerine taşındıklarında, zorunlu olarak Tony'yi aralarında yatırmalarına rağmen, Aislinn kocasının Alice'nin evindeki o sabahtan sonra ona dokunmamasının nedeninin oğulları olduğundan kuşkuluydu. Tartışmadıkları anlarda, Lucas onun varlığından habersiz gibi davranıyordu. Ona baktığında gözlerinde yakıcı bir arzu yoktu.

Tony'yi uykuya hazırlarken, ben de onun için ölüyorum sanki, diye düşündü. Yine de, ev en yakın komşularından çok uzaktaydı ve geceler çok yalnız geçiyordu. Lucas kahvaltısını aceleyle atıştırdıktan sonra gidiyor, akşam yemeğine kadar dönmüyordu. Aislinn'in yanında sadece Tony vardı ve başka bir yetişkinle konuşmaya can atıyordu. Oysa, Lucas'ın sessizliği sürmekteydi.

Aislinn duygularını ifade etmemeyi öğrenerek büyümüştü. Bundan sonraki hayatını da sessizlik içinde sürdürmeye hiç niyeti yoktu. Olayın üzerine giderek, Mr. Greywolf'a haddini bildirmeye karar verdi.

Tony haftalardır ilk kez yalnız uyuyacaktı. Aislinn yarım saat sonra elinde bir tepsile oturma odasına girdi. Lucas sehpayla oturduğu kanapeye yayılmış kağıtların arasında, bir deftere notlar almaktaydı.

Aislinn lambayı yakana kadar, Lucas onu fark etmemişti. Başını kaldırıp, karısına baktı. "Sağ ol."

"Karanlıkta nasıl okuyordun?"

"Farkında bile değildim."

Aislinn bir yorumda bulunmadı. "Sana tatlıyla taze kahve getirdim." Tepsiyi sehpanın üzerine koydu.

"Ne çeşit?"

"Ne, ne çeşit?"

"Tatlı."

"Elmalı pasta. Elma sever misin?"

"Hapishanede fazla seçici olmamayı öğrendim?"

"O zaman, niye sordun?" diye parladı Aislinn.

Lucas ona aldırmadan, pastayı birkaç lokmada mideye indirdi. Tatlıyı özlemişti, anlaşılan. Aislinn o günden sonra her yemekte tatlı yapmaya karar verdi.

Lucas tatlıyı bitirince, tekrar kağıtlara dönmüştü. Aislinn, "Çiftlikle mi ilgili?" diye sordu.

"Hayır, bazı mahkeme kayıtları. Müşterim..." Artık müşterisi olamayacağını hatırlayınca durakladı.

"Davadan olumlu sonuç alıp alamayacağını soruyor."

"Alabilecek mi?"

"Öyle olması gerek."

Aislinn onun birkaç not daha almasını bekledi.

"Lucas, seninle konuşmak istiyorum."

Lucas defterle kalemi bırakıp, soğumaya başlamış kahvesini aldı. "Ne hakkında?"

Aislinn kanapeye oturup, bacaklarını altında topladı. "Fotoğraf makinemle diğer malzemelerim de geldi. Onları yeniden kullanmak için sabırsızlanıyorum." Yastıklardan birini göğsüne bastırıp, derin bir soluk aldı. "Eski treyleri karanlık odaya dönüştürmek istiyorum."

Lucas ona bakınca, Aislinn onun bir şey söylemesine fırsat bırakmadan devam etti. "Fazla tadilata gerek yok. Mutfak bölümünde lavabo var. Geri kalanını kendi başıma halledebilirim. Tony'nin resimlerini çekip, bunları hemen bastığımı düşün bir. Bazı eklemeler yapıp..."

"Ben aptal değilim, Aislinn." Lucas haftalardır ilk kez adını söylüyordu. "O treyleri karanlık oda haline getirmenin tek nedeni Tony'nin resimleri olamaz. Akıldan neler geçiyor?"

"Bir şeylerle uğraşmak istiyorum, Lucas. Ev işleri beni yeterince oyalayamıyor."

"İlgilenmen gereken bir çocuğun var."

"Onunla ilgilenip oynamak beni çok mutlu ediyor, ama hala boş zamanım var. Bir şeyler yapmalıyım."

"Demek, resim çekmek istiyorsun."

"Evet."

"Neyin resimlerini çekeceksin?"

İşte, işin en zor ve en korktuğu kısmı buydu. "Kızılдерili bölgesiyle, orada yaşayan insanların."

"Hayır."

"Lütfen, dinle beni. Orayı kendi gözlerimle görmeden önce..."

Lucas, "Sefalet hakkında hiçbir fikrin yoktu," diye tamamladı hırçın bir sesle.

"Evet, bir de..."

"Fakirlik ve bakımsızlık."

"Bu da var, ama..."

"Alkolizm. Çaresizlik. Ve yoğun bir umutsuzluk." Lucas ayağa fırlayıp, öfkeyle odayı arşınlamaya başladı.

Aislinn, "Evet," dedi usulca, "Umutsuzluk. Ama bunu fotoğraflarımda yansıtabilirim, ve bazıları yayınlanırsa..."

"Bir yararı olmaz," dedi Lucas.

"Ama zararı da olmaz." Aislinn onun bu kadar inatçı olmasına sinirlenerek, ayağa fırladı. "Bunu yapmak istiyorum, Lucas."

"Beyaz ellerini pislige mi bulaştıracaksın?"

"Sen de beyaz sayılırsın!"

"Bu benim seçimim değildi!" diye bağırdı Lucas.

"Bütün beyazlar sence bir canavar, değil mi? Neden Gene'nin bölgedeki çalışmalarına da aynı tepkiyi göstermedin?"

"Çünkü, o bize büyük bir iyilik yaptığı için kasılmıyor."

"Benim öyle yaptığımı mı düşünüyorsun?"

"Bu iyiliğinin iki yüzlülük olacağını bilmiyor musun?"

"Nasıl bir iki yüzlülükmüş, peki?"

"Böyle yaşaman." Lucas onun katkılarıyla iyice konforlu hale gelen evi gösterdi. "Diğer kızılderilileri unutup, onlardan çok daha iyi yaşayan kızılderililerden nefret ederim; ve senin sayende onlardan biri oldum."

"Bu doğru değil, Lucas. Hiç kimse seni sen olduğun için suçlayamaz." Ona arkasını dönmüş olan Lucas'ı kendisine çevirdi. "Kızılderili olmak için bütün gücünü harcıyorsun. Yüzüne savaş boyaları sürüp savaşa gitmek dışında, damarlarındaki beyaz kanına rağmen, herkesin senin cesur, gözü pek bir kızılderili olduğuna inanması için elinden geleni yapıyorsun. Belki, bunun nedeni beyaz kanındır."

Aislinn soluk alıp, aynı hararetle devam etti. "Bana ne kadar yanıldığımı gösterdin. Bugüne kadar, kı-zılderili savaşçıların cesaretlerinin yanı sıra yürekleri ve ruhları da olduklarını sanırdım." Parmağını Lucas'ın göğsüne vurdu. "Sen bunların hiçbirisine sahip olamayacaksın, Lucas Greywolf. Şefkat gösteremiyorsun, çünkü bu sence zayıflık oluyor. Ama inatçılık şefkatten daha büyük bir zayıflıktır. Oysa, senin bunu bildiğini hiç sanmıyorum."

Lucas, "Ben de şefkati hissedebilirim," dedi.

"Öyle mi? Ben senin *karnım*, ama henüz böyle bir şey göremedim."

Aislinn onun göğsüne çarpana kadar Lucas'ın onu çektiğini anlamadı. Bir kolunu Aislinn'in beline sararken, diğer eliyle başını geriye çekti.

Dudakları yumuşak bir öpücükle birleştğinde, Aislinn'in dudakları kendiliğinden aralanmıştı. Lucas'ın dilinin ağzından içeri süzülüşü o kadar yumuşak, tatlı ve o kadar seksiydi ki, Aislinn hazla ürperdi. Bu kez öpüşmeleri inanılmayacak kadar yumuşaktı.

Gittikçe uzayan öpüşmeleri, aşkın açık bir ifadesi gibiydi. Lucas'ın dili çıldırtan dokunuşlarla damağını okşuyordu. Aislinn dizlerinin çözüldüğünü hissederek, düşmemek için onun gömleğine yapıştı.

Lucas sonunda başını onun boynuyla omuzu arasına dayayıp, "Seni istemiyorum," diye inledi. "İstemiyorum."

Aislinn kalçalarını onunkilere sürtünce, Lucas'ın bedeni bu sözünü anında yalanlamıştı. "Evet, istiyorsun, Lucas. İstiyorsun!"

Aislinn onu saçlarından kavrayarak, başını kaldırdı. Parmağı kaşında, yanagında, burnunda ve dudak-

larında geziniyordu. "Sen halkına asla ihanet edemezsin."

Dudaklarında gezinen parmak Lucas'ın savunmasını yıkmak üzereydi. Aislinn'in kokusu başını dön-
dürüyor, sefaletin kokusunu unutturuyordu. Aislinn'in mavi gözlerindeki arzu, yoksul çocukların görüntüsünü siliyor, Lucas'ı acımasız yapan umutsuzluğu yok ediyordu. Bütün düşünebildiği Aislinn'in bal gibi dudaklarıydı.

Aislinn'in silahı cazibesi olduğu için, Lucas'ın en tehlikeli düşmanıydı. Yumuşaklığıyla onu baştan çıkarıyordu. O an hissettikleri Lucas'ı korkutunca en acımasız silahı olan öfkesine sarıldı hemen. "İhanet ettim bile. Beyaz bir kadınla evlendim."

Aislinn yumruk yemiş gibi sarsılarak geri çekilirken, bakışlarında yoğun bir acı vardı. Lucas'ın göz yaşlarını görmemesi için hızla arkasını dönüp yatak odasına giderek, kapıyı arkasından çarptı.

Lucas bir saat sonra yanına geldiğinde, Aislinn uyuma numarası yaptı. Tony artık aralarında uyumuyordu, ama aralarında öfkeden oluşan aşılmaz bir duvar vardı.

Aralarındaki gizli düşmanlık devam ediyordu. Dr. Gene Dexter ile Alice Greywolf'un evlendiği gün, Aislinn, Lucas ile evlilikleri çok mutluymuş gibi neşeli görünmek için elinden geleni yaptı. Düğün süslemeleri pek gösterişli değildi, ama evde bir parti havası vardı. Bütün konuklar eğleniyordu. Aislinn başarılı partiler vermeye alışkındı. Neşeli, kibar bir ev sahibesiydi, ve eğlenir gibi görünüyordu.

Ama gelini kandıramamıştı.

"Sonunda karım olduğuna inanamıyorum." Gene ve Alice balayı için Santa Fe'ye gitmişlerdi. Gene onu sevgiyle kollarına alıp siyah saçlarını okşarken, hayallerinin gerçekleştiğine inanmakta zorluk çekiyordu.

Alice, "Kilise çok güzeldi," dedi.

"Sen güzeldin. Her zamanki gibi."

"Aislinn parti için çok yoruldu. Bu kadar muhteşem bir parti beklemiyordum."

Gene karısının yanağına bir öpücük kondururken, "Çok iyi bir kız," dedi dalgın dalgın.

"Tony huzursuz gibiydi."

"Aislinn bana onun son günlerde sık ağladığını söyleyince, döndüğümüzde onu kliniğe getirmesini söyledim."

"Lucas ve Aislinn çok mutsuzlar, Gene."

Gene iç çekti. "Lucas ve Aislinn'i geride bıraktığımızı sanıyordum."

"Oh, Gene." Alice ona sıkıca sarılıp, yanağını göğsüne yasladı. Gene otel odasında yalnız kaldıklarında ceketini çıkarmıştı, ama hala giyiniktiler. "Bağışla, lütfen. Onlar için endişelenmemeliyim, ama kafamdan atamıyorum, bir türlü. Aislinn'in sinirleri çok gergin ve Lucas da..."

"Her an patlamaya hazır bir dinamit gibi," diye tamamladı Gene. "Eskisinden daha sinirli. Onu hiç böyle görmemiştim." Güldü. "Bence, bu iyiye işaret."

"Nasıl?"

"Aislinn onu etkilemese, Lucas bu kadar sinirli ve alıngan olmazdı. Bu genç hanım onu derinden etkiliyor. Bu da, korkusuz Lucas Greywolf'u çok korkutuyor, tabii."

"Aislinn onu seviyor mu, sence?"

"Evet. Hiç kuşkum yok. Babası Willard Andrews hakkında araştırma yaptım. Adam Scottsdale'deki hemen her komitede yer alıyor. Bu kadar güçlü ailesi olan bir kadın Lucas'ı rahatlıkla alt edebilirdi. Lucas'ın onu nasıl razı ettiğini bilmiyorum, ama Aislinn oğlunla evlenmek zorunda değildi. Bu da, onu sevdiğini gösteriyor."

"Ya Lucas? O da karısını seviyor mu?"

Gene düğün partisini düşündü. Ne zaman Lucas'a baksa, onu Aislinn'e bakarken görüyordu. Dikkatle karısını izlerken, etrafında olan bitenlerden soyutlanmış gibiydi.

Bir keresinde, Aislinn ağır bir tepsiyi taşıırken, Lucas'ın bir an ona yardım etmek için ileri atıldığını, ama hemen ardından vazgeçtiğini görmüştü.

Yola çıkmadan önce vedalaşırken, Gene, Lucas'ın aklının yeni evli çiftte olmadığına yemin edebilirdi. Genç adamın bütün dikkati karısının üzerindeydi. Karısı onlarla vedalaşırken, Lucas ona dokunmak için kendini zor tutuyordu.

Gene, "Bence Lucas aşk acısı çekiyor," dedi sonunda. "Sanırım, henüz karısına aşık olduğunun farkında değil. Ya da, bunu kabullenmeye daha hazır değil."

"Onların mutlu olmalarını istiyorum."

"Ben de *bizim* mutlu olmamızı istiyorum. Şu anda beni mutluluktan çılgına çevirecek şeyi biliyor musun?" Alice'nin başını geriye itip, onu önce nazıkçe, sonra gittikçe artan bir ihtirasla öpmeye başladı. "Bu anı yıllardır bekliyordum. Seni arzulamadığım tek bir an bile olmadı, Alice Greywolf."

Alice, "Alice Dexter," diye fısıldadı.

Gene için bu, Alice'nin onun aşkıyla ihtirasını paylaştığı anlamına geliyordu. Alice'nin elbisesinin sırtındaki düğmelere uzandı. Üzerinde takı olarak sadece altın kupeler, Gene'nin ona geçen Noel'de hediye ettiği altın zincir ve altın evlilik yüzüğü vardı.

Gene elbiseyi aşağı indirirken, Alice, "Artık genç değilim," dedi titrek bir sesle. "Bir büyükanneyim."

Gene gülümseyerek, elbiseyi omuzlarından kaydırды. Alice'nin vücudu ince ve kusursuzdu. İç çamaşırları fazla seksi olmadığı halde çok etkileyici ve vücuduyla tam bir uyum içindeydi. Sade bir kadındı, ama derinlerinde yoğun bir ihtiras gizliydi. Gene karısına tapıyordu.

Gene tekrar ona sarılıp, öpücükleriyle utancını giderirken, karsının üzerinde kalan son giysileri çıkardı. Sonra onu kucığına alıp, yatağa yatırdı. Soyunurken, Alice gözlerini kapamıştı.

Sonunda karısının yanına uzanarak onu kollarına aldığında, o güne kadar tatmadığı yoğun bir zevkle ürperdi. Alice de titriyordu. "Alice," diye fısıldadı Gene. "Korkma. Sen aksini istemedikçe, seni sadece kollarımda tutmaya bile razıyım. Korkunun nedenini biliyorum; ama yemin ederim, asla seni incitecek bir şey yapmayacağım."

"Biliyorum, Gene. Ama aradan çok zaman geçti ve..."

"Başka bir şey söylemene gerek yok. Sen istemedi hiçbir şey olmayacak." Gene her şeye layık olan bu kadına karşı son derece sabırlı olması gerektiğinin farkındaydı.

Alice sonunda biraz gevşediğinde, Gene kendisinde onu okşayacak cesareti buldu. Alice'nin teni

pürüzsüz ve hayat doluydu. En az yirmi yaş daha genç bir kadının vücuduna sahipti. Gene onun hala kalkık, yuvarlak ve dolgun olan göğüslerini taparcasına okşamaya başladı. Bacaklarının arasına dokunduğunda, Alice hafifçe inledi. Gene onun yüzüne baktığında, bunun korkudan değil, zevkten olduğunu gördü. Karısının göğüslerinde gezinen dudakları bahar yağmurları gibi hayat veriyordu.

Gene onun hazır olduğundan emin olana kadar okşayıp sevdi. Sevişmeleri iç sızlatacak kadar tatlı, yumuşak ve sonunda çılgınca tutkuluydu.

Çok sonra, Gene karısının saçlarını öptü. "Senin için bir yirmi yıl daha beklemeye değer, Alice Greywolf Dexter."

"Sen de her şeye değersin, Gene," Alice onun göğsüne bir öpücük kondurdu. "Sen de öyle, aşkım."

Lucas samanlığın kapısını kapayıp kilitledi. Annesi o gün evlenmişti, ama çiftliğin işleri hiç bitmezdi. Konuklar gider gitmez üstünü değiştirip, işe koyulmuştu. O sabah erkenden kalkıp, düğün için kasa-baya indiği için çok yorgundu.

Ertesi gün bir alıcı gelip, bazı atlara bakacaktı. Lucas bütün günü atlarıyla ilgilenerek geçirmişti. Onların satışından düşündüğü kadar çok para kazanırsa, çiftlik işleri için kendisine bir yardımcı tutacaktı.

Barodan çıkarılması iyi olmuştu, belki de. Aynı zamanda hem çiftlikle hem de hukuk bürosuyla uğraşması çok zor olacaktı. Büyükbabasından kaldığı için, toprağıyla atlarını çok seviyordu. Açık havayı sevdiği için, saatlerce çalışmaktan yakınmıyordu.

Yine de, avukatlığı özlemişti. Mücadeleyi oldum olası severdi. Kaba kuvvetin bir işe yaramadığını öğrendiğinden beri, mahkeme salonları onun için bir arena olmuştu. Bu işte kusursuzdu. Evet, mesleğini özlemişti.

Gömleğini çıkarıp evin yanındaki çeşmede başını, boynunu, kollarını ve göğsünü yıkadı.

Johnny Deerinwater gibi dostlarının iyiliklerini düşündükçe boğazına bir şey düğümleniyordu. Onlar olmadan, evi yıllarca bitiremezdi. O ve Aislinn...

Kahretsin! Elinde olmadan ikisini bir bütün gibi düşündüğü için kendisinden nefret etti. Aislinn ve ben. Biz. Yine de, beyni ona ihanet ediyordu.

Öfkesi burnunda eve doğru yürümeye başladığında, bir duvara toslamış gibi aniden durdu. Yatak odalarının açık penceresi birkaç metre ötedeydi. Aislinn'in pencerenin önünden geçtiğini görmüştü. Aislinn bir şarkı mırıldanıp odada dolaşırken, gölgesi duvarlara vuruyordu.

Evi saran karanlığın içinde, pencereden sızan ışık son derece davetkardı. Sıcak, rahat ve bir yuvaya ait olan her şeyin simgesi gibiydi. Yuva. Lucas ipnotize olmuş gibi pencereye bakıyordu. Karısının mahremiyetine tecavüz olduğunu düşünmesine rağmen, oradan uzaklaşamıyordu bir türlü. *Aptallık etmeyi bırak, artık. Bu kadın senin karın.*

Yine de, bir röntgenci gibi davrandığı için utanıyordu. Aislinn tam pencerenin önünde durmuş, soyunmaya başlamıştı. Lucas hiç kımıldamadan karanlığın içinde duruyordu.

Aislinn incecik bluzunun kollarındaki düğmeleri çözdü. Lucas ne kadar farkında olmamaya çalıştıysa

da, karısının o gün çok güzel olduğunu görmüştü. Aislinn bluzunun inci düğmelerini çözerken, altın sarısı saçları şelale gibi öne dökülmüştü. Lucas yüzünü o ipeksi yığına gömerek, karısının saçlarının tenini okşamasından başka bir şey düşünemez olmuştu. O saçların karnındaki temasını unutamamıştı hala. Ya kasıklarında ve...

Sakin! Bunu aklından bile geçirme.

Aislinn onu çıldırtan yavaş hareketlerle bluzunu çıkardığında, Lucas bütün gün hayalini süsleyen manzarayla karşılaştı. İncecik askıları olan dantelli sutyen, karısının dolgun göğüslerini adeta sevgiyle kavramıştı. Göğüslerinin açıkta kalan kısımları loş ışıktaki onu davet eder gibiydi. Lucas dudaklarını orada gezdirmek için dayanılmaz bir arzu duydu. Karısının göğüs uçlarını çıplakmış gibi hayal ediyordu. Tabii, bir de, dudaklarının o noktada olduğunu...

Aislinn o gün gündoğumu öncesinin renklerini taşıyan bir etek giymişti. Kumaşı gün boyu bedenine değip hisirdedikçe, Lucas tatlı bir çılgınlığın eşiğine gelmişti. Aislinn'in eteğini çıkarması sonsuzluk kadar uzun sürdü. Etek ağır ağır kalçalarından, ince ipek çoraplı bacaklarının üst kısımlarından aşağı kayarak yere düştü.

Lucas bir küfür savurup, terli avuçlarını pantolonuna sürdü. Aislinn'in jartiyeriyle kombinezonunun arasından görünen bacakları ipek gibi pürüzsüzdü. Lucas'ın hayali...

Kahretsin! Orada sapık bir röntgenci gibi kendi karısını gözetliyordu. Onu hayatta hiçbir şeyi arzulamadığı kadar arzuluyorken, neden yanına gidip onunla sevişmiyordu? Evliydi ve bir koca olarak

bazı hakları vardı.

Kimilda o zaman, aptal herif. Git ve sana ait olan şeyi al.

Ama bunun tehlikeli olacağını düşündüğü için, harekete geçemiyordu. Sevgisizce sevişirlerse, karısının vücudunu sadece kendisini tatmin etmek için kullanmış olacaktı.

Yine de, gerçek farklıydı. Aislinn onu büyülüyordu. Nasılsa ruhuyla kalbini fethetmişti ve Lucas'ın duyguları vücudunun arzularıyla birleşmiş gibiydi. Aislinn ile sadece vücuduyla değil, ruhuyla da sevişecekti.

Lucas tepedeki o sabahı aklından çıkaramıyordu. Aislinn ondan kaçması gerekirken, onu teselli etmek için peşinden gelmişti. Lucas onun içinde hareket ederken, yüzünde beliren ifadeyi unutamıyordu.

Aislinn'e acımasız davranmak istediği anlarda, onun çocuğunu doğurduğunu ve ne kadar sevdiğini; kocasının istemesine gerek kalmadan kahve hazırlamasını, yorucu saatlerin ardından eve döndüğünde, onu verandada beklemesini, ve her zaman gülümseyerek karşılamasını hatırlıyordu.

Lucas'ı en çok şaşırtan, Aislinn'in ona daima sevecen ve düşünceli davranmasıydı. Bunun nedenini anlayamıyordu bir türlü. Oysa, kocasından nefret etmek için sayısız nedeni vardı. Aislinn ona aksi davranırsaydı, her şey çok daha kolay olacaktı. Hatta, gerginliklerinden kurtulmak için ara sıra duygusuzca sevişebilirlerdi.

Lucas onu seyrederken kanının tutuştuğunu hissediyordu. Aislinn pencerenin önünden çekilmişti, ama duvara yansıyan gölgesi çoraplarını çıkardığını

gösteriyordu. Tek ayağını yatağa koyup jartiyerini çözdükten sonra, incecik çorabı dizinden, baldırından ve bileğinden kaydırarak, ağır ağır çıkardı. Aynı şeyi diğer çorabı için de tekrarladı.

Kombinezonunun incecik askılarını omuzlarından indirip, aşağı kaydırırken, Lucas büyülenmişçesine seyretti. Her şey acı verecek bir kesinlikle duvara yansımaktaydı.

Lucas'ından küfürleri birbiri ardına sıraladı. Aislinn neden ona karşı koymuyordu sanki? Ona acıyor muydu, yoksa? Belki de, karısı olarak ona karşı bazı görevlerini yerine getirmek zorunda hissediyordu kendini. Ama Lucas'ın buna ihtiyacı yoktu!

Lucas hızla evin arka kapısına yürüdü. Kapıyı çarparak arkasından kaparken, kilitlemeyi unuttu. Yatak odasına girdiğinde, öfkesi doruğa ulaşmıştı. "Ne yaptığını sanıyorsun?" diye gürledi.

Aislinn mavi gözlerini kocaman açarak ona baktığında, son derece masum bir hali vardı. Sallanan koltukta oturmuş, Tony'yi emzirirken, sarı saçları omuzlarına dökülüyordu.

"Gördüğün gibi, Tony'yi emziriyorum."

Lucas'ın kavgaya kaşındığı belliydi. Çıplak göğsündeki kıvrıkcık tüylerin üzerinde kalan su damlacıkları lambanın ışığında parlıyordu. Gözlerini karısından ayırıp yatağa çevirirken, kendini aptal gibi hissetti. Yatak örtüsünün üzerindeki kombinezonuyla ipek çorapları romantik bir sevişme sonrasını anımsatıyordu. Öfkesi yeniden kabardı.

"Bir daha ışıklar açıkken, açık pencerenin önünde soyunayım, deme."

"Ne demek istediğini anlayamadım."

Lucas öfkeden titreyen parmağıyla pencereyi gösterdi. "Kahretsin, pencere diyorum! Bir daha orada soyunma."

"Oh." Aislinn pencereye baktı. "Hiç aklıma gelmemişti."

"Bundan sonra aklına gelsin, tamam mı?"

"Ama dışarıda beni seyredecek kimse yoktu ki."

"Ben vardım! Seni ta samanlıktan görebiliyordum."

"Öyle mi?"

"Evet!"

"Ama sen benim kocamsın."

Aislinn'in sesindeki alaycılıktan emin olamayan Lucas onun üzerine gidemedi. Kavgada çok başarılıydı, ama zeka savaşına hazır değildi. Kendini hiç bu kadar aptal ve kontrolünü yitirmiş hissetmemişti. Aislinn o anda bile biraz önceki kadar baştan çıkarıcı görünüyordu. Lucas bütün vücuduna ateş bastığını hissetti.

"Duş yapacağım." Lucas hızla odadan çıktı.

Banyodan çıktığında, Aislinn diğer odada Tony'nin beşiğine eğilmişti. Lucas, "Onu biraz seveyim," dedi. Epey sakinleşmişti. Kalçalarına sardığı havlu, yüzyıllar önceki atalarını hatırlatıyordu. Oğlunu kucağına alırken gözlerinde beliren sevgi dolu ifade dışında, ilkel ve tehlikeli bir hali vardı. Oğluna Navaho dilinde sevgi sözcükleri mırıldandıktan sonra, tombul yanağını öpüp, beşiğine yatırdı. Tony hemen uyumuştı.

Aislinn, "Ne kadar sakin görünüyor," dedi iç çekerek. "Umarım, sabaha kadar uyanmaz. Çok yorgunum."

"Son zamanlarda neden sık sık uyanıyor?"

"Bilmiyorum. Gene döndüğünde onu muayene edecek. Ha, az kalsın unutuyordum." Aislinn yatak odasına girip, tuvalet masasının üzerindeki zarfı ona verdi. "Bugün geldi."

Lucas zarfı birkaç saniye inceledikten sonra açtı. Aislinn merakını göstermemeye çalışıyordu. Zarfın üzerindeki iade adresi Lucas'ın yattığı hapishanenin müdürüne aitti.

Lucas mektubu okuyup, tekrar zarfa koydu. Yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu. Aislinn daha fazla dayanamadı. "Önemli bir şey mi?"

"Müdür Dixon aklanmam gerektiğine inanıyor. Gösteride olayları başlatan asıl suçluları bildiği düşüncesinde. Adamlar daha önce de benzer suçlardan hüküm giymiş. Onları bulup, suçsuzluğumu kanıtlayan ifadelerini imzalatabilirse, yargıcın suçsuzluğumu onaylayacağını söylüyor."

Aislinn, "Lucas, bu harika bir haber!" dedi sevinçle. "Bu durumda, tekrar baroya kabul edilebilirsin."

Lucas yatağa girdi. "Hiç kimsenin, özellikle bir beyazın sözüne güvenmemeyi öğrendim."

Aislinn de yatağa uzandı. Lucas'ın acımasız kelimeleri onu kandıramamıştı. Işığı söndürmeden önce onun yüzündeki ifadeyi görmüştü. Bütün gayretine rağmen, bu umut ışığına ne kadar sevindiği belli oluyordu.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Aislinn en berbat çukurların yerlerini ve bunlardan nasıl sakınacağını öğrenmişti. Johnny ve Linda Deerinwater Scottsdale'ye gittiklerinde, dönüşlerinde onun arabasını getirmişlerdi. Aislinn'in, Lucas'ın kamyonetiyle bir türlü yıldızı barışmadığı için, yenden kendi arabasının direksiyonuna geçtiğine sevinliyordu.

O gün arabasıyla engebeli yolda eve dönerken, sarsıntılara aldırmadı. Onu mutlu edecek bir sürü neden vardı; Lucas'ın atıyla onları karşılamaya geldiğini görünce, sevinci daha da arttı. Lucas atından inerken, Aislinn arabayı durdurup, Tony'yi özel emniyet koltuğundan kaldırdı. Lucas, "Geç kaldın," dedi hemen.

Lucas onu merak mı etmişti, yoksa endişesi sadece Tony için miydi? Aislinn kocasının onu da merak ettiğini umuyordu. "Gene'nin kliniği çok kalabalıktı. Ortalıkta bir virüs salgını varmış. O da, Alice de çok meşguldüler."

"Nasıllar?"

Aislinn güldü. "Etraflarına neşe ve mutluluk saçıyorlar. Annen zaten güzel bir kadındı; onu bir de şimdiki görmelisin. Gene de ondan aşağı kalmıyor, doğru-

su."

Lucas gülümseyip, oğlunun çenesini okşadı. "Gene Tony'ye ne teşhis koydu?"

"Hafif bir soğuk algınlığı. Üst solunum yollarıyla ilgili bir şeymiş, galiba. Verdiği şurubun onu birkaç gün içinde iyileştireceğini söyledi."

"Bu yüzden mi, çok ağlıyormuş?"

"Tek nedeni bu değilmiş. Başka bir şey daha var."

"Neymiş?" Lucas'ın alnı endişeyle kırışmıştı.

"Açlık yüzünden."

"Açlık mı?"

"Evet," Aislinn güneşten hafifçe koyulaşmış teninin altında kızardı. "Sütüm yetersizmiş. Gene ona meyveyle tahıldan oluşan özel formüllü bir mama vermemi söyledi."

Lucas ağırlığını bir ayağından diğerine aktardı. "Yani, artık ona meme vermeyecek misin?" Aislinn ona bakmadan başını iki yana sallayınca, Lucas, "Bu konuda neler hissediyorsun?" diye sordu.

"Ona meme vermeyi çok özleyeceğim, ama Tony için en iyisini istiyorum."

"Elbette."

"Markete uğrayıp, biberonlar ve özel mamalar aldım."

Lucas, "Bütün bunları küçücük bir bebek mi yiyecek?" diye sordu hayretle.

Aislinn arka koltuktaki kutulara bakıp, güldü. "Sadece bir kısmını. Kutulardan bazılarında, fotoğraf laboratuvarı için ısmarladığım kimyasal maddeler var."

"Karanlık odan faaliyete hazır olacak mı?"

"Evet. Tek eksiği bu kimyasal maddelerdi." Lucas konu hakkında sessizliğini sürdürünce, Aislinn bunu bir onaylama olarak kabul edip, metruk treylerin

mutfak bölümünü karanlık oda haline getirmişti.

Bir sabah evden çıktığında, Lucas'ı treyleri boyarken bulmak onu çok şaşırtmıştı. Lucas onun bir şey sormasına fırsat bırakmadan, "Bu boya evin badanasından arta kalmıştı," demişti sertçe. "Ziyan etmek istemedim." Lucas boyadan başka, treylerin bazı kısımlarını da onarmıştı.

Aislinn, "Sadece siyah beyaz film banyo edebileceğim," dedi. "Önce, düğünde çektiğim resimlerle başlayacağım. İyi sonuç alırsam, büyük kopyalarını Gene ile Alice'ye veririm. Onları yakında akşam yemeğine çağıracağım."

"Güzel."

"Bugün kasabada bazı resimler çektim. Yaşam koşullarının çok kötü olduğu kısmı biliyor musun?"

Lucas asık yüzle başını salladı. "Hem de çok iyi."

"Çamaşır asılı bir ipin yanında oynayan birkaç küçük kızın da resmini çektim. İyi çıkacağına eminim, ama ustalaşmam biraz zaman alacak."

"Bu arada Tony neredeydi?"

"Onu özel askısıyla sırtımda taşıdım. Çok uslu durdu."

Lucas elinde olmadan gülümseyince, yakışıklılığı karısını bir kez daha büyüledi. Düzgün, bembeyaz dişleri bronz teniyle hoş bir tezat oluşturuyordu.

"Büyük Şef'in torununun ana kuzusu olmasını istemem. Onu bana ver."

Lucas oğlunu annesinin kollarından alıp, atının yanına gitti. "Lucas, ne yapıyorsun? Sakın..."

"Anthony Joseph Greywolf'un ilk binicilik dersini almasının zamanı geldi de, geçiyor bile."

"Sakın bunu denemeye kalkma!"

Lucas onun karşı çıkmasına aldırmadan, oğlunu

kucaklayıp, atına atladı. Tony minik kollarını heyecanla sallıyordu.

Aislinn, "İkinizin de boynu kırılmadan, onu bana ver," dedi sertçe. İki eliyle Lucas'ın bacağına kavramıştı.

Lucas gülümsüyordu. "Eve kadar yarışa var mısın?"

"Lucas!"

Lucas atını mahmuzlayınca, hayvan dört nala ileri atıldı. Aislinn öfke ve çaresizlikle arkalarından bakakaldı. Ashında, yüreği hiç bu kadar sevgiyle dolmamıştı.

Tony'yi memeden kesişini izleyen ilk birkaç gün boyunca Aislinn ve Tony rahatsız ve huzursuz oldular. Neyse ki, çocuk yeni mamalarını beğenmişti. Kısa zamanda kilo almaya başlamıştı.

Lucas Müdür Dixon'dan bir mektup daha aldı. Bir yargıçla görüşmeleri sürüyordu ve Lucas'ın suçsuzluğunu kanıtlama yolunda ilerleme kaydetmekteydi. Aislinn mutluluktan havalara uçarken, Lucas duygularını belli etmiyordu.

Lucas'ın çabaları sonuç vermiş, çiftliğin işleri düzelmeye başlamıştı. Çiftliğin etrafındaki tepelerden, büyükbabasının ölümünden beri başıboş gezen Greywolf damgalı güzel atları toplamıştı. Kısraklardan bazıları hamileydi. Diğer kısraklar da suni olarak döllenmişti.

Topraklarının bir köşesindeki dağlardan gelen ırmak, Greywolflar'ın başka bir şansydı. Su o bölgede çok değerliydi. Joseph prensiplerine aykırı olduğu için suyunu satmamıştı, ama Lucas farklı düşünüyor-

du. Çoğu kızılderili ve beyaz çiftçi Greywolf suyu için para ödemekteydi.

Lucas büyükbabasının aksine, atlarına satamayacak kadar bağlanmıyordu. Greywolf atlarını alan müşteriler, paralarının karşılığını fazlasıyla alıyorlardı. Lucas dürüst, ama kurnaz bir satıcıydı.

Aislinn her gün birkaç saatini treylerdeki karanlık odada geçirmekteydi. Tony'yi de yanına alıp, oyun parkına koyuyordu. İkinci elden aldığı oyun parkını boyayıp, şiltesini değiştirdiğinde, yeni gibi olmuştı.

Bir gün öğleden sonra karanlık odada yeni fotoğraf teknikleri üzerinde çalışırken, uzaktan fırtına gürültüleri duydu. Önce hiç aldirmamıştı. Kulakları sadece Tony'deydi.

Gök gürültülerinin sesi artınca, fırtınanın hızla yaklaştığını fark ederek, karanlık odadan, bir zamanlar oturma odası olan bölüme geçti.

Tony oyun parkında uyuyordu. Aislinn havanın kararmış olduğunu görünce paniğe kapıldı, ama saatine bakınca daha akşam olmadığını anladı.

Treylerin kapısına gidip, pencereden dışarı baktı. Dağların üzerinde kara bulutlar kümelenmişti. İlk düşüncesi Lucas oldu. Lucas başka at olup olmadığına bakmak için dağları dolaşacağını söyleyip, sabah erkenden atına atlayıp gitmişti. Aislinn onun hemen dönmesini diliyordu.

Rüzgarın şiddeti artmaktaydı. Treylerle ev arasındaki geniş alanda tozlar uçuşuyordu. Tony ile eşyalarını eve taşımak için Lucas'ın eve dönüşünü bekleme ye karar verdi. Fırtına kısa sürede dinebilirdi.

Tony'ye bir kez daha baktıktan sonra, tekrar karanlık odaya dönüp, işe daldı. Bir süre sonra, bir sar-

sıntıyla yerinden sıçradı. Treyler dev bir yumruk yemişçesine sallanmıştı. Tony'nin ağlamaya başladığını duyunca, hemen yanına koştu. Treyler yıldırımın ür-kütücü, yeşilimsi ışığıyla aydınlanmıştı.

Aislinn kapıyı açınca, kapı rüzgarın gücüyle treylerin dış duvarına çarptı. Uzanıp kapamaya çalışırken, dolu taneleri mermi gibi tenine vuruyordu. Birkaç saniye içinde yer dolu taneleriyle bembeyaz olmuştu.

Aislinn bütün gücüyle kapıyı kapamaya uğraşıyordu. Kapkara bulutlar gökyüzünü kaplamıştı. Şimşekler birbiri ardına çakarken, fırtınanın gürültüsü, Tony'nin ağlamasını bastırmaktaydı.

Sonunda kapıyı kapayıp sürgülemeyi başarinca, hemen oyun parkına gidip, Tony'yi kucağına aldı. Onu göğsüne bastırana kadar, sırlıklam olduğunu fark etmemişti. Islak saçlarından, Tony'nin üzerine sular süzülüyordu.

"Şşş, Tony, korkma. Yakında geçecek." Buna kendisi de inanmak istiyordu. *Lucas neredeydi?*

Hayalinde onu fırtınada yolunu kaybetmiş, acımasız yağmurla dolunun altında canlandırınca, acıyla gözlerini yumdu.

Fırtınanın treyleri her sallayışında, devrilip ezileceklerinden korkuyor; rüzgarın treylerin dışına bir şeyler savurduğunu duydukça, her an bir şeyin pencerelerden birini kırarak içeri girmesini bekliyordu.

Hala ağlamakta olan Tony'yi göğsüne bastırdı. Çocuk annesinin korkusunu hissettiği için, bu onu yatıştırmıyordu. Aislinn aşağı yukarı gezinmeye başladı. Her şimşek çakışında yerinden sıçırıyor, treylerin üzerine düşebileceğinin dehşetini yaşıyordu.

Lucas'ın atı ür-küp, onu sırtından atmış olabilir

miydi? Bir yerde baygın mı yatıyordu? Bir çukura düşüp, bacağını mı kırmıştı? Korkunç ihtimallerin sonu yoktu. Aislinn yüzünü Tony'nin başına yaslayıp, ağlamaya başladı.

Kendisinin bir zerre kadar küçük ve önemsiz hissediyordu. Çaresiz bekleyiş işin en kötü yanıydı. Ne yazık ki, elinden gelen bir şey yoktu. Tek başına bile olsaydı, eve gitmesi çok tehlikeliydi. Bir de Tony olunca, iş iyice imkansız hale geliyordu. Yerler çamur deriyası gibiydi. Karanlık ve sık sık çakan şimşekler yüzünden yolunu kaybedebilirdi.

Fırtınanın yaklaştığını anladığında, neden eve gitmemişti sanki? Evde de korkacaktı, ama en azından, orada daha çok emniyette olacaktı.

Pişmanlığın yararı yoktu, artık. İhmalkarlığının cezasını kendisinin ve çocuğunun hayatıyla ödeyecekti, belki de.

Lucas. Lucas. Lucas.

Eski bir koltuğa oturup, Tony'ye sarılarak ileri geri sallanırken, kaderin işini bitirmesini beklemeye başladı.

Sesi ilk duyduğunda, rüzgarın treylerin dışına bir şeyler savurduğunu sandı önce. Hemen ardından adının söylendiğini duyunca, bir sevinç çılgılığıyla kapıya koştu. "Lucas!"

"Kapıyı aç!"

Aislinn tek koluyla Tony'yi tutup, diğer eliyle uğraşarak kapıyı açmayı başardı. Lucas rüzgarın etkisiyle adeta içeri yuvarlandı. Çizmeleri çamur içindeydi, deri bir iple çenesinin altından bağladığı şapkasından sular süzülüyordu. Aislinn'in gözüne hiç bu kadar güzel görünmemişti.

Aislinn ona sarıldı. Açık kapıdan içeri giren yağ-

murunu unutup, bir süre öyle durdular. Tony aralarında kimildayıp ağlıyordu. Lucas hıçkırıkları dinene kadar Aislinn'in sırtını okşamaya devam etti.

Lucas, "Bir şeyim yola, ya!" diye seslendi.

"Hayır. İyiyim. Biraz korktum, o kadar."

"Ya Tony?"

"O da iyi. Benim korkumu hissettiği için korktu."

Aislinn dudaklarını ısırdı. "Sana bir şey olduğunu sandım."

"Oldu, zaten. Fırtınaya yakalandım. Yaklaştığını görmeme rağmen, zamanında dönemedim. Atımın nalı düşünce, onunla birlikte yürümek zorunda kaldım."

"Kaybolduğunu, ya da, bir yerde baygın yattığını sandım. Sensiz ne yapacağımızı düşünemiyordum."

"Seninle Tony'yi evde bulamayınca, aklımı kaçıracaktım." Lucas onun ıslak saçlarını geriye itip, dudaklarına dokundu. "Artık hepimiz emniyetteyiz. Şimdi eve nasıl ulaşacağımızı düşünelim. Bu treylerin fazla dayanacağını sanmam. Dışarıda daha emniyette oluruz. Yapabilir misin?"

Aislinn tehlikeyi düşünmemeye çalışarak, başını salladı. Lucas'ın yanındayken korkmuyordu.

"Tony'yi sarabileceğimiz bir şey var mı?" dedi Lucas.

Aislinn treylerde yedek bebek battaniyeleri bulunduruyordu. Lucas eve gidebilecekleri en güvenli yola karar vermeye çalışırken, Aislinn oğlunu battaniyelere sardı. Tony'nin ağlamasının karnı doyup, ısındığında biteceğini biliyordu.

Lucas battaniyelerden birini Aislinn'in başına sarıp, çenesinin altında bağladı. "Hiç yoktan iyidir. Şimdi..." Aislinn'i omuzlarından tutup, gözlerinin içine

baktı. "Tek yapacağın, Tony'yi sıkıca tutmak. Gerisini bana bırak." Aislinn başını salladı. "Tamam. Hadi, gidelim."

Aislinn bir dakika kadar süren bu yolculuğun ayrıntılarını sonradan hatırlamayacaktı. Aklında sadece fırtına, sağanak, şimşekler ve korkunun bulanık görüntüleri kalmıştı. Treylerden iner inmez, Aislinn'in ayakkabıları çamura saplanmıştı. Lucas, "Onları bırak!" diye bağınca, Aislinn yolun kalanını çıplak ayakla tamamladı. Çamurda kaydıkça, Lucas'ın güçlü kolları onu düşmekten kurtarıyordu. Aislinn Tony'ye sımsıkı sarılmıştı. Başını öne eğip, çoğu zaman gözlerini açmadı.

Sonunda baldırını sert bir şeye çarptığında, bunun evin verandası olduğunu anladı. Lucas'ın yardımıyla merdivenleri çıkıp, geniş saçığın altına sığındı. Lucas kapıyı açar açmaz, onu itercesine eve soktu. Aislinn duvara yaslanırken, Lucas çizmeleriyle şapkasını çıkarıp, verandada bıraktı.

Aislinn'in başına bağladığı battaniyeyi çözüp, onu da verandaya attıktan sonra, "Kımıldama," dedi. "Sana kuru bir battaniye getireceğim." Lucas yatak odasına giderken, Aislinn Tony'yi sardığı battaniyeleri açmaya koyulmuştu.

Oğlunun yanağına bir öpücük kondururken, "Cesur yavrum," dedi. "Sen de baban gibi cesursun."

Lucas getirdiği battaniyeyi sıkıca Aislinn'in vücuduna sararken, Aislinn, "Çok üşüyorum," dedi.

"Farkındayım. Hadi, önce Tony'yi kurulatoryalım. Sonra da seninle ilgileneceğim." Birlikte bebek odasına gittiler. Elektrik kesikti. Lucas yatak odasından mum getirince, Aislinn çabucak Tony'yi soyup kurulatoryamaya başladı. Lucas ise Tony'nin biberonunu ısıtıp,

karısının yanına gitti.

"Sen sıcak banyonu yaparken, onu ben beslerim. Mumlardan birini al." Lucas bir yandan da soyunuyordu. Tamamen soyunup, havlulardan birini beline sardıktan sonra, Tony'yi alıp sallanan koltuğa oturdu.

Başka zaman olsa, iri yarı, çıplak bir kızılderilinin kucığındaki bebeği beslediğini görmek çok komik olurdu, ama Aislinn bunu fark edemeyecek kadar uyuşmuş haldeydi.

Tony'yi babasının güvenli ellerinde bırakıp, banyoya gitti. Boynuna kadar sıcak suyun içinde yarım saat kalmak için ısıtıp, sinirlerini gevşetmişti. Saçını da yıkayıp taradıktan sonra serbest bırakıp, uzun bornozunu giydi.

Bebek odasına uğradığında, Tony'nin derin bir uykuda olduğunu gördü. Oğlunun bağımlı okşarken, gözleri yaşarmıştı. Tony'siz bir hayat düşünemiyordu, artık. Ondan önce yaşamı ne kadar boştu.

Treylerde bir an inancını yitirir gibi olduğu için, tanrıdan onu bağışlamasını diledi. Tanrı ona Tony'yi vermiş, fırtınadan sağ salım kurtulmalarını sağlamıştı.

Lucas mutfakta, sobanın üzerindeki tencerede bir şey karıştırıyordu. Karısının geldiğini duyunca, arkasını döndü. "Bu eski gaz sobasının bir gün işe yarayacağını biliyordum. Geçen gün, sana yeni bir fırın almayı düşündüm."

"Bunu seviyorum." Lucas'ın üzerinde kuru bir pantolondan başka bir şey yoktu. Saçları kurumaya başlamıştı. Aislinn onun saçını kısaltmasını istemiyordu. "Ne pişiriyorsun?"

"Kakao. Otursana." Aislinn mumu masaya koyup,

oturdu. "Senin mutfakta becerikli olduğunu bilmiyordum."

Lucas bir bardağa kakao koyup, ocağı söndürdü. "Tatmadan önce karar verme." Bardağı Aislinn'e verdi.

Aislinn çok sıcak olduğu için kakaoyu dikkatle yudumladı. Çok sıcaktı. Vücudunun ısındığını hissetti. "Çok nefis olmuş. Sağ ol."

"Yiyecek bir şey ister misin?"

"Hayır." Aislinn hemen ona baktı. "Ya sen? Hemen bir şeyler..." Kalkmaya davranınca, Lucas ellerini omuzlarına koyup, onu durdurdu. "Aç değilim. Kakao iç."

Lucas pencerenin yanına gitti. "Fırtına uzaklaşıyor." Yağmur devam ediyordu, ama rüzgar epey hafiflemişti. Yıldırımların gürültüsü uzaktan geliyordu.

Aislinn kakaosunu yudumlamaya devam etti. Bir dikişte içmek istese de, boğazına düğümlenen bir şey buna engel oluyordu. Bakışlarını Lucas'tan alamıyordu.

O gün yaşadıklarının etkisi yavaş yavaş kendisini göstermeye başlamıştı. Aislinn o kadar titriyordu ki, kakaonun birazı eline döküldü. Bardağı masaya koyarken, dudaklarından yükselen iniltiye engel olmadı.

"Aislinn?"

Sesinin çıkmayacağını bilen Aislinn cevap vermeden, elini ağzına bastırıp, patlamaya hazır duygularını kontrol etmeye çalıştı. "Aislinn?"

Lucas'ın sesindeki endişe bardağı taşıran damla oldu. Gözyaşları gururuyla, sahte cesaretinin duvarlarını yıkarak akmaya başladı. Omuzları sarsılırken, yüzünü ellerine gömdü.

"Ne oldu? Yoksa, bir yerini mi incittin?" Lucas önünde çömelip, bir şeyi olup olmadığını anlamaya çalıştı.

Aislinn ellerini yüzünden çektiğinde, gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. "Hayır. Nedenini bilmiyorum. Gecikmiş bir tepki olsa gerek. Çok korktum." Tekrar hıçkırıklara boğuldu.

Lucas uzanıp, saçını okşadı. "Yapma. Geçti artık."

Masajı Lucas'ın yüzünün ancak yarısını aydınlatıyordu. Aislinn onun yüzünü okşadı. "Seni bir daha görem. Veceğimi sandım. Sana bir şey olsaydı, ben de yaşayamazdım."

"Aislinn..."

"Tony ile kendimden çok, senin için korktum." Aislinn ellerini onun omuzlarından tekrar yüzüne götürdü.

"Ben emniyettedim."

Aislinn, "Ama ben bunu bilmiyordum," dedi umutsuzca.

Lucas parmağını onun titreyen dudaklarına koydu. "Ben de bir an önce sana ulaşmaya çalışıyordum."

"Öyle mi?"

"Senin için korktum." Lucas da onun yüzünü okşuyordu.

"Lucas?"

"Evet?" Lucas eğilip, dudaklarına kısa, hafif bir öpücük kondurdu. Aislinn solukunu içine çekip, ellerini onun omuzlarına dayadı. "Bir daha sensiz kalmak istemiyorum."

"Kalmayacaksın."

"Bir daha beni bırakma."

"Bırakmayacağım."

"Tony ile beni ancak sen koruyabilirsin."

"Daima koruyacağım."

"Bu aptallık mı? Yoksa, korkaklık mı ediyorum?"

"Çok cesursun. Seninle gurur duyuyorum."

"Öyle mi?"

"Hem de çok."

"Seni seviyorum, Lucas. Seni seviyorum."

Bu itirafın ardından, önlerindeki seti yıkan sular gibi, diğerleri geldi. Haftalardır Aislinn'in içinde yanan aşk sonunda kontrol edilemez biçimde açığa çıkmıştı. Kelimelerin arasında, dudakları sık sık birleşiyordu.

Ama bu kadarı yeterli değildi. Lucas ona sıkıca sarılıp, öpüşmeyi derinleştirdi. Dili ağzının içine kaymıştı.

Lucas onun bornozunun kuşağını çözerek, ellerini içeri kaydırды. Aislinn sıcak, yumuşak ve tam bir dişiydi. Lucas göğüslerini okşamaya başladı.

Dudaklarını boynundan aşağılara kaydırды. Göğüs ucuna ulaşp, yalamaya başlayınca, Aislinn'in dudaklarından küçük bir zevk çığlığı yükseldi. Lucas'ın dudakları teninde aşk oyunları oynuyordu.

Aislinn onun her hareketinde sırtındaki kasların dalgalandığını görebiliyordu. Ellerini bu geniş sırtın üzerinde gezdirmeye başladı. Lucas karnını öptükten sonra, başını kucağına dayadığında, Aislinn bir zevk dalgasıyla sarsılarak, gözlerini yumdu.

Lucas bacaklarını yavaşça açıp, onu öpünce, Aislinn yoğun bir arzu fırtınasının içine sürüklendi. Lucas'ın onu kucağına alıp yatak odasına taşıdığını fark etmedi bile.

Ancak Lucas onu yatağı yatırdığında nerede olduğunu farkına vardı. Lucas pantolonunu çıkarırken, Aislinn gözlerini hafifçe araladı. O anda çıkan

şimşek, kocasının çıplak ve muhteşem vücudunu aydınlatı.

Lucas beklediği gibi yanına uzanmadan, dizlerinin arasına eğilip, başını eğdi. Aislinn karşı çıkarak, onun adını fısıldadı.

"Sana borçluyum, Aislinn. O sabah olanlar benim içindi. Bu senin için." Aislinn onun dudaklarıyla o güne kadar tatmadığı doruklara çıkarken, soluk almaya çalışıyordu. Lucas ona en tatlı zevkleri yaşatmaya kararlıydı, ama Aislinn sonunda dayanamayacak hale gelene kadar kendisine hakim oldu. Aislinn'in vücudu ter, dudakları da ısırmaktan bere içindeydi.

Lucas dudaklarına öpücükler kondururken, buna özellikle dikkat etti. Öpücükleri bütün yüzüne yayılırken, Aislinn art arda gelen yeni zevk dalgalarıyla ürperiyordu. Lucas yavaşça üzerine abandı.

Aislinn onun sert ve sıcak erkekliğinin baskısını bacağına iç kısmında hissetti. Kalçalarını yukarı kaldırarak, onu ne kadar arzuladığını gösterince, Lucas, "Seni incitmem, değil mi?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Hayır."

Taş gibi sert olmasına rağmen, teni kadife gibi pürüzsüzdü. Vücudunu öylesine dolduruyordu ki, Aislinn zevkle irkildi. Lucas geri çekilmek istediğinde, Aislinn ona engel oldu. "Seni içimde istiyorum."

Lucas yüzünü onun boynuna gömerek, Aislinn'in bedeninin onu sıkıca kavrayışının verdiği zevkle inledi. Bu zevkin sonsuza dek sürmesini istiyordu. Kendini tutmaya çalıştı.

Ama bedeni açtı ve uzun süre dayanamayacaktı. Hareket etmeye başlar başlamaz doruğa ulaştı. Dışarıdaki fırtına kadar şiddetli sarsıntılara kapılıp gittiler.

Sonunda Lucas soluk soluğa onun üzerine yığılıp kaldı. Solukları normale döndüğünde, Aislinn'in yanında yattı.

Her şimşek çakışında, Lucas onun karşı duvardaki aynada yansıyan sırtıyla poposunu seyrediyordu. Saçları hafifçe dağılmış olan Aislinn, onun elleriyle hoş bir tezat teşkil eden duru beyaz teniyle harika bir manzaraydı.

Lucas onu okşarken, Aislinn'in hiç itiraz etmedi. Lucas bu özgürlüğü doya doya kullanıyordu. Baş dönme, solukları sıklaşmaya başlamıştı. Aislinn'in tatlı mırıltıları onu çılgına çeviriyordu.

Lucas ilk seferinde ölmeyi dilediğini hatırladı. Hiçbir şey Aislinn'in içinde olmak kadar güzel olamazdı. Bu kez de aynı mutluluğu yaşıyor, ama ölmeyi aklından bile geçirmiyordu.

Aislinn ile sevişmekten kendisini alkoyması ne büyük aptallıktı! Doğumun izlerinin haftalar önce kaybolduğunu biliyordu. Gene ona bir sakıncası olmayacağını söylemişti.

Aislinn ile sevişmekten kaçınmasının en önemli nedeni, duygularından korkmasıydı. Onu sadece vücuduyla değil, her şeyiyle istiyordu. İlk kez bir insana bu kadar ihtiyaç duymaktaydı.

Lucas sevişme sonrasının tatlı yorgunluğuyla Aislinn'in dudaklarına bir öpücük kondurdu. Niyeti sadece iyi geceler öpücüğü vermektir, ama Aislinn öpücüğü derinleştirerek, dilini onun alt dudağında gezdirmeye başladı.

"Annenin düğün gününün gecesinde..."

"Evet?"

"Pencerenin önünde soyunurken, senin dışarıda olduğunu biliyordum." Lucas'ın bakışlarını görünce,

"Beni görmeni istedim," dedi. "Seni baştan çıkarmak istiyordum."

Lucas sonsuzluk kadar uzun birkaç saniyenin ardından, "Bunu başardın," diyerek, sırtüstü dönüp onu üzerine çekti. "Sıra sende."

Aislinn, Lucas'ı içine alarak, en çılgın hayallerinde bile olmayacak şekilde doruklara çıkardı. Lucas gözlerini açık tutmaya çalışarak, onun teniyle saçlarının güzelliğini seyrediyor, göğüslerini okşarken, duyarlı uçlarına özel bir dikkat gösteriyordu. Aislinn sırtını zevkle geriye büktüğünde, Lucas onu zangır zangır titretecek yerlerini okşamaya başladı.

Aislinn titreyerek göğsüne yığıldığında, Lucas ona sıkıca sarılarak, kendisini tamamen verdi. Aislinn bu armağanı büyük bir zevkle kabul etmişti.

Uzun süre öylece yattılar. Lucas sonunda onu göğsüne yaslayarak, mutlu, huzurlu bir uykuya daldı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

"İyi ki, o gece benim evime girmişsin."

Lucas ona bakıyordu. "Buna ben de çok memnunuz."

Gece defalarca sevişmişler, arada uyumuşlardı. Birbirlerine her dokunuşlarında arzuları alevleniyordu. O anda ihtiraslarını biraz olsun doyurmuşlar, karmakarışık çarşafların arasında yatıyorlardı. Fırtına uzun süre önce dinmiş, sabah güneşi odaya dolmuştu.

"Senden çok korkmuştum," dedi Aislinn.

"Ben de senden."

Aislinn şaşkınlıkla dirsekleri üzerinde doğrulup ona baktı. "Benden mi? Ama neden? Seni alt edeceğimi mi sanıyordun?"

"Senin dediğin anlamda değil, ama beni o sırada alt edebilecek tek şey, güzel bir kadındı. Bütün savunmamı yerle bir etmiştin. Neden o bıçağa sarıldım, sanıyordun?"

"Beni güzel mi buluyordun?"

"İltifat mı istiyorsun?"

"Evet, senin iltifatlarından hiç bıkmam." Aislinn tatlı tatlı gülümsüyordu.

Lucas da gülümsedi. "Seni çok güzel buluyorum. Seni ilk gördüğümde ne düşündüm, biliyor musun?"

"Ne düşündün?"

"Kahretsin."

"Ne?"

"O an aklımdan geçen buydu. *Kahretsin*. Neden bu kadar güzeldin sanki? Bu yüzden, seni cezalandırmak istedim. Erkek olsaydın, seni bir yumrukta bayılttığım gibi, tabanları yağlardım. Ya da, çirkin olsaydın, yemeğini yedikten sonra, belki de arabayı çalıp, oradan kaçardım."

"Bunları yaptın... ve geceyi de evimde geçirdin."

Lucas ona kaçamak bir bakış attı. "Bunun yakalanmam tehlikesini artırdığını bile bile."

"Neden, Lucas?" Aislinn onun sert karnını okşuyordu.

"Çünkü, seninle aynı yatakta uyumak istedim."

Aislinn soluğunu içine çekti. "Ya."

"Seni istediğim için kendimden nefret ediyordum."

"Vicdan azabı mı?"

Lucas bir kahkaha attı. Aislinn bu sestən çok hoşlanmıştı. "Hayır. Kadınlar konusunda bu tür sıkıntılarım yoktur."

"Bu çok garip, işte."

"Neden?"

"Alice'nin başına gelenlerden sonra."

Lucas kaşlarını çatı. "Bir kadını hamile bırakmama dikkat ederdim." Aislinn'e bakıp gülümsedi. "Sadece bir kez." Öpüştüler.

"O zaman sadece bunu düşünüyordum." Lucas elini onun bacaklarının arasına kaydırıp, yumuşak

tüyleri okşadı. "Seninle karşılaşana kadar, hiçbir kadından yararlanmamıştım. Sen, kendime koyduğum bütün kuralları bozdun."

"Buna çok sevindim. Ama beni istediğin için neden kendinden nefret ediyordun?"

"Hiçbir kadına, özellikle beyaz bir kadına, sana olduğu kadar umutsuzca ihtiyaç duymamıştım."

Aislinn çok mutluydu. "Bana 'umutsuzca' mı ihtiyacın vardı?"

Lucas, "Evet," dedi boğuk bir sesle.

"Her zaman mı?" Lucas sessizce başını salladı.

"Ya, sigorta poliçen olmam?"

"Bu bahaneydi. Ne kadar çılgınca da olsa, senin yanımda olmanı istiyordum. Hayatını altüst edip, senin başını da belaya soktuğum için suçluluk duyuyordum, ama..." Lucas çaresizce omuz silkti. "Sana zarar vereceğinden korksam da, seni bir türlü bırakamıyordum." Başını Aislinn'in göğsüne dayayıp, pürüzsüz tenini okşamaya başladı. "Sana zarar vermedim, değil mi?"

"Hayır."

"Emin misin, Aislinn?"

"Evet."

"Beni neden uykumda öldürmedin?"

Aislinn gülümsedi. "Çünkü, 'umutsuz' arzunun farkındaydım."

"Evet. Hem de, eskisinden de güçlü olarak." Aislinn'in dudaklarına uzun, ateşli bir öpücük kondurdu.

Soluk almak için durduklarında Aislinn, "Aptalca inadin olmasaydı, bunu haftalar önce yapardık. Hiç vazgeçmiyorsun, değil mi?"

Lucas şehvetle sırttı. "Birazdan görürsün."

Aislinn şakayla onun saçlarını çekiştirip, kıkırdadı. "Senin şaka yaptığına inanamıyorum."

"İstersem, çok şakacı olabilirim."

"Ben hariç, herkese karşı. Bana karşı her zaman sert ve dik kafalısın. O sabah Alice'nin evinde olanlardan pişmanlık duyduğun için, hep savunma halindeydin." Lucas kasılıp geri çekilmek isteyince, Aislinn'in kolları buna izin vermedi. "Olduğun yerde kal, Lucas Greywolf."

"Kendimi küçük düşürdüm."

"Bana ihtiyacın vardı." Aislinn'in yumuşak sesi, Lucas'ın savunmasını yerle bir etmişti. "Birisine ihtiyaç duymak, utanılacak bir şey değil. Neden bunu itiraf etmek sana zor geliyor, Lucas? Hiçbirimiz tek başımıza yaşayamayız." Aislinn onun dudaklarını sevgiyle okşadı. "O sabah bana ihtiyaç duyman beni çok mutlu etmişti. Kendimi kesinlikle aşağılanmış hissetmedim. Beni üzen, oracıkta kesip bırakmandı."

Aislinn onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. Lucas'ın inadi yavaş yavaş kayboluyordu. Aislinn başını tekrar yastığa bıraktığında, öpüşmeyi devam ettiren Lucas oldu.

Aislinn bir süre sonra ellerini onun sırtından kollarına kaydırırken, "Sen de bir şey duyuyor musun?" diye sordu.

Lucas dudaklarını onun boynundan ayırmadan, "Evet," diye mırıldandı. "Kalbim. Hala gümür gümür atıyor."

Aislinn gülerek, hafifçe omuzunu ısırdı. Lucas'ın ona olan zaafını çok seviyordu. "Benimki de. Ama başka bir şeyi kastetmiştim."

"Tony mi?"

"Evet. Gidip, ona bir baksam, iyi olacak."

Lucas sırtüstü dönüp, yatağa uzanarak, tutkulu bakışlarla Aislinn'in burnunu giyip odadan çıkışını izledi.

Ömründe kendini hiç bu kadar mutlu hissetmemişti. Doğum günlerini, Noelleri, Joseph ile dağlarda avlanmayı, koşu yarışlarını da çok severdi, ama mutluluğu normal yaşantısı ve katıksız kanları olan, uydurma isimler takılmayan insanlara ait bir şey olarak görürdü hep.

Lucas Greywolf o sabah mutluluğa çok yaklaşmıştı. Ömründe ilk kez içten gelerek gülümsedi. Kahvaltıda ne yiyeceğinden başka bir endişesi yoktu o anda. Mutluluk sandığı kadar korkunç bir şey değildi, galiba.

Aislinn de Tony'nin odasına girerken, adeta bulutların üzerinde uçuyordu. Önceki günün bütün kötü anıları, Lucas'ın kollarında yok olup gitmişti. Güneşin parlak ışığı pencerelerden süzülmekteydi. Lucas'ı sevdiği, ve sonunda ona aşkını kabul ettirdiği için, geleceği de böyle güneşli görüyordu.

Lucas onu sevdiğini söylememişti, ama insan her istediğine aynı anda ulaşamazdı. Lucas onu arzuluyor, onun hayatında ve yatağında olmasından mutlu görünüyordu. Belki de, Lucas zamanla onu sevecekti. Bu arada Aislinn elde ettiğine razıydı. Yaşam çok güzeldi.

"Günaydın, Tony," dedi neşeyle. Tony katılırcasına ağlıyordu. "Acıktın mı, hmm? Yoksa, bezinin değişmesini mi istiyorsun? O zaman, kendini daha iyi hissedeceksin."

Aislinn beşiğin üzerine eğilir eğilmez, annelik içgüdüsüyle kötü bir şey olduğunu anladı. Tony'nin minik göğsünden yükselen hırıltılar onu anında uyarmıştı. Aislinn ona dokunduğu anda bağırdı. "Lucas!"

Lucas o sırada pantolonunu giyiyordu. Aislinn'in sesindeki paniği hemen fark etmişti. Onun hemen paniğe kapılmadığını bildiği için, koşarak Tony'nin odasına gitti. "Ne oldu?"

"Tony. Ateşi çok yüksek. Çıkardığı hırıltılara bak-sana."

Tony sık sık soluk alırken, korkunç hırıltılar çıkarıyordu. Yüzü kıpkırmızıydı. Artık ağlamaya bile gücü kalmamıştı.

"Ne yapmam gerekiyor?" diye sordu Lucas.

"Hemen Gene'yi ara." Aislinn Tony'yi soyup, termometreye uzandı. Lucas hemen mutfaktaki telefona giderek, Gene'nin numarasını çevirdi.

"Alo?" Gene'nin sesi uykuluydu.

"Gene, ben Lucas. Tony çok hasta."

"Soğuk algınlığı. Ona..."

"Çok hasta, Gene. Soluk bile alamıyor."

Gene olayın ciddiyetini anlamıştı. "Ateşi var mı?"

"Bir dakika." Lucas ahizeyi eliyle kapayıp, soruyu Aislinn'e tekrarladı.

Aislinn mutfağın kapısında belirdi. Tony'yi sıkıca göğsüne bastırmıştı. Gözleri korku doluydu. "Kırk bir. Lütfen, Lucas." Bu bir yalvarıştı.

Lucas bunu tekrarlayınca, Gene sövdü. Lucas hat-tın öbür ucunda annesinin kimin aradığını sorduğunu duydu.

"Kahretsin, Gene, ne yapacağız?"

Gene, "Önce sakin olun," dedi. "Sonra, Tony'yi so-

ğuk suyla yıkayıp, ateşini düşürmeye çalışın ve onu hemen buraya getirin."

"Kliniğe mi?"

"Evet."

"Birazdan oradayız."

Lucas onun dediklerini Aislinn'e tekrarladı. Aislinn banyoda Tony'nin vücuduna avucuyla soğuk su dökerken, Lucas giyinmeye gitti. Aislinn aceleyle giyinirken, bu işi Lucas devraldı. Aislinn Tony'yi de giydirdikten sonra, Lucas'ın arabayı çalışır durumda beklettiği ön kapıya gitti.

Evin ön tarafı geceki fırtına yüzünden çer çöp ve çamur içindeydi. Lucas arabayı yola çıkarırken, ara sıra çamura saplandılar. Yol da pek iyi durumda değildi. Araba sık sık kayıp duruyordu.

Lucas direksiyonu sıkıca kavramış, öne eğilmişti. Yüzündeki sert ifade, Aislinn'e aylar önceki kaçışlarını hatırlattı. O zamanki bir ölüm kalım meselesi gibi gelmişti. Oysa, şimdiyle kıyaslandığında, ne kadar önemsiz görünüyordu. Aislinn gerçek korkuyu tanıyordu artık: insanın çocuğunun hayati tehlike içinde olması.

Kasabaya giden yol hiç bitmeyecek gibiydi. Tony Aislinn'in kucığında ateşler içinde yanıyor, ne zaman uyuyacak gibi olsa, öksürüp tıksırarak uyanıyordu.

Araba kliniğin önünde durur durmaz, Gene ve Alice kapıdan fırladılar. "Durumu nasıl?" diye sordu Gene.

Aislinn, "Onu kurtar, lütfen," dedi yalvarırcasına. "Ateşler içinde yanıyor."

Aceleyle kliniğe girerlerken, birbirleriyle çarpış-

yorlardı. Aislinn Tony'yi muayene odasına götürdü. Klinik henüz açılmadığından, başka hasta yoktu.

Alice ve Gene, Aislinn'i nazikçe bir kenara çekip, bebeği dikkatle muayene etmeye başladılar. Aislinn güç bulmak için Lucas'a baktığında, onun boş gözlerle Tony'ye baktığını gördü. Lucas kasabaya ulaşana kadar hiç konuşmamıştı. Aislinn onu teselli etmek istese de, söyleyeceklerinin bir yararı olmayacağını biliyordu. Kendisi de korku içindeyken, Lucas'ı nasıl teselli edebilirdi?

Gene stetoskobuyla Tony'nin göğsünü dinliyordu. Aletin kulaklıklarını çıkarıp, "Ciğerlerinde sıvı var," dedi. "Üst solunum yolları enfeksiyonu kötüleşmiş."

Aislinn, "İyileşiyordu," diye karşı çıktı. "İlaçlarını düzenli olarak veriyordum."

Gene, "Kimsenin seni suçladığı yok," dedi nazikçe. "Böyle şeyler her zaman olur."

"Dün yağmurdan ıslandı ve üşüttü." Aislinn ona fırtınada olanları anlattı. "Lucas bizi eve götürürken, onu iyice örtmüştüm. Üşütmesinin nedeni bu olabilir mi?"

Aislinn'in sesinden, sinir krizinin eşiğinde olduğu anlaşılıyordu. Gene ve Alice hemen onu soğuk algınlığının her durumda olabileceğine ikna etmeye çalıştılar. "Tony'ye antibiyotik yazmamıştım," dedi Gene. "Bu senin ihmalin değildi."

"Onu iyileştir." O ana kadar hiç konuşmayan Lucas, ilk kez söze girmişti. Oğluna evrenin merkeziymiş gibi bakıyordu.

"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum, Lucas."

"Ne!" diye bağırdı Aislinn. Ellerini bembeyaz ke-

silmiş dudaklarına bastırmıştı.

"Burada benim yapabileceğim fazla bir şey yok," dedi Gene. "Onu Phoenix'teki hastanelerden birine götürmenizi öneririm. Orada bebek yoğun bakım ünitesi uzmanları onu çok daha iyi tedavi eder. Benim yeterli donanımım yok."

Aislinn, "Ama oraya gitmek saatler sürer," dedi dehşetle.

"Tıp fakültesindeki arkadaşlarımdan biri, ambulans helikopter servisi işletiyor. Hemen onu arayacağım. Alice, bebeğe ateşini düşürücü bir iğne yap."

Korkudan adeta felç olan Aislinn, Alice'nin bir şırınga hazırlayıp, Tony'ye uygulamasını izledi. Alice bebeğin bezini bağladıktan sonra, onu dehşet içindeki annesinin kollarına verdi. Aislinn öne arkaya sallanarak, oğlunu elinden geldiğince rahatlatmaya çalışıyordu.

Gene yanlarına geldi. "Buraya hemen bir helikopter gönderiyor. Kasabanın hemen dışındaki boş alana inecek. Helikopterde bir uzman bebek hemşiresi de olacak. Hastanede de doktorlar sizi bekliyor."

Aislinn, "Durumu bu kadar kritik mi?" diye sordu.

Gene onun ellerini avuçlarına aldı. "Seni gereksiz yere endişelendirmedim. Evet, bu kadar kritik."

Birkaç saat sonra, hastanedeki doktor da bu teşhisi doğruladı. Bunu izleyen saatler Aislinn için kabustan farksızdı. Lucas ile helikoptere binip, hemen yola koyulmuşlardı. Aislinn o andan itibaren, tıp mesleğindeki insanlara hep minnettar olacaktı. Helikop-

terdeki hemşire hemen Tony ile ilgilenmeye başlamıştı. Telsizle hastanede bekleyen doktorlarla sürekli iletişim halindeydi. Hastanenin çatısına inene kadar, Tony'nin tedavisi başlamıştı.

Tony hastanenin ilgili bölümüne götürülürken, Aislinn ondan güç almak için Lucas'a baktı. Lucas ona sarılmıştı, ama bu mekanik bir hareketti, sadece. Bunu içinden gelerek yapmamıştı. Aislinn aralarındaki uçurumun gittikçe büyüdüğünün farkındaydı. Sabah evden ayrıldıklarından beri, Lucas ondan her an uzaklaşmaktaydı.

Lucas'ın ifadesiz yüzü, kendisini bu trajediden soyutladığını gösterir gibiydi, ama Aislinn onun ne kadar acı çektiğini biliyordu. Anlayamadığı, Lucas'ın duygularına nasıl bu denli hakim olabildiğiydi. Kendisi her an başını duvarlara vurup, saçını başını yolarak ağlamak üzereydi.

Bekleyişleri, Aislinn'in dayanamayacağı bir sessizlik içinde geçiyordu. Lucas'ın büyükbabası ölürken, Alice ve Gene'ye gösterdiği sevecenliğe ne olmuştu? Neden bunun birazını olsun ona da göstermiyordu? Ama Joseph yaşlı bir adamdı ve Lucas yıllardır kendisini onun ölümüne hazırlamıştı.

Doktorun yaklaştığını görünce, biraz olsun rahatladı. "Mr. ve Mrs. Greywolf?" Lucas ve Aislinn başlarını salladılar. "Küçük oğlunuz çok hasta." Doktor Aislinn'in anlayamadığı bir sürü tıbbi terim sıraladıktan sonra, "Zatürre," dedi sonunda.

Aislinn, "Demek, korkulacak bir durum yok?" diye bağırdı rahatlayarak. "Zatürre geçiren bir sürü insan biliyorum. Sonunda hepsi iyileşmişlerdi."

Doktor bir an Lucas'a bakıp, gözlerini tekrar Ais-

linn'e çevirdi. "Zatürreenin iyileşme olasılığı yüksektir, ama şu an söz konusu olan, üç aylık bir bebeğin ciğerleri. Bu, oğlunuzun şansını azaltıyor."

"O halde, durum *ciddi*?"

"Şu anki durumu oldukça kritik."

"Ölecek mi?" Aislinn bu korkunç soruyu yöneltirken, azap içindeydi.

Doktor, "Bilmiyorum," dedi açıkça. "Onu kurtarmak için elimden geleni yapacağım." Elini Aislinn'in omuzuna koydu. "İzninizle."

Aislinn onun koluna yapıştı. "Oğlumu görebilir miyim?"

"Bunu tavsiye etmem. Bütün vücudu aletlere bağlı. Onu böyle görmek, korkunuzu artırabilir."

"Karım onu görmek istiyor." Lucas'ın fısıltısı, çığlıktan daha etkiliydi. Bir an bakıştıktan sonra, doktor boyun eğdi. "Sadece bir dakika, Mrs. Greywolf."

Aislinn koridora çıktığında, hıçkırarak ağlıyordu. Lucas ona sarılıp, sırtını okşadı. Aislinn aralarındaki uçurumun hala kapanmadığını hissediyordu. Kocasının soğuk, gri gözleri, kederini iyice artırmaktaydı.

O günü ve geceyi hastanenin bekleme odasında geçirdiler. Aislinn hemşirelerin nazik önerilerini reddederek, bir şeyler yemek için bile oradan ayrılmıyordu. Lucas'ın yanına giden olmamıştı. Aislinn bunu insanların ondan çekinmesine bağlıyordu. Lucas'ın içinden geçenleri bilen yoktu.

İkinci gün şafak sökmek üzereyken, doktor Tony'nin durumunun hala kritik olduğunu bildirdi. "Yine de, ilk geldiğinde, bu kadar dayanacağını sanmıyordum." Sesinde umut vardı. "Oğlunuz tam bir savaşçı."

decek, buna eminim."

Cage doğum sırasında karısının yanında olacağından, Trent'e bakmak, Cage'nin babasıyla annesine, Flemingler'e haber vermekse Linc ve Kerry'ye düşmüştü. Cage sık sık bekleme odasına gelerek, onlara bilgi veriyordu.

O gittikten sonra, Kerry ve Linc onun karısına olan sevgisi karşısında gülümsediler. Bakışları karşılaştığında, gülümsemeleri silindi. Kerry, Linc'e duyduğu sevginin anlaşılmasından korkarak, dikkatini Trent ile Lisa'ya çevirdi. Masal kitaplarının hepsini okuyup bitirmişlerdi. Sonunda, çocuklar uyudu. Kerry ile Linc onları eve götürmeyi teklif edince, Cage reddetti. "Jenny bebek doğduğunda Trent'in burada olmasını istiyor. Böylece, kendisini olayın bir parçası gibi hissedecek."

Kerry Lisa'nın saçlarını okşadı. "Bu karışıklıkta nasıl uyuyorlar, hayret."

"Haklısın." Linc yanında oturuyordu, ama aralarında kilometreler vardı, sanki. "Lisa'ya bir aile bulundu mu?"

Kerry başını iki yana salladı. "Araştırma hala sürüyor."

"Umarım, Göçmen Bürosu seni sıkıştırmaz."

Kerry üşümüş gibi, kollarını ovuşturdu. "Küçük bir çocuğu oraya geri göndermeyeceklerini sanıyorum." Önce Lisa'ya, sonra Linc'e baktı. "Gitmeden önce, sana tekrar her şey için teşekkür etmek isterim."

Linc huzursuzca omuz silkti.

"Lütfen, sana teşekkür etmeme izin ver. Sen olmasaydın, oradan sağ salım kurtulamazdık. Ha, unutmadan..." Kerry çantasından sabah imzaladığı çeki çıkarıp ona uzattı.

dan beklenmeyecek bir fedakarlıkta bulunmuşlardı.

Alice öne çıkarak onu kurtardığında, Aislinn rahat bir soluk aldı. "Adım Alice Greywolf. Tony'nin büyükannesiyim. Oğlumun kabalığını bağışlayın, lütfen. Çok üzgün."

Alice'nin sesi çok tatlıydı. Aislinn onu kulübede ilk gördüğünde de, önyargılardan uzak bu ses tonuna bayılmıştı. Alice, üzerindeki kıyafet onun birkaç yıllık giyim masrafına bedel olan Eleanor'un gözlerine bakıyordu. Eleanor'a karşı düşmanca, ya da, ondan korkmuş gibi değildi. Elini uzattı. "Bu da kocam Dr. Gene Dexter."

Aislinn yanlarından ayrılıp, Lucas'ı bulmaya gitti. Lucas koridorun sonundaki pencerenin önünde duruyordu. "Lucas?" Aislinn bir cevap alamadı. "Aileme haber verdiğim için kızdın mı?"

"Onlara ihtiyacımız yok."

"Senin olmayabilir, ama benim var."

Lucas hızla arkasına dönünce, Aislinn onun gözlerindeki öfke karşısında gerilememek için kendisini zor tuttu. Lucas onu elinden yakaladığı gibi, hemşirelerin onlara ayırdığı, ama o ana kadar hiç kullanmadıkları odaya soktu. Kapı arkalarından kapanır kapanmaz, öfkeyle Aislinn'e baktı.

"Her şeye rağmen paralarını özledin, değil mi? Sorun ne? Oğlumun tedavi masraflarını karşılayamayacağımı mı sandın? Kendinden aşağı biriyle evlendiğin için babandan af dilemek ve cebinde çek defteriy-le gelmesini mi istedin?"

"Bunu hak etmiyorum, Lucas!" Aislinn bütün gücüyle onu tokatladı. Lucas karşılık vermek için elini kaldırdı, ama bunu yapmadan elini indirdi.

Aislinn onun gömleğini kavradı. "Hiç durma, bana vur. O zaman, taştan yapılmadığına ve insan olduğuna inanırım, belki. Ancak böyle bir duygu gösterebiliyorsan, hiç durma, tokatla beni."

Aislinn onun göğsünü yumrukluyordu. "Lanet olsun, konuş benimle! Ağla. Bağır. Acını göster bana. Acı çektiğini biliyorum. Başkasını sevmesen de, Tony'yi seviyorsun. Öleceğinden korktuğunu biliyorum. Ötkeni, acını benden çıkar. Acını paylaş benimle."

Aislinn ağladığının farkında bile değildi. "Çok gururlusun, değil mi? Hiçbir şey seni etkileyemez. Ama öyle değil. Joseph öldüğünde nasıl ağladığını gördüm. Bu acın, oğlun için hissettiğinin yanında hiç kalır. Aptalca inadin yüzünden kendini dünyadan soyutlarken, insanların seni dışlamadığını fark etmiyorsun bile. Kendi oğlunun ölüm döşeginde bile ağlayamayacak kadar kalpsiz misin?

"Kimseye ihtiyacın olmadığını söylüyorsun. Ama var, Lucas. Sadece, bunu itiraf etmek işine gelmiyor. Desteğe ihtiyacım olduğu için, gururumu çiğneyip, telefonu yüzüme kapamalarını göze alarak, babamla annemi aradım. Nasıl olursa olsun, desteğe ihtiyacım var. Bu acıyı başkalarına yalvarmak pahasına da olsa, yalnız yaşamak istemiyorum. Onları küçümsüyorsun, ama bir sürü ortak yönünüz olduğunun farkında bile değilsin. Sen de tıpkı onlar gibi duygusuz ve katısin. Ama onlar geri adım atıp, bana destek olmaya geldiler. Sen bunu yapamadın."

Aislinn yırtarcasına onun gömleğini çektiirdi. "Beni sevsen de, sevmesen de, kocamsın. Sana ihtiyacım var. Desteğini sakın benden esirgeme! Onurun

uğruna benimle evlendin. Karının sana en çok ihtiyacı olduğu günde onu yalnız bırakmak onuruna sığıyor mu, peki? Benimle ağlamakla insanlığından çıkacağını mı sanıyorsun?"

Aislinn onu tekrar tekrar tokatlarken, gözyaşları sel gibi akıyordu. "Ağla, lanet olası, ağla!"

Lucas kollarını soluğunu kesecek kadar sıkıca ona sarıp, başını eğdi. Yüzünü onun omuzuna gömmüştü. Aislinn bir an dileğinin gerçekleştiğine inanmadı, ama Lucas'ın omuzları hıçkırımlarla sarsılmaya başlamıştı.

Lucas'ın gözyaşları bluzunu ıslatırken, Aislinn ona sınıksız sarıldı. Sonunda yere otururken, hala birbirlerine sarılmış vaziyetteydiler. Aislinn onun başını göğüslerinin arasına yaslarken, Tony'ye yaptığı gibi ileri geri sallamaya başladı. Onun gözyaşları da sel gibi akıyordu.

Aislinn, onu çok seviyorum, diye düşündü.

"Onun yaşamasını istiyorum," diye hıçkırdı Lucas. "Oğlumun varlığını öğrendiğimde neler hissettiğimi bilemezsin. Yaşamasını, beni tanımasını istiyorum. Küçükken, bir babam olmasını çok istemiştim. Tony'ye düşlerimdeki gibi bir baba olmak istiyorum." Yüzünü Aislinn'in göğsüne bastırdı. "Tanrı oğlumu benden alacak kadar zalim olabilir mi?"

"Senin yokluğuna da dayanamam, Lucas. Seni çok seviyorum."

Lucas gözyaşları dindikten sonra da, bluzunun üzerine öpücükler kondurup, sevgi sözcükleri söylemeye devam etti. "Sana aşık olmak istemedim."

"Biliyorum." Aislinn onun saçlarını sevgiyle okşuyordu.

"Yine de, seni seviyorum."

"Bunu da biliyorum."

Lucas yaşlı gözlerle ona baktı. "Biliyor musun?" Aislinn onun kirpiklerini kurulayıp, acı acı gülümse-di.

Uzun, anlamlı bir sessizliğin ardından, kapıya vurulduğunu duydular. Lucas hemen ayağa kalkıp elini uzattı. Aislinn ayağa kalktığı anda, Lucas kolunu onun beline sardı ve, "Girin," dedi. Gelenin doktor olduğunu düşünüyorlardı.

Gelen hapishane müdürü Dixon'du. Aislinn adamı tanı mıyordu. Lucas'ın kasıldığını hissetti.

"Merhaba, Mr. Greywolf. Uygunsuz bir zaman olduğunu biliyorum." İkisinin de ağladıklarını fark etmek onu utandırmıştı. Lucas'ın onları tanıştırmadığını görünce, "Ben Müdür Dixon'um," dedi.

Lucas, "Burada ne işiniz var?" diye atıldı.

"Uygunsuz bir zamanda geldiğim için özür dile-rim, Mrs. Greywolf, ama size iyi haberler getirdim."

"Burada olduğumu nasıl öğrendiniz?" diye sordu Lucas.

"Mr. Andrews'in sekreteri sayesinde. Dün size ulaşamayınca, bu sabah onu aradım."

"Çok kararlısınız, Mr. Dixon," dedi Aislinn. "Ziya-retinizin önemli nedenini öğrenebilir miyiz?"

"Kocanız sonunda temize çıktı." Dixon, Lucas'a baktı. "Yargıç mahkeme kayıtlarını ve suçlarını kabul eden iki kişinin ifadelerini inceledi. Bu kayıtlar, sizi temize çıkarıyor, Mr. Greywolf. Hatta, orada bulun-manızın tek nedeninin kargaşayı önlemek olduğu da ortaya çıktı. Aklanmanız resmen ilan edildikten sonra, tekrar baroya kaydınız yapılacaktır."

Aislinn büyük bir sevinçle kocasının koluna yaslandı. Lucas ona destek olamayacak kadar heyecan içindeydi.

Müdüre teşekkür edecek fırsatı bulamadan, Gene hızla odaya daldı. "Lucas, Aislinn, hemen gelin. Doktor sizi arıyor."

SONUÇ

"Gülümse!"

"Aislinn, gülümsemekten yüzüm yoruldu."

"Buna şaşmam. Senin için epey yabancı bir durum." Aislinn kocasının yüzünü buruşturmasına güldü. "Buraya, annene bak, Tony."

Tony başını annesine çevirdiğinde, Aislinn çabucak iki poz çekti. Oğlunun yeni çıkan ön dişleri çok şirin görünüyordu.

"Şu fotoğraf makinesini bırak, artık." Lucas karısına yaklaştı. "Bu bir parti."

Aislinn parmak uçlarında yükselerek, kocasının yanağına bir öpücük kondururken, "Ben çok eğleniyorum," dedi mutlulukla. Gözleri ıslı ıslı. "Tony ile senin resimlerinizi çekmek beni çok mutlu ediyor."

Lucas ona baktı. "Yapacağın başka bir şey önerebilirim."

"Lucas!"

Lucas bir kahkaha patlattı. "Tony ile ben çok güzel modelleriz, değil mi?" Kendisinin bir kopyası olan oğluna gururla baktı.

Tony'nin gözleri babasınıninkiler gibi griye dönüşüyordu. Kenarlarıysa, annesininki gibi maviydi. Sim-

siyah saçları babasınıninki gibi düz, elmacık kemikleri de o kadar çıkık değildi, ama henüz bebek tombulluğunu atamamıştı.

"Siz her zaman en sevdiğim fotoğraf konususunuz." Aislinn onlara sarılıp, yüzünü kocasının boynuna gömerken, Tony annesinin saçlarını çekiştiriyordu.

"Hey, siz üçünüz. Ayrılın artık, yahu." Gene Aislinn'e içkisini verdi. "Bizim yanımızda olmanız gerekmez mi?"

O sırada yanlarına gelen Alice, "Tony'yi bana verin," dedi. Elindeki kurabiye Tony'nin büyükannesinin kollarına atılması için yeterliydi. "Willard ile Eleanor onu görmek istiyorlar."

Gene, Lucas ile Aislinn'e, "Birbirinize hülyalı hülyalı bakmayı bırakın da, konuklarla ilgilenin biraz," diyerek, onları ofisi dolduran kalabalığın arasına soktu.

Parti, Lucas'ın yeni hukuk bürosunun açılışı şerefine veriliyordu. Lucas'ın temize çıkmasının basında geniş şekilde yer alışı ve Aislinn'in fotoğraflarının bir dergide yayımlanışı, kazılabilirlerin bölgelerinde yaşadıkları sefaletle zorluklar konusunda kamuoyunda büyük ilgi uyandırmıştı.

Lucas bu ilgi karşısında kesinlikle hayale kapılıyordu. Bütün ilgilerin gün gelip azalacağını öğrenmişti, ama bu yönde attığı her adım umut vericiydi.

Görünüşler konusunda çok hassastı. Temize çıkmasından faydalandığı sanılsın istemiyordu. Müşterilerinin kim olduğunu asla unutamazdı. Bu yüzden, o gün beyaz bir gömlek, kravat, spor bir ceket, her zaman olduğu gibi kot pantolon ve kovboy çizmeleri

giymişti. Gümüş küpesi hala kulağındaydı. Masasının arkasındaki duvarda, kızılderili reisi kıyafeti içindeki Joseph Greywolf'un resmi asılıydı. Konukların çoğu, Joseph'in gençlik yıllarında çekilmiş bu resimden bahsediyordu.

El sıkışmalar ve resmi gülümsemelerle dolu bir saatin ardından Lucas, "Eve ne zaman gideceğiz?" diye fısıldadı karısının kulağına.

"Alice'nin gönderdiği davetiyelerde partinin altıya kadar süreceği yazılı. Neden sordun?"

"Çünkü, bir an önce eve gidip, yatağa girmek istiyorum."

"Şş! Birisi duyabilir."

Lucas konukların gözü önünde eğilip, dudaklarına ateşli bir öpücük kondurdu.

"Kendine gel, Lucas. Bu parti senin şerefine veriliyor." Aislinn'in sesinde yapmacık bir öfke vardı, ama kocasının sevgi gösterisi onu çok mutlu etmişti.

"Seni kaptığım gibi buradan götürebileceğimi biliyorsun."

"Yani, beni kaçırarak mısın?"

"Hmm."

"Bunu daha önce yapmıştın."

"Bu, yaptığım en akıllıca şeydi."

"Başıma gelebilecek en güzel şeydi."

Etraflarındaki insanlara aldırmadan birbirlerinin gözlerine bakarken, orada aradıkları aşkı bulacaklarını biliyorlardı. Johnny Deerınwater yanlarına gelerek, bu büyüü bozdu.

Lucas ve Aislinn parti boyunca ev sahipliğini gerektirdiği şekilde yaptılar. Sonunda, kalabalık azalmaya başlamıştı. Aislinn, "Annem ve babamla yeterince ilgi-

lenemedik," diyerek, kocasını Gene ile odanın öbür ucunda duran çiftin yanına götürdü. Lucas homurdanınca, "Çok uzun yoldan geldiler," dedi Aislinn. "Sadece yolun uzaklığından bahsetmiyorum."

"Biliyorum," dedi Lucas. "Babanın Gene'nin kliniğine yaptırdığı ek bina hatırna onlara nazik davranacağım."

Willard ile Eleanor Phoenix'e doğru yola çıkar çıkmaz, Alice Tony'nin o gece onlarda kalmasını istedi. "Onu yeterince göremiyoruz. Yarın nasıl olsa, ofisi toparlamak için buraya geleceksiniz. Lütfen?"

Lucas ve Aislinn bu isteği kabul ederek, evlerine doğru yola koyuldular. Çok güzel bir geceydi. Gök yüzü yıldızlarla doluydu ve ay dağların tepesinde parlıyordu.

Aislinn, "Artık kendimi bir kıızılderili gibi hissediyorum," dedi. "Bütün bunları çok seviyorum." Ufku gösterdi.

Lucas gözlerini yoldan ayırmadan, "Pek çok şeyden vazgeçtin," dedi.

Aislinn onun elini tuttu. "O hayatımda sen yoktun. Tony de yoktu. Bu hayatımı hiçbir şeyle değiştirmem."

Aislinn, Scottsdale ile bütün bağlarını koparmıştı. Evinin satışından gelen parayla, bölgedeki okulların ihtiyaçlarını karşılamış, fotoğraf stüdyosunun satışından gelen parayla da karanlık odasını yeniden düzenleyip, yeni fotoğraf makineleri almış, Lucas'a muhteşem bir damızlık aygır hediye etmişti. Hayvanın geldiği gün, Lucas bu hediyeği kabul etmek için gururuyla büyük savaş vermişti.

Aislinn sevgiyle ona bakıp, "Bana çok şey verdin.

Lucas," demişti. "Karşılığında bunu kabul et, lütfen."

Lucas sonunda karısının sevgisini gösteren bu hediyeyi kabul etmişti. Bu aygır, sürüsünü güçlendirerek, çok değerli taylor elde etmesini sağlayacaktı. Çiftlik ne kadar para kazanırsa, Lucas o kadar yardımcı tutarak, işsizlere iş verebilecekti. Çiftliğe yaptığı ilk ilave, altı kovboyu barındıran bir kulübe olmuştu. Adamlar çiftliği başarıyla idare ederken, o da mesleğine daha çok zaman ayırabiliyordu.

Aislinn kocasının ay ışığıyla aydınlanan profiline bakarken, yüreği sevgiyle kabardı. Tony ölüm tehlikesini atlattığından beri, mutluluğunu gizleyemiyordu. "Bugün çektiğim resimlerin iyi çıkacağını umarım. Özellikle, Tony'nin pozlarının." Onun korkusunu hisseden Lucas hiçbir şey söylemedi. Aislinn, "Onu kaybedebileceğimizi düşündükçe, hala ürperiyorum."

Lucas onun yanağını okşadı. "Bunu asla unutmayacağımız, ama fazla düşünmeyeceğimize söz vermiştik."

"Biliyorum," Aislinn onun eline bir öpücük kondu. "Düşünüyordum, sadece. Dixon iyi haberi getirdiğinde, ve hemen ardından doktor Tony'nin tehlikeyi atlattığı müjdesini verdiğinde, beni sevdiğini söylüyordun." Gülümsedi. "Vay canına! Üst üste gelen iyi haberler beni neredeyse şoka sokacaktı."

"Bu gece nedense hep geçmişi düşünüyorsun."

"Mutluluğumu böyle kutluyorum."

Lucas arabayı evin önünde durdurup, ona baktı. "Benim aklımda başka bir kutlama biçimi var."

"Neymiş o, Mr. Greywolf?"

Eve girdiklerinde, Lucas ışıkları açmaya gerek

duymadı. Pencerelerden giren ay ışığı onlara yol gösteriyordu.

Lucas ceketini bir sandalyeye atıp, gömleğinin düğmelerine uzandı, ama ihtiras galip gelince, Aislinn'i kendisine çekti. Aislinn ceketini yere bırakmıştı.

Dudakları ilk seferinde olduğu gibi tutkuyla birleşti. Lucas beyaz yanını kabul edip yumuşasa da, Aislinn onun aşktaki ateşli tabiatını asla bırakmayacağına emindi.

Lucas onun bluz düğmelerini çözerken, Aislinn de onu saçlarından kavrayarak, dudaklarını dudaklarına bastırdı. Lucas bluzuyla sutyenini iki yana açarak, göğüslerini avuçladı.

Nasırlı elleri Aislinn'in teninde zevkli ürpertiler yaratıyordu. Elleri aşağılara kayarak, her zamanki mucizeyi meydana getirmeye koyuldu. Aislinn tam anlamıyla hazır olduğunda, Lucas'ın elinin yerini dudakları aldı.

Lucas dudaklarını tekrar dudaklarına kapayıp, göğüslerini göğsüne bastırdığında ikisi de zevkle inledi. Birbirlerine sımsıkı sarılmışlardı. "Senin vücudunun bir parçası olmadığın günleri hatırlamak bile istemiyorum," diye homurdandı. "Seni sevmeden geçirdiğim günleri de."

Bu romantik, aşk dolu sözcüklerin ondan gelmesine alışkın olmayan Aislinn mutluluktan uçuyordu. Lucas duygularını itiraf etmenin savaşçı ruhuyla erkekliliğini yok etmeyeceğini öğrenmiş olsa da, duygularını dile getirmeye hala çekiniyordu. Açığa vurduğu anlarda da, Aislinn her kelimayı bir hazine gibi içinde saklıyordu.

Dudakları tekrar tutkuyla birleşirken, Lucas elle-
rini eteğinin altına kaydırarak, çok hoşlandığı jartiyer-
inin kopçalarıyla oynamaya başladı.

Lucas onu poposundan kavrayıp vücuduna bastı-
rarak, arzularını doruğa çıkardı. Elini Aislinn'in ba-
caklarının arsına ve içine kaydırıp onu doruğa çıkar-
dıktan sonra, öpücükleri ve sevgi dolu fısıltılarıyla
tekrar yeryüzüne döndürdü.

"Lucas..." Aislinn ayakta duramayacağını hissedek-
rek ona yaslanırken, yeni açmış bir çiçek gibiydi.

"Çok güzelsin." Lucas onun saçlarını kavrayarak,
başını yaklaştırdı. "Karım. Kadınım." Aislinn'i sahiplen-
mişcesine, iyice kendisine bastırdı.

Tutkulu bir öpücüğün ardından, Aislinn geri çe-
kildi. Islak dudakları, dağılmış saçları, hala üzerinde
olan bluzu, sutyeni ve buruşmuş eteğiyle, Lucas'ın
gözünde cinselliğin sembolüydü.

Aislinn'in gömleğini omuzlarından kaydırıp, pan-
tolonunun kemerine uzanmasını şaşkınlıkla seyretti.
"Bıçağı tam burada taşıdığını hatırlıyor musun? Tıpkı
erkeklik organını andırıyordu."

"Öyle mi?"

"Evet." Aislinn elini pantolonundan içeri soktu.
Parmak uçları karnının altındaki tüylere değmişti.
Gözlerini kocasından ayırmadan yatağa doğru geri-
lerken, onu da birlikte götürerek, yatağa oturdu.

Lucas esmer tenine vuran ay ışığında çok tehlike-
li ve vahşi görünüyordu. Saçları daha siyah, gözleri
iyice açık renk, vücudu daha atletik ve ürkütücüydü.
Boynunda parlayan kolye göğsüyle boynunu daha
güçlü gösteriyordu. Gümüş küpesi karanlıkta Ais-
linn'e göz kırpar gibiydi.

Aislinn t y kadar hafif dokunuşlarla onun g ğ s u larını okşadıktan sonra, ellerini karnına kaydirdi. Lucas kemerine uzanmıştı.

"Hayır," dedi Aislinn. Lucas'ın elleri iki yana d şt . Aislinn onun kemerini c zerken, elleri hem birbirine dolanıyordu hem de, hi  olmadığı kadar sakin ve kontroll yd . Karanlıkta duyulan tek ses metalin tıkırtısıyla, Lucas'ın hızla i ine c kti i solu uydu.

Aislinn sonunda pantolonun  n n  a tı ında, burnuna sabun ve Lucas'ın teninin ba  d nd ren kokusu c rp .

" ok g zelsin," diye fısıldadı Aislinn. " ok g  l ... ve  ok sert." Dudaklarını Lucas'ın karnına bastırırken, pantolonu ağır ağır, ba tan c karırcasına a a ı indirdi. Dili tenine de di inde, Lucas'ın bo azından bir inilti koptu. Tekrar tekrar...

 ok sonra c n c plak birbirlerinin kollarında yatıp, sıcaklıklarının tadına varırken, Aislinn boynunu  p p, kula ına, "Seni seviyorum, Lucas Greywolf," diye fısıldadı.

"Biliyorum," Aislinn bu y zden  ok, ama  ok mutluydu.

SON

Harlequin

HAZİRAN ÖZEL SAYILARI

BU KİTAPLARI KAÇIRMAYIN!

EN GÜZEL, TATİL ARKADAŞI

HARLEQUIN ÖZEL SAYILARI